

مجموعه آثار مبارکه

۸۴

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شید الله ارگانه بتعداد محدود به منظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصورمه امری تهیه شد
شهرالمساقیل ۱۳۳۱ بدیع

مجموعه الواح بکرم حضرت علی ایبه
و حضرت عبدالمطلب در راز نسخ
متعلق بجناب ابراهیم افغان
در شیراز تهیه نموده عمل آمده است

ش ورقه افت افغان بنجا بسیم علمه بیا و ادویه لطافه هونان طعن ان من استن
 سبحانک یا الہ الوجود و مربی الغیب و شہود هذه ورقه من اوراق سکه
 امرک قد اجابت اذا ارتفع ندائک اقبلت اذا شرق نور ظلموک اسئلک
 بالکلمۃ الہی بہا سرع است معون الی مترافاء فی ایااتک و باسرار
 و فی لی بحر علمک بان قویۃ ہا علی ذکرک و شانک و الاستقامۃ
 امرک ثم قدرت لہما قدرۃ لا مالک الا فی لطف عرش عظمک انت
 انت المقدر علی ما تشاء لا الہ الا انت الہمین لعظیم

ش ورقه ضلع بنجا بیزا الوہین علیہ بختا و عنایتہ ہوشفق الکبری
 سبحانک یا الہ الاسماء و فاعط الارض و السماء اسئلک یا اکتبر
 و بالذین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و الثری بان
 قویۃ انت و درفت علی ما یقین بر ذکرہا فی ملکک انت افدی
 یا الہی نیت افناک الی سدراہ قدر لہم و لہن ما یقر بہم لیک
 فی کل الاحوال انت منہ السعال لا الہ الا انت الغیر فی الفضال
 صل علیہم یا الہی مع ہدن یا تو انت عنانہ فی ایاک تجلو

ایک و شربوا من الخمر الوحی من آیادی عطا تک ای رب نور سلو بهم بالوزار
مغرتک و وجوبهم بغیبها و جک تم کتب لهم من کتباتک علی غیر الآلهة و لاد
لا الالات بعفوز الکریم یا ورتو صنلع خیاة اقلانی قابیرزا الکریم

هو انظا برلسا طق لعیم به سجانک اللهم یا الهی اسکک بنور بیک
الذی احاط بکونک و جیر ذک و بجدت بافئدة الخلیصین من عبادک
ان تقدر لا فانک و ورتو من اوراقک حسب ککل ورتو کتک لسته
بیاک و تنورت بنور عنانک و ما سنها ظلم اعداک الذین نقضوا
عهدک و میثاک ای رب اسکک باسکک الاعظم الذی به حشرت فئدة
الذین انکروا حجک و برکاک کفین و البهورک و ایاک ان تقدر
لا وراکتک ما یقر بهن الیک اکت انت المقدر علی ماتک و تعقل ما یرید
باسکک انزیر حمید هو ان طق فی ملکوت لسیان فوالی الهی
خری اشک التی انت بک و بایاک قد قبلت الی بحر فضلک و حق
دانق حمتک و سما وجودک اسکک بالکلمة الاولی و الورتو
العلیا بان تقدر لا اکت هنده ما ینعی بحجودک و لاطا نک و خایکت
و ما ینک ای رب قد حشرت افئدة امانک فی امانک اسکک

بآن تشریف بمقامت او سبب این اجر و صلاک آنست انذی لعمریک
شئی و لایسک امر افضل و ترید و آنست انذی الف و الواحد لعزیز محسب
هو الاشر الاعمى کتاب

جانبه اما مع اتنا علیہ ۶۶۱

من قدنا لمن قبل الی افق اراده ربیه عزیز آله و حباب لعمریک انذی الله
الی مقام عباده اذ قد ساعن الاذکار قد حضر کتابک و سعفا نذی
و قبلنا ایلک من هذنا ابرین لشکر ربک العزیز العظام انشاء الله بنار
محببت الی بانی مشتعل نشوی که اثران در عالم طاهره شود نامه است
رسید و لحاظ عنایت بتوجه نمود انشاء الله بایحیی رضی فانی
و خواهی شد بگوای پروردگار من و سلطان من و محبوب من و
مقصود من و مسبود من از تو میطلبیم مرا تویید مشرمانی بر آن خود رضای تو
در اوست بشارت نکه شیت و اراده تو فانی بسدوم نماید ششم
انچه تو خواسته ای ترافی یا الی سئلایک زنا طفا نذی کرک و نذی
استلک بان بختبلی مظهر عن کما یکر به رضا کت و تقدیر الی ما یسبغ
نضاک و جبرک آنست تقدیر عزیز المتالی یکیم شس پد کتور
الاقدم الاعمى انما کر انی و حدت عرف آذی قلبت الی افق

یا منی نا علمی آنا قرانا کتاب و جب تلمذ منه عرفت حیکت ربک المظلوم
الغریب و فیضنا لک ما اردتہ قبر سواک انہ لہو الغفور الکریم آنا
عرفناک مطلع امری و قیماک کثر فضلک بید غایتی و انما اشاع العلم
و هدیناک سبیلی و قر بناک الی بحر رحمتی اللہ رحیم عالمین ان
بشناکی من انانی انا نؤیدک بفضلنا من قدنا ان ربک لہو الکریم
ان تہی اشکت بنا بحمتی و نازت بکثر و حی لطفہ منھا ما تظہر فیہ
الا ما یشہد بذلک ربک الفضائل عتہم شہرنا بکم باسم
عالمین اھکد قلبہ بقمیص ایمان در ایام رحمتش غایتش برینیت قلبہ
آئینہ کہ در حقیقت اوستہ ذکرش است مرزوق شستی سینسار وصلہا و دریا
لعارضا اش و اولہ لادال از کوششای جہانی و درستی عرفان فیض
لایزالی نبوشی و در کھیلان و اوان بزرگ محبوب عالمیان مشغول با
این است کینزیکہ فنانہ اشتمہ و ندارد بیستاء الہ باقی عواید بود
ان اشکری ربک بھذا افضل من قولی لاک اھکد یا الہی ما عرفتہ
و ما جہلتہنی محمود ما عن لغتہا تمییز فضلک فی ایامک اسی را کہ تہن
و رابی من آذین غار و ایا اردتہ فی یوم قیامت علی امرک ہم آید

من عمل عن ذكرك على الاقبال اليك انت الغفور الكريم
ش ميرا بنگ سبب القدس عن الامكان قد نازكنا
بالنظر الا على وقوه اليك طرف الامان الاسماء وقرانا ما
به نيت الله اعلم بحكيم وذكراك بهذا اللوح الهدي به تجدان
عرفت على والقرآن نفحات اسمي العظيم طوبى اليك ما فرقت
بفأس العنان اذ ادارنا ايدى الطاف ربك الرحمن ان هذا
انا نذكر المورقات في قبلى في الله ونطقن مذكرة بحمدك استعظم
الامر سجد ركب المقدر المتسالي اعلم بخيرش امه الله بن كبر
الامنع الا حدس الامع لك الحمد يا الهى بما اظرت ما هو المكنون في علمك
وعينت للعباد ما يقربهم اليك يا بخر غنايتك اذ اسلكنا اليك اذ
به نزلت لعباد التي ذكرت في الانبياء ويا طه فسد ما هو الموعود في
والواحد منكم وذكراك بان تجل صدق داه من اقبالك ما بشا في
امرک مستيقنا على خلك على شان لا يرزقه الا رضاك وامت
له بقدرتك ايرت قد جلت هذا المقام اعلى المقامات اسلك بان لا
لا تمنع حبسك عن هذا المقام الغيبر يمنع انك انت المقدر المحسن

بسم الله الرحمن الرحيم
 لعین الفجور الکبیر
 بنام یکتا خداوند چنانکه ایوم نوروز نهار هر روز
 و ندای رحمن و شیطان هر دو مرتفع چه بلذات مقام نفسکه بافق ابی انزل باشد
 و از ناسوس و ده منقطع گشت آینه من مخلصین فی کتاب سپین احدی که لحاظ عفت
 الهی بقیات توبه نمود و باین ذکر ابی ترا ذکر کند مودان معرفت و لاکن
 العافین بنام دوست یگانه ای کینه الهی ندایت صفا شد و نقص
 بظلم که عرفان مالک قدم است غائر گشتی حال جهد تا تابا کفایتش که کوی
 اندیش از قلم بعدتس ناز شد و عامر شوی مسراله لکتاب سپین

س ابن ابن اف جناب علی قلی علیّه السلام

هر وقتی حبس بسبب بدین خیر است و لیکن مستحق جبار بر نفسی و طرد و هر چه
 اعتراض قیام نموده اند اندازد میرویم و هم اراد واحد سو فیرون آه
 فی مثلا اسپین کلام الصبر و سکون و صفا رویت نیچایم اوست آورد و اما داد
 تاد و توفان لبها عیدک من لدن الله رب العالمین و ورق
 صلح جناب افغان ابو الحسن الذر حضرت و ناز بنام کویند بکتیا
 یا اوراتی و اما فی ارور ستمه اند در مورد و روح اند در حرکت و طور پر
 با کمال محبت دستور بطوریکه طوز سردار حسین عظیم بر پا طری از برای او است که

بدره مبارکه شکستند و حرکت او سحر کند سبحان الله تعالی که انصاف و محبت
 اسما و صفات عالم غیب و شهور مظهر نموده مع ذلک کبشده ی غافل و محجوب
 طریقی لک با فرست بایامی و صمت ظهوری و استوائی علی عرش ساینده
 ان کیفیت من ضر کل غافل و ظلم کل ظالم ای رب ترانی متوجه ایک و دیته
 بدایع فضلك و غایتک اسئلک ان لا یخبت انک بما عذک و عما عذرت
 للآئی آمن بک و بایاتک و بطن حول عرش عظمک انک انت المقتدر العزیز

سبح محمد مبارک

الغیاض ش افان افقیاب سید ضلع فی ال علوم بهار

ط کتاب

بریند علی افغان توی یا افانی سبحانک یا الهی مقصود می ۲۰۰
 و محسبونی تری و رقه من اورانک تو عجت الیک و شک بدره عنایک
 و ارادت بدایع فضلك و حجت ای رب اسئلک بنور و حکمت انصاف
 و حیک بان تخطی بقدرتک و سلطانک لکلا تقطنی عاصفات الهمان
 فی آیاتک ای رب انا الذی اقبلت الیک شکره قبل جودک اسئلک بان
 تجعلنی نغمه فی سوره صدیک و عاثره آلهی باب جودک فی کل عالم من

سبح محمد مبارک ش افان افقیاب سید ضلع فی ال علوم بهار

۱۳۹۲

انک انت الغور الکبیر
 اوالیادی یا ورتقی نیکرک اطلوم من نظر اسجن و مشرک بغایته تبرک
 لاسمه قطع المار الا علی و سکان لمن السماء و اهل ندم بنظر الابه

ولا يزيد الظالمين الا حسداً ^۸ فرحی یادرتقی ثم اذکری و تسبیحی ربک فی
المشی و ان شراق الجہاء علی ابدک و انک و انجک و علیک من لدی آتہ
العزیز الموحاب **جناب منیتہ علیہ تبارک و تعالیٰ** هو الامر حکیم
یا نیر محمد لہ آثار اعمال شسا ازہر شطری ظاہر آفتاب بیان دادہ ^{ہستہ}
میریا گفتہ صفحات ذکر شادرا ثبات امر مالک ملکوت اسما آفاق را بنور
التفاق منور داشته و میدارد اجرا ہدی عند اللہ ضایع نشدہ و نمی شود
تسلیم علی گواری دادہ بر اقبال و استقامت جناب مذکور دان جناب
انجمن اولیا و اوراق ذکر نمودید آنچه را کہ سبب ارتفاع کلمہ آتہ بودہ ^{ہستہ}
لکما لذلک نطق مولیکانی ذکر کما آتہ و لیکما و یکتا لوجه المنور القدر العزیز
البدیع **جناب منیر علیہ تبارک و تعالیٰ** هو المشرق من افاق اللوح
ام الکتاب نطق آتہ لاله الا انا المقدر علی ما اشاء باسمی الرحمن علی ما کان و
یکون ہذا یوم شہر ربیع الثانی و المرسلون من لدی اللہ ^{المبین القیوم} یا
انظر الی الوجہ ^{سند} ماجری اسک من علی الاعلی فی ہذا المقام ^{الکلی}
و قدر لک احمد یا اھمی با قدرت قلبی ^{بزرگوار} و انزلت لہ ما یکون باقیاً
بقیہ ملکوتک و جبروتک ^{سلسلہ} یا مولی العالم یا اسک الاعظم الذی ^{سجرت}
برافندہ الامم ان تود فی علی القیام علی خدیقہ امرک امی رب ترا فی ^{تصلاً}

ايك دستگا سجداك سلاكان تجلسي من الذين ما منتمهم ياف انظلم عن الرقية
 الى نيت عدلك و استنه الاثاف عن التقرب الى باطفضلك ارب
 ايد في على مضرة امرك و الورد في لب طعز اهدتاك انك انت المقترع
 ماتش بارك الميمن لا اله الا انت نفورا الريم خبا سينا عليه بها
 هو اعطى الرعاب سبحانك اللهم يا الهى اسلك با بواج بحر عطاك
 و بقبقات انوار شمسك و بالاسرار المكتوبة لخزونة في كتبك ان ترضى با
 من عبادك ثم ارزقنى حلاوة يا كذا كذا بظرفه و شيك اعلي اقدار
 فلماك الاعلى الهى الهى ترانى معبدا لك ثم كما لبر و شك الوتقى الهى سحر كهنا
 دارت افلاك العيان و البيان و ظهروا بحكمة و اعرفان من بعد ان لان
 اسلك بنفحات اياتك و ارتفاع اعلام هدايتك في بلادك ان يحسبني
 في حلال و حرام منجد يا اياك و ناظقا بشانك انك انت القدر الميمن
 العزيز الفضال من بده خبا سينا عليه بتساءله
 بسى هم ياطلى حمد سميع ان يكون اليوم صائتا او تقوم و تنادى لباد و
 تجرحهم بافضل الظالمون با بناء يستولون و تسمع من سميعي كذا ان تصي
 مين الارض و تساء كذا ايكر ربك الميمن بتسيروم قد ظهر من انظلم

ما ذاب بركب العدل شيئا كذلك مالكت انيب وتشمود هذا يوم فطاح
الروح وصرح ليهود كذلك خبرناك وذكرناك ماورد على صفياء الكنا
الذين هم الاغنيون ثم قتلوا ابناء الرسول بنبوا امواهم كذلك تولت لهم
انفسهم نجيبه وهم لا يشعرون اجهاد عليك وعلى من قبلك الى العنبر الودود
مشهدى البراقع بسم الله الاعظم الهبر ذكر حمت ربك عبده
الذى اتخذ نفسه الى الله سبيلا و اراد ان يحضر لقاء العرش بعد الله
حسب العالم القدم بما آلت يدي الاشرار الذين اذا قيل لهم يا ترى حجة منتم
با ان يقولون يا سبيان واذا اتى سلطان الجاني على خلل التبيان كفو ما ابه
ربهم الرحمن كذلك اخذنا البحر من وانظرنا ما في صدورهم وجعلناهم عبدة للعباد
فاعتبروا يا اولى الابصار قد مر هذا يوم فيه ماتت قوائم الارض وضطربت
الاكوان وترى في وجوههم من غيرة ان ارتدوا الله ان اتعدت حطبت
والصور يفرح نفسه وشعره المفرين اخذوا ذمير الله ويقولون احسن يا رب
واسلاكتهم وقهان لقاء العرش ولن يقيدون ان يتكلموا لبعده اذن ربك
المخاريقو الله يا قوم ولا تقترضوا على اللهى باشارة من صبه فقطر
الاديان وانثقت الارض الوهم وكتب الضام ونقضت الاعجاز قد يا قوم انفسنا
لهو الذى نوح لخرنه لقطه سبيان وسمع ندائه لقطه الفرقان فهو الرحمن بالعلماء

انك الاقرن من شئى تا انه قد قدرت بايقير الابصار ان تستقم على الامر حولك
 وقوته على شان لا يفتك عن ذكره اشارات الذين كفروا برهم فاجاب عليك
 وعلى الذين تاسوا عن من الاموات وتوجهوا الى وجهه ضاقت الافاق
 ابو القاسم ش الاله اس الاله اعلى سبحانك

انظر كيف ارادوا انما سطق من الامكان انه لا اله الا هو انظر به التكلم
 الف طي اليمين ان الذين كان في قلوبهم ريبة تنقلوا او استكبروا مع الله
 انهم من المشركين في ما قوم قد طغوا المقصود وتم ابراه ان احقصوا باله
 ولا يتبعوا اكل جابل بعبد قمر من ايام وهدتم به في الامواج ان اعرفوا
 ولا تكون من الذين ان ابيوم ينادى باعلى الله ولكن القوم من بغاين
 ط بل من اقبل بسيد مرصا عن الذين كفروا با الله رب العالمين

ابو القاسم بسم الله اعز الاله على قل قد ارتفع غمام الله حسيدي
 بالحق واحاط الكلمات سلطان الذي كان على العالمين محيطا
 ان استقلوا يا قوم في ظله لم يظلم عن حرارة النفس والموى في هذه الهموم
 الذي احاطت النار كل شر كدنيا ان يا عبده اسمع نداء الله من سنده
 شجرة المرفقة ايضا في قطب هذه الارض المباركة بحسراء بانه لا اله

و آه و آن نندانه ظهور سلطان و بهانه ثم عذره و کبره یا نه ثم عفته و اجدار من
 الملك جميعاً و فی کل ید عوانا س لے رضوان الله و قبه و تقر بسم الی مقر آلهی کان
 عن الادرک مرفوعاً قل یا قوم خافوا عن الله و یسوا ربکم العالی الاعلی و لا تتبعوا
 کل شرک بعد اقل الیوم من نیفیکم شیء و لو انکم کنون الله بد و ام ملکوتہ و یقوا
 عبرتہ و ما نیفیکم ہو تقرکم الی هذا کمال آله کی جان فی ملک الایام ^{لظالمین} من این
 مظلوما و انک انت قم علی ذکر آله و صدقته ثم دع الارض و من علیها عن
 و انک ثم اقبل الی وجه آلهی کان فی ازل الازال من انوار بعثه و اجمال علی
 الحق میسر ان یا قاسم کن قاصم شوکده المستیدن فی هذه الایام ^{تقی عذر حضور آ}
 علی آله عبادہ و الیوم بسم اعده و علیه و کما نوا من لظالمین فی ام الالواح
 من مسلم آله مذکور و آله باء علیک و علی آله نینم استقر و اعط الامرو اتحدوا
 الی آله سبیل و کالذو فی المهد و فیما ^{العشر} ہو بعلم لچند کتابت کردی
 حضر و راس آن با حلیل ذکر ^{بهار} و مزین شد تا گواهی باشد از برای تو و شهادت
 و به بانکه یا یام فائز شدی و بعرفان محبوب عالم که اکثری از ام از او عا
 مشرف گشتی آن شکر الله بحمد الفضل اسپن مسلم اعط و صیت یفر ما ید کل ^{تکلمت}
 مستد لیظر یا تحجب ^{بفضیله} و انه لعد الغفور الرحیم طوبی لک بما لفظت بنا بکرت

و ذکر اسمک الهی بعرض و اجابت مولک بهذا اللوح البدیع انما یحسب
 علیک و علی آئذین شکرک تعلمه بکراته و علی من ذکر فی کتابک سئل الله بان
 یؤتیتمکم و یوفیتم علی ما یحب و یرضی و یقدرکم ما ینفصکم فی الازمة و الاوالم
 شکر الابرار

ذکر تلمیذی بعرض مذکور و بدایت
 مسموع است و در این غایت رحمانه و فیوضات لازال در سوره ربانیه ساکن باشد
 حمد مقصود عالم که بزرگترش مؤید شید و بعرفانش فائز گشته و تحقیق این
 صفت خلق و فرمایش حضرت ابراهیم علیه السلام باین مقام نائز شد و فیوضات
 لا تخصی فائز است ایوم عارف نفسی است که او را شناخت و عالم کسی است
 که معلوم را ادراک نمود و نفس غافل که در تیریمش و هوای فانی اند و با نور فخر
 هدایت هندی شده اند از معدومین تلمیذی استحق محمد بن طری از برای نفس سکر
 شان از تلم علی جاری و در حین آئینه که محبت است و آرد شده اند ان
 ربک بما ثبت اسکر فی اللوح قرین نفسی رسید اسکر براج حکمت
 الهی به اثرقت سکر و ارضاک و مظلومینه مطلع آیاتک الهی است
 الظالمین من خلقک بان یحبیلی من الذین یعظمو انی جبک تمامه اک و قاسما
 علی ضد منک بن عبادک و اخذتم نعمات محبتک علی شان بنه و اسر علی

الارض عن وراثتهم في الجدار امرك و اعلاء كلمتك ثم تدر لي يا ابي يا هو خير لي
 لا تك انت العلم و انك انت المقدر القدير حجاب نظر من عملی خ غلبه ۹
 هر شاه را مع علم عالم را انوار ظهور اسم علم بفرج کبریا هر فرمود
 امروز هر عبیدی شیط قریب متوجه و هر عاصی سحر غفران با طر و هر تقیر است طی
 قزم غنا و ارد و جذب ظهور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد غنا و دور
 غفالت مطروح از صیحه بر تنخواستند و از صورت شعور نیامدند طوبی از برای صیحه
 ایام الله اخذش نمود و بطرد دست ایتش نمود او از تقربین در کتاب
 مذکور و مسطره ذکرک رطاف حولی و ابر معنی ذکر ناک بحد اللوح ابدی بیاید
 و همیکه انوار و جرحوم نماند و سیکوت حال موهبکه از اتق علی ممنوع است با اولیا
 حق ندای عالم است بطین ذباب شده نمایند و در یالی و آیام با بریکه
 سبب ارتفاع کلمه علیات قیام کنند این تمام نشان و شان او که از قلم
 رحمن جاری شده طوبی للمعارفین ان اشکر ربک انه ایدک و محبت ما
 فضل عنه اکثر الارض کدک نطق ان لظمه فی سیه نقلا الرقیم و سینه بعظیم
 الیاء علی اسل این با خود تم شونات لجباره و ما صنفهم ما ظم من تقین
 با الله مالک بوم الدن حجاب شهیدی یوسف بگ علیه سبایه

بسمي الميسر على الأسياء قد انزلنا الكتاب انظرنا المبه هان ونطقنا الاشياء
 على انه لا اله الا هو له منه والواحد لعليهم حكيم طوبى لعبدا ما منعه الهوى عن مو
 الورى وما شغلته الدنيا عن تقرب الى ملكوت غنايته ربه الكريم قد سمع
 المظلوم نداءك ووجه عرف حجابك وانزل لك ما يحفظك عن سهام
 الشياطين اياك ان تمنك الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل
 يا ملأه البيان ضعوا ما عندكم وخذوا ما اوتيتهم من لدن نازل قديم
 لا ينفعل البيان الا بهذا الكتاب العزيز العظيم خافوا الله ولا تشكروا الله
 اتي نبيكم وعوضكم صراط الله المستقيم كذلك انزلنا الآيات وانظرنا
 الامر فضلا من عندي عليك لتكون من اشاكرين لهب من لدا عليك
 وعلى الذين اخذوا الكتاب بقدرته عملوا بما اروا به من لدن امر عليهم
 صل خا سبى الذي به انار اق اسبه هان في الا كتاب
 سطور من ابي سلم الله لهيمن لقتيوم ولوح مرقوم من اتي يراعه من يرا
 اليه رب ما كان وما يكون هذا لوح لاح من افقه لعنان طوبى
 لقوم يعيدونكم من عالم تركت انفسه وكم من جاهل القذ ناه بفضل
 الميسر على كل شايه شهود طوبى لك باذكرت ليرطس لوم وتوجه ليك

القدم من تمامه لمحمود اياك ان تخرنك اشارات الامم او نحو ذلك ^{نفسه}
 الذن كفسر و ابا الله مالك الوجود ان الذن عرفوا سوف يرون ^{نفسهم}
 في حشر ان بين نهم قد نسطروا ايام آله فلما اتت قاموا على الارض
 على شان نوح بستان الملكوت و نبياء عليك وعلى الذين سبوا و الاوه ^{هلام}
 و شكوا بحب عن اية ربهم مالك الملوك فطلع حجاب سد الله عليها بهار
 بسبب الفضل الكريم حمد اراكه و اوراق ربه دره را راه نمود و آما
 بر بطور سلطان بطور آگاه شهود طوبى لامه اقبلت و فارت وويل
 لقد غافرت كفسر با الله اذ انك نبور سپن يا منى قد ذكرك من اجبى لركنا
 بسبب الكف بغير البديع الذتى به نادت الاشياء و انجذب
 و تزغنت بطور العرش انه لاله الامم المقدر العليم الحكيم كذا كذا
 ان ايات فضل من عندي لك لشكرى ربك العزيز العظيم لهما من
 لذنا عليك و على خرافه انت با الله رب العرش و الكورسى الرسيخ
 ابراقاسم في اثن عشر مائة من القويم فاشهد يا عبد الله
 قبل خلق السموات و الارض و قبل ان يخلق ملائكة السبعين بانه آله خد
 فردا صمدا الذي لمن يرفعه لفضرة العتيلين و لمن يضره امرض المعيرضن

وَبِأَن عَالِيَهُمْ وَنَزَرَهُ عَلَى حَسْبٍ حَسِيبٍ أَيْ كُنْ أَنْ لَا تَقْتَصِرُ سِيَّاقُ آيَةِ كُنْ
 عَلَى عَهْدِ قَرِيمٍ ثُمَّ اسْتَكَرَهُ بَارِكًا بِأَنزَلِكُ نِي خَدَّ السَّجْنِ لَعِيدٍ وَعَرَفَلِكُ
 وَأَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ كَرِيمًا أَنْ نَزَلَ بِالْحَجِّ مِنْ لَدُنِّي آيَةُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالرُّوحُ
 وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْخَلِيفِينَ مَشْرِ

بِهِتٍ مَعَ لُجْبٍ يَا مَتَى نَارَاتٍ حَاضِرٍ وَبِأَصْفَاءِ مَظْلُومٍ فَاعْزِمُ رُزْ
 كَلِّ دَرِصَقٍ وَاحِدٍ شَاهِدٍ يَشُوذُ بِرَفْسِي تَرْتِيبَهُ نَمُودُ وَبِأَوْجِهٍ مَسِيرٍ وَقَلْبِ طَاهِرٍ
 وَصَدْرٍ مَقْدَسٍ اِقْبَالَ كَرْدِ اَوَّازِ هَبْ هَسَانَهُ كُورٍ وَرُحْبِ حَسْرَةِ اَزْ قَلَمِ اَعْلَى سَطْرٍ
 بَيْنَ عَمَلِ طَيْبٍ وَرَيْنِ لَوْمٍ مَعَادِلِهِ نَسَائِدِ اِحْمَالِ قُرُونِ اِعْصَارِ سِيَكُوتِ هَالِ اَلْفَنِيكَةِ
 بِاِعْمَالِ طَيْبَةٍ تَرْفِيضِهِ مَحْضٍ بِاَلدَّهْرِ اَلْمُضْتِ نَمُودُ جِهٍ بَسِيَارٍ اَزْ رِجَالِ كِهْ اَلْمَوْجُومِ رُومِ
 يَشُوذُ وَجِهٍ مَعْتَدَارِ اَزْ اَنَاءِ كِهْ بِرِشَاطِي سَجْرِ عَرَفَانَ حَمِيمٍ بِرِافْرِ اَشْتِ اَنْدِ كِبَرِي
 مِنْ مَسْبَلِي عَلِيٍّ وَجِهٍ بِنَاتِكُ وَذَكَرِ اَسْمِ بِنَا كُرِي وَجِهِي اَشْتِي وَ اَيَاتِي اَشْتِ اَللَّهِ
 تَعَالَى اِنْ نَفِيكَ كِ وَنَفِيكَ مِنْ اَنْهْ مَوْ اَفْضَالِ اَلْكَرِيمِ وَهُوَ اَلْمَشْفِقُ اَلْعَظِيمُ اَلرَّحِيمُ
 مَشْرِ اَمَّةِ اَللَّهِ اَلْمُصَلِحِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ اَلْمُحْسِنِ
 لِيَذِينَ قَبِلُوا اِلَى اَللَّهِ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ
 تَقَدُّرِ اَلْعَبْدِ اَلْمُحَاضِرِ كِتَابِكِ وَعَرَضَةِ تَقَاءِ اَلْعَرْشِ وَنَزَلِ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ
 مَحْسُومِ طُولِي لِمَنْ نَاذَرَ اَللَّهَ فِي اَيَامِهِ وَوَدَّ لِقَاءَ غَايَةِ مَحْجُوبِ اَنْهْ غَفْرَتُكَ
 وَكَفْرَتُكَ سَيِّئَاتِكَ اِنْ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ اَلْحَمْدُ

ربك انه يمشي ويرى وهو اتحق علام الغيوب ابهاء مشرق من افق لبقاء
على انه سمع الله و اجابوا ربهم مالك الوري الذي اتى با اتحق سبحان
احاط ما كان وما يكون و نذكر من سمى حسن قبل على ليفرح و يكون من
تقرب الله مالك الوجود ان احمد ربك بما قبله الكلب من سبط استبح و ذكر
جالا يسار له ما على الارض ولكن القوم لا يفقهون : مشهدي ابراهيم
بسم الله الاعظم الا انك ذكر رحمة ربك عبده الذي تحب لفظ الى اسم
سبلا و اراد ان يحضر تقاء المشرك بعد الله حسن حال القدم بما
ايدهى الاشرار الذين اذا قيل لهم باي حجة آنتم با الله يقيدون البيان
و اذا اتى سلطان بمعاني على ظلال البيان كفو و ابا الله برسم الرحمن كذا
اخذنا الحجة بين و انظرنا ما في صدرهم و جعلناهم عبرة للعباد و ما عجبوا يا
اولى الابصار قد هذا يوم فيه ناحت قبائل الارض و اضطرب الاكوان
ترى في وجهه الجبرين عنبره ان ارتقتا الله ان اساغه قد اضطرب و
ينوح لفظه و يمشي المقربين اخذ و اذيل الله و يقولون ارحمنا يا ربك يا
و الملائكة و يقفون تقاء المشرك و لكن يقيدون ان يقولون الابدان ربك
المختار اتقوا الله يا قوم و لا تعرضوا على الذر باشارة من جسمه الفطرت سماه لا

وَأَنْتَ الْإَرْضَ الْوَهْمَ وَأَكْبَ الْأَصَامَ وَأَنْفَعْتَ الْأَجْمَازَ قَلِيماً قَوْمَ هَذَا الْهَوَامِ
 نَاحٍ لِحُزْنِهِ تَعَطُّ الْعَفْءِ قَانَ اتَّقُوا الرَّحْمَنَ يَا مَلَاءَ الْفِجَارِ أَمَّا لَاتُخْرَنَ مِنْ شَيْءٍ يَأْتِي
 قَدْ قَدَّرَكَ مَا تَقَرَّبَ الْأَبْصَارُ أَنْ اسْتَقَمَّ عَلَى الدَّرَجَاتِ لَمْ تَقْوَمْ عَلَى شَيْءٍ لَأ
 يَنْفِكَ عَنْ ذِكْرِهِ إِشَارَاتِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمُ الْمُتَحَارِّ وَالْهَبَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 الَّذِينَ قَامُوا مِنْ بَيْنِ السَّمَاوَاتِ وَتَوَجَّهُوا إِلَى وَجْهِهِ مِنْ أَصَابِتِ الْآفَاقِ

الرسول
 يا ابراهيم
 خطه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَذْكَورٍ أَوْ لِنَفْسِي فِي رَأْسِ ذِكْرِ اللَّهِ مَحْضُورٍ مِنْ أَيَّامٍ نَازِلٍ شَدِيدٍ لِقَوْلِهِ تَجِيءُ وَ
 يَقُولُ هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ هُوَ رُؤْيَى بَدَأَ كَيْفَ بَدَأَ الْكُفْرَ بِمَا قَدْ بَدَأَ الْإِقْنَ عَلَى
 دَعْوَتِ سَيِّدِي طُوبَى لِمَا صَدَقْتُ الْقَصْدُ وَلَوْ جِئْتُ بِرَبِّهِ وَمِمَّا هَبَّتْ نَابِهَا
 فِي سَمْعِ الْمُرْجِقِ تَوَكَّلْ كَرِيماً وَتَقْوِيضِ الْإِبْرَةِ الْإِقْتِضَاتِ فَكَلِمَاتُ الْبَدَائِ
 الْمَرْفَعِ مَا يَجْرِبُ إِذْ أَنْهُ لَمْ يَلْقَ الْقَدِيرِ بِشَيْءٍ حَسْبِ عِيَّةٍ سَيِّدِي
 بِرَأْسِ الْفَرْجِ مِنْ أَتْقَانِ عَلَى

كُتِبَ أَنْزَلَ الْكَلِمَ مِنْ نَظْمِ السَّجْنِ مَنْ تَصَدَّقَ اللَّهُ الْعَمِيمِ الْعَتِيمِ وَيُوصِيهِ بِمَا يَرْفَعُ
 الْأَمْرَ وَيَذْكُرُهُ بِأَنْزَلِكٍ مِنْ الْعَتَمِ الْأَعْلَى فِي هَذَا الْقَامِ الْمَرْفُوعِ يَا سَمْعَ سَمْعِ نَبَاتِ
 مَنْ سَدَّ رُؤْيَى لَمْ يَلْقَ الْإِنَّا نَا تَحْتِ عَلَامِ السَّيِّبِ أَيَّاكُ أَنْ تَحْرَجُكَ سَمَوَاتِ
 الْعَالَمِ أَوْ تَضْفِكَ قُوَّةَ أَلَدِ كَلِمَتِهِ وَالْبَاءُ مَالِكِ الرَّحْمَةِ وَتَحْرَجُ دَقِ الْمَوْعُودِ كَمَا

٢٠
على صاحب طوبى لمن شهد ورأى وويرى الله غافر محروب هذا اليوم تقول آثار
الاشجار طوبى لکن بارت علیک سنمات الطور فی هذا اليوم انه مرتب لیسوی
والهجرتا دی کجبال وبقول طوبی لکن بانصت علیک بیام العظمه وارفع فیکن
جاء لجد امر ان لدی آله مالک الغیب و الشهو و طوبی لصد فانه عبر فان الی فی آله
وقام علی خدمه امره المحسوم قد حظه لدی الوجین و بیدیمان تنجاک قرشاه و حنا
بهدا اللوح لشکر ربک العزیز الودود و نذکر من ستمی محمد شفیع کما ذکرناه من قبل
فی الراح ششی الیشکر رب مالک الملک و الملکوت یا شفیع انا ذکرناک بما ترین
و یباج کتاب الوجود و شهید بذلک من عنده لوج محفوظ لا تعفت الی
الدینا و شمرنا تا ذکر عبادی بالروح و الاریمان تعلم محب دون عزیز
رب ما کان و ما یکون لا تنظر الی الخلق و اعلمهم مر الی آذین یسطون فی
العالم لا اله الا انما اتحق علام معلوم یا ابا اناسم اسمع نداء المظلوم من
السجن ثم اذکره فی الاصلیل و البکور ایاک ان شجاک حججات العالم
تخونک سطره الذیر لفسر و ابان بدو مشهور قد لک الحمد بالی با.
الی من سطر السجن و ذکر تنی بایات تصوع منها عرف سبک محبوب
و نذکر من ستمی محمد حسن لقیح و یکون من اشکرین یا سید تعلیک

الاتق الا على ثم اذكر مولاك في كل حين انه ذكرك اذ كنت صامتا عن ذكره
واقبل اليك من سطر سجدتين يشكر الله بما توجه اليك وجه القدم وذكرك بال
يا ضده ليقاذا ان ريك هو الشفق الكريم يا حسن شكرا لله ربك با حرمي من
ذكر كل اسم كان في كتابك انه هو الغفور الرحيم و تذكر امانى اللاننى امن
اخبر معسى قل آتت انت انما من اعلى الرجال لدى الله العزيز حميد قد عرفت
الذي قبلا اية حضرت كتبهم امام الوجه انه هو الله سبحانه وتعالى لفضله العاشا
وبنياته كان نصف بصير لجهت على من الهباء الذين لا فوا ايمان لدر اية
حجاب محمد حسن وعلى قائلها بسم الله : بسم مقصود وعالمنا
عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شمارا تمام ذكر محمود و شريف اصنافا كرت
له الحمد اقبال نويد در ايايكه علماء و فقهاء و شيعه اهل اعراض نمودند
و مشفقوى و اذ من جمع خراب عالم غمظ ايام موعوده در كتب الهى بوده اند
چون سدره مباركه ظاهر و با ثمار حقيقه حكمت و پيمان مزين هر با اساف قصه
قطس نمودند الا من شاء الله طوبى از براى نفيكك شبهات سر ضمين
نمود و سطوت معتدين از تو جهش باز داشت كاس نان را با اسم محبوب
از اياوى عطا اخذ نمود و با ستمش شايه معسر الله آن من الهباء عيسى

۳۲
وقت بیاد مولی الوری محسن بعد تحفه حد کن مقصود عالمیان را که ترا ذکر نمود
بنا بر کتاب اعلی خاثر فرمودند که ان یوم کرم و کن تسمی علی علی یحب ویرحمی و
لکا ما یسقی به ذکر کما انه علی کل شیء قدير و بالا حایة حیدر

شتر جناب ابوالقاسم هو هنا طس من الارض و استواء قد اوتته نایج
و انزلنا آیات و اظهرنا الامور و نطقا الاشیاء و القوم اکثرهم من المنافسین قد
الذراء و انكروه و جادوا بنا بالایات انزلت من لدن سنه قديم به نزلت
انكروه و احمده و بران فی الاحصار شهید بلك من عهد عالم كل شیء و قسب سین
قد حضر کتابك لیر الوجه و بعد ناسه عرف حطب نزلت لك هذا القوم لتقرء و
من یشكرین آنا نوصیک و الدین امنوا بما یرتفع بامر الله ان ربك لهم القاصم العلم
قر یا عالم الارض دعوا ما عندكم تا آتة قد اتى ملك الملكوت كتاب عظیم ایام ان
یا م عن الذی به انار ارضی اسپان به الغدیر علی افضل ان لا اله الا هو نزل
القديم كذالك نورنا فی القوم سبیل السیام اذ افرت بان اهل الله القسالمین
یا علی قسبل آنا كنه الله بانوار عرفان مقصود عالمیان بنور گشتی و از کوزیریا
ان یسیدی عرف مقام هذا الفضل و قد لك السیاء یا مالک العطاء و لك افضل
یا مولی الوری اشهد انك انزلت بالان مكنو تا فی کتبنا بعضه و ستورا عن البر

و بهریت عبدک هذا الی بناک الاعظم الذی به حضرت افتد الامم اسکلت
ان لا تمسني عن باب جودک و عطايتک و بحر اياتک لاله انانت بعهد و الوعد
المسلم ۱۵۲ یا محمد قبل حسن اعمال بعضی سبب خزان شد هر روز ناصر حق

اعمال طیبند و اخلاق رضیه بوده مکرر یا محمد این کلمه علی از ظم اعلی نازل خضر ^{ظلم}
رخبر و کند ارض اظلم بنور و در سخن ظلم ظالمهای ارض مسم نه مکه از نفوس است ^{سختی}
محبت بنمایند و خود را از هر سبب میترسند لکن بطبع نفس و هر می شاه مکر و دغا
باید اولیا بنور تقوی منور بشند و بنابر تقطاع شتعل این است صیت حق صبر ^{صبر}
از قبر بعد طوبی للعالمین حمد کن حضرت مقصد دراکه در این شب ترا ذکر نمود و با

نازل شد مود آنچه را که بر حرف از آن حی است نیز بصیاحی است مضش از رها
اه ارض اذا قدرت بید لک احمد یا مالک الملک و الملکوت و سلطان ^{الذی یخبر}
ش یا فضل الله علیه یتساء الله ^{هو} هدایت ^{عنه}

یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر و سلم اعلی ناطق و اوقی سماء بیان نیز معانی
روشن و نیر و لکن قهر و اسکی خد نموده که طلم و سان از او ر کش حاضر و از
اعصابش ناصر طوبی از برای اینست که لوجه الله قیام نمود و لوجه الله تکلم نمود

و موجود آنه بخدمت امر شغول گشت اوست از امر بیخبرند چرا که ذکرش در قوم است
از تسلیم اعانند کور و مسطور بگو یا طلب آنه با اتحاد و اتفاق نبصرت آنه شغور شوی
امری ظاهر شده که شبه و مثل نباشد و ندارد بگو تیر سید از خداوند بگیا
و خود را از نجات ایاتش محروم نماید تا آنکه قد ظر مالا ظهرفی الابد اخ بعینا
نفس با منتها استیجات و الاشارات هر روز غیث کرم اطلت و افاضت ^{نفس برین}
و هیچ ایضا بجهل و تقالوا ناطق جوهر محروم نماید بشنیدند ای مظلوم را آنه غم
سخت مخاف بقبضه یرشد نه لک مولی الاستاد فاطر است و در آنچه ظاهر شده
فکر نماید و ناس را از نجات وحی آگاه کند بر نفسی قادر است در این گویم ^{ساک}
را شب باقیه و ذکر اتم کفید نماید طری از برای نا طعنه زما جیر علم او را
منع نمود و از برای محبت که اعراض فقها و سطوت امر او را از حق باز نداشت
امروز روزی است بزرگ قدام عالم از صفش عا فر و قاصر کند لکن ^{نظم} انم نقل
اذ کان مالک القدم ستویا علی عرشه سیان سلطان بسین له ^{علیه}
و علی الذین سمعوا الذیاء و قبلوا القلوب بهم الی هذا الاقوال المیزان ^{نظم}
هو همین بسین قد شمد ایجا و رب ثبوت و لکن اناس فی حجاب عظیم ^{نظم}
الاد قد شمد لند الامر و لکن بقوم فی رب بسین قد کفر و نعمة آد بعد از آنها

ونبذوا عن وراكلم كتب به بحكمهم قد قتلوا من نطق ما اتفق بذلك لعنهم الملاء الاعلى
 والذين طافوا عرشه اعطيتهم قتل ما يقوم ان ارحموا على انفسكم ولا تعترضوا على
 جاركم ببه بان الروح وحقه محمد واولاد المسلمين تا آله قد شوه ام القاسم الطوري
 وطاف حولي ولكن القوم انهم من بنائين قد نبذوا ما نزل من سماوية
 ربهم الرحمن واخذوا ما عن القوم من الطنون والتمايش ان القوم هم اهل
 منصورهم عن النوح الى وجه الله رب العالمين سوف ياخذهم آله عد لان
 الا يرون انفسهم في خضران بين كذلك نطق القلم الاعلى في هذه بقصر الراس
 ربك القدر القدير البهار اللاح من ارق ملكوتي عليك وعلى الذين يسئلوا اني ابي
 جنابنا محمد حسن الذي حضر ونازل اسمي الذي به اشرق النور البيان ارفق
 ارادة الله رب العالمين الحمد لله الذي اظنه له ده وخبر وعده ونطق ما تغير الناس
 اليه انه لولا ملك الله الذي اشرف على الملك بسببهم له ويغيرهم عند ظهور
 وبقدرهم عند اشراقه بنجائهم وبمضهم عند امواج شفاء انه لولا فقد
 القاض انك اذا نزلت بلوح الله واما روترت حقيق البيان من كس
 قد سبحانك اللهم يا الهى ملك باسمك الهيمن على الامم وبنجائهم
 يا الهى اسلكك لعلك الذي نزلت على ان تنزل عبدك هذا من سحاب

٢٤
برکت من عندی و رحمت من لدنک ثم اکتب لی یا الهی یا یغنی فی کل عالم من عوالم
الکائنات الذی تسببت الموجودات لعظمتک و اقدارک لا اله الا انت القدر
الغیر المختار بغیر شیء من الوجودات علی وجهه من لدنی به سطح النور فی طوره لظهوره بالما
الارض سعوا ذم المظلوم الذی نذرتکم فی السجن الاعظم و بیدکم اله الا صراط اله
رب العالمین قد ظننته المکتون و ظهر ما کان موعوداً فی کتاب الله بغیر العظیم
ایاکم ان تنفک شرنونات البشر عن بالک القدر و ایاکم ان تخرجت من ظلم کل
ظالم بعد فذواقه لبقائه باسم ربکم الالهی ثم استر لوا من قرة نذرتکم
الاعظم و طری باسمهم علی من فی السموات و الارض قریباً بالما
قد اتی من طائف البیان حوله فکما کان مذکوراً لب فی القصة الذی یسرنا
بظهور نظام الطور فی هذا المقام بغیر ابدیة انک اذا فرزت بایة
و اجری من حتمی دل و جهک نظر سجن قیرک احمد یا الهی و لک البقاء
یا محبوبی اسئلك الذی صلبته علی لاظهار دمرک و سادیا بسکک
بین عبادک و نور الذین ارادوا تفک الاعلی و عظمتهم و فقتهم لقرننا
و اسئلك باعصود العالم باسمک الاعظم ان تجعلنی فی کل الاحوال منتهیاً
و تشبها بید حتمک و تمنحنی بحر توحیدک لا اله الا انت القدر العظیم بحکمیتک

بسم الله الرحمن الرحيم
وَلَا تُسَبِّحْهُ بِمَقْصُودٍ دُونَ مَقْصُودِ رَبِّهِ يَا كَافِرِينَ
وَبِنَاكَ الْبُغِيمِ وَتَقْتِنِي مِنْ كَأْسِ عَطَاكَ حَتَّى تَقَاتِكَ وَيَسْمَعُنِي نِدَاكَ الْوَاحِشِ أَوْ كُنْتَ
مُسْتَوِيًّا عَلَى الدَّرْسِ الْعَطَاءِ اسْأَلُكَ الْوَجْدَ بِمَقْصُودِ قَلْبِي أَنْ تَفْتَحَ عَلَيَّ بَابَ
رَحْمَتِكَ وَتُرْوِكَ أَنْتَ الْمُقَدَّرُ لِعَسِيرِ زَهْقِي فَاصْرِحْ بِأَقْرَبِيهِ يَا رَحِيمًا
الْآتِيهِ سِرُّ الْأَمْنِ الْأَعْظَمِ أَنَا أَنْزَلْنَا مَرَّةً بِالْإِعْرَافِ أَحَدَ الْأَمْنِ شَارِدًا وَنُحْمًا
تَزْنِي الْآيَاتِ عَلَى شَأْنٍ يُعْرِفُهَا الْبَاءُ وَمَا رَادَّ بِهَا بِسْمِ الْعَلِيمِ أَحْسَبُ لِعُرَى
سَحَابٍ أَنْ تَنْطِقَ بِعَلَمَاتٍ يُعْرِفُهَا كُلُّ مَنْ قَبْلَ الْإِلَهِ كَذَلِكَ تَقْضِي رَحْمَتِي لِي سَيِّقَتْ
الْعَالَمِينَ أَنْ يَشْكُرَ اللَّهُ بِمَا يُنْفِقُ لِحُبُوبٍ عَلَى سَائِلِكُمْ أَنْ هَذَا لِعِضَائِكُمْ
أَنْ الَّذِينَ يَعْجَبُ الْيَوْمَ مِنْ قَضَاءِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ أَوْ كَذَلِكَ ضَلَالٍ بَيْنَ الَّذِينَ يَسْتَلِمُونَ
وَعَسَى أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ مَنْ يَنْزِلُ فِي الْأَلْوَابِ أَنْهُمْ مِنْ بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ رِجَالِ الْبَيْتِ
فَوَدَّ أَنْ يَنْزِلَ مِنْكُمْ مَنْ يَنْزِلُ فِي الْبَيْتِ لِيَسْتَلِمَ وَلَا يَكُونَ مِنْ بَعْضِ الَّذِينَ قَدْ تَقَضَى عَلَيْهِ
عَلَى شَأْنٍ سَمِعْتَ الذَّرَاتِ وَلَكِنَّ الْأَنْبِيَاءَ مِنْهُمْ مِنْ بَعْضِ الَّذِينَ يَرُونَ رَبَّهُمْ فِي الْوَجْدِ
وَيَكُونُونَ بِمَا تَبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ قَرَابَةً قَرَابَةً قَرَابَةً وَلَا تَنْظُرُوا الْوَجْدَ بِالْبَصَائِرِ
بِهِمْ سَبَّحُوهُمْ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا فِي كُلِّ صِينٍ الْأَلْوَابِ أَنْ نَسْتَمِ مِنْ بَعْضِ الَّذِينَ يَسْتَلِمُونَ

٢٩
تخرن من الذين بعثوا باآله وماورد علينا من خبره لطلين ان اشكره في كل
الايام وترت عليه انه مع عباده المتوكلين الا عظم الابهي يا عبد ان اشكر آله ربك
يا حقه اسمك لدى الوجه وتوجه ليه لحاظ ربك العليم الحكيم للعرف قد وهب
المقام لتطير من الشوق ليصبح عبدا لاسم بن العالمين لما انما الناس بحسبكم سترنا
عنهم بعض المقامات لئلا تأخذ نار الاشتياق عن كنعهم زمام الا تسيار ان ربك لم
الحاكم على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره با انزل عليك ما يقبى به ذكرك بولام
الملكت وملكوت انه لم يصفور الرحم يا احبائي ان اشكره باسمي ثم اذكر رد اركم
الغير محمد لا تشرفوا من الذين عرضوا سوف ياخذهم الله بقهر من عبده
انه هلك قرون الاولين ويرفع اسماءكم ما تحن انه لم يقد القدير

قد سنا نوديت به المظلوم اذ كان بين ايهى اشركين ووجدنا من يد
عرف حبك مولى العالمين طوبى لساك با تحرك بشناء مولك لصوتك
باستتار من الازاحجه من اجمال المشرق ليسر نسده بان يوتك في
كل الايام على ذكره وثناءه ويؤيدك على الاستقامة على ما انت عليه انه لم
القدر القدير طوبى لك با وجه ناكث انك نقدت من ذكر غيري هذا
بين من اقر اليوم هذا الا ما البديع انه يذكر من ذكره ويرفع من خضع
واقدره انه لا رحم الا لرحم آلها عليك وعلى عبا وآله المخلصين

جناب محمد فاشس هو بقائم التيموم الله لئلا يرضل من الموحدين
 والمسلمين بصلته من عنده وانه لهما المقتدر العزيز حكيم وانك يا عبدنا نظر الى الرب
 فاشكر الله ربك ما عرفت فكفك ونظمتك عن المشركين وقد سمع انه باخرج من
 في ثبانه منظر لصفه انه لا يفر عن علمه من شئ عليم انه بعاشي عليم فاعلم بان
 قد خلق شاء الله ربك ورب العالمين وان قلبه قد فطر حبك بعينه المقتدر
 العلي العظيم وانا الاذن قد ذوت كاستماع لغفاته الابع اسديع فيا جده الكعبا
 سمعت كلماته وكنت اطفا نيز كرهه وشاء وفرت بحبه ورضائه وان من انفقوا
 كن على حب ياربك على شان لولا تجده احد سواك في حبه واره من تصطب في
 نفسك وتكون على ان ستقادر فرح من لان هذا كاس من بقدر ان يربنا
 لا عباد الله الاقر من برات بان بحب شتيق الى نعمات ملكه والعزيز الرب
 احسيران لا فورب العالمين كل لعيل شيا ملكه وملك رحمنه كذلك نزل الامر في الارواح
 بامر الله ربك واتب ابانك الا وتسوانك لتتظربع ربك تشهد الله التيموم
 ما الله في تلك الايام على صدور الكلاب انخار يرتجب عن البراء ثم تقصم بعصبه
 ان وحدت من يقبل فاتي عليه بالحق انه عليك وان وحدت من يعرض فاعرض
 عنه وترجبه الى وجه ربك المشرق الميرتانا الله الحق قد خلقتم لتسليغ هذا الارض
 كلم يا اصفياء الله قد فرتم بالافاز احد سواكم كلك تخفى الله من شيا برحمته وانه ليقدر الهم الام

یا ماسمنا نداء الذین ناروار تبسم وودعه سدا و بهراً و حضر من بیننا
 اوراق التي صلتها و اجبتنا من کلمات غر بدیع و در سنا هالک استن لخصم
 الله ربهم فی صر الاحوال و کیون من بشا کرین ان استقم علی صر لسان
 لایزک کلمات انکرین ان استمد بالله ربک و انه یجربک و یفطک
 بالحن ثم اقطع عن کل شک ایتم کذلک یقیناک و اذکرناک فی ذوالقوج
 لیکون شریکاً بشارات الروح حیضه و الا یام آلی کان جمال تقدم فی منزل عظیم و العسر علیک
 و مع عباد الله لخصم الا قدم العظیم قدر سنا یک افهم بقصدیس
 من ذالعیص الذی صار حسداً بیدم لبنا و باکتب ایدی الاشیاء الذین کفروا
 بالله منزل الایات طوبی لمن و جدعه و قد الیه قلبه الا انه من الابرار یک
 اسئل الله علی یصلین علیه اسلاک و الروح من لمدی الفزیر الربها
 یا عباد الرحمن ان استموا نداء الله من بند الی الله من لاحتیس
 الا یقان ایاکم ان ینیکم شیء عن آله موجب الاحکان و ذرور الذین
 کفروا فی غو ضهم و شکوا هبذ یجیل الذر منه استحکمت الادیان ان الذین
 اولک من صحاب الضلال و الذین قبلوا اولک فی الروح و یجان ان
 اسئل الله بان یوقکم علی امره و یقید کلکم بقرح بالصلوب و تعزیه الالبصار

بسم الله الاحدس الابهى

هذا كنت بمن لدن الملك الائمة للدرس نداء ربّه و جاب لمبصر
 بذكر اتمه آيا و يتقيم على الامر على شان لا تخوفه بسنود انطالين يا آيا
 العبد لقب الى اتمه لو تجد سلاوه ذكر اتمه لتقطع عما كان ويكون ناطقًا
 باسم ربك الرحمن من الاكوان ان هذا الحق يقين ان الذين سمعوا بانون
 القلب طاروا في هرام الشوق والاشتياق يشهد باقبالهم سلم اتمه العزيز الحكيم
 من كثر ان احد بعد اذى اشرق شمس البهجة من افق ربه العزيز الحكيم مقتدوا
 بعبدا الاسم تامله بقطر الافاق لو اتم من اعمار فين و يتصل اتمه من عباده اتم
 لهو اتمت در القدير خذ كوب البيان باسمي الرحمن ثم اشرب هذه الذكر الحكيم من

سمى بالاسمين الاعظمين - هو الاحدس الاعظم العلى الاعلى من الدنيا

من فاز بالله الحبيب من القويم طوبى لك بان فازت بهيت وصاحب تحل بيت
 مرفوع مسرر انما نجد نفحات الحجاز التي تصوغت من ذاك المقام انا نذكر اليوم الذي
 فيه اشرق شمس البطحاء من ذاك الافق المشهود وعرض عليه لهاد با بعد اسم
 من الادهام والظنون طوبى لك بما دخلت بجن بعد رجوعك من اتم
 المسرور و سمعت نداء المظلوم و شرب حسيق الوصال من كأس عطاء

رَبِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُحْسِنِ الْقَسِيمِ انْصَحْ بِمَا زَكَرْتَ مِنْ تَسْلِيمِ الْجَوْنِ وَتَوَكَّلْ عَلَى
 نِعْمَةِ الْأُمُورِ أَنَا نَكْبِرُ مِنْ هَذَا الْقَامِ عَلَى الَّذِينَ تَوَجَّهُوا بِوَجْهِ نَوْرَاءِ إِلَى اللَّهِ
 الْمُسْتَبْرِ الْوَرُودِ أَنَا الْمُبْتَغَاءِ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْكَ وَعَلَى خِيَاكِ الَّذِي نَارِ بِأَلَا سَمِ
 الطَّاهِرِ الْمَلَكُونِ شَرِحِ بِنَايِ سَمِي حَضْرَتِ مَقْصُودِ سَبَّامِ كُوَيْنِدِهِ دَانَا قَلَمِ
 اَعْلَى شَهَادَاتِ سِيدِهِ بِرَبِّيَانِ وَتَوَقُّبِهِ وَاقْبَالَ وَخُضُوعِ وَخُشُوعِ تَوَلُّوبِهِ
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ هَجْرَتِ مُنَوَدِي وَكُوْثُرِ صَالِ الرَّازِيهِ عَطَايِ مَحْبُوبِ
 سِينِدِ وَالْأَشْيَاءِ بِلْغَايِ دُوسْتَانِ جِهْدِ نَائِيْدِ تَاوَجُّهِي وَوَجُودِهَا
 اِنْفَانِي اِرْضِي قَلْبِ عِنَايَتِ رَبَّانِي ظَاهِرِ وَبُهِدِ اِكْرَادِ اِنْفَانِ بِشَايِ سَجْرَاتِ
 اِثْمَارِ اَنْ صِفَاتِ وَاطْلَاقِ حَسْبُ رُوحَانِيْدِهِ اِثْمَارِ اَنْ بِنَايَتِ اَلْهِي اِسْتِجَارِ
 وَجُودِ بَايِنِ اِثْمَارِ مَزِيْنِ كَرُوْدِنِ اَنْ لِهَوِ اِقْتِدَارِ الْقَدْرِ كِنَايَتِ حَاضِرِ زَكَرَاتِ
 رَايِسْتِنْدِيْمِ وَبَايِنِ لُوحِ اِنْعَامِ تَرَاذِكِ كَرْمَلُوْدِيْمِ اِنْ اَفْرَحِ اَنْ اَشْكُرُ رَبِّكَ الْغَفُوْرُ الْكَرِيْمُ

سُبْحَانَ حَبِيبِ حَيِّ تَمَرِ حَصَا الَّذِي فَازِ
 اَبُو الْعَبَّاسِ اَبُو بَكْرٍ زَكَرْتَهُ بَيْنَ
 فَارِ بَاتِيَامِي وَسَمِعْتُهُ نَدَائِي وَتَشَهُدُ بَشَارَتِي اَللَّهُ اَلَا اَنَا مُحَمَّدٌ
 اِقْتَسِيمِ قَدَارِ سَنَةِ اَلرَّسْلِ وَازْرَانِ الْاَكْتَبِ وَاجْبُرْنَا الْعَالَمَ بِجِهْدِ نَيْطُوْرِ اَلْعَظِيْمِ
 يُشْهَدُ نَبِيًّا لَكَ كَتَبَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا عَالِي الْأَرْضِ تَقْوَى الرَّحْمَنِ خَلْفَتُوْهُ لِنَفْسِكُمْ مِنْ

الظنون والاهام لتلوا لاريكم انوار الله من هذا الاق ليسه قد
 ظهر ما كان مستويا في فرائض اسلام واقى من كان موعودا في العسرون والاصار
 يشهد بذلك كل مضاف عليم يا ملاء الارض صنعوا ما عندكم وخذوا انا امرتم
 به من لدن قور غائب تدير طوبى لكثير تقيد ناز بكلمة الله ودير الحسنين الذين
 ملكوا بما عندهم معرضين عما عند الله ما لك ههنا اليوم البديع طوبى لك
 بما قبلت وسمعت و اجبت من عرض عندك الاء الارض الامن لثرب حق استغاثه
 من ايا دى عطاء رب القدير شر ورقه طوطى عليها سب راته

بنام دوستيقت يا امي نديت شنديم و باين آيات بدعيه مسيحه جوبا
 عنيت فرمودم جميع عالم بيك كلمه از كلمات الامراء و نينا يد فضل بقاى است
 كه بر قبلى بلوح حق حجاب فائز شد و نزد بعضى الواح متعده موجوده جميع عالم
 از شكر اين فضل بر نيا بده و نيايد ان اشكر فضل ربك بهذا الكلم البين احمده
 لله رب العالمين و نذكر من نيك و نبشرها بر حتمى التي سبقت من في استعانت
 و الارضين جانب محمد رضا الذي ساسد و ناز بنام خداوند نيك است
 له الحمد فقد افق اعلى انورى و از يرو بجز گذشتى و بنيايات حق حصر سلاله
 بقاى و آرد شد كه قصه مقرر بن و مخلصين بوده و يدى مقامى را كه علماء اعلى

طافش بوده و شنیدی ند ائیرا که ابن عسراں در طور عسراں شنیده
 و مکافات و هر این عمر مبروک سرور خیر دنیا و آخرت از برای تو از
 قدم اعلیٰ تقدیر گشته این مقام را حفظ نما و یا آنچه سزاوار عنایت حق
 جبر جلال است عامر شود آن ذکرک من قید و نهید بحین و یا مرکب بالمعروف فضلا
 من عجزه و مهو الامم تقدیم شش فصل آله ینام بکت خداوند و نا
 امروز روزی است که قدر ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
 و بش با اقبال حقیقی از افاق الواح ربانی مشرق مضیغه کند که قدر بر عرض
 قیام نمودند و با غراض مشغول گشتند عجب در اینکار مستط و از حق سائل
 آمر و ایشان را از ادراک یوم عزیز بدیع محرم نغمه نماید معذک استکل غافل
 و راقه مشاهده می شوند سکر هوئی ناس را از مالک وری منع نمودند و سکر
 حال نفسیکه سجات عالم و حجابات امم او را از اترافات شمس اعظم منع نمودند
 آن من الفاضلین و آن من البرکات فی لوح بسین حجاب حجاب منع علیه بیا را
 هو است هدی بخیبر قد سعنا ذکرک در این استمالک فی حب آله رب العرس
 اعظمیم ذکرناک طوح لاحت من انقه شمس عنایتیه ربک و رب العرس
 قل یا الهی دستیدی استمالک با سکت الحیمین علی الاستماء و با
 تقاضا

التي جرت على لجر باسك لا عظم الا بصي بان تويدتني على ذكره
 وشانك وعلى خدمه امرک ای رب زدنی شوقاً واستقامه علی هذا
 الامر الذي به تنوعت الارکان واضطرت فشدت لبعرضین ای رب لا
 تجلی محراباً عما عندک فاكتب لی ما کتبت لاصفیاءک انک انت الهقدر
 ما شاء لاله آتاه العظیم حکیم ش ^{حاجی صاحب} ^{تاکوینک علیه السلام}
 بسی الذکر و المذکور عالماً غفلت احاطه عوزه و ^{جمع} از اقی علی منع کرده مکره و سبک
 محبت الی مستغفنه ان نفوس کیزره از بارادر بسلیش از فانی آله نیا مقدم میدارند
 از امر بسیار کتاب سماطی بی از برای این چه که فائز شدند یا مریکه لازال ^ب
 بان بنین و رسلین بان بشارت فرموده هر روز روزی است بزرگ
 عظمتش از قلم اعلا در زبر و الواح ناطق بنطق فی کلم الطوران لا اله الا انا
 العظیم حکیم نامرات رسیده و بیرون اصفا فائز و شمس عنایت از اقی ^{بعض}
 شرق است و الله فائز می شوی با آنچه طلب نمودی ان اسرح بعد بفضل
 المسین و مثل الحمد لله رب العالمین البهار علیک و علی قریبت
 بالله و علی امی التي فازت فی الزوراء و سمعت نداء الله العظیم حکیم
 ش ^ب ^{حاجی صاحب} ^{سستی حضرت مقصود}

هو الشفیق الکریم لازال انما فضل ورحمت وشفقت وحنایت از خزانة
ظاہر و سہود ہر کلمہ از کلمات عباد کہ از مطلع ارادہ مالک اسما ظاہر کنانی آ
میں و اوست حکیم و بنائیت طوبی از برای نفس یکہ بد نانش خاطر گشت
راز بحر مانیست صمت و نصیب بردند یا ایھا المذکر لدی لعلوم نبت را
شیدم و این لوح اضع اقدس جوایب گویم کلمہ عفو و غفران از ظلم اعلیٰ در ارت
نازل شکر کن مقصود عالمیاز کہ با من فضل اعظم و رحمت کبری نافر شد
بفیتح کنوز عالم درید قدرت و متعطی و منیع و بہو فضل الکریم از برا
تو مقدر شدہ آنچه کہ عرف غیات از او متضوع قل الہی الہی انما یک رب
عبد کہ قدرت ایک متمکاجد غنائیک و متبشبا باز دیال راد فیضک شکست
بنام فخر ظهورک و المعامات الہی گرفت بقدر و یک و جلہا تفرع شکست بان لفقیر
و تجلی من الدین اقدیم حق و یک الہماک بحبت ما منعم شی من الایاء
عن التقرب الی احکام الاعی و مقرب الی انوار و حکمت یا مولی الوری ای
رب تری عبدک نہ اراد بسفون بحر حکمت الیر کہ من سماء عطاک
والاستقامہ من شمس غنائیک قدری یا الہی غیر الافزہ و الاولی و ما یکون
نورانی مگر عالم من جو ملک کنانت الذر نادت الاشیاء بالطاقک و موہبک

ثم اسئلك يا مالك الوجود وسلطان الغيب واسمعو بان تؤيدني على
 ما تحب وترضى انما لا اله الا انت الغفور الکریم افان يخبرني عن حياي
 هو المستر بعليم حکيم شهد الله لا اله الا هو الیمن المستبوم شهد انه لا اله
 الا هو الباقی الله اتم السبیر المشهود شهد الله لا اله الا هو بیل
 ما شاء لسلطان من عنده انه لموا السبیر المحبوب يا افان یله
 ان اعلم الا على غیرکم هذا الذکر الذیر به بدل الله الخزن بالفتح
 الالکب لا اله الا هو السبیر الورد لا تخرنوا عما ورد علیکم ان
 الذ صمد انه الیوم فی مقصد الصدق عند ملک الغیب و
 هذه کلمة لا یباد لها خزائن الارض کلها ولكن ان شئتم
 لا یفتقون انتم الله ثم امیر ترهبون سئد الله ان یظیر مکلم
 ما یفرج به قلب العالم ویسقط به الکر قود ان اذی غرب
 اشدق من افقی السبیر المنوع قد غرب نجم العرفان من
 سماء الیمن ظاهری وطلع من افق سماء اسمی الباطن
 المکنون مع الله انه لبا المنطقه الابهی وبقام الا علی قد
 شهد بک من عنده علم ما کان وما یکون لو عرف الوجودنا

بعده عن هذا المقام المحمود وقد نزل امر من السماء ^{هاتر} ابيان ما
 به الملائكة وكتب به الروح كل ذلك من فضل عليه وعليكم ^{انتم} انتم لعلوا
 العطف ان تحفظوا الناس من سوا من الذين اخذوا الامم ^{منذوا}
 عن وراهم ما نزل في لوصي المحفوظ لان ^{ان} استحق تقوى وسوء
 انتم لعلوا ^{انتم} علام الغيوب الجباء عليكم وعلى الذين يسمعون قولكم في هذا
 الامر

المحتموم ح س خ هو لقب يظهر للمؤمن كتاب نزل
 بالحق وانه يعين الناس بان يفهم في الدنيا والاطرة ولكن لقوم لا
 يفقهون انه لم ينزل ان الله فيما سواه ولبد ان الاغطم من الامم
 طوبى لقوم بتذكرون انه لعلوا انه اكر في استجن والمذكور في الواج
 اله المهيمن ^{الهيمن} انتم لعلوا لعلوا اذا اتى من السماء ابيان ^{ضبطت}
 به اهل الانسكان الا ان الذين سبوا والاهوى وقوه هوى الى المقام المحمود
 فذ وجدنا من ذكرك عرف جاك وظلرنا لك هذا اللوح المستورا ^{نذرى}
 سطر اياته من تسلي الاعطى طوبى لمن وجد منه عرف ^{مجبوب} ان
 اطمئن لفضل الله ورحمة ثم انطق بذكره لعل اناس يتوبون ^{الى} لم
 العنة بزورود وكذلك نطق لسان ^{ان} لعلوا فضلا من عند ^{عليكم}
 ومع الذين آمنوا بالله وكانوا بايات الله هم همته دون محمد ^{قصير} رضاش

بسم الله الرحمن الرحيم

انك سكت بعد الله الواضح المستقيم وتمتك بالبروة الوثقى واجابته بآية ربه
 بوسع العليم ياخذها سكر حنقه العرفان بما جبر من تسليم الرحمن ويؤتيه على
 ذكره وشأنه بين عباده الذين يخفوا عن يوم وعدوا به في لوح مضبوط تم وتسل
 قوم قد اتى اليوم ويناوي نظير الامم عن بين العرش من في استمرت والاراضين
 اتقوا الله ولا تتبعوا الذين انتم اذا تلقى عليهم الايات يحدون سبكهم الا انهم في غدا يسبهم قديمه
 حال القدم لا تطلق العالم حبس في بعض الاعظم لعن العالمين وحق لنفسه الامران لسرور
 من في الاكوان بئس من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا انك لم نكلمك بشيء الا بالبيان
 يا ملأ المرصين ان الذي جاء بغير العالم قد اسكنه امره كون في امره السبلا ذلك
 قنع الامم وارضيناها من تسليم الوصي ان ربك لهو مقتدر شامير يرسل يا قوم ان الله
 قد في نفس يحيوكم هل تعلمون عليه او يقتلونهم فوا حسبه وعليناكم يا ملأ المرصين
 سبح بحمد ربك في الهدى والاصال والارشاد والاشراق لذلك يا مكرم المعلوم من
 ما سننا الذين نضدوا شطر الذين قبلوا الا لما دروا غلبنا في تلك الايام ان ربك لهو العليم
 عنده علم السموات والارض وما تستر عن اعين المتقربين كفى يا مربي لعباد انه خير لهم وما
 قصده في الاما تحفظهم عن الفرع الاكب او يقرهم الي مقربهم اعني يا حكيم لو
 يا عنده لا لا يتجر كون الامن لبيد امرى لم شق لمنه تسل يا قوم هذه اليوم فيه صبأ

الوجه عن ابي القاسم شادي استاذنا من الارض وسماء الحسن لله بقدر الفخر محمد
 ان اذكروه على مقامه كما انه يذكركم في هذا السجود يدعونكم الى الافق الاعلى ان هذا فضل
 عظيم كبر من قبلي عباد الدين ما منعهم الاحجاب عن شطر ربحم بغير اوتها ب واذ ان
 يسعون ذكرى سبحون الفراق ويكون بسجني وبلان واتي ونفس الرحمن الوان
 رور عين من وجد لذة البلاء في سيد الخافق السماء لا يبد له ما خلق في
 ملكوت السماء ان ربك على ما اتم شيد اقل جابجك عيه من شهر ماه رباب
 هو الله سس الاعظم بقدره على العظيم ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذرور
 العيا تل اول عرف تشوق من قبضي حمة ربك مالك السماء عليك يا ايها
 النجم الشرق من افي سماء اشهد ان فيكم لاح افق الاعلى ونطقت اشارة
 بنتهي لظهور الكلمة العيا والذرة النوراء والنقطة الاولى والدر بنظر الكلدان
 والزم الخرون ونصل ما كان وما يكون وببرنت نسمة الله في العالم تمت التحفة على الامم
 حكمت النعمة بما فاحت راسخه بيان في ذكر الاسم العظيم واشهد ان كل من حيرت
 اجار وحيات الانهار ووبرت الشجار وظهرت الانار وبرزت الار وانا
 وجوه الابار ونيكم ما جبره نمان وهاج عرف الرحمن ونسج ما بنسمة
 التي تطوف حولها اجنان وينكم طلع الفجر التي برنفسى سراج الاوهام

اشمس الوحي ولا تحمر الالمام دكلم فاض بحر بحسب ان لا حياء من في الانسكان
 اشهد ان يكلم نصبت رايه انه لاله الا انا طهيم البصيرم وارنفع سداق نعمتي
 انا انه لاله الا انا العزيز المحبوب وتغرد عند ريب العرفان في ملكوت البيان الملك
 قد بلغت العزيز الودود وانه هو الكتاب الاعظم والعهدة العليا والآية الكبرى وبه
 ظهرت مشيئة الله النافذة وقدرته المحيطة وسلطته الباقية وقوته الهائلة وآية له
 الوجه الذي شرقت من باق البقاء بعد فناء الاشياء وبظهوره طلعت حوريات يعلى
 من تصور البيان ونظرت الاسرار المودعة في انفسه فان به برزت السموات وهدت
 المحصاة لمنزل الآيات وانه هو الذي اذا نظرت اجبال ونطق الاشياء في ذكر الله في
 العظمة والاجلال وبه توجب كل تفسير الى ملكوت الغايب وتخرجير الى النور الهدى وكل
 لسان الى كثر البقاء شهد ان يكلم طهيم بحسب الاحكام المعلوم ونطق العالم قبله يوم ونك
 الرحمن المحقوم وشهد انك انت الذي كنت موقفا بقاء ربك مالك الاسماء وتنزل النور
 اذا شرقت الزير الاعظم من باق الزوراء وهذا مقام ما سبقت به البقاء الامن شاء ربك
 السما وانت الذي شررت من الايقان اذ كان اناس في مرتبة وشفاق وادرت
 لقاء اليوم الذي انزل الرحمن في انفسه فان قال وقوله الحق يوم الناس من
 طوبى لك بما وصيت بالمشاق اذ لقصه امر الآفاق وقيلت الى الوجه
 حين ارتعدت فرائض العباد من سطوة امر الشفاق طوبى لك لمن يزورك

الحمد لله
 الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لولا
 ان هدانا الله

باجري من يقسم الله ي بنصب الصراط ووضع ميزان ونظرت ساعة ذر لسان
حبا قارزك منيرة وزى عليه بها والله
هو اسم لمب

تجاني له الرحمن لمن اقبل دفعا ربه فان الله في يوم فيه اعراض لسماء فقتلهم
الامرأة ثم العباد الذين نقصوا ايشاق الملك يوم لتتار يا زرك ^{حضر} قد
له يظلمون كتابك سمنا فيه وحيننا كنه اللوح الهني لاج من ^{فقتلهم} فقتلهم
عنيته ربك ملك الرقاب آياك ان تشكك شهبات العرضين الذين كفروا
بالاسناد الايات قل الهى الهى احب ان اسمع من كل عرق من عروق
ذركك وشانك ومن شذاتي وصفك ووصف او ياك الهى الهى
اشهد ان اليوم يومك ولا ينبغي ان يرى فيه الا اثار قدرتك ^{وغيرها} و
سلطتك اسلك ان يتبين من تلك الا على من آخذ من آية او بالتو
ونقطعوا عن اطنون وعمالا ينبغي لا ياك اى رب شرفى ^{بشرك} بشرك
او قدر الى حبه بجدك الطامك اسلك يا مولى الورى وملك ^{حشر} للا
والاولى باسمك الا عظم الاهبى واما كان كمنونا فى علمك ومخزوننا
فى خزان عيشك بان تجلبنى من خدام امرك لفتحى بين عبادك
خلقك لا اله الا انت القدر القدير وبالاجابة جد بركتك من قبل

علی او یائی بزرگم برحمتی و فضلش سدره تعالی ان یوحیم علی الامان
 والاحت و یقرتیم الیه و یکتب لهم بحوره ما ینبغی لغدته و ظهوره و فضله
 و رحمة التي سقت الکلمات اجهار علیکم من لدر آله منظر العنات بح امان
 به آله فی زوی به اوست و نادینا نامت رسید و باصنا نطلو
 نازگشت یا بزرگ شاه و الله بعنا یتش فائز باشی و از کوشه سیون
 که از قلم اعلی جاری است یاشامی لده احمد باقیال خود فائز شد راست
 علمای جاہل و قحسای غافل ترا از حجه اعظم منع ننمود و محروم ساخت این
 مقام عظمت قدرش را به ان از نامت عرف محبت متضوع قل لها
 اللهم لک الحمد بما ایدتني و جعلتني مقبلاً الی امرک الذی عرضت عبادک
 اسئلك باسمک الذی جعلتہ نوراً للابرار و ناراً للکافر و نفحات
 مشرق و حید و مطلع آياتک بان یتب لی من تلک الاعلی یا قہر بنی
 یا فاطر السماء ای سب ترانی مقبلاً الیک و منتظراً بید ابع فضیلتک و الطمان
 اسئلك ان لا یخیننی ملامتک ثم جعلتني فی حلال الاحوال مستقیماً علی امرک
 و متمسکاً بحبلک اللهم انت القوی الغالب المقدر الخیر و تذکر یاک الکریم
 ستمی محمد لیفرح و یکرین من اسکرین و تذکر اسمک التي اقبلت الی انوار الوجوه

سستی با تا کوچک نند آینه ان یوتیه هم و یوفقم علی ما یبقی ابره ذکر هم
 فی کتاب الله الفیر و حمید یا فضل الله قد حضر اسک لدی المظلوم ذکرک
 بالایساره ذکرک السلام میخند بیک من عند لوح کریم و نه کر عبد
 فی شمس آباد و نشره بنایته الله و فضل لیکن من ثابین یا فضل الله
 و یا عبد الله قلم اعلی لازال خربش را ذکر نموده وینمایه بایه اوسیا
 یقال تحت دره اتفاق بند کحق و شت و حق مشغول شدند و بایه برقع آت
 امر الله قائم این است و صیت مظلوم و دستان حق را کل را پسر برسانیم
 و بغض و رحمت و شفقت و عنایت حق بشارت میدهم آمد بولفضل ال
 الکریم این سه فقره در یک ورقه زرد کخط ببارک جبال قدم قبل ذکره
 المعظم بوده هو بعلمیم بخیر یا افغانی شدت بندره بایه قلبت
 ایها و حلت آت اندن سبیلها الی ان خلعت لقعقه الفه و رس و صفت
 و رایت و رحمت ند آمد المظلوم فی سجنه البظیم و فرزت بالایساره که
 ما علی الارض ان ربک لهور بعلمیم بحکیم لا تخزن من شیء قد و روت
 الوادی الایمن و انت من الایمن مثل الحمد لله رب العالمین ^{المعظم} ابراه
 الکریم صلح لیکن بما قبلت و انت با الله رب العالمین

وشررت حرق الموصل من يد عطاه ربك اشفق الكريم قار لك استجد يا
 الهى با ايدتى وعفتنى اسلك بان تجلبى مسيقاً على امرك العظيم
 وقد لى ما ينفعنى في كل عالم من عوالمك الكثر انت لمقتد
 قد شجعت بما شئت الله انه لا اله الا هو المحصين ليقوم هنة
 شجادة كتون معك به وام اسما بحسنى من لدهى اله كده
 ائيب و اسود جات افان الذر ان خضر الالهى الوجه قائم مبارك بارك
 بسى اسجون الغريب يا قلبى الا على اذكر من نبتة الى نفاك بسى افانك
 فى المحصور امام وجه ربك على الا على قد فاز بالبقاء اذ كان الناس فى
 بعد بسين انه نبى من يد يقدره والاقدر كبيتنا من ذكره لئذى لا
 بدوام مكنوت ربك اعلم بخبر لا تغير من القرون والاعصار والاسس
 والامطار كذلك البرك من اجابك شكر اله بهد الفضل التنى لا يجده بكده
 الذكرو البيان ليشد بذكرك بسى بسين اعلم نسلكه تعالى ان يدرك فى
 كل الاحوال ويقدر لك ما ينفعى لوجوده ورحمته اتم سبقت من فى اسما والار
 كبر من قبي افانى قمر تد احاطتنا جنود الطوفان والادام وكل ظالم البعيد
 النظر واذا ذكرنا انزلناه في كل موضع سلطان انه روعونا به بزوقه

اى الله ربه ورب الهين كذا كذا ^{٤٤} ظهرت سدرة السبعان امرها كالمسكين
 البصا، الظاهر اللامع المشرق من سماء رحمتي عليك وعلى من بعثك لوجه الله العزيز الحكيم
 حجاب ملام من فضان عليه بها راله ^{هه} هه الاله اقم الا نطمع ايمن به
 نه شهد القلم الا على انه لا اله الا هو وانه هو الذي تحب على الا باسائه انسى في يوم
 فيه انما فرق التوحيد بس اسم الله على الا مكان هه ايدوم في نطقه التوحيد كذا
 الواحد الحق المتعالي به بدء اليوم وحيث تم وزنه ظهرت الانوار واليه عتبت خلقه
 بصيرته وسبح اسمك امرت به اجمالاً من شئى الا وقد احاطه كسبلات
 التوحيد من ان من عرفه وقبده ومنهم من غفلوا وعرض غشا من شرب من شئى الله
 من كاس حذبا آله بدء ليجار انه لا يغير فادونه ولا يدرك بما سواه و
 ظهوره في كل شئ قد كان مقدساً عنه وتنزلاً مما نطق به الهه فان من عرفه في
 لجهده انه فاز بالتوحيد وانه غفرت له من اهل الحجاب انك انت يا ايها الله
 الى وجه التوحيد رب من كاس التجريد ان استمع نداء المظلوم في نه استجنى الاله
 انه لا اله الا هو العزيز الوهاب فك يا يقدره والايقان نه ايجل الله اذا تحرك
 سكنت الموجودات وظهرت الملكات واذ اسكن تحرك من في الملكوت الايرين
 والسموات قد قدرنا كتابكم ووجهنا من عرفتمكم انزل الله بان لو يقم على ما سقى

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين
 انما تصدقوا به في الدنيا والآخرة
 انما تصدقوا به في الدنيا والآخرة

به ذكركم في ملكوت وسمكت في جبروت الازكار الهباء عليك وعلى اذن فازد
 في هفت اليوم اندر فنه انصق من على الارض ان شاء الله الملك القاب فانه مبارك
 قد استقر جلال القدم على العرش العظيم اذ انطق لسان العظمة والكبرياء وعند
 المنتهى من اجل من في الارض اسماء فر عظمى وجمالى متد خل من كان في ازل الال
 شغفا في كسائر العزة والجلال انه لهو المحبوب قد اتي بحياة السالمين به
 شمس انه الله هو يوتي من يشاء ما اراد انه لله العسر في الوهاب يا افانى ا
 تحزنوا من شئى انه هو الحكم في كل الاحوال به حسين وعلى هو به خاتم مبارك قد تطلق
 لسان الوحي انه لا اله الا هو الواحد له تار سوز يرتفع اعلام تنصير تفريل ملكوت
 السنية اوتاب به خاتم مبارك ولي النفسى و بر بانى امرى و حقيقى جمال المنير
 هو شهد انه لا اله الا هو والله منى منطى انه لطلع الوحي وشرق الهام شهاب
 لى فى و سلى الفز البديع هو قد قررت عين العالم انظر انما كنت اعتمد و سبط
 الائم ولكن ان حس الكرم لا يميه فون به خاتم مبارك ولي النفسى و برهاني مركب
 و حقيقى و جبالى المنير هو قد اتى الوعد و طغى الموتور سلطان سهود طولى بصير
 عرف و سبج سح نداء الله الحسين نصيوم به هو انظار من الافق الالائه
 اولى الهى اشهد هذا اليوم يومك الذى كان مذكورا فى كتابك و صفتك و ذكرك
 و الواحك و اظهرت فيه ما كان كمنونا فى علمك و حفرنا فى كسائر عصىك

يا مولى عالم باسمك الاعظم الذى برقت منه ارض الامة بان توعدك
وآبائك على الاستقامة على امرك والقيام على خدمتك انك انت القدر
ماشرونى قبضتك امام الاشياء تحفظ من تشاء بقدرتك وسلطانك ايتى
القوى الغالب القدير هو سامع هيب الهى الذى رحم عباده واماك واماك
عن ذوات رحمتك الذى جرى من تلك الكلى فى حديقته ليعانى بارك ايتى ربكم
عباد اقبلوا اليك تحفظين عن ذنوبكم فانزل اليهم وعلى آباءكم من حساب
شاهجودكم يا تحفظهم عن ذنوبكم ايتى ربى علاه لبيان نقصوا عهدكم
ميتانك وارضوا عن جبالك اسلك بالبحر الاعظم الذى راج اليك وبعبر
قبضك الذى راج فى آياك بان تحفظ عباده واماك بقدرتك
لا اله الا انت القدر القدير ايتى القاسم الذى باورونان
الاسماء يا هيب المهاجرة سبيد الله شهيد باقبالك وقوتك وحضرتك
امام وجه الظلم اذ كان سبحانه باكتسبت ايدى الظالمين ان ليهب وجه
البلاد ينادى الاولياء وليعفتم ما يقرتهم الى ارضه انجده قد ظهر ما كان
ستورا فى قلوب الذين آمنوا ثم كفروا استلبوا ثم عرضوا اقره ثم انكروا
واكلوا اموال ان تسر بالباطل الا انهم من الغافلين قد غرهم الدنيا بزخمتها و

وز فرخما و عملوا ما دابت به اکباد المخلصین : یا ابا القاسم طوبی لک ربنا
 اقبلت الی السجین و حضرت امام الرضا المعلوم و سمعت ما و عدت بر فی کتب آله رب العالمین
 بحضور ک غفر الله ایاک فضلا من عنده و هو ارحم الراحمین با قبالی ایله حاجت
 و احاطه نور غفور رب المشرق بغیر معلوم قدر کت اخذ یا ابراهیم بدینتی ان امرتک و اودنتی
 فی نیک و سیمتنی نه انک استاک یا ایاک اکبری و انوار عرشک یا مولی الوری بیان
 توید فی و اویانک مع زرک کتیا کت و تقیام علی خد کت ای رب انما انقیر و فی
 تیفنتک زمام الفضل و البطاء قدر لی ما یقر بنی ایک و یجلی مستقیما علی امرک بحیث
 متغنی عوی الدناب عن التوجه الیک یارب الارباب انک انت احکام فی السد
 و الماب لاد الالات الغیر ذواتها حبب منزه المجد انذر حسب و ناز
 بنام خداوند کیت او یبارک الله را آنچه سزاواریم اوست از قبل بعد از خود
 طیبی از برای نفسیله با اراده آتتک نمود و بنیل تقوی کتبت حببت کت
 این کلام از تسمیای جاریه در حضور و ارتکبیم با الالحال و ان حلاق از حق سطلیم نقدی
 که الی الله هجرت نموده اند این را نمویند باید بر حضرت امرتک با حاجت
 قضیت نقود اعمال طیبیه و اخلاق مرضیه از نقود صفوت حضور اعلام الکر
 قوت و قدرتش را قدرت حضور عالم ضعیف نماید از حق سطلیم او یبارک
 و فرماید

۵۰
 بر اعمالی که سبب اعلیٰ رکعت است بجهت تدایر وطن بجزرت نمودی تا مقصد اعلیٰ
 والاقبال اعلیٰ و غائر شدی بحضور سئو الله تبارک و تعالیٰ ان یوفقکم و اذ
 ینساک علی الاستقامه لا تنهانی من الایامه و یقدر لکم ما انزلت فی
 کتبه لا یغیبه عنه هو التولی لها جبرین و مقصود القاصدین جباری ان ارض از کور
 و انما نشکر را ذکر نمودیم نسئو الله ان یتب لهم خیر الاخرة و الا ولی الی الله
 والله توی و هو یغفر الذریم ایها علیکم یا ایها السیاح طوبی لکم و لمن استکم
 و یسمع قولکم فی هذه البینة العظیمه حبیب بزرگایم علیه بیار الله بهما صحیحین
 کتاب اعظم که لازال در کتب لیس کنون بود ظاهر شد و با علی الله آه کل را
 باقی اعلیٰ دعوت نمود نار صیغه و بغضار عالم او را منع نمود و قدرت کرد
 ارض او را ضعیف کرد لوجه الله ظاهر شد و فی سبیل الله حل شد آمد نمود و وارد شد
 بر او آنچه در شبهه و شکیست معذرا در مرضین و شکات محمدین و مضر فایمین و
 بر چه اراده سینموزند بعباس سفول چه که این مظلوم فی ناصر و سعین بوده غده این
 کسد و شکر این جن دل در بر یوم صریح بیدار میسر و بیایر صد هزار از سماط
 من غیر تطیل سهام بعضا بارید و در چس احوال نامعت الهی شتطه و تقات
 له محمد فی کل الاعمال آنه هو نفسی اتصال کند لک زینار اس کتاب یکدیگر است که الی المنین

یا عدنی تبارک و تعالیٰ که علیک بهاء آید الیک القدر لله الحمد از وطن طابها قصد وطن ^{علی}
منودی و جنود نصر و رحمت و عنایت وجود و کرم الهی ترا بد و نمود تا اتمه باقی ^{علی}
فائز شدی و در محضر مولی الوری حاضر و توفیق و فضل قیامت عظیمت یسکن اگر ^{علی}
قطرات بحر و رول بر و برکت در و فر حساب الهی تقریبی محسوب شود و تو در این ^{علی}
مذکوره مجید و شایسته حق صلوات مستغول باشی بر آینه از عهد این نصر ^{علی}
کرم کسب بر نیاید تا کنان الحمد یا مقصود العالمین و کسب اشکر یا محبوب ^{علی}
المقربین و کسب شایسته یا ضیاء من فی السموات و الارضین غمخیز ^{علی}
را افند نموده و سیمایه غمخیز همراه و اسم مبارکش هرگز هرگاه ^{علی}
عیناید چه که فائز شدی یا بنجی که شسته و شسته و نندار و نندار ^{علی}
الذی رسی بنا و علی و شک و غمخیز نمبر آتم بنیاد در العیالین ^{علی}
تعالی ان تقریبهم الیه و یقدر لهم ما قدره لعیاده القانتین و امامه القانتین ^{علی}
علی کل شیء قدير و نذکرک بالبعید الذی یخرجک لیفرح نذکرک المظلوم و یكون ^{علی}
الک کریم یا محمد مظلوم در سخن ترا ذکر نیاید الحمد لله بجز ایمان ^{علی}
فائز شدی و در راه دوست یکتا هم نشدند و بلا یا منودی این فضل ^{علی}
ذکر نما در غلبه نجاتم تب محفوظ دار آن مع عباده المقربین لا اله الا هو ^{علی}

اکسکم و نذکر ابنا تک بنه کر خضفت له الا ذکر الله تعالی ان بقدر کلم کل
 غیر انزله فی کت به و تقب لھم نعمه الامره والاولی و ما کنه کل عالم مرع علیہ
 انه ہو بقدر القدر یا محمد کبر من بیت علی و جودہم و ذکر ہم بما نزل الھم من لدن
 منزل تدیم یا رب صبا جمع ازان عالم از برای سیدن ندی این یوم کہ
 سبحن اعظم مرتفعه شمس شده و لکن کتھی محروم الاعداء معدودات و توان
 نافر شدی و نذرا اھضا نمودی و با نفس اقبال کردی فکرک اکھدیا الھی بما
 استغنی و عرفتی و علمتی و هدیت الی ابنا ھ حضرت القلوب استود
 الوعوه و زلت اقدام لیس فاء و لعلاء الالہن بنجستہم بجوگت و ظہر تم من زک
 النفس و اوی و ذکر تم فی کتاب المسین و نذکر انک الھی اسمی بعبادہ کتبت
 الاسماء ثم آیتک الافرآلہ شمس بع بقدر رضا و نذکر ہما آیات است
 و نبشہا بفضا و رحمتی الھی سبقت الوجود من الغیب و لستہ و یاقین اذکر
 من سبح ندائی و تہب الی الالھی و کتبی سید قلب مرزا یا خذہ عن سبیل
 و یقر بہ الی ملکوتہ لیسین زید بع یا سید قلب مرزا فرج نذکر الی ایاک ہم اشکر
 ربک انه ذکرک فی خیر اللوح یا معنی یا سمد و ذکرک بجام اسماء و لہ صفاتہ
 انه ہو لفضل الکلیم فکرک اکھد یا بنجستی من کبر لظنون والادھام و یقینی کاک
 الیقان من ایاد و لفضل و اعطاء ھد آیتک انت المقدر علی ما تشاء و نذ

قبضت زمام الامور لانه الالات العفوز وملك الطور يا على عسكرا
 اسماء مذكوره كل بذكر مطلق فانزكشتند وبعثات ميزن در اول امام محمد باقر
 الطاهر العفوز وكرمه وجوده بر اسمي امام وصه ضرر شود اورا انكرنا عظيم بحق كان ايد
 ان ربك هو العفوز الكريم الهباء من لثنا عليك وعلى الذين امنوا يا اهدنا
 و اعترفوا بانزل من سماء شيتنه وطق بلان عظمته في مقامه الرفيع سبحانك
 يا الهى ترى اجابك من باوى اعداك و صفاك من بين الكفر و ايك و بايك
 اسلك سماء جودك و جودك و با نزار تير اسلك الاعظم الهى به نور شيتنه
 الامم بان تعظم نقدك التى غلبت الاشياء بخر سهم سلطانك الدهرا حاط
 الكفنت ثم انزل عليهم من سماء عفوك و عطاك ما تقر به عيونهم و تفرح
 به قلوبهم اى ترى المرصدين من المشرقين و رور عليهم ماناح يسكان
 فردرك و جنبك اسلك بان تعظم من شراعتين و طهارت اهلين
 انك انت القدر اذ لا يمنك شى تفعل سلطانك ما شاء و تحت كبرك
 ما يزيد و انك انت اعز و اكبر بسم زبنا الا اهدنا الاعظم اعلم
 سبحانك يا الهى اسلك بنورك سلطع في العالم و نثار سدك التى اثلقت
 بها افئدة الامم و بانوار ظهورك و اهدنا و اهدنا و اهدنا في طورك ان تؤيد
 عبادك على التوجه الى الوار و هب ايرتبات الكريم قد شهد بكرك

الكائنات وفضلك الموجودات اسئلك ان لا تحي اولئك عن جرحك اسئلك
 جودك ثم اكتب لغيري اقبلوا اليك فازو العرفانك ما قدره فخلص من عاركم يا
 الرحمن اعد لك الذين كفروا ايك ويا ايك لك انت المقدر على مات بل الاله
 انت العليم الحكيم يا بسمي المقدس عن الاسماء دارين سنة وارشد انجزك عن
 كركبت وقلم الله فوجه مؤد يا ابا القاسم اولامات حزب قديسيان آمده وولت اماركا
 مسهر وقتا البيرا انهار مؤوزه و اراده كره از میان بردارد این خرفی از جرح ان عالم اده
 تا بنفیس سكونید این بیان صحیح نیست گفته شد آن بیان که نزد شماست در مذکر
 نمودند انهم صحیح نیست حکایت شود من قديسيان آمده بعد از این فقره با بصحت
 و فرج دنیا طراسد و نمود مثل الهی اسئلك برفرات بهانك و بعد ات ال
 كتاب عن الطالين الذين ارادوا محوه في آياتك ايرت لا يؤتمم ما ارادوا
 انتم المقدر على ما تشاء و في تفصك زمان من في سموات الارضين من حينئذ
 ان بيك نعیم اسمانا میده شده انرا هم اراده نموده اند مخوانند تا در اصحاب
 حرا با یاز حق صلا در دالی و ام خطانك ان طلب نماند اوست قادر و توان
 الباء اشرف من اشرف اسماء حمیر علیک و علی الذین سمعوا الذم و اجابوا ربهم
 اسمع لیب شخ غیاب شیخ محمد قزاز شهید فخر الاعلی ان الله الاله
 بهیر دیت میت یکی و هر الفرد الواحد اعلم حکیم سفا ندرت

کتبه
 محمد
 قزاز

من نظر الامین العرش و ذکر ناک بزکر یرتفع به قفاک و تمام کل متصل قبل الیه
 الفردنجیر ان لشکر کتب ایتلک و انزل لک یبقی دوام اسمانی محسنی و انما
 الذکر المشفق الیکم ایها علیک و علی الذین آمنوا با انه لعزیز مجید ۵۵
 جناب حسین خا علیه هتاه ۵۵ بنام مقصود عالمیان ابن عباس
 ایت از مظلوم بسوی مظلومی که از کاشس بی آشت ییده و از کوب بی اچشید
 دارد شد بشو محزون باش غنایت حق ترا احاطه نمود بخت نجیبی حق قهر صدمه
 شد به و گواه که در کل صحن تحت لحاظ بوده و هستی از عاقبت موراحدی الا الله
 نه لذا بسایه در امورات حادثه مکر باشی اگر لذت بیان حسن را بیایی
 غنایتش را آگاه شوی خود را بر سر چرخستان رفوح مشامه کنی متد بدل آت
 اضطر الیک بالایسنان و ذلک بالقزایه یکن سکت نه کل الاحوال کل انبی لعی
 فرج همی بخودت و عطاک و ازل کر بتی سلطنتک و اقدارک ترانی مقبل الیک
 صین آتدی احاطتشی الاحزان من قدر کجیات سلک یا مالک الوجود در طهرین
 انیب و الهود یا سکا آتدی به سخرت الافده و لصلوب و با مواج حشر
 و اسرافات الواریر عطاک بان کتبیل من الذین ما منعهم شیئی من انبیا الله
 الیک یا مولی الایسار و فاطر الیاء ایزب تری ماورد علی فی آیاتک

استک مشرق اسماک و مطلع صفاتک بان تقدری یا یجملنی فانما علی قدس
 ونا محققا بشاکتک انک انت العسیة از القدر و بالاجابة جديرتم شکلت
 فی آفرع صبی لوزار جھکت بان تصلح موری و تقضی رغیسی و عواکھی انک انت
 الذی شھد شکل فی بان بقدرتک و توکک و ذی درایة بعظمتک و کبریا
 لا الاله الا انت قابع لمیب به بسبی القدر من الاله و کتاب کریم نزول لیس
 رب العالمین انزلها بعد عباد الاله بحیثه العلیا و ما دریم له صراط المستقیم طریقی که
 کی تک و سمفانه ما نقلی بان لعظمته من قید ان ربک لهو اسع اسعیة بل سحابت
 یا من باسک سخرت الالشیاء و بارادتک نقیبت الالشیاء شکک منقو و قدر
 و ظهور اقدارک بان تقضی من سموم اعداک و نوع شیقا عبادک ایزتتتتتتتتتتتتت
 مقبلا ایک و متوکلد علیک نا مفضلنی بجورک و اطاعتک و قدری من قلبیک الاله
 ما یقضی فی بقر عالم من عوا ملک انت القدر علیات و ذی قضت کت نام الاله
 لا اله الا انت القوی الهاب التبر شش چنا لیسف بره بره علیه و عباد الاله

کن بانزله الود و فی لبیت المعمور و هدی الی اس له صراط مستقیم ما طار
 قد نظر ما کان مسطورا من لقم الاله علی فی کت الاله ما کت الاله و کلنا فی عالمه
 القدر الاله و رتقر ضوا علی الالهی لما اتی فضغ له ملک و ملک و کل عالم قهر عا
 شهیدا ما شهده الاله فی مقامه الرفع اناس صفاء انک اجیناک خصدا کن
 از من قهری از انک و یقوتتتتتتتتتتتتت علی الغضبان انه لا اله الا هو له الخواص

انا ترصی بقدر استقامه مع هذا المذبح عظیم قد ارتفع افاق فی الافاق الالعی وکبریا
یوم افاق استوی علی کرسیه الرفع ویدقم لواء الالعی ویا امریوم عاکر
به تقاضیهم من لعن علیهم کلیم قد یا قوم اتقوا الله ولا تنسوا انفسکم مما نظر بایحس کماله
یوصیهم فی غنمه کتاب بین لواء المشرق من ارض سوادین علی ارض مکه علی کل شعبه
الحمد لله رب العالمین

ش ورد اخت افان جناب سیدم علیه بآء الله واطمانه

هو تباط من اتق سبحن

سبحانک یا الله الوجود وترنی النیب وشتهود هذه ورقة مزین درق
سدره امرک قد اجابت اذ ارتفع ندا عمک و اقبلت اذ اشرق نور ظهیرک
بالکلمه الیهی بمسرع قبا معون الی مقرا فذآرت آیامک و باهرار
کن بک و سالی بجز عمک بان تو تیدها علی ذکرک و شاکک استقامت
علی امرک ثم قدر لها ما قدرته یا ماکمل اللآلی طیفن عرس
اکم انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت المحصن لصیومک

ش ورد وضع جناب برار ابو الحسن علیه بآء الله و غایت

هر اشقق الکبیرم

سبحانک یا الله الالاستاء و فاطر الارض و السماء سبک با یامک لکبری و
یا لذین یطوفون حول عرشک یا مولی الوری و رب العرش و العرش ی بان
اشک و در تفک علی ما یبقی به ذکرها فی مملکتک انت آذی سالی
نسبت افانک الی سدرتک قدریم و لمن یایقرتهم لیکت فی کل الاوج
اکم انت یعنی تعالی لا اله الا انت الیغیر بفضل صل اللهم یا

علی الذین ما بة لوانتمه اعرفانک فی آیاتک اقبلہ الیک وشر بوا
 رحیق الوحی من ایادی عطاک ای رب تنور قلوبهم بانوار معرفتک
 ووجوبهم بضیاء وجهک ثم آت بهم من قلماک علی خیر الاخرة و
 الادلی لالہ الات الغفور الکریم ورتہ صلح جنایاتنا انظر رزق
 ہوا الظاہر انطق بعلم ۛ سبحانک اللہم یا الہی ہلک بنور بہتک
 الذی احاط ملکوتک وجر وکے انجبت برافئہ المخلصین من
 عبادک ان تقدرا فانک وورقہ من اوراتک اجر کل وردہ تمکت
 بدرہ بیانک و تنورت بنور عرفانک و ما منھا ظلم اعداک الذین
 نقصوا عہدک وینا تک ای رب ہلک باسیرک اعظم الذی بہا
 افئدہ الذین انکر و اھجک برمانک و کفروا بطہورک و آیاتک ان
 تقدرا وراتک ما یقر بہن الیک انک انت المقدر علی ما شاء
 تفعل ما ترید باسک الغزیر حمید ۛ ہوا انطق فی ملکوتہ ان
 فوالی الہی الہی تر ی ملک الہی آمنت بک و بایاتک قد قبلتک
 بحر فضلک و اتق رحمتک و ساء وجودک ہلک بالکلمۃ الاولی
 والورثۃ علیا بان تقدرا لانتک ہذہ ما ینبغی لوجودک والظالمۃ

و فناءك و مواهبك اى رب تدخرت افدة اماك في
 اياك هلك بان تشرهن ببقاك او كتب لمن اجر و صالحك
 انك انت الذي لا يحرك شئ ولا يملك امر تفعل وتريد وانك
 انت اذ الفرد الواحد من غير احميد ش فباب على قاعه ٤٤٩

هو الا قد سالا عظم كتاب من قدنا من اقبل الى ان ارادة تميز
 الوهاب لتجذبه آيات له الى مقام جعله له مقدسا عن الاذكار
 قد مضى كتابك و سمعنا ذلك و اقبلنا اليك من هذا الجهن لشكر
 ربك الفيز العلام نشاء آله بنا رحمت الهى ثابى مشتعل شوى كذا
 ان در عالم ظاهر شود نامتريد و لحاظ غنايت بتو توجه نمود
 انت آله بما يجب و يرضى فائز شده و خواهى شد بگو اى پروردگار
 من و سلطان من محبوب من و مقصود من و معبود من از تو سيطلم
 مؤيد من مائى برا آنچه رضاي تو در دست ثابا يه مبيت و اراده
 تو فان و معدوم نمايم نخوايم خراب آنچه تو خواسته مى ترانى يا سلك
 مقبلا اليك و ناطقا بذكرك و ثناك هلك بان تجعلنى مظهر
 كل ما يكره به رضاك و تقدر الى ما يغيبنى اسماء فضلك و جودك انك

انک انت المتعال المتقدر بعزیز حکیم شری بی گوهر
 الاقدس الاعظم الابهی انا نذکر التی وجدت عرف الیه قلبت
 الی اقرامه امیر یا امتی فاعلمی انا قرأنا کتابک ووجدنا منه
 عرف حبک مولک المظلوم الغریب وفضلناک ما اردت قبل سواک
 انه لوالفقور الکریم انا عرفناک مطلع امری وبقیناک کون فضل
 ید غیاتی وانا اشد اهد لعلیم وهدیناک اسیل وقریناک ا
 سیر جمعی الذی جا ط العالمین ان انطقی ثباتی من امانی انا نویدک
 فضلاً من لدنا ان ربک لوالالمؤید نجیر ان التی استعنت بنا خلقی
 وفازت بکوشرو صی نظیر منھا ما تظیر افضده الایاء بشهد بذکایک
 الفضال القدیم شریزایکم باسم مولای عالمیان
 احمد لله بقیمص بیان در ایام رحمن فائز شدی وبعثت باقیمه
 که در حقیقت او کیه ذکر حق است مرزوق گشتی منما لوالاصحاب ورضای
 لسا رفیقا نشاء الله لازال از کوششای رحمانی ورضای عرفان حضرت علی
 یزالی نبوشی ودر کل حسیان وادوان نیز کرمح بوب عالمیان مستغول
 این است کنزیکه فاند اشته وندارد بیقضاء الله باقی نخواهد بود

ان اشكرى ربك بجزء فضل يسين قولى لك يا محمد يا محمى بما عرفت من فضلك
 وما جعلت من حرمه وما عن فضائله في نفسك في ايامك اى ربنا كبتنى وخبى
 من الذين فازوا بما اردت في يوم قياك على امرك ثم ايد من فضل عن
 ذكرك على الاقبال اليك انك انت النصور الكريم

خطاب
٢٢٢

بسمه القدس عن اركان قد فازت بجناحك بالمناظران

وتوجه اليك طرفه ملك الاسماء وقرانا ما سلكت في شيا الله العظيم
 ايكلم وذكراك بجزء الامح الذي به تجد ان مخلصون عرف قلبي الاله على
 والمقرتوبون فضائله اسمى لعظيم طوبى لك بافرزت بجاس العرفان اذ ادارك
 يا ادى الظالمين الرحمن ان هذا الفضل عظيم انا نذكر العرفان في
 الى آد ونطق بذكره بحملى ان استقيم على الامر وسجى بحمد ربك المقدر السطى العظيم

ش احمد الله بى كوهه الراضع الا قد سر

خطاب
٢٢٢

كك سمح يا محمى بما اخلت ما هو المكنون في علمك وبيت للعباد ما يقربهم
 الى سطلى بجزء غنايتك اذ اسالك باسمك الذى به نزلت لصفاء لى ذكرك
 فى ابيلى وبها نظر ما هو الموعود فى كتابك والواحد صبحك ووزرك
 بان تحب كل واحد من اقبالك مما ثبت فى امرك وسبقا على حبك على

شان لایرئی فیه الارضانک و ما قدرت له بقدر برکت ای رب قد
 صلبت هذا المقام اعلا المقامات سئلک بان لا تمنع احبتک ان
 هذا المقام اعزرا لمنع انک انت لقمه المحسن الغفور الکریم ۛ
 بنام یکتا خداوند یاسند ایوم نور و نار هر دو شهود و نای رحمت
 و شیطان هر دو مرتفع چه باین است مقام نصیحه یا حق این نظر باشد و از
 ماسوی الله منقطع گشت آینه من المخلصین فی کتاب بین بحد که لحاظ
 عنایت الهی تجابت توجه نمود و باین ذکر بھی ترا ذکر شد بود ان عرض
 ولا تخن من اعنایلمن ۛ بنام دوست یکانه ای کشیده
 الهی نهایت اصفا و بفضی عظم که در فان مالک قدم است فارغی
 حال صبه نماتا با عکاشش که در کتاب اقدس از قلم تقدس نازل شده
 عامل سوی نعمه الله کتات البین شس این این اف
 شس این این ان خراب علی آفا علیه هیا الله ۛ ۛ
 امروز حق سبل جلالت حسین خلت است لکن خلق جا بل برقی و طرد و در
 بقراط قیام نموده اند آره اراد میوتهم و هم اراد و اقله سوفی ان
 فی ضلال بین کل البصیر و کون صطار صلت بیما یم اوست آمد و انا و است

تادرو توانا ایجا در عینک من لدی الله رب العالمین - ورد
 صلح جناب افغان اوحسن الذی حضر و نماز نیام گویند هجرت
 یا اوراتی و اما فی امر و زنته الله و در روح الله در حرکت و ظهور و حسی
 با کمال بصیرت و شور و ظهور و تکلم طور مسرور و جشن عظیم بر پا طوبی از برای در آ
 بدره مبارکه متک حبتند در بکرت او متحرکن سبحان الله نفحات
 ملک استا و صفات عالم غیب و شهود را معطر نموده معذک کبری
 غافل و مجرب طوبی ملک باقرت با یامی بصیرت ظهوری و استوار
 علی عرش یانی سننل الله ان بختیک بر خیز کل غافل و ظلم کل ظالم
 ای رب ترانی متوجه الیک و ایتیه به الع فضلک و عنایتک سئلک
 ان لا تختب انک مما عندک و عما قدرته لایا من کب و بایا
 و طفن حول عرشک انک انت القدر العزیز العلیض
 ش افغانی اخت جناب سیدم صلح افغان علیهم بحباء الله

کلمه مهر بارک
 اسکنه

بر آنگرد علی افغان قوی یا افغانی سبحانک یا الهی و مقصودی و بر
 تری و رتق من اورا تک رحمت الیک و شکست ندره عنایتک و ارادت

خط کاتب
 ۶۲۸

بدین فضلک و حمدک ای رب اسلک بنور و جہک و لغات و جیک
 بان تحفظی بقدرتک و سلطانک لئلا تسطن عاصفات الامم
 ایامک ای رب انا الذی اقبلت ایک متمک بحیل جو دک اسلک بان
 منعمہ فی جہادیک و قائمہ لدی باب جو دک فی کل عالم من جو دک

انک انت النور الکریم سبح مہر بارک

کھسبہ ۱۲۹۲

ش افان اخت جناب سیدم ضلع افان علیہم سہم ہوا جہادی
 یادرتی یدکرک المظلوم من شرطی و شہرک بعنایت ربک الہی
 لاسمہ فضع الملائعہ و سکان مدائن الاسماء و احل خذ نظر الانبیا
 و لایزید الظالمین الاشرار افرحی یا درتقی ثم اذکری و سبحی ربک فی
 الاشرار اجمعاء علی ایک و انک و انیک علیک من لدی کہ تغیر الود

جناب زینتہ علیہ جسا ء اللہ

ہوا اللہ ان
 ہر
 یا تیر احمہ اللہ انما اعمال شما ازہر شرطی ظاہر اقباب بیان گوامی و ادہ و ماہ
 مری کہتہ لغات ذکر شما و امثالت امرالک بکوت اسما افان ہوا
 منور داشتہ و میدارد ہر احدی عند اللہ ضایع نہ ہد و نسیو و علم علی کو

داود بر اقبال و استقامت جناب نه کور آن جناب در چنین اویا و اوران
 ذکر نمودید آنچه را که سبب ارتفاع کلمه الله بوده منشا کلام و مریا لکلمه
 بطق مولیکافی ذکر کرد آنه و لیکن و یحیی کما لوجه انورا القدس الفریز البید

جناب نیز علیه هب الله هو اشرف من انق الله ح

أم اکتاب یطق انه لا اله الا انا المقدر علی ما شاء براسی لمین علی کان
 و ما یكون هنذا یوم بشره بمینیون لم سلون من له ی الله من یستم یا
 انظر الی لوجه افرح بما جری بسک من قلبی الی علی فی هذه الختام الالبی

قل لک الحمد یا اسی بانورث قلبی بنور معرفتک وانزلت لی ما یكون باقی

بقیاء ملک و جبر و کسک سلک یا مولی العالم باسماک العظیم الذی سخر

برافنده الامم ان تؤید فی علی الصیام علی خدش ادک ای رسرا

سقبلا لک و متمسکا بحباب اسلک ان تعلی من الذین یانتمتم اسماک

عن التوجه الی یزعه لک و رسته الاف عن تقرب الی با طفضلک ای بر

مع نوره ادک و الورد فی با طغرا حدیک انک انت المقدر علی ما شاء

یا برک الپن لا اله الا انت لفظه الکریم

جناب سینا علیه هب الله

هو اعطی الوهاب سبحانک اللهم یا اعلی اسماک باوانح بحر عطاک

وتجليات اوارس غنائك وبالاسرار المكنونة الخروزة في كتبك ان ترضى يا
 بين عبادك ثم ارزقني حلاوة بيانك الذي به ظهر لطفك وشيختك العلياً
 اقدار ظلماتك على اهل الحق التي ترى في مقبلك ابيك ومستمك فبروك الوهبي التي كثر
 وارت اظلم المعاني والبيان وظهرت خوابر الحسنة والعرفان من معدن الانس
 اسلك منجات ايمانك وارتفاع اعلامك في بلادك ان تجلسي
 كل الاحوال منجذبا يا ايمانك وناطقا بشانك انك انت القدر المهيمن ^{بفضل} العباد

ص سده خب تيد سينا عليه هياء الله بعيسى ابيم
 يا قلمي هل ينبغي ان يكون اليوم صائت او تقوم وتو اعباد وتجبر اسم ^{قل} بيان
 الظالمون بابناء البتول لتسع مني ينبغي لك ان تصيح من الارض ^{لستار}
 كذلك يا مراك ربك المهيمن اقبوم قد ظهر من الظلم ما ذاب به كبد العبد ^{شبه}
 يذ لك ملك الغيب المشهور هدايم فيه نوح الروح وفرح ليهودك ذلك ^{الظلم}
 وذكراك ما ورد على صغار الله من الله نسهم لا يفقهون قد قتلوا ابناء ^{الرسول}
 نبينا اموالهم كذلك تركت لهم انفسهم خبيثة وهم لا يعرفون ابناء عليك وعلى من ^{قل}
 الى العزيز الودود مشهدى الواقنم ^{السم} ان عظم الاسبغ
 ذكر حمة ربك عبده الذي يتخلف الى الله سيلا واراد ان يخبره لقاء ^{الرسول}

بعد آله می محسب حال القوم بیاکتب الی الاشرار الذین اذا قیل لهم یائی
 حجة انتم بآله یقولون بالیسیمان واذا اتی سلطان اسعانی علی ظلمتین
 کفروا بآله بسم الرحمن کذلک اخذنا المجرمین واطرنا فی صدورهم وجرنا
 عبرة للعباد فاعجبوا وایا اولی الابصار قل هذا یوم فیہ احثت قلوب الارض و
 اضطررت الالوان وترى فی وجوه المجرمین غیرة انما رقل تا الله ان استعدت
 واصورینوح نفسه بعشر المکرهین اخذوا ذل الله ویقولون ارحمنا یا ربک الله
 واقطان تلقاء العرش لمن یقرون ان یتکلمن الا بعد اذن ربکم لکن نزلت
 یاقوم ولا تقهضوا علی الذی باشارته من صلیبک سماء الادیان و
 الوهم وکتب الحسنام وبقدرت الامجاز قل یا قوم هذا الذی نوح
 الیسیمان وسمع ندائه لعل الفرقان یقولوا الرحمن یالضحاک لکن من
 تالله قد قدر لک یقوتیه الابصار ان استقم علی الارحوبل الله وقوته علی شان
 لا ینفک عن ذکره اشارات الذین کفروا برهم نحت روایاء علیک علی الذین
 قاموا عن بین الاموات وقرهوا الی وجوه ضیاء الافاق

بجانب آله

ابوالعاسم شش
 شش الله تسلا اعظم الا علی
 سبحان الله
 وظهر نفسه کیف اراد انما تنطق من الامکان انه لاله الامم انما برهم کلهم انما

ابو العاسم

لميين ان الذين كان في قلوبهم ريب استنفضوا او استكبروا على الله على
 انهم من المؤمنين قل يا قوم قد ظنوا المتصور و هم السبيل ان اعقبوا بالله
 يتبعوا كل جبار عبيد قل يد اليوم وعدم به في الالواح ان عرفوا ولا
 تكونن من الميين ان اليوم ينادى يا على السند ولكن انقوم من بعض الفلين
 طوبى لمن اقبل اليه سرخا عن الذين كفروا بالله رب العالمين - ابو الهاسم
 بسم الله الاغزال على قل قد ارتفع مقام الله حينئذ يا من احاط انما
 سلطان الذي كان على العالمين مجيلا ان استظلموا يا قوم في
 ظلمة الخيفظلم عن حراثة النفس والهوى في هذا اليوم الذي احاطت قهار طق
 وينا ان يا عبد اسمع نداء الله من هذه الشجرة المتفعة لبيضاء في قلب
 الارض الي ركة اسدء بانه لاله لا اله الا هو وان هذه اظنه سلطانة و
 ثم عزوة وكبرياء ثم عظمتها واجلاله لمن في الملك جميعا وفي كل يدعوان
 الى رضوان الله وحقه ولقرتهم الى مقر الذي كان عن الادراك من رعا
 قل يا قوم خافوا عن الله و ايسر اربكم اطيعوا الله ولا تستبعوا على شرك
 لعبيد اقل اليوم ان شفيكم هو تقرتكم الى يد شي ولو تة كرون الله بلام
 ملكوت و بصا و جبروت و ما شفيكم هو تقرتكم الى هذا الجبال الذي كان

٤٣٤
 خط كتاب

تلك الأيام بين الظالمين مظلوماً وانك انت قسم على ذكر الله وفجسه
 ثم روع الارض ومن عليها عن وراك ثم اقبل الى وجه آتذی كان في
 ازل الازل من النور بعنه واخلبال على الحق منيراً ان يا قسم كن
 قاصم شوكة المتقين في هذه الأيام التي عقرضوا على الله عباده الذين
 هم امتدوا عليه وكانوا من الظالمين في ام الالواح من تسلم الله نكراً
 ولجأء عليك وعلى انه نعيم استقروا على الامر وتجدوا الى الله سبيلاً
 وكانوا في العهد وبقيا به هو اهلهم بخير كتابه الذي انزلنا من
 وراس ان باكليل ذكر اهل محلل وقرين شد تاگو اهل بائد از برگی
 وشهادت و به باينکه بايام فائز شدي وعبرفان محبوب عالم که گهري از
 ام از او غافلند مشرف گشتی ان اشكر الله جده افضل لسیر قام على
 وصت سیر مايد قل را حکمت لئلا يظلم يا تحجب به اضعفاء الله ليهو العبد
 طربي لك بانطقت بنا ربك وذاكر اسمك الله في العرش و اجاب
 مولك بهذا اللوح البديع انما ليجبار عليك على من تحرك قلته
 بذكر الله و على من ذكر في كتابك تسئل الله بان تو يدکم و يوفقکم
 على ما يجب في رضی و يقدر لکم ما يتفعلکم في الحسنة و الاولی

ذکر تلمیذی العرش مذکور و ندایت سموع نساء آله از غیاب رضایه
 و فیوضات لازال در سدره ربانیه ساکن باشید حد مقصود عالم را
 که بذکرش مؤید شدید و بعد نفوس فائز گشتید در حقیقت اولیة علیت
 خلق و انبیش معرفت او بوده نفسی باین مقام فائز شد فیوضات
 لائحه فائز است الیوم عارف فینت که او را شاکت و عالم
 کسی است که معلوم را در اک نمود نفوس غافل که در بریه نفس
 مانده اند و بانوار خیره هدایت متدی نشد مانده از معد و بین تلمیذی
 مجسومند طوبی از برای نفوسیکه ذکر شان از قلم اعلی جاری و در
 جنت ابدیه که محبت آله است وارثه اند ان اشکر ربکم بما
 بثت اسک فی اللوح قل ایلهی رسیدی سلک برانج و
 الذی به اشرق سماک و ارضاک و منطلویتیہ مطلع آیتک الذی ابلی
 بین الطالین من جنتک بان یجعلنی من الذین یفعلون فی حکمک ^{علاء}
 و قاموا علی خدمتک بین عبادک و اقدتم تفحات محبتک علی شان
 من علی الارض عن و آسم فی اطراف امرک و علاء کلمتک ثم قدر لی یا ارحم

یا الهی ما بر شیرینی لایمک است ایلم دانک انت المقدر القدر
 جانش علی بن علی و برایش حدیث است
 عالم انوار فلور اسم اعظم بفرج اکبر ظاهر شد نمود امروز هر کسی
 بشرط قرب متوجه و بر عاصی سحر غفران ناظر و بر فقیری شاطی نازم غنا
 دارد جذب فلور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد فنا فلور
 قبور غفلت مطروح از صیحه بر نخوابند و از صورت شعور نیامدند طلب
 از برای غنای که عرف ایام الله اخذش نمزد و بشرط دوست بدین
 فرمود او از مقربین در کتاب پسین مذکور و بطور قد ذکر کرد مرطاب
 حولی و با جرمی ذکر ناک بهذا القوح البیدع مبارک است و بدینکه
 از انوار وجه محروم نماند و شکوت حال موقی که از افق اعلی ممنوع
 باید او ویای حق ندای عالم را بشا بطین ذاب شاهه ناپید و در
 و ایام با مریکه سبب ارتفاع کلمه علیاست قیام کنند این است
 مقام اینان و شان او که از قلم رحمن جاری شده طایب البیارت
 ان اشکر ربک انه ابدیک و عرفک ما غفل عنه اکثر المرالار
 لطقسان اعظمه فی مقامه الرفع و فی سجنه اعظم انباء علی الطاهر

آتین ما ختمه شونات ایجا بره و ما نفعتم ما ظر من آتین کفره ابائهم
 مالک یوم الدین ^{۱۵} ^{۱۰} حبیب شهدی یوسف بگ علیه هبتا و
 بسمی لمبین علی الاسماء قد انزلن الکتب و انظرنا ابراهان و نظما الاشياء
 انه لا اله الا هو الفرد الواحد بعظیم حکم طری لبعده ما منعه الهوی عن مولی الورد
 و ما شغله الدینا عن التقرب الالکوت غایته رب الکریم و تسمع لظلموم کتیب
 و و جد عرف حکب و انزل لک ما یحفظک عن سهام اشیا طین ایاک ان
 تمتعک الوان الدینا عن الله رب المین قل یا طلاء لم بیان صفوا عنکم
 و خذوا ما اوتیم من لدن نزل تمیدم لا ینفیکم لیسان الاله کذبات
 العظیم خافو الله و لا تشکروا الذی فی لجانکم و عو کم حراط الله استقیم له
 انزلن الایات و انظرنا الامر فضلا من عندی علیک لتکون من الکرین
 ایحاء من لدنا علیک و علی الذین انذرتک اب بقدره و مسلم ایا ابراهان
 امر عظیم من ل خ ا نسی الذی بر انار اقی لبه جان فی الامکان
 کتاب بطور من ای تسل من تسل الله لمین لقیوم و لوح مرقوم من ای یراعه من
 الله رتب بالکن و ما یکون هند الوح لاح من اقتضیه لیسان طری ان
 مبر فون کم من عالم ترکنا و بنفسه و کم من جا هل انقذنا ه بفضلی
^{۱۵}

اصح صلا

علی بن ابی طالب و مشهور طوطی گشت با ذکر تندی مظلوم و تو چه بگویی
انقدم من مقام محمود آیا که ان تخرنک اشارات الامم او بخرنک
مفوضه الذین کفرو با الله مالک الوجود ان الذین اعرضوا سوف یرسلن

فی حسره ان سین انهم قد انتظروا ایام الله فلنات قاموا علی الاعراض علی
شان نوح بدستان الملکوت لجهنم علیک و علی الذین نبینا الالادام
مشکرا یجیل غفایه ربهم مالک الملوک ضلع خبایه الله علیه و آله

سبح الفضل الکریم حمد خدا را که او را قریب در راه نمود و با او را
سلطان طنورا گاه منمود طوطی لانه قبلت و نازت و دلیل کمال عافیت کفر
بانه اذا تی نبینا سین یا انسی قد ذکرک من اجسی ذکرناک بحمد الله العزیز

البدیع الذی برناوت الاشیاء و انجذبت قها لهما و رعت طیر العرش
اللاه لعهده را بدیع حکم که لکن انزل الایات فضلا من جندی کتبت
ربک العزیز العظیم لجهنم من لدنا علیک حل کل اثم انت الیه الارجس و اللکرسی
او القاسم فی اشین هو نمرز البتوم

نا محمد یا عبه یا عبه الله قبل خلق السموات و الارض و قبل ان یخلق
المسیحین بانه الله احد و احد و احد الذی من یرفعه لفرقه ان یصلین و ان یضیره

اعراض العرضین و بان علیاً بجهان و نوره علی الحسن حسن پانک ان لا
 تقص شیاق الله و کن علی عهد قریم ثم اشکر الله بارئک یا اولرک نے
 خذ اسجن ابید و عرفک نفسہ و انزل علیک کتاب کریم آذ نزل با
 من لدی الله رب العالمین و الروح و الکثیر و الهما و علیک علی المخلصین
 شش ۱۵۲ شش الله ضلع فی جانی محمد سین جبا ط علیها بیضا
 ہر ات مع لطیب یا امتی نامہ ات حاضر و با صفا و مظلوم فائز امروز
 کل در صقع واحد شاد ہر میشوند نفسی توجہ نمود و با وجہ شہد طلب
 و صدر مقدس اقبال کرد او از اہل بہا مذکور و در حقیقت کھر از قلم اس علی
 مسطور باین عمر طیب در این یوم مسا و لہ بنمایہ اعمال قرون و عہد نکو
 حال نفسک با طلال طیبہ رضیتہ حق جل جلالہ را نصرت نمود چہ بسیار از
 رجال کہ ایوم محروم شاد ہر میشوند و چہ مقدار از آما کہ رش طلی
 عرفان ضمیر از ارادتہ اند کبری من قلبی علی وجہ بنایک و ذکر کہین
 بذکر ہی عیب متی و آیاتی لئیل الله تعالی ان فقیرک و فقیرین اند
 ہر انفضال الکریم و ہر عشق الغفور الکریم

هذا ذكر من عهدنا للذين اقبلوا الى الله لهمين القيم وشبهه واما بما
 شهد الله الا انهم عباد مكرمون قد حضر العبد المحضر بئنا بك روضه
 لقاء العرش ونزل لك هذا الكتاب محتوم طوبى لمن فاز بذكر الله
 في ايامه وويل للكل عاقل محجوب انه غفرك وكفر عنك سيئاتك
 ان اشكره بمنه افضل اسئد وان استقم على الامم بهم ربك انه
 يشهد برى وهو الحق غلام العيوب البهاء ^{بشقاء} مشرق من اقول
 على الذين سمعوا اناء واجابوا ربهم مالك الورى الذى اتى با
 الحق سلطان احاط ما كان وما يكون ونذرك من سمى بحسن قبل
 على ليفرح ويكون من ايت كرين فى كتاب الله مالك الوجود ان
 احمد ربك باقبل ايك من شرط استحق وذكرك بالاياد وما على
 الارض ولكن القوم هم لافقيهون

بسم الله الاعظم الامنه ذكر رقمه ربك عبده الذى ^{تكلفه} الحمد
 الى الله سبيلا واراوان يحضر لقاء العرش بعد الذى جلال
 المقدم بما اكتبته ايدى الا شرار الذين اذا قيل لهم بائى حجة استم
 بالله يقه لوفى بالبيان واذا اتى سلطان امانى على فاعلم ان

كفو يا الله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظفنا ما في صدورهم
 وجعلناهم عبيد للعباد فاعبثوا يا اولي الابصار قل هذا يوم فيه ^{تأ}
 قبائل الارض وضطربت الاكوان وترى في وجوه المجرمين عذره النار
 قل تأله ان لم تقه قد اضطربت واصور ينوح لنفسه ومثرا القوم
 اخذوا ذليل الله ويقولون ارضنا يا رب الارباب والملائكة ^{تقنون}
 تلقاء العرش ولن يقدر ان ^{تسكبون} الا بعد اذن ربكم ^{لغير اذن}
 اتقوا الله يا قوم ولا تقترضوا على الذي ^{العطرت} باشره من ^{طسبت}
 سواء الاديان ونسقت ارض الوهم واكب الاجسام ^{تقومت}
 الاعجاز قل يا قوم ^{بئذ} انذسى نباح الحزنه نقطه لبيان ^{نذائه} وسمع
 لقطه الفرقان اتقوا الرحمن يا عباد ^{النجار} انك لا تحزن من
 تأله قد فدر لك اتقوه الابصار ان استقم على الامر حول له
 وقوته على شان لا يمينك عن ذكره ان رات الذين كفروا ^{نبت}
 المتحار والهباء عليك وعلى الذين قاموا عن بين الاموات ^{وتلوا}

الى وجهه منه اصابت الآفاق

بسمه لمبین علی الاشیا، یا ابوالقاسم امروزتخی نسوست
 دورکتب الهی بیوم الله مذکور اگر نفسی در آنچه در کتب الهی مخصوص این
 ایام نازل شده تفکر نماید تجریر و مقبول بدایوم عظیم امروز روزی است
 که بنیاء اعظم ندایمیرماید و کمال را باقی اعلی دعوت نماید طوبی لقاصد
 قصد المقصود و لوجه توجیه الیه و عمل عام به فی کتاب لمبین در جمیع
 سخن توکل کن و با و تقویض نماید آنچه مقتضیات حکمت باله است
 بان امیرمیرماید و اجرا میدارد آنه لیه مقتدر و مقدر

کتاب انزاله المظلوم من ظلمتین لمن اقبل الی الله لمبین بیوم و یوم
 یرفع به الامور و یرکبه بالانزال من تعلم الا علی فی نه العالم المرفوح
 یا من اسمع نداء الله من سدره المستحی انه لا اله الا انا الحق علا
 الغیب بایاک ان تتحرک استنونات العالم او قضعک
 قوه الذین کفروا اما الله مالک الوجود ظل اتی الموعود رکباً علی
 استحاب طوبی لکن و رابی و و یله کفراً غافل صحیح
 یوم تقوی الاثمار لا شجار طوبی لکن بامرت علی کن نبات

الطور في هذا اليوم الذي به قرأت العيون واهجار تادى كجبال تقول ^{٢١}
 لكن يا نصبت عليك خيام العظمة وارتفع فيكن جباء المجد امرا من له بي اله ما
 الغيب وشمس طوبى لعبد فاز بعرفان الله في آياته وقام على خذته امره
 قد حضر لدى الوجه من وجه سلمان كتابك قرشاه وجاهك بهد اللوح
 لتكركك العبد في الودود وندكر من ستمى بحج شفع كذا كراه من قبل
 في الواح شتى اشد ربه بالملك الملك الملكوت يا شفع انا ذكرتك
 بما تزين به درياح كتاب الوجود شبه نذلك من عذره لوح محفوظ لا
 تلتفت الى الدنيا وشؤونها ذكر عبادي بالروح والريحان ^{٢٢}
 يعبدون عرف محض الله رب ما كان وما يكون لا تنظر الى خلق واعمالهم
 بل الى الذين ينطق في قلب العالم لا اله الا انا الحق علام الغيوب يا ابا القاسم
 اسمع نداء المظلوم من سطر اسجن ثم اذكره في الاصيل والبكور اما ان كحكبك
 حجات العالم او تحو نك سطوة الذين كفند اباك به وشمس دور
 قل لك احمد يا الهى بما قبلت الى من سطر اسجن وذاكرتني بايات ^{٢٣}
 منها عرف اسك المحبوب وذاكر من سمي تحجج بسفره ويكون
 انك اكرن يحسن اقبل قبلك الى الافق الاصل ثم اذكر مولاك في كل حين انبه

ذکرک اذکنت حاشا عن ذکره و قبل الیک من شکر سجده امین شکر الله
 بما توجبه الیک وجه القدم و ذکرک بالایضا هذه النقاد ان ربک هو الرحمن
 یحسن اشکر الله ربک بما جرى من مثله ذکر کل اسم کان فی کتابک انه ہو
 العفور الرحیم و نذکر انما اللالی امن بالفرذ بحسیر عمری کل اتمه انت
 انما من علی الرجال لدى الله بغیر کحیب قد غفر الله الذین استجابوا لیه
 حضرت کتسبیم امام الوجیه انه هو الذی شمت لفضلہ الکائنات و بغایت
 کل منصف یصیر لهبا و علی اجل البیاد الذین وفوا بمبیاق الدر العالیین
 بنام معصوم و عالیان

عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شمار تمام ذکر نمود و بشراف صفا
 غار بزرگت لهد اتحاد اقبال نمودید در آیامیکه علماء و فقهاء و شیخه
 حق اعراض نمودند و بفسک و مشق فتوی دادند جمیع حزاب عالم منظر امام
 موعوده در کتب الهی موبوده اند و چون سدره مبارکه ظاهر با شمار
 جنیه حکمت و بیان قرین قل با اسباف قصد قطش نمودند ان شاء
 طو و از برای غنشدگی بهات بعضین بنفش نمود و سلطت معتدین از گوش
 کاس بیان را با اسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود

و بالتشمس آتیه بعد آتہ آنہ من اهل البہاء فی کتاب تہ مولی ابورے
 یحسن بعد محمد حدکن مقصود عالیان را کہ ترا ذکر نمود و با ثبات سلم علی
 نماز فرمود سنبل آتہ ان یو یک دن سس علی علی یاجب و برضے
 و یقدر لکما یا یقنی بر ذکر کما آتہ علی کل شئی قدیر و بالاجتہ حدیر

ہو ان ساطق بین الارض و السماء

تد او قدنا استراج وانزلنا الایات و اطرننا الامر و نطقنا الاشیاء لقوم
 اکثرهم من الناطقین قد سمعوا النداء وانکروه و جادلوا بالایات
 انزلت من لدن منزل قدیم هم الذین انکروا حجتہ کہ در جہانہ
 الاعصار یسعد بک من عنده علم کاشی فی کتاب مبین قد حضرت
 لدی الوجہ و جدنا منہ عرف حکم نزلنا لک ہذا اللوح لقرء و یوم
 من لک کرین انا نوصیک و اذین آمنوا با یرتفع بہا کہ ان کتب
 عدوا لنا صح فیلیم قل یا ملار الارض دعوا ما عندکم تا آتہ قد اتی بالکث
 الملکوت بجناب عظیم آیاکم ان تمسکم الامام عن الذی بان اراقہ لیسنا
 و ہذا العذیب علی الاعضان آنہ لا آتہ الا ہو انزلنا لک ذلک نورنا
 افق اللوح بتشمس البیان اذا فرزت بران احمد الہ رب العالمین

یا علی قبل آقا محمد که با نوار عرفان مقصود عالمیان ننگر گشتی و از کوشش میان ایشان
 اعرف نظام نزه الفضل و قتل کک لیا و یا مالک العطاء و کک الفضل یا مولی الوری است
 اخذت ما کان کمنونانی کتیر العصمه و مستورا عن البریه و هدیت عبدک هذا الی باب
 ال اعظم الادی به ضطررت افده الامم اسکسان لا تمنعنی عن باب جودک و عطاک
 و بحر آیاتک لا اله الا انت الفرد الواحد لعظیم حکیم ۱۵۲

۱۵۲
 محمد

قبل حسن اعمال العصبی سبب احزان شد امروز ناصر حق اعمال ظسبیه و اخلاق مرضیه بوده مگر
 این کلمه علیا از قلم اعلی نازل تنزین مظلوم زنجبیر که نارض طاب نبوده و چنین ظلم طابها
 ارض میم نه بلکه از تقوی است که دعوی میسپس نماید و خود را از راه کعب میسپس
 و لکن بطبع نفس و هویش بد میگردند امروز باید اولیا بنور تقوی ظهور نمایند و بنار
 مستعل این است صحت حق خدیجه سلامه از قبل و بعد طوبی للعالمین محمد صحت
 سقیه دراکه در این شب ترا نمود و با سمت نازل فرمود آنچه را که حرف از آن
 است نیز در مصباحی است نصیحتی از برای اهل ارض از افرت بر قتل کک
 یا مالک الملک و الملکوت و سلطان الهی و بجزوت

مهرت بر من انقدار علی

یا فضل الله ملکوت فضل ظاهری و سلم اعلی احوق و افق سماوی بیان نیز میسپس

هو عين الحسين
 قد شهد الجهاد لرب العباد ولكن الناس في
 حجب عظيم ما من شيء الا وقد شهد لند الامر ولكن القوم في ريب بين قد
 كفو وانعمت الله به انزالها وسبذوا عن وراكمم كتابكم يحكم قد قتلوا
 من نطق بالحق بذلك لعنهم الملاء الاعلى واذن طافوا عرشه لعظيم
 قل يا قوم ان ارحموا على الضمكم ولا تفتروا على الذي جالككم بسبب ان
 الروح ووجه محمد ودلائل المسلمين تا الله قد شهد ام الكتاب بطور رمي
 طاف حولي ولكن القوم اكثرهم من النساء لن قد نبذوا ما نزل من سما
 مشيتهم ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من اللطائف والمايسات
 القوم هم العلماء الذين منقوم عن التوجه الى وجه الله رب العالمين
 سوف ياخذهم الله عدلا من عند و اذا يرون انفسهم في خسرت
 كذلك نطق القلم الا على في هذا القصر الرفيع لشكر ربك المقدر اقيده
 الباء اللاح من اتق بلك عليك وعلى الذين تمسكوا بذي اليمين
 جناب اما محمد بن الذي حضره وفاز بيمين يدي به اشرف النور
 البيان من اتق ارادة الله رب العالمين بحد لند الذي احب امره
 واخذ وعده ونطق بما يقرب الناس اليه انزلوا ملائكة التي اقر كل اللوك

بعبوديتهم له وبعبوديتهم عند ظهور اقداره ونفوسهم عند شراق نيرانه ورضيم
 عند امواج بحر شفاءه انه هو المقدر العزيز الفياض الملك اذا فرغت بطوح الله
 وانه وشررت رحيق لبسيان من كأس عطاءه قل سبحانك اللهم
 يا الهى اسئلك باسمك اللهم على الاسماء وسبحانك اللهم يا الهى اسئلك
 سلطانك الذى غلب الاشياء ان تتزاع عبدك هذا من سبحانك
 بركة من شدة رحمة من تدنك ثم اكتب لى يا الهى ما ينفعنى فى كل عالم
 من عوالمك انك انت الذى تهتد الموجودات لعظمتك واقدارك
 لا اله الا انت المقدر العزيز المختار عجايبه وحدهى ابراهيم عليه السلام
 بسم الذى به سطع انوار في طور ظهوره يا ماء الارض سمعوا ندا المظلوم
 الذى يذكركم فى السجن الاعظم ويهدىكم الى صراط الله رب العالمين
 الملكون واطغفوا ما كان موعودا فى كتاب الله العزيز العظيم اياكم ان تمسك
 شئوننا البشر عن ملك القدر و اياكم ان يخونكم ظلم كل ظالم بعيد
 خذوا قدح البقاء باسم ربكم الالهى ثم اشر بواحه ترة بذكرى الاعظم
 واخرى باسمه المسمى على من فى السموات والارض قل يا الاء الربان
 قد اتى من طائف البسيان حوله وظهر ما كان مذكورا ببيان نقطة الله
 بشر العباد بظهور متكلم الظور فى هذا المقام العزيز البديع انك اذا فرغ

بایاتی و ما جری من قلمی ول یحکب سطر اسجن و قتل کک احمد یا الهمی
 و کک الحجار یا محمد بی اسکاک بقلمک الهمی حبله علیاً لانظار الهمی
 و شادیا باسکب من شبادک و نوراً تلذین ارادو انفاک ^{علی}
 و ظلیه و فخریه لیکل ناجر لیسم و اسکاک یا مقصود العالم باسکاک ^{عظم}
 ان تجلس فی کل الاعمال متمسکاً بحبل عطاک و تثبتاً بذیل رحمتک
 و شتماً فی بحر توحیدک لاله آتات المقدر الغیر بحکمکم
 جناب آقا محمد حسن المدر حضرت و تار بیسه الهمی بر شدق التور من
 افق النور کک احمد یا الهمی و کک التشاء یا مقصودی و کک التشاء
 یا مالک الراض استجاء تبار فتنی امرک لمین و بناک العظیم ^{تقنی}
 من کاس عطاک رحیق قفاک و سمعنی نذاتک الا علی اذکنت ^{تقنی}
 علی عرش العطاء اسکاک اللهم یا مقصود اقلوب ان تفتح علی
 و صهی باب رحمتک و ثروتک آتات لغت الغزیر الیقاض
 ص جناب یا بر علیه بباء الله الا قدس الا منع الا عظم
 انا انزلنا ترة الا لیرضه احد الا من شاء الله و فی نظام نزلنا لایا
 علی شان لیرفها العباد و ما اراد بها ربهم العظیم انجیر لیسری تحت
 ان تنطق بکلمات لیرفها کل من اقبل الی الله کذلک تقضی حمی لیس

سبقت العالمين ان اشكر الله بما ينطق المحبوب علي ساكنكم ان
 هذا الفضل عظيم ان الذين بعد اليوم عن فضل الله ورحمة اولئك
 ضلال بين واتخذوا سبلوا وعرفوا بانزل في الالواح لهم من
 من اناس من اتخذوا لنفسه نورا ومنهم من ضل في سبيلها
 ولا يكون من شاعرين قد ارتفع انداء على شان سمعت الاذن
 ولكن الناس اكثرهم من المعرضين يرون برهان الله وسلطانه و
 بما اتبعوا كل جابل عبيد قتل يا قوم خافوا الله ولا تنظروا الوجه بالكل
 بل هب البصر المنير كذلك امرتم في كل الالواح ان انتم من النقيبين
 انك لا تخزن من آيد من كفر و ابا الله وما ورد علينا من جنود الظالمين
 ان اشكره في كل الاحيان وتوكل عليه انه مع عباده المتوكلين ٥٩
 الاعظم الالهى يا عبد ان اشكر الله ربك باحضرا سبكت لى ابو
 وتوجه اليه لحاظ ربك العليم بحكم لو تعرف قد وهذا المقام ليطهر
 من الشوق وتصبح كذا الاسم بين العالمين لما امرنا اناس بحكمة تنزنا
 عنهم بعض المقامات لئلا تاخذ نار الاشتياق عن كفتهم زمام الاختيار
 ان ربك لموا حكم على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره بما نزل

عليك ما يقبى به ذكرك به وام الملك و الملكوت آله هو لغفور الرحيم
 يا اجابى ان الله هو بايحيى ثم اذكروا ربكم لغفور رحيم لا تحزنوا من
 انهم سوف ياخذهم الله فجيبه من عنده انه ملك قرون الايام
 ويرفع اسما لكم بايحيى آله هو القدر القدير من باق الايام
 قد سمنا انارت به المعلوم اذ كان بين ايدى المبركين ووجدنا
 من نداءك عرف حياك سولى العالمين طولى بالاسمك يا حرك
 بشناء مولك وصدرك بما استار من الزواجر حبه نداء اسماك
 اينر نسل الله بان يوقهاك في كل حين على ذكره وثناءه ويؤيد
 على الاستقامة على امانت عليه آله هو القدر القدير طولى لك يا ويدا
 كتابك قد سنا من ذكر غفرى هذا يغنى لمن اقر اليوم بهذا الاربعة
 انه يذكر من ذكره ويرفع من يرفع لطفه و اقتداره انه لا ريب من
 انها تجار عليك و على عباده المخلصين يا جناب محمد خاشع
 هو القام القويم الحمد لله الذى فضل بين المرهدين و المشركين بكلمة
 من عنده و آله هو القدر الغفور الحكيم و انت يا محمد بن عبد الله
 الود فاستكر الله اربك يا عزيمتك ففك و ففك عن المبركين و

كادىهان

سمع الله ما خرج من نفيك في شأن منظر نفسه انه لا يغير عن علمه من شئ عظيم
 كجاشي عليم فاعلم بان الله ان قد خلق لثنا والله رب العالمين وان قلب
 قد فطر تحت ربك العزيز القدر العلي العظيم وانا الاذن قد ذوت لاستماع نفاثة
 الابيض البديع يا جذا لك يا سمعت كلماته وكت ناظها بذكره وثنائه
 وفقرت بحبه ورضائه وان هذا الفوز عظيم كن على بابك على شان
 لولا تجده احد سواك في حبه وامره من نفضت في نفسك وتكون على لا
 وخرج من لان هذا كاس من يقدر ان يثير فيها احد الا عبدا لله اعلم من
 مرات بان تجعل شياق الى نفاثات المسك وخرير يثرب من كور حبوب
 لا فرب العالمين يا بعد على شاكته وسلك مع جنبه كذا لك نزل
 الام في الاواج بوجه ربك ورب اباك الاولين وبنك وتنتظر سيجر
 تشهد الذين كفروا اني ملك العليام على صور الكلاب اختار ترجب
 هو لاء لم اعظم نصيبه ربك ان وجدت من قبل فاق عليه بالقص الله و
 ان وجدت من بعض ناعرض عنده وثوقه الى وجه ربك المشرق لئلا
 اتحق قد خلفتم تبليغ نه الارض طوبى لكم يا صغيا الله قد فرتم يا لافاز
 احد سواكم كذا نصيب من ربك وانه لو انفور الريم ثم اعلم باننا

باناسفنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه شرا وجبراً محضاً من يدنا
 اوراق التي صلتها ها واخبا هم بكمالات عز وبع وارسلنا هالة سلكنا
 ليسكن الله همتهم في كثر الاحوال ويكون من شاكرين ان استقم على قلب الله
 شان لا يزل تلك كلمات المنكرين ان اعتمد بالله تركب وانه يحرك سبب
 بالحق ثم اتقطع عن كل مشترك يتم كذا كذا تصنياك واذكر انك في هذا الاصح
 بشارات الروح في هذه الايام التي كان جملهم لقدم في حزن وعظم واحد
 عليك وعلى عباد الله فخلصين الاقدم الاعظم - قد ارسلنا بك
 التمهيس من هدى التمهيس الذي صار محرراً بدم لهما بما كتبت اية الله
 كفو ابا الله نزل الآيات طوبى لمن وجد عرفة وشبل اية قلبه الا ان
 الابرار يذكره جمل الماء على وتصلين عليه الملائكة والروح من يدى العزيز
 الوهاب يا عباد الرحمن ان استمعوا لنداء الله من عند الوهاب
 منه لاقت الشمس الايام اياكم ان ينيكم شئ عن الله موجد الامكان ذررا
 كفروا في غو ضلهم وبتكوا بجهد الجبل الذي منه استحكمت الاذان ان الدين
 اولئك من اصحاب السلال واذين قبلوا اولئك في روح وكمال ان
 الله بان يوفىكم على امره ويقدر لكم ما تفرح به القطر بقرحة الالبصار

٣٤٤
خط كاتبة

بسم الله الاقدس الاله

هذا كتاب من لدن ملك السماء قلدي سمع ندا ربه واجاب بصير
 بذكر الله آيا ويستقيم على الامر على شان لا تخوفه جنود الظالمين يا
 ايها العبد القبل الى الله لو تجد صلاة ذكر الله تقطع عما كان ويكون نا
 باسم ربك الرحمن بين الاكوان ان هذا الحق يقين ان الذين سمعوا اول
 القلب طاروا في هواء الشوق والاشتياق لبهد باقبالهم سلم الله لهم
 هل يحزن احد عبد الله شرق شمس السجدة من اقر ربه بعسير الحكيم
 فقتلوا بهذا الاسم تا الله به تعظم الا فاق لو انتم من اسرار من وبه
 بين عباده انه هو مقتدر القدير خذكوب البيان باسمي الرحمن ثم اشر به
 الذكركم من سمي بالاسمين الاعظمين هو الاقدس الاعظم على الا
 خط كاتبة

من لدنا لمن ناز ما اليه ايمن القنوم طوي لك بافازت البيت وحسب
 حركت بيت مرفوع مسهري اناخذ نضحات الحجاز التي تصوتت من ذكركم
 انا نذكر اليوم الذي فيه شرقت شمس السجاء من ذكركم الا فاق المشهور ودا
 عليه العباد بنا عند اسم من الاولام واطمنون طوي لك با دخلت رحمن
 بعد رجوعك من بيت العمود سمعت ندا المظلوم وشررت رحمت الوصال من كاس

عطاء، رکنب المصمیمین تقویوم ان افرح بما ذکرک من قلم المسجون و توکل
 علی الله فی کل الامور انما تکبر من سب تقام علی الذین توعدوا بوجه نوراء
 الی الله العزیز الودود انما الهباء علیهم وعلیک وعلی احبک الذی ناز بالاسم
 الظاهر یکنون نجابتی سب حضرت تسوود بنام گوینده و ا
 سلم اعلی شهادت میدهد بر ایمان و توحید و اقبال و ضوع و مشوع تو
 لوجه الله رب العالمین احمد کند هجرت نمودی و کوثر وصال را ازید عطایای محسوب
 بیزوال آتش میدی بگو اهیستان عهد نماید تا جواهر وجود هاست
 ان فی ارضی نقل غایت ربانی ظاهر و هوید اگر در این اثنا شایسته هجرت
 اشمار آن صفات و اخلاق حسنه روحانیه انشاء الله بغایت الهی شجر وجود
 باین آثار مزین گردند آنه هو مقتدر القدر کتاب حاضر ذکر است شنیدیم و باین
 لوح منع ترا ذکر نمودیم ان انسح ثم اشکر ربک الغفور الکریم شمس

جنا بجان محمد رضای قاز
 هر اوسلیم انچه
 ذکر کن که نامن قاز با تاملی و سماع ندم و شهد باشد بر ان عطایای آنه لا اله الا
 انما المصمیمین تقویوم تدارکنا الرسل و انزلنا الکتب و خیرنا العالم هتد الیهم
 به مشاهد مذکرت کتب الله رب العالمین یا علماء الارض تقوا الرحمن جل جلاله انکم من جنات

انفقون والادھام متالوا لأریکم انواراً کہ من جہن للاقی لہنیرۃ
 حدیث مالکان مستوراً فی فرائض مسلم واتی من کان موعداً فی القرون واولاد
 یثمد بک فکر مصنف عظیم یا ملا الارض ضعیفاً ما عندکم وضعوا اما امرتم
 بر من لدن قوی غالب قدیر طوبی کفای عقبہ فاز لکلمۃ اللہ ویدیہ اللہ
 اندر مشکو با عند ہم مدفن نما عند اللہ مالک هذا الیوم البید مع طریب
 بما اقبلت سمعت و اجبت من عرض عنہ السلام الارض الا ان تشریب حرمین
 من اید عطشاء رب القدر ش نجاب محمد رضا اللہ حاجہ و ناز
 بنام دست یکتا یا امی نہایت راستندیم و باین آیات بدیعیہ
 جواب غایت فرمودیم چسب عالم بیک کلمہ از کلمات الہی معادلہ نماناید فضل
 مقامی است کہ ہر مقلی بلوح حق حدیث سلاہ ناز شد و از بعضی الواح
 مستعدہ موجود جمیع عالم از کراہین فضل بر نیایدہ و ہمی آید ان شک فضل
 بند الکرم امین احمد لہ رب العالمین و نذکر امی نیک و غیرہا بر
 امی سبقت من فی السدات والارضین

بنام خداوند بخت بعد از محمد تصدق علی انمودی و از بروج کہ شتی و بعضی
 حق صل سلاہ مقامی و آرد شدی کہ تصدق تشریفین و مخلصین بودہ دیدی است

که ملاء اعلى طائفش بوده و شنیدی ندائی را که ابن عمران در طور عرفان
 شده مکانات و ابرام عمر مبروک سرور حسیره و بنا و آفرینت از برای تو
 از تسلیم علی تقدیر گشته این مقام را حفظ نما و یا آنچه سزاوار غیبت حق
 است محال شود آن ذکر که من قبل از فی هفت آیین و یا هر که با البودون فضلا
 من عنده و هو الامم هتیم شش فضل الله بنام یکت خداوندنا
 امروز روزی است که کحل ذکر اورا شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
 و بکتاب اقیاب حقیقی از افاق الواح ربانی مشرق و مغرب منقلب گشته
 قیام نمودند و با خدا صفت گشتند و چون آنکه کحل نظر و اولز حق سائید علی
 که ایشان را از ادراک یوم عزیزتر بدیع موم نغمه یابد و منع کند و حال بفرزگان
 ربنا ان الله یصلی علی النبی و علی اهل بیته و سلم و ینزل من السماء
 مطهرا و ینزل علیهم من السماء مطهرا و ینزل علیهم من السماء مطهرا
 سبحات عالم و حیات اتم او را از اشراقات شمس اتم عظیم نغمه نمود و هر که
 از من بپوشد زمین و آسمان بر او حساباء فی لوح سپین

جانب حسینی علیه السلام هرگز به بخیرت که سفا ذکر کرد و در این
 اشتغالک فی حب الله رب العرش العظیم ذکر ناک بلوح لاحت من اتم عظیم

ربّ رب العالمین تبارک و تعالیٰ سید سلسله انبیا علی السّماء و الارض
القی جوت علی العجب باسک الا عظم الالهی بان توید فی علی ذکرک و شاکت
و علی خدمه امرک ابرار زبده شوقا و استقامه مع هذا الامر الذی ترزعت
الارکان و اضطرت اقل المعصین الی ربّی بلامی محروما عما غدرک فاکتب لی
ما کتبه لاصفیک انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت سلیم سلیم
ش جناب حاجی انا که بعد عده هجرت الله بسمی الذکر و لهذا
عالمه غفلت چاره نموده چممع را از اوق علی منع کرده مگر نشنیده بود
مجت الکی استغفر قد آن نفوس یک ذره از بار او سبیش ارباب دنیا
مقدم میدارند ایشان از ارباب ادراکت بسیار طریقی از برای ایشان چه کوفت
شدند با هر یک که لازل حق چه صیقله لبان نیستین و در پلین آن بشارت جز نموده
امروز روزی است بزرگ و عظمتش از قلم اعلی در زبده الواح نازل منطبق بر حکم
الظهور انه لا اله الا انما سلیم سلیم نامه رسید و بفرست اصفافاز و سبغات
از اوق قصد مشرق نشاء آنکه فائز بشوی با آنچه طلب نمودی ان اوضح هذا
المین تو محمد زبده رب العالمین لهما علیک و علی است ما ابره و علی التمی فائز
فی الآز و راء و سمعت نداء الله سلیم سلیم ش حاجی حاجی ستم حضرت مقصد

هر شفق الکبریم لازماً از رضا و رحمت و شفقت و عنایت از فرزند مسلم
 ظاهر و مشهود بر کلمه از کلمات عید که از مطلع اراده مالک اسماط بر تالی است
 بعین و امری است حکیم و بنایت سبزه از برای نفس سیکه بعضی ناسخ نماند
 و از بحر مانی شمس صفت نصیب برند یا ایها الذکور لدی بخلوم نه ایت بر این
 و باین لوح اسخ آه سر عراب بیگویم کلمه عفو و غفران از قلم اسخ و در بره است
 نازل شد کن مقصود عالیان را که با نسیب عظیم و رحمت کبری نماند تا
 میفایح گنوز عالم در دید قدرت است بعیلی و نسیب و بفضال الکبریم از برای لوح
 شده آنچه که عرف عنایت از او شفع قدر لعل لعل انعامه که این عهد
 قدر عبت ایک متشکاکا عجب غنا تک و متشککاً با زمان رود از فضاک سلب نام
 محو طوزک و المقامات آتی تشریت بقدر تک و صفتها مقرر تک بان تقصیری
 و تجلسی من لیزن ان قدیم رضی حکیم و الهاک بحیث مانع شمس من الا
 عن التقرب الی انشاک علی و التوجه الی انوار و حکیم اموری الوردی
 ای رب تری عید که هنذا اراد بسفوف من بحر طینت که لبر که من سماء عطا تک
 و الا ستمتانه من شمس غنا تک قدر لی یا الهی حسیب الافراده و الاولی و ما یکون
 ذلک ان کل عالم من عوالمک آنک را است الذی یزود الی باطن تک و من سماء

ثم تسلط يا مالك الوجود وسلطان ائيب شهود بان توحيدني على ما تحب مرضي
 انك لا اله الا انت الغفور الكريم اذ ان حجاب بزرگ عليه من كبرياء اياه
 هو العبد العليم بحكيم شهد الله لا اله الا هو ^{المحيي للميت يوم} شهد الله انه لا اله الا هو الباق
 الدائم العزيز المشهود شهد الله انه لا اله الا هو فيفضل الاشياء سلطان من عهده انه هو ^{يعززه}
 المحجوب يا فتى ان تعلم الا على غيرك كعبته ان ذكر الله به بدل الله ^{بمخبر}
 بالفرح الا كبر لا اله الا هو ليس في الوجود لا تحزنوا عما ورد عليكم ان الذي
 انه اليوم في مقعد الصدق عند ملك الغيب والشهود به كلمة لا تعاد لها فرأى
 الارض كلها ولكن الناس اشرهم لانفقون انتم لله ثم لم يردوا عن شدة
 ان يظهر منكم ما يفرح به قلب العالم ويستيقظ به ان لا يغرب عنه شرق
 من اقصى اغريرا المنوع قد غرّب تخم العرمان من سماء ظاهري وطلع من افق
 اسمى الباطن الكنون لعمر الله انه لا ينظر الا بهي والقيام ^{على} الله شهيد به
 من عهده علم ما كان وما يكون لوعرف الوجود من اح لبعده عن عهده ام
 الخمس وقد نزل له من سماء بيان ما هلا به السالكه وكبر به الروح ^{على} كل من
 عليه وعليكم انه هو الفضال العظوف ان يحفظوا الناس من وساوس الذين اخذوا الاله
 ونبذوا عن ورائهم ما نزل في لرحي المحفوظ لان لنا عشق لغضق وسوف نغشق انه هو الحق

عظام يسيرب لهما عيكم وعلى الذين يسعون قولكم في هذا الامر المسموم

ش ح س ح هو لنا بالطاهر المكنون تحتل
 ما تمق وان يعط الناس ما ينفعهم في الدنيا والاخرة ولكن القوم لا يفقهون انه
 انه لينران الله فيما سواه ولبرهان الاعظم بين الامم طوبى لقوم تذكرون انه لذكور
 في السجن والمذكور في الواح الله المهين يقوتم وانما لصوا لموعود اذا اتى من
 البيان اضطرب به الا ان الا الذين نبذوا الهوا وتوجهوا الى المقام المحمود
 قد وجدنا من ذكرك عرف حبك واظركك هذا اللوح المستور الذي سطرت
 اياته مرتلى الاعلى طوبى لمن وجدته عرف محسوب ان طهين بفضله الله
 ورحمة ثم انظر بذكره تعد الناس توبهين الى الله بعين ز الودود وكذا كنت نلتق
 من عظمت فضلا من عنده عليك وعلى الذين آمنوا يا الله وكافرا يا تاياله
 اسم هشدون به محضاش بسم الله الاتمس الاب نورا
 من لانا الى آفدى سلك سبيل الله الواضح مستقيم ونسك بالعرفه والي
 واجاب نداء رب اعلى العظيم لياخذه بكر حسره العرفان عما جرى من قبله
 ويجزيه على ذكره وشانه بين عباد الله عيشوا عن يوم وعدوا به
 لوح محفوظ حفيظ تم وتسل يا قوم قد اتى اليوم ويناوي مطف الامر عن
 من ز تسوت الارضين تقوا الله ولا تتبعوا الذين تبغوا غلبه الايات

ب

يصعدون مسكياً الا انهم في غدا سليم قد قده جلالهم لا طلاق العالم
 وخص في حصن الاعظم لعشق العالمين وحقار لفضله الاحزان تهور من
 الاكوان هل من رحمة ربك الرحمن كريم قد قبلنا الذلة لغناكم واشهد
 لربنا ان لا اله الا هو الذي جاب لتغير العالم قد اسكنه مشركون في الارض
 كذالك قضى الامر وفضيهاه من حشر الوحى ان ربك لهو القدر على ما يريد على
 ان الذي قدى لفضله خبير بكم من تقصرون عليه او تقتلونوه فوجوه علىكم
 يا علماء المعرضين انك تسبح بحمد ربك في الهدى والاصال وبعثت في كل
 كذالك يا مراك المظلم من هذا لظن البعيد ما منعا لذكر فضله واطر الله من
 لما ورد علينا في تلك الايام ان ربك لهو اعلم بحسب عنده علم السوا
 والارض وما شر عن اعين المقربين كل ما يريد بعباد الله تحسب لهم ما
 قصديه الا ما تحفظهم عن الفزع الاكبر او يقتربهم الى مقربهم اعني ربك حكيم
 لو اطلقوا بما عهدنا لا يتحركون الا من بعد امرى المشرق اعني من قتل ما قوم
 هذا يوم فيه اضاء الوجه عن افق القدس ونيادى المنادين الارض و
 السماء لتحن لله المقتدر القدير الحكيم ان اذكره على ما عداكم
 انه يذكركم في هذا لحن ويدعوكم الى الافق الاعلى ان هذا الفضل عظيم

كبر من قبلي عباد الذين امنتمهم الا حجاب عن خطرهم ليسوا لو عاينوا
واذا يسعون ذكرى ينوون الفراق ويكون سنجي وعاثي واني ونفسي
الرحمن الكون على سرور بين من وجد لذة السلاء في سبيل الله خالص الاء
لا يبدله بما خلق في ملكوت الاشياء ان ركبت على ما اقول هيبه
حجاب بزرگ عليه من كبر سباء آباء، هو الامس ان اعظم

المقدر التلي العظيم ان ياتكم الا ان اذكر من صعد الى الذروة اعلى و
قل اول عرف تفنوع من قمص حمة ركب الك الاء علك يا آيا النجم المشرق
من افق استواء ارضه ان فيكم لاح الاقح الا على ونطقت الءزه المستنير
الكلمة اعلى و الذروة المنوراء ونقطه الاولى الءس جبر الءكون و آرمون
وفصل اعلم لما كان وما يكون و بربرت نعمة الله في العالم وقت الحجية على الاء
وكلت النعمة بافاقت راحة البيان في ذكر الاء اعظم و ارشده ان فيكم
سجرت تجار و جرت الانهار و لورقت الاءجار و نظرت الاءار و برزت
الاسرار و انارت و جود الاء برار و فيكم ما ج سحر العرفان و حاج عرف
الرحمن و نشح باب الجنة التي تطوف حولها الجنان و فيكم طلع العجرا لء
به طننى سراج الاءوام و شرقت الشمس الوحى و لاح نمر الاءمام و كلم ناصح كبر
ان لاجيا و من في الاءمكان سجد ان فيكم نصبت راية الله لاله الا

انا المهيمن القويم وارتفع سراق ابنى انا الله لاله انا اغفر المحبوب
 تفرغ عند رب العرفان في ملكوت لسان الملك لله المعذر العزيز الوهوب وانه
 لهو الكتب العظم والكلمة العليا والآية الكبرى وبه ظهرت مشيئة الله النافذة
 وقدرته المهيمنة والحكمة الباقية وقوة الهيمنة وانه لهو الوجه الذي تفرقت من فوق
 البقاء بعد فناء الاشياء وبطوره طلعت حوريات المعاني من قصور البسيان
 وظهرت الاسرار المودعة في الفرقان وببرزت العلامات وشهدت
 احصاه لمنزل الايات وانه لهو الذي اذا ظهرت اجبال ونظمت الايات
 في ذكر الله ذي العظمة والا جلال وبه توجه كل فقير الى ملكوت انشاء
 شيخه الى انوار الهدى وكل ظلمان الى كور انبعاث شهد ان حكم هذا الجلال المعسوم
 ونطق القام قبيل القسيم ونكح الرقيم المستم وانه انما است الذكركت
 موقفا بقاء ربك الملك السماء وتنورا فانوار الله اذ اشرف انبعاث الاعظم من انوار
 وبها مقام ما سبقه امر بقاء الآمن شاء ربك فاطم آسماء وانت ائمة النبي
 بعين الايمان اذ كان الناس في مرتبة وشقاق واوركت لقاء اليوم لل
 انزل الرحمن في اصفهان قال وقوله الحق يوم يقدم الناس لرب العالمين
 طوبى لك بما فئت بالمشاق او تقضه ههنا لافاق وقلبت الى الوجه حتى ضمن
 ارتفعت فرائضها من سطوة امر الففاق طوبى لك لمن يزورك بما يجز

من تقسیم الدیر بفضیل الصراط و وضع میزان و قلمر اءة و نزل السببان
 جناب تا زوار سر روزی علیه بآء الله ۵۷۷
 انزل الرحمن من قبل و نازع خاں الہی یوم فیہ اعرض العلماء و فتویہم الراءیم العابد
 الدین نقضوا یشاق الہ ما لیس یوم تنسار یا زکرت قد حضر لدی المظلوم کتابک سعفا ما
 و جبناک بحدہ اللوح اندر لاج من حقہ نیر حیاتہ ربک مالک القرب ایماں ان
 تمتک سبحات المرصین الذین کفنا با آءة نزل الآیات ^{کل الھی الھی حسب}
 اسمع من کل عرق من عرقی ذاکرک و شاکرک و من شعراتی و صفتک و وضعت کتاب
 الھی الھی اشهد ان تیسوم بویک و لا یسعی ان یرى فیہ الا اثارہ ربک و کلوا
 سلطانک استلک ان کتب من قبلک ^{عظم} من الذین استوا بالتوحید و اعطوا عن
 الفنون و عمال یسعی لایامک ای رب شرفنی بقائک او قدر لی از ان
 و الطامک استلک نامولی اورر ^{سائل} رماکد لا لافزوا الا و باسکما لا عظم الذین
 کفرنا فی ملک و مخزونانی فزائن ^{سائل} جان کلمنی من خدام امرک لا تخبر بین عبادک
 و خلقت لا الہ الا انت المقدر القدر و بالاجابة صدیرک تب من قلبی علی اولی
 و بستم جنتی و فضلک سل الہ تعالی ان یؤتکم علی اتحاق الآت و تضرتم
 الیہ و یکتبکم بچودہ ما ینسعی لقدرته و ظهوره و فضلہ و رحمتہ اتمی سبعت
 لیساء علیکم من لدی الہ نطق السببان . جناب اما بزرگ

علیه جساء الله فی روزی : است وانا وینا

۴۷۸

نامت رسید و با صنادی عظیم نمازگرت ای بزرگ نش، اله فیما تیس نماز باسی و از
 کوثر حیوان که از قلم اعلی جاری است یا شامی که احد باقیال خود نماز شد یا که با
 علی ی جابل و قضا ی مخالف ترا از حبه عظیم منع نمود و محروم ساخت به مقام عظمت در
 بدان از نامت است عرف محبت تصدوع قل الهی الهی لست انجد با آید تنی و هستنی تعلی
 الی امرک الهی عرض غم که عبادک اسک با سکت الهی حلیه نوراً للابرار و انار الله
 و بنفحات مشرق و حیک و مطلع ایامک بان کتبت من فلک الی علی یا یقین الکیان
 اسماء ایرب ترانی فیضاً ایک و منتظراً بر ابع خودک فضلک و الطمانه اسک ان
 تحقیق مما عندک ثم یصلی فیقید الاحوال سیفها مع امرک متممها بحبلک الکیان است
 الغاب المقدر الحجاز و ذکر آیک الهی سسی بحجه لیفرج بریکون من اشاکرین ذکر
 انک الکیان قبلت الی انوار الوجه و افاک الهی سسی باقا کوچک لست الهی ان
 یؤتیهم و یوفیهم علی ما یقینی به ذکرهم فی کتاب الله فیروز رحیم یا ناصر قد
 مضی اسکت الهی عظیمم ذکرک یا الایا و له ذکر العالم شیبه بدلت من عینده
 کریم و نیزه کرعبه الهی سسی اما و بیشتره بنیایه الله و فضلک لیكون من الکیان
 یا صند اله و یا عید الله سلم اعلی لازال فریش را در کرده و بنیاید باید او

بهمان تخت و در اتفاق نبرگش و شامه حق مشغول بشند و بیاثر نفع بر امر آله تمام
 اینست و صفت مظلوم درستان حق اقل را بقیه برسانم و فضل حرمت و تقوی و عفت
 حق بشارت میدهم انچه بر افعال الکریم این مرقومه در یک روز و در خط ماکرطان الکریم
 الاظم بوده بود علیهم اجمعین یا فانی هدی السیده بانکه اقبلت الیها جلیب لیل
 فی سبیلها الی ان خلعت لقیعة الفردوس و حضرت درایت بعت نداء المظلوم
 سجدت لعظیم و فرزت بالایا و له ما علی الارض ان ربک لعلیم اسیم لا تخزن من
 شیء قد وردت الوادی الیمن و انت من الایمن قد ارحمه الله رب العالمین
 بعد المعطى الکریم طری کتاب باقبلت و انت بالآله رب العالمین و سببت
 ریخت الوصال من یحظاک ربک الشفق الکریم قلک احمد یا نفسی یا آید نمی و
 عرفتنی الیک ان یحظاک ربک الشفق الکریم و قدر لی ما یقضی فی کل عالم
 من عوالم انک انت لقمه قدر اعتر
 قد شهدت باشهد الله انه لا اله الا هو الایمن القسوم هذه شهادة تملون
 بدوام اسما و احسن من لدی الله مالک فنیب و شهید و جانیست
 الذی کان حاضرا لذک التوجه - خاتم بارک بجا آله

سبحی سبحون بغرب یاسلمی الاعلی اذکر من نسبتہ الی فلک و سبق افغان
فی حضور امام و جبرئیل علیہ السلام و قد نزل باللقاء و اذکر ان انفس فی بین
انہ بن من یلک قدره و الا قد ازلک بیثان ذکره اقدی لا یغنی ابد و ام کلوت
رکب عظیم بحسب و لا تغیر من اقدون و الا عصار و لا من الشمس و الا سطرک کک
بشکر من حاجب اشکر الله عند افضل الذی لا یجد بجد و الذکر و التبیان یشهد
بذلک ربک لم یسمن عظیم انک قد ان یکت فی تحمل الاحوال لیت کک
ما یسمنی مجوده و رحمتہ اتی سبقت من فی استلثت الارضین کت من قبل
افغانی قدره احاطنا جود بلطشون و الا و هام و کلک عالم لعیدہ فظنہ
و اذکر و اما نزلنا فی آخر لوح السلطان الذی دعونا به برقی و شفقتہ الی
ربہ و رب العالمین کذک انظرت سدرہ سبحان امرها حکما استین لبعث
انظا هر الاصح لشدق من سماء رضتی علیک و علی من سکت لوجه لہ لکنر کک
ع عجب علیہ الدین خان علیہ جارا لہ ہر الا قدم عظیم الی سبحان عظیم
و شہ القلم الی علی انہ لا لہ الا هو و انہ لہو الذی یسلی علی کل شایء و ما یسما لہ
فی یوم فیہ انار اتق القہجید شمس سمد الی الان عذایوم فیہ لفظ
الملك لہ الواحد لقتہ رختار بر بد ع لیدوم و یستم و نہ کلک لوار و ایہ ر

۶۸۱

طوبى لبصير راي واسع سمع ما تترت به بحال ما من شئ الا وقد احاطه تجليات
 انوار اشرف من اناس عرفت قبل من هم من غفل و عرض لئلا من سب
 يقض القوميد من كاسها بما اليه به ليجار انه لا يعيرت بما دونه ولا يدرك طائره
 ومنع ظهوره في كل شئ من كمال تقدسا عنه و فخرها انطق هم اهل العرفان من
 في ظهوره انه نار با القوميد و الله شغل انه من مبرحها بك انت يا ايها الناظر
 الى وجه القوميد و انت رب من كاس التجريد ان اشبع نداء المظلوم في هذا السجن
 انه لا اله الا هو المستبصر اوهاب تنك بالقدرة و الايقان هبة بحمل الذي اذا
 حركت كنت الموجدات طموت المكات و اذا سكن تحرك من في المكات
 و استلوات قد قرنا كما لكم و وعدنا من عرف حكم نسل الله بان يظلم من يظلم
 في ملكوت و بك في عبرت الازكار انفس و عليك وعلى الذين نازوا من عند اليربا
 الذي فيه نفوس من على الارض الامن شاء الله انكس الرقاب و خاتمة بك
 قد استقر حال مقدم على الاشس الا عظم اذا انظر سان اعظمه و كبره و رغبه سدره
 استحق مما طلبا من في الارض و استاء فو عظمت و جمالي من ظهر من كان في ازل
 الازال مخلصا من كل نزل سنة و الا جلال انه هو المبرح من اني المحمود العاين هو
 هو سنده الله انه لا اله الا هو في من يشاء ما اراد انه هو المستبصر في اوهاب

۶۸۲

یا فانی لایحده نواسن شیئی انه ممکنه کفر الاحوال ۴ حسین و علی هر

به خاتم مبارک قد نطق بان الوحی انه لادله الا بهد الواحه طهت رسول یففع

اعلام المضر یسقی الیک لده بعینه زاتو هاب فمخ خاتم مبارک ^{و فی نفسی} ۶۸۴

امری و حجتی جمالی ایسر به هو شمس الیه انه لا اله الا هو و الادی یطلق انه لاطلاق الود

و مشرق الامام یحید به لکسانی و تسلی الغیر ابیدع خاتم مبارک شهید تم ۶۸۵

لفظه نغبه باشی انا حجتی فی الاقنق الابھی و اذا یطلق من لهد الاقنق من کاششی با

انا انه لادله الا انا القدر ^{المحصین} ابینزرا البیدع هو قدرت عین

العالم بطور انه مالک القدم و سلطان الامم و کن الکنس کثرهم لایعرفون به خاتم مبارک

و یسع نفسی و برهانی امری و حجتی و جمالی ایسر هو ^{طهر الموعود} ۶۸۶

سلطان یستعود طوبی بعیر عوز یسع سمع لده و الله المحصین العتیم به الطیار

من للاقنق الابھی الی الودی شهید نه الیوم یو یک لده ای کان مذکورانی کتبتک

صحیحک و زبرک و الواحک و طهرت فیده ما کان کمنو فانی علیک و فانی فی انز

عصمتک سلیمک یا امیری اسلام یا یک الاطنس الادی بر ارقنت فرقت الام

مان توتیه عبادک و ایاک مع الاستفانه علی ابرک و قیام مع فده نک انک

انت القدر مع تشا و فی نفسک نام الاشیاء تعطلت من تشا بقدرک و سلطنتک

انک انت القدر الغالب بقدر هو اسع لمیب به الی الی

اسم عبادك وانا لك ولتسعم عن ذوات حركه الذي جسد في من طيلك
 الا على في حديقته المعاني بامرک ايرب انهم عباد تسبوا اليك سوطيين
 فانزل عليهم وعلى امانك من حساب سماء جودك بغير علم عن ذواتك ايرب
 ملائكتهم ان تقضوا عندك وكرهوا ايشا تكت و عرضوا عن جبالك سلكك بالبحر
 الذي نوح بسلك و عرف قبيحك الذي هاج في ايامك بان تحفظ عبادك وانا
 بقدرتك بسطائك لا اله الا انت بقدر تقدير جباري بعبادك الذي

بنيانها هار وناز هو الميمون على الاستاء يا ايها الملأ على من الله
 شهيد باقبالك و توجيهاك و حضورك امام وجه المظلوم اذ كان سجونا بما
 كتبت يا ادي الظالمين ان الحباء في طلب البلاء يادي الالوسيا
 و يقربهم يا يقربهم الى الضمير و يخبرهم قد ظهر ما كان مستورا في قلوب الذين آمنوا ثم
 كلفهم و اقبلوا ثم عرضوا اقره ام كروا و اسكروا اموال اناس ما ابا بطل
 الا انتم من انفسا فليمن قد غرتهم الدنيا بزيفتها و زفرتها و عملوا ما اذ
 به ابا و المخلصين يا ابا انتم طوبى لك يا اقلب الى اسجين و حضرت امام
 وجه المظلوم رستت ما وعدت به في كتب الله رب العالمين بغيره
 اباك فضلا من عنده لكونهم ارحم الراحمين باقيل اليه ما حج البغفران و افا

نور محفوظ رب مطهر لغزیر اعلیم نقل کتبه احمد یا الهی جا به دستنی الی صرحتک واد
 فی بیگه و اسمنی برکتک بایاتک الکریمی و انوار عرشک
 یا مولی الوری بان قویه فی واد پاکت علی ذکرک و شاکت و اقیام
 علی خدمتک ایرت انا نصیر و فی قضتک زمام بفضل و بطناء و قدرک
 یا یقر بن ایگ و یجلی مستقما علی امرک حیث کمنعی عوی الذی انما التوجه
 الیک یا رب الارباب انک انت اکام المبدء و لها کلاله انما التفرادها
 جبار علی جمیع الذی ها به درخان
 پیام خداوند بکما

اولیا و الله را با آنچه سزاواریم اوست از قبیل سبب امر نمودیم طلبی
 از برای انفسک با اراده آتیه متک نمود و نیز تقوی نسبت به حجت گران
 کلمه از تسلط علی جباری اشرف و اکرم بالاممال و الاحلاق از حق مطلق نسبی
 که الی الله هجرت نموده اند ایشان را مؤید فرماید بر نصرت اوستم با قیام
 حضرت نفوز اممال طیبه و اخلاق رضیه از نفوذ صفوف و وجود علی
 و اکثر است قوت و قدرتش را قدرت خود عالم ضعیف نماید از حق مظلوم
 اولیا ایش را مؤید فرماید بر اعمالیکه سبب اعلائی کلمه اوست احمد کلمه از حق
 نمودی تا حد لقصه قضی و الاطلاق لا علی و ما نرشدی حضور نشل الله تبارک و تعالی

ان یوقفتک اولیاءه هناك عن استقامته لا تمنعها شئ من اشیاءه وقدره لکنما انزلہ فی کتابہ
 لا صفیاء آتہ ہوا قولی الہا ہر من یقصود الفاصدین تجاہی ان ارض از ذکور و زنان
 کل را ذکر نمودیم سدا آتہ ان کتب لہم خیراً از جزوہ والا ولی آتہ ہوا الفاسدین و الخ
 و ہوا الفسور الرحیم لہما علیکم یا اھل لھب اطرب لکم ولکن ہر کسکے سبغ تو لکن غنایا لہما
 جناب سرزا علیحدہ علیہ حب بار اللہ ہوا الفاسدین کتب علیہم کہ لازم

در کفر علم الہی کمون بود ظاہر شد و با عن الذی کل را باقی ابع و عورت نمود
 نا صبیغہ و نقضای عالم اور انفع نمود و قدرت و سوکت فراغت ارض اور اسیف
 نکرد لوجہ آتہ ظاہر شد و فی سبیل اللہ حشر شد نمود و وارد شد برا و آنچه کہ
 شد و مثل نبی است محمد ارادہ معرضین و شہادت محمد بن رضی ظالمین واقع ہوا
 ارادہ پس نمود بعدش مشغول چه کہ بظلم فی ناصر و معین بودہ نقد ایش قنشات کبہ
 و شد البشر خون دل در ہر دوہ ہر بد یعنی ظاہر و بولایای جدیدی نازل از جناب
 ظلم من غیر مقبول سرہام بنضا بارید و در جمیع احوال با محبت الہی مستعدہ تقیات
 حکمتہ کہ آتہ در الاحوال آتہ ہوا یعنی التکالیف لکن تیار ہوا بحکاب بالکلیل
 ہدایتہ رب العالمین کتب لہما لکن تیار ہوا بحکاب بالکلیل
 یا علی قبل کتب علیک ہباء آتہ مالک المقدر لہ آتہ از وطن ظاہر شد و طرب آتہ
 نمودی و بسنود نصر و رحمت و عنایت وجود و کرم الہی ترا مدد نمود تا آتہ باقی صلی

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 یا علی قبل کتب علیک ہباء آتہ مالک المقدر لہ آتہ از وطن ظاہر شد و طرب آتہ
 نمودی و بسنود نصر و رحمت و عنایت وجود و کرم الہی ترا مدد نمود تا آتہ باقی صلی

نازک بود و در فرمودی الوری حاضر دهنه در ظل قاب عظم ساکن اگر بعد قطعات سحر کرد
 بود بر یک در در فرقی الهی بقدر محسوب و تو در نکته تندر کوره سجد و سنای حق صبر شد مشغول
 همه آینه زنده این فضل عظم و کرم اکبر بر بنیاد ملک احمد یا مقصد و العالمین و ملک استکریا
 محبوبه ائمه اقصی و ملک المشنا و ایضاً در این استقامت و الا یزین غنایتش مفید بر این اخذ
 نموده و اینها حفظش بر راه دهم سارکش جز بر آگاهان مظلوم ز قبل تو شکر بنمایم چه که ناز
 شدی با آنچه که بشود و شکرند آشته و نه ارد و نذر کرانیک اندی اسمی بنا و عیض ضعیف است
 و شکر هم بنایه در البنا این مسئله تعالی ان تغییریم الیه بعید در لهم با قدره بعباده
 و اماه العاقبات انه علی شش قدر و نذر بالبصیر اندی اسمی محمد یفرج نذر مظلوم و لیکن
 الشکرین یا محمد مظلوم در سخن ترا زگر بنمایم آنچه در نرف ایمان و اقبال نازک دور
 دوست سینه صبر شداده و بلا یمنودی بر فضل عظم در نذر کر نام و در قلب سخاوت
 محفوظ در آن مع عباده لغت من لا اله الا الله محمد سلیمان اکبر و نذر کر اینا که نذر کرم
 لا الا و کار و مسئله تعالی ان بقدر لهم قدر از نذر که قنایه و کتب لهم نعمه الاله و
 و ما یده نقل عالم من عوالماته بر القدر القدر یا محمد کسبیدن قلبی علی عبودیه و ذکر اسم
 با نازل لهم من لدن نزل شدید یا محمد صبح آزان عالم از برای شنیدن
 این یوم که از سخن اعظم مرتفع است خلق شده و لکن کسبند محروم الاعده سعد و دوست
 و تو ایمان نازک شدی و با را صفا نمودی و با نقش اقبال کردی ملک احمد الهی با
 سینه و عرشه و علمت و بدین الی بنایه حضرت القلوب استودت

ابو جود و زنت اقلیم سر فایده العلماء الا ان در بنحیثهم مجرب و کظم تم من در
 النفس والعیوی و ذکرتم فی کتابک امین و تذکر اینک اندکی اسمی بواجب کن
 الاسماء ثم اینک الاخر اندکی سستی علی قیاس و تذکر با آیات القدوسه
 و رحمتی التي تقبته الوجود من غیب و ظهور یا علم اذ کر من سبع ندائی قبل ان یسأل
 سستی قبل سیریا خذ عوف بیانی و تقریر الالهوتی لیسیر ابدا علی سیدی
 احمر ج بزرگی ایاک تم اشکر ربک انه ذکرک فی قران القویح بما یسقی به اسکت
 و ذکرک بدو اسماء و لقبه صفاته انه هو الفضل الکبیرم قل کما تحب بانحیث سستی
 النفس من والوام و سستی کانس الا یقان من ایدای الفضل و العطاء شهد بک
 انت القدر ضعیف مات و فی قضیتک زمام الامور لا اله الا انت الغفور الرحیم
 انظور یا علی عسکر احمد لله اسماء مذکوره کل مذکر مظلوم فاعزک الله و یسأ
 نیت در اول آیام عهد نویم انهار افضل و کرمه و جوده هر اسمی امام و حجاب
 شود اورا ذکر نماید چنان کان اویشا آن ترکیب هو الغفور الرحیم لهما من لدنا
 علیک و علی الذین امنوا با الله و آیاته و عمر فخوا یا نزل من السماء شتیة نظیر
 عطش فی شفاة الرفع : سستی ای الهی تری احبابک من ایازی اعدا کما و اصحاب
 الذین کفروا و یا ایاک اشکک بسا وجودک در کبرک و یا نوارک

استک الاظم انذی به نورت به قلوبکم بان تعظمکم بقدرتک الی غیبت الی
 وخرسکم سبطاکم انذی احاط الکنات ثم انزل علیهم من سماء عفوکت و
 عطاکم ما تقر به عیونهم و تقرح بقلوبهم ای بتری المؤمنین من المشرکین
 وورد علیهم ما نوح به سكان فردوسک و جنگ استک بان تعظم من شد
 العتیدین و ظلم الظالمین انک انت القدر انذی لا ینفک شیء فی سبطاک ما
 کت و محکم بقدرتک ما ترید و انک انت العیز زکیم بسم ربنا الاله
 الاظم استع الایحی سبحانک یا الهی استک بنورک سطح فی العالم و بنا ریدر
 الی استفت بها افئدة الامم و بانوار ظهورک و لولاه برتفعه فی طرک ان الی
 علی التوجه الی انوار و جهات ارباب الکریم قد شمد بک الکفایات و فضائل
 استک ان لا یحب اولیاک عن سحر عطاک و سماء جوک ثم کت للذین قبلوا بک
 فازوا بعزاک ما قدرته للعالمین من عبادک ثم اعظمه بالله من شرا حاکم الذین یفروا بک
 و بایانک انک انت القدر عظامات و لا اله الا انت مع الی الکریم و الی الکریم
 عن الاله استاء به و ان سنده و آرد شد آنچه که عین عظمت کت و علم از خود
 یا اباهتم او امات حزب قبل بیان آمده دولت آبادی محمود کتاب الهی انوار
 و اراده کرده از میان بردار درین حزان از حسن اخوان عالم اعظم است تا بنفیس گینه

این میان صحیح است گفته شد آن بیانی که نزد شماست بیاید و ذکر میزند آن هم
صحیح نیست کجایست مترجمین قبل میان آمده همه آید این فقره باب بیست و شش از شرح
در باب طرد شد و در نزد اهل حق است که بفرات بهایت و غیر آن که خط کتاب

صن انطالین آید از او در محوه فی ایامک ایترک لیتوبه هم از او است که است تعدد رشا
ماتش و در فی تنصیک زمام کن فی اسرات و الا ضیف و یجین بنده شد کتابیکه تقویا
نایمده شده از ابراهیم از او نموده اند چون نمایند باری هر سال و صحیفه حضرت
باید از حق حد بسیار در ایام و آیام حفظ کتابی اطلب نمایند اوست قاور و قورانا
الباء ایشق من انی ستار حقی علیک علی الذین سعتوا لئلا و اجابوا بانه
السع الحیب شس حباب شش محمد خراز

آن که از آن بودیم ویت میت رحیمی بود افرد الواحه الطلیم حکیم بنیاد است
نادیناک من شطر الامین العرش و ذکر ناک بذر کریتع بقا تک بقیام کلین
قبل الی الله افرد اخیر ان اشکره بک آنکه آنکه انزل ملک یقین و یقین
و اما انکر لطف الکیم اجهاء علیک علی الذین امنوا با ادر سیر سجید
حات حسین تا علیه بیا آله تمام عقود و عانی این نامه است
از مظلوم سوبی پروردگار مظلومی که از کاس بلا آید و از کوب با چینه آید

است بر تو ای پسر در حضوران بسیار غایت حق را طاعت نمود و تا پیش من حمله کرد
 که در کل معنی تحت لفظ بوده و هستی از عبادت امواجی الا آنگاه نه لفظ این است
 عادت شده باشی اگر قدرت پیمان جوی ایایی و غایتش را آگاه شوی خود را بر سر
 فرج مشا بر کسبی است بدال آنکه اضطراب با الا طبعان و در آنکه انفراده کیون ملک کل
 الاحوال قال الله انی فرج محمی که در آنکه همه آنکه و ازل کرتی سلطنت او قدر آنکه
 مقصد ایک صین الهی اعطی الا حرام من کل کتاب است که با ملک الوجود و این علی
 و شهود با سگ الفبر سحره الا فقه و اعلم و با مبرج بحر حکت و اوقات البر
 نیز عطا ملک این تعلیمی من الذین ما ستم شئی من الا عن الفجر یک امول الا
 و خاطر استوار ابرتی می آورد علی فی الملک سلک فی امر عرضی ما زار و ملک
 قطع اموری و تقصیری منی و حیا می آنت است الهی شهد کل ذی السان بقدرت و قوت
 و ذی درانه مفضلت و سلطنت لا اله الا انت سبحانک یا عظیم القدر عظیم
 کل کیم نزل من فی رب العالمین ان تعاهد العباد الی جنبه یفیا و یؤدیهم الی صراط
 طریقت با حضرت یک برسانه مانطق سان اعظم من جد آن ربک
 ایسج بعید قدر سبحانک یا من ملک سحره الایه و ما را در آنکه انقلت الایه
 استک بغفوه قدرتت و ظهور قدرتت ان تعظمی من سموم علی ملک و لدع ایضا عباد
 را از همه یاک و مقصد ایک و متوکل علیک فاعظمی محمودک و الطمان

اینها در کتاب
 الفکر
 است
 و اینها
 در کتاب
 الفکر
 است

به قدر لي من قلمك الابهي ما ينقش في حجر عالم من عوالمك انت بقدرتك
 ماتت رو في قبضتك ام الالاء لاله آلا انت القوي الغالب اعترفا
 شس خبا ليويسف برت هه وشهود عليه بآياتهم كتابه انزل الوورلا
 في بيت المسور وبرا في سراج مراد استقيم بالاء الاضرت فله ما كان سطره
 من تعليم الالاع في كتب آله مالك الالاء وكنه في علمه طيبه الله ولا
 قدرتموا على الذي لنا اتق نضع الملكة الملكوت وكل عالم وكل عارف شهيد
 بما شهد انه في مقامه الرضيع انا سفا نالكم اجبتك هذه كتابه الذي منه
 جرى قرات الرحمة ونطق عندي البيان على ان الاله الا لله اعرفه الواحه
 العليم انا لوصي الحق بالاسقامه على هذه الامر العظيم قد ارتفع لغياق
 في الافاق الاطخ وملك يوم الاق استوى على كرسية الرضيع ويرى
 الى الاق الاطخ ويا رحمة ما يرتفع به تعاضد من آلهن عليهم حكمهم قل ما قوم
 اتقوه الله ولانتموا انكم مما ظنوا انتمو كذلك يومكم من هذه كتابه مبين
 البهاء المشرق من افق سماه حتمى عليك وعلى آله ميرتكموا بسجلى المئين

واحمد لله رب العالمين

ببین مسجون الغریب یسلمی الاعلیٰ اذکر من نسبتہ لک نفسک ستونانی
 فی کفور امام وجه ربک العسع الاعلیٰ قد غاب البقاء اذ کان الناس فی عبسین
 اتین من یر القدره والاقدر کب شیئا من ذکره الذی لا یفتی بمرام حکومت
 ربک العظیم بحیر ولا یتغر من القسودن والاهصار ولا من لیس والامطار كذلك
 بترک من اجک اشکر الله بهذا افضل الذی لا یجده بجد والله کره لیس بیان شهید
 بترک ربک لیسین بعلم نسکة تعالیٰ ان یدک فی کل الاحوال ولتقدر کت
 ینسب مع بجزوه ورحمتہ التی سبقت من فی السموات والارضین کبر من سب
 افتانی ظل قد احاطت بنا جنود الطغنون والادهام وکل ظالم لعیبه نظر و
 واذکروا انزلناه فی حسنه لوح السلطان الذی دعونا به برحق وثقتة ال
 یررت العالمین کذک اطرت سدره لیس بیان امرها حکم لیسین لیس
 انما امر الاصح اشرف من سائر محقق علیک وعلیٰ الذین معک لربک لیسین لیس

قد شهد العلم الاعلیٰ انه لاله الا هو وانه هو الذی یحیی علی اشیاء باسمه الحسن
 فی یرم فیہ انما الاقوی التوحید لیسین علی الاکسان هذا یرم فیہ نظر من العو
 الملك بعد واحد تقدر مختار بیدر ایوم ویتیم ذنه نظرت الانوار والیه رحبت

الواح مبارک جال قدم عزتانه
جلد دوم

ش ورقه اخت افنان جناب سيد عليه بقاء الله والظافه

هو الناطق من فوق السج

سبحانك يا آله الوجود ومررتي الخيب والشهود هذه ورقه من اوراق سدره امرك
 قد اجابت اذ ارتفع ندائك واقبلت اذ اشرق نور ظهورك اسئلك بالكلية
 التي بها سرع السامع والى مقر الفداء في ايامك وباسرار كتابك ولتالي مجرد
 علمك بان تؤيدها علي ذكرك وثباتك والاستقامة علي امرك ثم قدر لها ما
 قدرته لامانات اللاتي طفن عرش عظمتك انك انت المقدر علي ما تشاء لا اله

ع ١٥

الطاهر
الطاهر

الا انت للمهمين القيوم

ش ورقه ضلع جناب ميرزا ابو الحسن عليه بقاء الله وعنايته

هو المشفق الكريم

سبحانك يا آله الاسماء وفاطر الارض والسماء اسئلك باياتك الكبرى و
 بالذين يطوفون حول عرشك يا مولاي الورى ورب العرش والقرى بان تؤيد
 امتك وورقتك علي ما يبقى به ذكرها في ملكتك انت الذي بالهي نسبت
 افنانك الي سدرتك قدر لهم ولهن ما يقربهم اليك في كل الاحوال

ع ١٦

الطاهر
الطاهر

انك انت الغنى المتعال لا اله الا انت العزيز الفضال صل اللهم
 يا الهى على الذين ما بدلو نعمت عرفانك فى ايامك اقبلوا اليك وشروا
 وحيق الوسى من ايا دى عطاك امى رب نور قلوبهم بانوار معرفتك
 ووجوههم بضياء وجهك ثم اكتب لهم من قلمك الاعلى خيرا لآخرة
 والاولى لا اله الا انت الغفور الكريم

ورقم صلح جنازتان افاضنا ابو الحسن

٤١٧

هو الظاهر الناطق العليم

سبحانك اللهم يا الهى اسئلك بنور بهائك الذى حاط ملائكتك وجبروتك
 واخذبت به افئدة المخلصين من عبادك ان تقدر لافئتك وورقة
 من اوراقك اجر كل ورقة تمسك بسدره بيانك وتورق بنور عرفانك
 وما صنعها ظلم اعدائك الذين نقضوا عهدك وميثاقك امى رب اسئلك
 باسمك الاعظم الذى احرق افئدة الذين انكروا حججك وبرهانك وكفروا
 بظهورك وايمانك ان تقدر لاوراقك ما يقربهم اليك انك انت المقدر
 على ما تشاء تفعل ما تريد باسمك العزيز الحميد

هو الناطق في ملكوت البيان

٤١١
قول الهي الهي ترى امتك التي آمنت بك وآياتك قد اقبلت الي بحرفضلك و
انق رحمتك وسماؤ جودك اسئلك بالكلية الاولى والورقة العليا بان تقدر
لامتك هذه ما ينبغي جودك والطافك وغنايتك ومواهبك امرت قد اخرجت
افئدة امالك في آياتك اسئلك بان تشرهفن بلفانك او تكتب لهن اجر
وصالك انك انت الذي لا يجرك شئ ولا يمنعك امر تفعل وتريد وانك

انت الله الفرد الواحد العزيز الحميد

ش جناب على آقا عليه ٩ ع ٤

هو الاقدس الاعظم

٤١٤

كتاب من لدن اقل الى اقل ارادة ربه العزيز الوهاب لتجده آيات الله
الى مقام جعله الله مقدسا عن الازكار قد حضر كتابك وسمعنا نداك
واقبلنا اليك من هذا السجى لشكر ربك العزيز العالم انشاء الله بنا ر
مجت الهي بشأني مستحل شوي كما اثر ان در عالم ظاهر شود نامت
رسيد وكماظ عنایت بتو توجه نمود انشاء الله بما يجب ويرضى فائن

خط كتابك

شده و خواهی شد بگو ای پروردگار من و سلطان من و محبوب من و مقصود
 من و معبود من از تو میطلبم مرا مؤید فرمائی بر آنچه رضای تو در اوست
 بشأنیکه مشیت و اراده خود را در مشیت و اراده تو فانی و معدوم نماید
 نخواهر جز آنچه تو خواسته ای ترانی یا الهی مقبل الیک و ناطقاً بذكر
 و شأنک استلک بان تجعلی مطهرًا عن کل ما یکره رضآناک و تقدر لی
 ما ینبغی لسمآء فضلك و جودک انک انت المتعال المقدر العزیز الحکیم

ش بی گوهر

۶۲۰

الافد من الاعظم الأجلی

انا نذکر التی وجد عرف الله واقبلت الی افق امره المنیر یا امی فاعلی انا قرآنا کتاب
 و وجدنا منه عرف حیات مولیک المظلوم الغریب و قضینا لک ما اردته قبل
 سؤالک انتم لهو الغفور الکریم انا عرفناک مطلع امری و سقیناک کون فی فضلی
 بید عنایتی و انا الشاهد العظیم و هدیناک سبیلی و قربناک الی حجر رحمتی الی
 احاط العالمین ان انطقی بشأنی بین امانی انا تؤیدت فضلًا من لدنا ان ربک
 لهو المؤید الحیر ان التی اشتعلت بنا رحمتی و فازت بکون و حی بظلمتها

ما تطير به افئدة الاماء يشهد بذلك ربك الفضال القديم

ش ميرزا بكم

باسم مولای عالمیان

۶۲۱

الحمد لله بقهصايمان در آيام رخن فائز شدی و بنجت باقیه الهیه که در
 حقیقت اولیه ذکر حق است مرزوق گشتی هنبنا الواصیها و مرتبنا لغار فیها
 انشاء الله لا زال از کوثر ثنائی دحانی و جوق عرفان حضرت لایزال بنوشی و در کل
 احیان و اوان بذكر محبوب عالمیان مشغول باشی این است کنزیکه فنا نداشته و نند
 ببقاء الله باقی خواهد بود ان اشکری ربک بهذا الفضل المبين قولک الحمد
 یا الهی بما عرفتني نفسک وما جعلتني محروما عن نجات قیصر فضلك فی آیاتک
 ای رب فاکتبی و ابی من الذین فازوا بما اردتہ فی یوم قیامت علی امرک ثم آید من

غفل عن ذکرک علی الاجمال لیک انک انت الخفور الکریم

ش میرزا بکم

۶۲۲

بسمه المقدس عن الامکا

قد فاز کتابک بالنظر الاعلی و توجه الیه طرف الله مالک الاسماء و قرأنا ما تکلمت

به في ثناء الله العليم الحكيم وذكرناك بهذا اللوح الذي به تجرد المحضون عن
 قلى الاعلى والمقربون نفحات اسمى العظيم طوبى لك بما قوت بكما العرفان
 اذا دارها اياى الطاف ربك الرحمن ان هذا لفضل عظيم انا نذكر الورقات
 التى اقبلن الى الله ونظفن بذكره الجميل ان استقبى على الامر وسبى محمد ربك

المقصد المتعالى العليم الخبير

ش امته الله بي بي گوهر

الامنع الاقدس الاعلى

٤٢٥

لك الحمد يا الهى بما اظهرت ماهو للكنون في علمك وبييت للعباد ما يقربهم
 الى شاطىء بحر عنايتك اذا اسئلك باسمك الذى به نزلت الصاد التى ذكرت في الانجيل
 وبها اظهر ما هو الموعود في كتبك ووزبرك بان تجعل كل واحد من اجالك ثابتاً في امرك
 ومستقيماً على حبك على شان لا يربى فيه الارضائك وما قدرت له بتقديرك
 اى رب قد جعلت هذا المقام اعلى المقامات اسئلك بان لا تمنح اجبتك عن
 هذا المقام العزيز المنيع انك انت المقصد المتعالى المهيمن

الغفور الكريم

بنام پنا خداوند پنا

۶۲۴
 اليوم نور و نار هرد و مشهود و ندی رحمن و شیطان هرد و مرتفع
 چه بلند است مقام نفسیکه با فوجی ناظر شد و از ما سوی الله منقطع گشت
 انه من المخلصین فی کتاب مبین الحمد لله کما عنایت الیه بکتابت توجیه نمود
 و باین ذکر اجمعی ترا ذکر فرمود ان اعرف و لا تکر من الغافلین

بنام دوست یگانه

۶۲۵
 ای کبیر الیهی هدایت اصفا شد و بفیض اعظم که عرفان مالک قدمه است
 فانز گشتی حال جهد ناما تا با حکامش که در کتاب اقدس از قلم مقدس نازل

شده عامل شوی لجر الله انه کتاب مبین

ش ابن ابن اف جناب علی ایا علیه بهاء الله

هو المعین

۶۲۶
 امروز حق جل جلاله معین خلق است و لیکن خلق جاهل بر نفی و طرد و اعراض
 و اعتراض قیام نموده اند انه اراد حیوتهم و هم ارادوا قتله سوف
 یرون انفسهم فی ضلال مبین کل را بصبر و سکون و اصطبار و صیبت

میںائیم اوست امرودانا واوست قادروتوانا البهء عليك

من لدن الله رب العالمين

ورقه ضلع جناب افنان ابوالحسن الذي حضر وفاز

بنام گویندہ بکتا

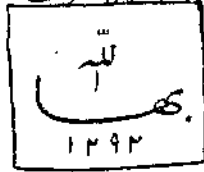
۶۲۷

یا اورتاقی وامائی امروز نسبتہ الله در مرور و روح الله در حرکت
 و ظهور جمیع اشیا با کمال بهجت و شور بظہور مکام طور مسرور جشن
 عظیم برپا طوبی از برای اوراقیکہ بسدرہ مبارکہ تمسک جستند و
 حرکت او متحرکند سبحان الله نفحات وحی مالک اسما و صفات عالم
 غیب و شہود را معطر نموده مع ذلك اکثری غافل و محجوب طوبی لک
 بما فزت با یامی و سمعت ظہوری واستوائی علی عرش بیانی نسئل الله
 ان یحفظک من ضرر کل غافل و ظلم کل ظالم ای رب ترانی متوجهہ الیک
 و راجیۃ بدائع فضلک و عنایتک اسئلك ان لا یخیب امتک عما عندک
 و عما قدرته لانی آمن بک و با یاتک و طفن حول عرش عظمتک انک
 انت المقدر العزیز الفیاض

افان اختجاب سيدم ضلع اوله عليهم بها الله

ش

سبحهم مبارك

هو المقرد على الاعضا

٩٢٨

قولى يا افانى سبحانك يا الله ومقصودى ومحبوبى ترى درقه من ادراتك
توجهت اليك وتمسكت بسدرة عنايتك وارادت بدائع فضلات
ورحمتك اى رب اسئلك بنور وجهك ونفحات وحيات
بان تحفظنى بقدرتك وسلطانك لئلا تسقطنى عاصفات الامتحان
فى ايامك اى رب انا الذى اقبلت اليك متمسكة بحبل جودك اسئلك
بان تجعلنى منعسة فى بحر احديتكم وقائمة لدى باب جودك فى كل

الهدى
ط
ر

عالم من عوالمك انك انت الغفور

الكريم

ش افنان اخت جناب سید مرضع افنان علیہم بہاء آتہ
۶۲۹ هو الہادی فی صراط المستقیم

یاورقتی بندک المظلوم من شطرتین ویشک بعنایت ربک الذی
لاسمخضع الملک الاعلی وسکان مدائن الاسماء واهل هذا المنظر
الاجلی ولا یزید الظالمین الا خساراً افرحی یاورقتی ثم اذکرک
وسبجی ربک فی العشی والاشراق البہاء علی ابیک وامک واخک
وعلیک من لدن اللہ الغزیر الوہاب
جناب نیر علیہ بہاء اللہ

هو الامر الکیم

۹۴۰
یا نیر الحدیثہ انما اعمال شما از ہر شرطی ظاہر آقاب بیان گواہ دادہ
وماہ ہنیا صریحاً گفتہ نفحات ذکر شما در اثبات امر مالک ملکوت اسماء

افاق را بنور اتفاق منور داشته و میدارد اجزایه عند الله ضایع نشد
 ونمیشو ظلم علی گواهی داده بر اقبال واستغنا جناب مذکور و آن جناب
 وهچنین اولیا و اوراق ذکر نمودید انچه را که سبب ارتفاع کلمه الله بوده
 هینتاً لکما و مرتباً لکما كذلك نطق مولیکما فی ذکرکما انه ولیکما و یحبکما

المنور المقدس العزیز المبدع

جناب نیر علیه بهاء الله

٦٥١ هو المشرق من افق اللوح

امر الکتاب ینطق انه لا اله الا انا المقدر علی ما انشاء باسمی المهیمن علی ما کان
 وما ینکون هذابوم بشریه النبیون والمرسلون من لدی الله المهیمن القیوم
 یا ایها الناظر الی الوحی بما جرى اسمک من علی الاعلی فی هذا المقام الایمنی وقل
 لک الحمد یا الهی ما نورت قلبی بنور معرفتک و انزلت لی ما ینکون باقیاً بقاء ملکوتک
 و جبروتک اسئلتک یا مولی العالم باسمک الاعظم الذی سخرت به افئدة الامم
 ان تؤیدنی علی القيام علی خدعک امیر رب ترانی مقبلاً الیک و متمسکاً بجلک
 اسئلتک ان تجعلنی من الذین ما منعتهم اسیاف الظلم عن التوجه الی ربک عنک

واسنة الاعتسافه عن التقرب الى بساط فضلك اي رب ايدني على نصر امرتك
والورود في بساط عزاجيدك انك انت المقدر على ما تشاء بامرتك المبين

لا اله الا انت الغفور الرحيم

جاء سينا عليه بهاء الله

هو المعنى الوهاب

٩٥٢

سوانك اللهم بالهي اسئلك بامواج بحر عطائك وتجليات انوار شمس غيايتك
وبالاسرار المكنونة المخونة في كتبك ان ترفعني باسمك بين عبادك ثم ارزقني
حلاوة بيانك الذي به ظهر نفوذ مشيتك العليا واقدر فلماك الاعلى
الهي الذي تراني مقبلاً اليك ومتمسكاً بعرونيك الوثقى التي تجر كنفها دارت
افلاك المعاني والبيان وظهرت جواهر الحكمة والعرفان من معدن الانسان
اسئلك بنفحات آياتك وارتفاع اعلام هدايتك في بلادك ان تجعلني في كل
الاحوال منجذباً باياتك وناظراً بشانك انك انت المقدر

المهيمن العزيز

الفضال

ص سده جناب سيد سينا عليه بهاء الله

بسمي العليم

٤٥٤

يا قاضي هل ينبغي ان تكون اليوم صامتا او تقوم وتنادي العباد وتخبرهم بما
 فعل الظالمون ببناء البتول لو سمع متى ينبغي لك ان تصيح بين الارض والسماء
 كذلك يا مراك ربك المهين القيوم قد ظمهم من الظلم ما ذاب به كبد العدل
 يشهد بذلك مالك الغيب والشهود هذا يوم فيه نوح الروح وفرح اليهود
 كذلك اخبرناك وذكرنا لك ما ورد على اصفياء الله من الذين هم لا يفقهون
 قد قتلوا ببناء الرسول ونهبوا اموالهم كذلك سوت لهم انفسهم الخبيثة
 وهم لا يشعرون البهاء عليك وعلى من اقبل الخير الودود

مشهدى بوالقاسم

بسم الله الاعظم الابهي

٤٥٥

فكر رضة ربك عبده الذي اتخذ لنفسه الى الله سبيلا واراد ان يحضر باقاء
 العرش بعد الذي جلس حال القدر بما اكتسبت ايدي الاشرار الذين اذا
 قيل لهم باي حجة آمنتم بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان المعاني

على ظلال التبيان كفروا بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المجرمين واظهرنا
 ما في صدورهم وجعلناهم عبرة للعباد فاعزوا يا اولي الابصار قل هذا
 يوم فيه ناحت قبائل الادمى واضطربت الاكوان وترى في وجهه المجرمين
 غيرة النار قل يا الله ان الساعة قد اضطربت والصور ينوح لنفسه و
 محشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ارحمنا يا رب الارباب والملائكة
 واقفون تلقاء العرش ولن يقدر ان يتكلمون الا بعد اذن ربكم العزيز
 المختار اتقوا الله يا قوم ولا تقربوا على الذي باشارة من اصبعه انفطرت
 سماء الاديان وانثقت ارض الوهم واكبت الاصنام وانفجرت الاعجاز
 قل يا قوم هذا هو الذي ناح حزنه نقطة البيان وسمع ندائه نقطة الفرقان
 اتقوا الرحمن يا ملا الفجار انك لا تحزن من شئ تا الله قد قدرت ما تقربه
 الابصار ان استقم على الامر يحول الله وقوته على شان لا يمنعك عن ذكره
 اشارات الذين كفروا بربهم المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا عن بين
 الاموات وتوجهوا الى وجهه من اضاءت

الافاق

ابوالقاسم ش

الاقدم الاعظم الاعلى

٤٣٥
سبحان الذي اظهر نفسه كيف اراد وانتهى تنطق بين الامكان انه لا اله الا
هو والظاهر التكلم الناطق المبين ان الذين كان في قلوبهم ريب استنكفوا
واستكبروا على الله الا انهم من الاخيرين قل يا قوم قد ظهر المقصود وتم البرهان
ان اعتصموا بالله ولا تشعوا كل جاهل بعيد قل هذا يوم وعدتم به في الايام
ان اعرفوه ولا تكونون من الريبين ان اليوم ينادى باعلى النداء ولكن القوم
من الغافلين طوبى لمن اقبل اليه معرضاً عن الذين كفروا بالله رب

خط كاشف

العالمين

ابوالقاسم

بسم الله الاعز الاعلى ٤٣٦

قل قد ارتفع غم الله حينئذ بالحق واحاط اللغات بساطان الذي كان على
العالمين صيغاً ان استظنوا يا قوم في ظلمة ليخفظكم عن حرارة النفس والهوى
في هذا اليوم الذي احاطت النار كل مشرك دنياً ان يا عبداً سمع نداء الله من هذه

خط طاهر

الشجرة المرتفعة البيضاء في قطب هذه الارض المباركة الحراء بانة لا اله الا هو و
 ان هذا الظهور لسلطانة وبعثاته ثم عزه وكبريائه ثم عظمت واجلاله لمن
 في الملك جميعاً وفي كل حين يدعو الناس الى رضوان الله وحبته وتقربهم
 الى مقدر الذي كان عن الادراك مرفوعاً قل يا قوم خافوا عن الله واحيوا
 ربكم العاقبة الاعلى ولا تشعوا كل مشرك بجيداً قل اليوم لن ينفعكم شئ
 ولو تذكرون الله بدمام ملكوته وبقاء جبروته وما ينفعكم هو تقديركم الى
 هذا الجبال الذي كان في تلك الايام بين الظالمين مظلوماً وانك انت
 قد علمت في كرام الله وخدمته قد دع الارض ومن عليها عن ورائك ثم اقبل الى
 وجه الذي كان في ازل الازل من انوار العز والجلال على الحق ميلاً ان ياتهم
 كن قاصم شوكة المعتدين وهذه الايام التي اعترضوا على الله عباده الذين هم
 اعتدوا عليه وكانوا من الظالمين فامر الالواح من تلام الله منكوباً والبيضاء
 عليك وعلى الذين هم استنقروا على الامر واتخذوا الى الله

سبيلاً وكانوا في العهد

وفياً

هو العليم الخبير

کتابت لدى العرش حاضر و داس ان باکليل ذکر الہی مکل و مزین شد تا گواہی شد
 از برای تو و شہادت دہد با یتک با یا م اللہ فان شدی و بعرفان محبوب عالم
 کہ اکثری از امر از او غافلند مشرف گشتی ان اشکر اللہ بهذا الفضل المبين
 قلما علی وصیت میفرماید کلوا بحکمت لئلا یظہر ما تحببہ الضعفاء
 انہم والغفور الرحیم طوبی لک بما نطقت بثناء ربک و ذکر اسماء لدى العرش
 و احابک مولیک بهذا البوح البديع انما البهاء علیک و علی من تحرك
 قلہ بذكر الله و علی من ذکر فی کتابک فسئل الله بان یؤیدکم و یوفقکم علی ما

یحب و یرضی و یقدر لکم ما ینفعکم فی الآخرة و الاولى

ابوالقاسم

ش

بسمه الواحد الاحد الصمد

ذکرت لدى العرش مذکور و نہایت مسموع انشاء اللہ از عنایت رحانیہ و فی حق
 الہیہ لادال در ظل سدرة ربانیہ ساکن باشید حمد مقصود عالم را کہ بکوش مؤید
 شدید و بعرفان نش نائن گشتید و در حقیقت اولیہ علت خلق و افرینش

معرفت او بوده هر نفسی باین مقام نازشد بیفوضات لاخصی نازت
 الیوم عارف نفسی است که او را شناخت و عالم کسی است که معلوم را
 ادراک نمود نفوس غافل که در برتبه نفس وهوی مانده اند و بانوار
 فخر هدایت مهتدی نشده اند از معدومین لایحی محسوسند طوبی
 از برای نفوس که ذکرشان از قلم اعلی جاری و درجت ابدیه که محبت الله است
 وارد شده اند ان اشکرتك بما ائت اسمك في الوجود قل يا ابي سبيح
 اسمك بسراج وحيك الذي به اشرفت سمائك وارضك ومظاويك
 مطاع آياتك الذي ابتلى بين الظالمين من خلقت بان تجعلني من الذين
 انقطعوا في حبك عما سواك وقاموا على خدمتك بين عبادك واخصهم
 نجات محبتك على شأن بنذوا من على الارض عن ورائهم في اظهار امرك
 واعلاء كلمتك ثم قدر لي يا الهی ما هو خير لي لانك انت العليم

وانك انت

المقصد

الهدی

جناب نظر علی خ علیہ ۹

هو الشاهد السامع العظیم

۶۴۹

وکلای
ت

عالم انوار ظهور اسم اعظم بفرح اکبر ظاهر فرمود امروز هر بعدی بشرط
 قرب متوجه و هر عاصی بفرمان ناظر و هر فقیری بشاطی قلم غنا وارد
 جسد ظهور حقایق اشیا را اخذ نموده و لیکن عباد غافل و در قبور غفلت مغرور
 از صیبه بخواستند و از صورت بشعور نیامند طوبی از برای نفسیکه عرف
 ایام الله اخذش نمود و بشرط دوست همدایش فرمود او از مقربین در
 کتاب مبین مذکور و مسطور قد ذکرک من طاف حولی و هاجر معی ذکرکات
 بهذا اللوح البدیع مبارک است و چهیکه از انوار وجه محروم نماند و
 نیکو است حال موقیکه از افاق اعلی ممنوع نگشت باید اولیای حق ندای
 عالم را بمشابه طنین ذباب مشاهده نمایند و در لیلالی و ایام بامریکه سبب
 ارتفاع کله علیاست قیام کنند این است مقام انسان و شأن او که از قلم
 و حن جاری شده طوبی للعاملین ان اشکر ربک انه یدک و عرفک ما
 غفل عنه اکثر اهل الارض کذلک نطق لسان العظمة فی مقامه الرقیع و فی سجنه

الظيم البهاء على أهل الله الذين ما خوفتهم شئون الجبارة و ما
 اضعفهم ما ظهر من الذين كفروا با الله ما لك يوم الدين
 جانب شهدي يوسف بك عليه بهاء الله

بسمي المهين على الاسماء

٤٤٠

قد انزلنا الكتاب واظهرنا البرهان وانطقنا الاشياء على انه لا اله الا هو
 الفرد الواحد العظيم الحكيم طوبى لعبدا ممنعه الهوى عن مولى الوردى و
 ما شغلت الدنيا عن التقرب الى ملكوت غياية ربه الكريم قد سمع المظلمون ذلك
 ووجد عرف جلت وانزلت ما يحفظك عن سهام الشياطين اياك ان تمنعك
 الوان الدنيا عن الله رب العالمين قل يا ملأ البيان ضعوا ما عندكم وخذوا
 ما اوتيتهم من لدن مزلك قديم لا ينفعكم البيان الا بهذا الكتاب العزيز العظيم
 خافوا الله ولا تنكروا الذي اتى بالحقكم وعرفكم صراط الله المستقيم كذلك انزلنا
 الآيات واظهرنا الامر فضلا من عندي عليك لتكون من الشاكرين البهلاء
 من لدنا عليك وعلى الذين اخذوا الكتاب بقدره وعملوا بما امروا
 به من لدن امر عليهم

سرل خا

بسمي الذي به اناراق البرهان في الامكان
 كتاب مسطور من ابي قلم من قلم الله المهين القيوم ولوح مرقوم من ابي
 براعة من براعة الله رب ما كان وما يكون هذا الوح لاح من افقه نير
 العرفان طوبى لقمو يعرفون كم من عالم تركناه بنفسه وكم من جاهل
 انقذناه بفضل المهين على كل شاهد ومشهود طوبى لك بما ذكرت لذي
 المظلوم وتوجه اليك وجه القدم من مقام المحمود اياك ان تحزنك اشياء
 الامم او تخونك ضياء الذين كفروا بالله مالك الوجود ان الذين اعرضوا
 سوف يرون انفسهم في خسران مبين انهم قد انظروا ايام الله
 فلما انت قاموا على الاعراض على شأن ناه به سكان الملكوت البهائم عليك
 وعلى الذين بنذوا الاوهام وتمسكوا بجبل عناية ربهم مالك الملوك
 صلح جناب اسد الله عليها بهائم الله

الكتاب
الاول

بسمي الفضال الكريم

٥٤٤

الكتاب
الثاني

حمد خلد اكد اوراق را بسدره راه نمود و اماء را بر ظهور سلطان ظهور اگاه فرمود

طوبى لامة اقبلت وفازت وويل لكل غافل كفر بالله اذا قى بنور مهين يا امتى
قد ذكرك من احببني ذكرك بهذا الكتاب العزيز البديع الذي به نادى الاشياء
واجتبت حقائقها وترنمت طيور العرش انه لا اله الا هو المقدر العليم الحكيم
كذلك انزلنا الآيات فضلا من عندي لك لشكرى ربك العزيز العظيم
البهاء من لدنا عليك وعلى كل امة امنت بالله رب العرش

والكرسى الرفيع
ابوالقاسم في الشن

هو العزيز القيوم

٩٤٥

فاشهد يا عبد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض وقبل ان يخلق
طائفة المسبحين بانه اله احدا فردا صمدا الذي ان يرفع نصرته المبطلين ولن يضره
اعراض المعرضين وبان عليا بهاءه ونوره على الخلق اجمعين آيات ان لا تقص
ميثاق الله وكن على عهد قويم ثم اشكر الله بارزك بما اذكرك في هذا السبح البعيد
وعرفت نفسه وانزل عليك كتاب كريم انه نزل بالحق من لدن الله رب العالمين والرحم
والكبير والبهاء عليك وعلى المحاصنين

١ ٥ ٢

سبح
٥٠

ش امة الله ضلع جناب حاجي محمد حسين ^{خا} عليها بهاء الله

هو السامع الحبيب

۶۴۴

يا امتي نامت حاضر و باصفا، مظلوم فائز امروز كل در صقع واحد مشاهده
ميشوند هر نفسی توجه نمود و باوجه مير و قلب طاهر و صدر مقدس اقبال
او از اهل بهامذکور و در حقیقه حمر از قلم علی مسطور باین عمل طیب در این
یوم معادله نمینماید اعمال قرون و اعصار نیکوست حال نفسی که باعمال
طیبه و اخلاق مرضیه حق جل جلاله را نصرت نمود چه بسیار از رجال که
الیوم محروم مشاهده میشوند و چه مقدار از اماء که بر شاطی بحر عرفان
خیه برافراشته اند کبری من قلبی علی وجوه بنات و ذکر چمن بذکری و
عنایتی و آیاتی نسئل الله تعالی ان یغفرک و یغفر هن اتم هو الفضال

لقد

الکریم وهو الشفیق الغفور الرحیم

ش جناب محمد حسن خا ط علیه بهاء الله

هو الشاهد السامع الخبیر

۶۴۵

هذا ذکر من لدنا للذین اقبوا الی الله المهیمن القیوم و شهدوا باشهد الله

لقد

الا اتمهم عباد مكرمون قد حضر العبد الحاضر كتابك وعرضه لبقاء العرش ونزل
لك هذا الكتاب الحق طوبى لمن ناز بذكر الله في أيامه وويل لكل غافل محجوب انه
غفرك وكفرحك ستيناتك ان اشكره بهذا الفضل المشهود ان استقم على الا
باسم ربك انه يشهد ويرى وهو الحق علام الغيوب البهاء المشرق من افق
البقاء على الذين سمعوا النداء واجابوا ربهم مالك الورى الذى اتى بالحق
بسلطان احاط ما كان وما يكون ونذكر من ستمى بحسن قبل على ليفرح ويكون
من الشاكرين في كتاب الله مالك الوجود ان احد ربك بما قبل اليك من
شطر السجين وذكرك بما لا يعادله ما على الارض ولكن القوم هم لا يفقهون

شهادى ابوالقاسم

بسم الله الاعظم الالهى

٩٤٦

ذكر دعة ربك عبد الذى اتخذ لنفسه الى الله سبيلاً واذا ان يحضر لبقاء العرش
بعد الذى حبر حال الصدر بما اكتسبت ايدى الاشرار الذين اذا قبل لهم باى حجة
آمنتم بالله يقولون بالبيان واذا اتى سلطان المعانى على ظلال التبيان كفروا
بالله ربهم الرحمن كذلك اخذنا المحرمين واظهرنا ما فى صدورهم وجعلناهم

عبرة للعباد فاعتبروا يا اولى الابصار قل هذا يوم فيه ناحت قبائل الارض واضطربت
 الاكوان وترى في وجوه المحجوبين غيرة النار قل الله ان الساعة قد اضطربت
 والصور يوح لنفسه ومعشر المقربين اخذوا ذيل الله ويقولون ارجنا يا رب
 الارباب والملائكة واقفون تلقاء العرش ولن يقربون ان يتكلموا الا بعد اذن
 ربك العزيز المختار اتقوا الله يا قوم ولا تعترضوا على الذي باشارة من اصبغه
 انقطرت سماء الاديان وانثقت ارض الوهم واكب الاصنام وانفجرت
 الاعجاز قل يا قوم هذا هو الذي نأخ كحزنة نقطة البيان وسمع ندائه نقطة
 الفرقان اتقوا الرحمن يامل الفجار انك لا تحزن من شئ تا الله قد قدرت
 ما تقربه الابصار ان استقم على الامر بحول الله وقوته على شان لا يمنعك
 عن ذكره اشادات الذين كفروا بربههم المختار والبهاء عليك وعلى الذين قاموا
 عن بين الاموات وتوجهوا الى وجهه من اضواء الآفاق

ش جناب ابوالقاسم عليه بهاء الله خراز

٦٤٧

بسم المهين على الاسماء

يا ابوالقاسم امرورجتي منسويست ودركتب الهي يوم الله مذكود

اگر نفسی در آنچه در کتب الهی فیض این آیات نازل شده تفکر نماید تبحر و بقول
هذا يوم عظيم امر و روزی است که بئاً اعظم ندا میفرماید و کل را باقی اعلیٰ
دعوت مینماید طوبی افاصد قصد المقصود و لوجه توجه الیه و عمل بما امر به
فی کتابه المبین در جمیع امور محتی توکل کن و با و تفویض نما البتة انچه مقتضی است
حکمت بالغة است بان امر میفرماید و اجرا میدارد انه لیهو المقنن القدير

جناب حسن علیه بهاء الله

هو الناظر من افقه الاعلیٰ

۶۴۸

کتاب انزله المظلوم من شطر السجین لمن اقبل الی الله المهيمن القيوم و یوصیه
بما یرتفع به الامر و یدرکه بما نزل من القلم الاعلیٰ فی هذا المقام المرفوع
یا حسن اسمع نداء الله من سدرة المنتهی انه لا اله الا انا الحق علام الغیوب
ایاک ان تحزنک شئوننا العالم او تضعفت قوة الذین کفروا بالله مالک
الوجود قل فداقی الموعود را کبیا علی السحاب طوبی لمن شهد و رای و دیک
لکل غافل محجوب هذا یوم نقول الامم للأشجار طوبی لکن بما مرت علیک
نعمات الظهور فی هذا الیوم الذی به قررت العیون و الجار نادى الجبال

خطبات

و تقول طوبى لكن بما نصبت عليك خيام العظمة وارتفع فيك خباء الحمد
 امر من لدى الله مالك الغيب والشهود طوبى لعبدنا عزنا ان الله في أيامه
 وقام على خديته امره المحقق قد حضر لدى الوجه من سمي سليمان بكتابك قرنا ه
 واجبتك بهذا اللوح لشكر ربك العزيز الودود ونذكر من سمي محمد شفيع
 كما ذكرناه من قبل في الواح شتى ليشكر ربه مالك الملك والملكوت يا شفيع
 انا ذكرناك بما تزين به ديباج كتاب الوجود يشهد بذلك من عنده لفرح
 محفوظ لا تلفت الى الدنيا وشؤونها ذكر عبادي بالروح والرياح
 لعلمهم عبود عرف قبص الله رب ما كان وما يكون لا ينظر الى الخلق و
 اعمالهم بل الى الذي ينطق في قطب العالم لا اله الا انا الحق علام العلوم
 يا ابا القاسم اسمع نداه المظلوم من سطر السجين ثم اذكره في الاصيل والبلور
 اياك ان تجيب حجات العالم او تحونك سطوة الذين كفروا بالشاهد و
 المشهود فللك الحمد يا الهى بما اقبلت الى من سطر السجين وذكرتني بايات
 تصوع منها عرف اسمك المحبوب ونذكر من سمي محمد من ليفرح ويكون
 من الشاكرين يا حسن اقبل بقلبك الى الافرغ الاعلى ثم اذكر مولك في كل حين

انه ذكرك اذ كنت صامتا عن ذكره واقبل اليك من شطر سجنه المبين اشكر^{ته}
 بما توجه اليك وجه القدر وذكرك بما لا يأخذه النفاذ ان ربك هو المسفق
 اللزيم يا حسن اشكر الله ربك بما جرى من قلبه ذكر كل اسم كان في كتابك
 انه هو الغفور الرحيم ونذكر امانى اللان آمن بالفرد الخبير لعمرى كل امة
 آمنت انها من اهل الرجال لدى الله العزيز الحميد قد غفر الله الذين اقبلوا
 اليه وحضرت كتبهم امام الوجه انه هو الذى شهدت بفضل الكائنات
 وبغايته كل منصف بصير البهاء على اهل البهاء الذين وفوا بميثاق الله

رب العالمين

جنا بفتح جن وعلى اقا عليها بهاء الله

بنام مقصود عالمان

۶۴۹

عبد حاضر امام وجه حاضر نامه شماره تمام ذكر نمود وبشرف اضافان كنز
 گشت بته المحرر اقبال نموديد در اياميكه علما وفقهاء شيعه ارتقا اعراض
 نمودند و بسفك دمشق فتوى دادند جميع اخبار عالم منتظر ايام موعوده
 در كتب الهى بوده اند و چون سدره مباركه ظاهر و باثمار جنيته صلت

جنا بفتح جن

و بیان مزین کل با سیاق قصد قطعش نمودند الامر آء الله طوا از برای
 نفسیکه شبهات معوضین منعش نمود و سطوت مقدرین از توجهش باز
 نداشت کما س بیانرا باسم محبوب امکان از ایادی عطا اخذ نمود و با سمش
 آشامید لعمری الله انه من اهل البها، و کتاب الله مولى الوری با حسن بعلی
 حدکن مقصود عالمیاز که تو را ذکر نمود و بأنا قلم اعلی فا نر فرمود نسل الله
 ان یؤتیک ومن ستمی بعلی علی ما یحب و یرضی و یقدر لک ما یتقی به ذکر کما
 انه علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدید

ش جناب ابوالقاسم

هو الناطق بین الارض والسماء

۶۵۰

قد اودنا السراج وانزلنا الآيات و اظهرنا الامر وانطقنا الاشياء
 والقوم اكثرهم من الغافلين قد سمعوا النداء وانكروه وجادلوا بالآيات
 اذ نزلت من لدن منزل قدیم هم الذين انكروا حجة الله وبرهانه في كل
 الاعصار يشهد بذلك من عنده علم كل شیء في كتاب مبين قد حضر كتابات
 لدى الوجه وجدنا منه عرف جات نزلنا لك هذا اللوح لتقرء وتكون من

۱۴
 ۳

الشاكرين انا نوصيك والذين آمنوا بما يرتفع به امر الله ان ربك لهو
 الناصح العليم قل يا ملك الارض دعوا ما عندكم ناله قداني ما لك الملكوت
 بكتبا عظيم اياكم ان تمنعكم الا وهام عن الذي به انا رافق البيان وهذا
 الصدايق على الاعضا انه لا اله الا هو المنزل القديم كذلك نورنا افق
 اللوح بثمر البيان اذا فزت به ان حمد الله رب العالمين

٩٥١

١٥٢

يا علي قبل انا الحمد لله بانوار عرفان مقصود عالميان منور گشتي واذ كوثر
 بيان اشامیدی اعرف مقام هذا الفضل وقل لك البهاء يا مالك العطاء
 ولك الفضل يا مولی الوری اشهد انك اظهرت ما كان مكنوناً فكنا الصفة
 ومستوراً عن البرية وهديت عبدك هذا الى نباك الاعظم الذي به
 اضطربت افئدة الامم اسئلك ان لا تمنعني عن باب جودك وعطائك
 وحجراتك لا اله الا انت الفرد

الواحد العليم

الحكيم

یا محمد قبل حسن ^{۶۵۲} اعمال بعضی سبب احزان شد امروز ناصر حق اعمال طیبه
 و اخلاق مرضیه بوده مگر در این کلام علیا از قلم اعلی نازل ضرایب منظر و غیر
 و کند ارض طابنوده و همچنین ظلم ظالمهای ارض میم نه بلکه از نفوس است
 که دعوی محبت مینمایند و خود را از اهل بها می شمردند و لکن مطیع نفس
 و هوئی مشاهده میگردند امروز باید اولیا بنور تقوی منور باشند
 و بنار انقطاع مشتعل این است وصیت حق جل جلاله از قبل و بعد طوبی
 للعاملین حدکن حضرت مقصود را که در این شب ترا ذکر نمود و با سمت
 نازل فرمود آنچه را که هر حرف آن سراجی است منیر و مصباحی است
 مضمینی از برای اهل ارض اذا فزت به قتلک الحمد یا مالک الملك و الملكوت
 و سلطان العز و الجروت

۳۰

۶۵۳
 ش ^{۶۵۳} جناب میرزا فضل الله علیه بهاء الله
 هو الشاهد من افقه الاعلی

یا فضل الله ملکوت فضل ظاهر و قلم اعلی ناطق و افق سماء بیان بنیر معانی

۳۱

روشن و منیر و لکن قوم را سکری اخذ نموده که قلم و لسان از ادراکش
 عاجز و از احصائش قاصر طوبی از برای نفسیکه اوجه الله قیام نمود
 و لوجه الله تکلم نمود و لوجه الله بخت امر مشغول گشت اوست
 از اهل سفینه حرا که ذکرش در قیوم اسما از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور
 بگو یا حریب الله با اتحاد و اتفاق بنصر امر الله مشغول شوید امری ظاهر
 شده که شبه و مثل نداشته و ندارد بگو بترسید از خد و ندیکتا و خود را
 از نفحات آیاتش محروم نمائید تا الله قدر ظهر ما لا ظهر فی الابداع نعیمًا
 لنفس ما منعها الشبهات و لا الاشارات امروز غیث کرمهاطل و
 اقامه فضل مشرق و جمیع اشیاء بهایا و تعالوا ناطق خود را محروم نمائید
 بشنوید ندای مظلوم را آنه یدعوکم تحت فحالب البخضاء یشهد بذلت
 مولی الاسماء و فاطر السماء در آنچه ظاهر شده تفکر نمائید و ناسرا از نفحات
 وحی آگاه کنید هر نفسی تا در است در این یوم مبارک مراتب باقیه و ذکر
 دائم تحصیل نماید طوبی از برای باطینکه زما حیر علما او را منع ننمود و از
 برای مقبل که اعراض فقها و سطوت امرا او را از حق باز نداشت امروز رویت

بورك اقلام عالمه از وصفش عاجز وقاصر كذلك نطق القلم اذ كان مالك
 القلم مستويا على عرش البيان بسطان مبين البهاء عليك وعلى الذين
 سمعوا النداء واقبلوا تقبلو بهم الى هذا الافق المنير
 ش جا في فضل الله عليه بهاء الله

هو المبين المبين

٩٥٤
 قد شهد الجاد لرب العباد ولكن الناس في حجاب عظيم ما من شئ الا وقد
 شهد لهذا الامر ولكن القوم في ريب مبين قد كفروا بنعمة الله بعد انزالها
 وبنذوا عن ورائهم كتابه الحكيم قد قتلوا من نطق بالحق بذلك لعنهم الملائكة
 الاعلى والذين طافوا عرشه العظيم قل يا قوم ان ارجوا على انفسكم ولا
 تعرضوا على الذي جاءكم ببرهان الروح وحنة محمد ودلائل المرسلين تالله
 قد شهد امر الكتاب بظهوري وطاف حولي ولكن القوم اكثرهم من الفالين
 قد بنذوا ما نزل من سماء مشيئة ربهم الرحمن واخذوا ما عند القوم من
 الظنون والتماثيل ان القوم هم علماءهم الذين منعوا صم عن التوجه الى
 وجه الله رب العالمين سوف ياخذهم الله عدلا من عنده اذا يردون

هو
 القلم
 ٩٥٤

انفسهم وخسران مبین كذلك نطق القلم الاعلى في هذا القصر الزريع
لنشكر ربك المقدر القدير البهاء الالامح من افق ملكوتي عليك وعلى
الذين تمسكوا بذيلي المنير

٩٥٥ جناب آقا محمد حسن الذي حضر باز

بسمي الذي به اشرق نور البيان من افق ارادة الله رب العالمين
المجد لله الذي اظهر امره وانجز وعده ونطق بما يقرب الناس اليه انه
لهو المالك الذي اقر كل الملوك بعبوديتهم له وبجزهم عند ظهور اقتداره
وبفقرهم عند اشراق نير غناؤه وبمرضهم عند امواج بحر شفائه انه
لهو المقدر العزيز الفياض انك اذا فرقت بلوح الله واثاره وشبرته
رحيق البيان من كأس عطائه قل سبحانك اللهم يا الهي اسئلك باسمك
المهيم على الاسماء وسبحانك اللهم يا الهي اسئلك بسطانتك الذي
غلب الاشياء ان تنزل علي عبدك هذا من سحاب عطائك بركة من
عندك ورحمة من لذك ثم اكتب لي يا الهي ما ينفعني في كل عالم من عوالمك انك انت
الذي شهدت الموجودات بظمتك واقتدارك لا اله الا انت المقدر العزيز الخار

جناب مشهدي ابوالقاسم عليه بهاء الله

بسمي الذي به سطح النور في طود الظهور ٤٥٤

يا ملك الارض اسمعوا نداء المظلوم الذي بذكركم في التجن الاعظم ويهديكم

الى صراط الله رب العالمين قد ظهر المكنون واظهر ما كان موعوداً

في كتاب الله العزيز العظيم اياكم ان تمنعكم شئوننا البشر عن مالك القدر

واياكم ان يخونكم ظلم كل ظالم بعيد خذوا قدح البقاء باسم ربكم الابهى

ثم اشربوا منه مرة بذكرى الاعظم واخرى باسم المهيمن على من في

السموات والارضين قل يا ملك البيان تداق من طاف البيان حوله

وظهر ما كان مذكوراً بلسان النقطة الذي بشر العباد بظهور مكرم الطود

في هذا المقام العزيز البديع انك اذا قوت باياتي وما جرى من قلبي وارواح

سطر التجن وتلك الحمد يا الهى ولك البهاء يا محبوبى اسئلك بقلبك الذي

جعلته علماً لاظهار امرك ومنا دياً باسمك بين عبادك ونورا للذين ارادوا

افقك الاعلى وظلمة ونقمة لكل فاجر ليئيم واسئلك يا مقصو العالم باسمك

الاعظم ان تجعلني في كل الاحوال متمسكاً بجبل عطاك ومتشبهاً بنديل

الاعلى

رحمتك ومنتجسًا في بحر توحيدك لا آله الا انت المقدر العزيز الحكيم

جناب افاضته حسن الذي حضر وفار

بسمي الذي به اشرق النور من افق الظهور
٦٥٧

لك الحمد يا الهى ولك الشاء يا مقصودى ولك البهاء يا مالك الارض

والسماء بما عرفتني امرك المبين وبنائك العظيم وسقيتني من كأس

عظائلك رحيم لقاالك واسمعتني ندائك الاطلى اذ كنت مستويا

على عرش العطاء اسئلك اللهم يا مقصو القلوب ان تفتح علي وجهك

باب رحمتك وثرورتك انك انت المقدر

العزيز الفياض

ص جناب باقر عليه بهاء الله

٦٥٨

الاقدس الاملح ابراهيم عظيم

انا نزلنا مرة ما لا يعرف احد الا من شاء الله وفي مقام نزلنا الآيات على شأ

يعرفها العباد وما اراد بها ربهم العليم الخبير لعرضي يجب ان ننطق بكلمات فيها

كل من اقبل الى الله كذلك تقضى رحمتي التي سبقت العالمين ان اشكر والله بما

ينطق المحبوب على لسانكم ان هذا الفضل عظيم ان الذين بعدوا اليوم عن فضل الله
 ودمته اولئك في ضلال مبين والذين اقبلوا واعترفوا بما نزل في الالواح
 انهم من القانتين من الناس من اخذ الظلمة لنفسه نوراً ومنهم من قل
 في ضياء الضلال ولا يكونن من الشاعرين قد ارتفع النداء على شان سمعت
 الذرات ولكن الناس اكثرهم من القائلين قد اشرفت شمس البيان على شان
 احاطت الامكان اشراقها ولكن الناس اكثرهم من المعرضين يرون
 برهان الله وسلطانهم ويتكرونها بما اتبعوا كل جاهل بجيد قل يا قوم
 خافوا الله ولا تنظروا الوجه با بصادكم بل بهذا البصر المنير كذلك امرتم
 في كل الالواح انتم من الفقهاء انك لا تحزن من الذين كفروا با الله
 وما ورد علينا من جنود الظالمين ان اشكره في كل الاحيان وتوكل عليه
 انه مع عباده المتوكلين

الاعظم الأبهى

٦٥٩

يا عبد ان اشكر الله ربك بما حضرك لذي الوجه وتوجه اليه كما طربك
 العليم الحكيم لو تعرف قدر هذا المقام لتطير من الشوق وتصبح بهذا

الاسم بين العالمين لما امرنا الناس بالحكمة سترنا عنهم بعض المقامات
 لئلا تأخذنا راحة الشتياق عن آفهم زمام الاختيار ان ربك لهو الحاكم
 على ما يريد ان اذكر الله ربك ثم اشكره بما انزل عليك ما يبقى به
 ذكرك بدوام الملك والملكوت انه لهو الغفور الرحيم يا احبائي
 ان افرحوا باسمي ثم اذكروا ربكم العزيز الحميد لا تحزنوا من الذين اعوجوا
 سوف يأخذهم الله بقهر من عنده انه مهلك قرون الاولين ويرفع
 اسمناك الحق انه لهو المقصد القدير

ص باقر

الافدس الافدس ٥٩٠

قد سمعنا ما ناديت به المظلوم اذ كان بين ايدي المشركين ووجدنا
 من نذرك عرف جنك مولى العالمين طوبى لسانك بما تحرك ثناء موليک
 واصدرك بما استنار من انوار رحمة هذا الجمال المشرق المنير نسل الله
 بان يوفقك في كل الاحيان على ذكره وثنائه ويؤيدك على الاستقامة
 على ما انت عليه انه لهو المقصد القدير طوبى لك بما وجدنا كتابك مقدسًا

عن ذكر غيري هذا ينبغي ان اقرأ اليوم بهذا الامر البديع انه يذكر من ذكره و
يرفع من خضع لسلطنته واقداره انه لارحم الراحمين انما البهاء عليك

وعلى عباد الله المحاصنين

جاء به محمد رضا ش

هو القائم القيوم

٩٩١

الحمد لله الذي فصل بين الموحدين والشركين بكلمة من عنده وانه لهو المقدر
العزیز الحكيم وانت انت يا عبد الناظر الى الوجه فاشكر الله ربك بجماعتك
نفسك وانقطعك عن الشركين وقد سمع الله ما خرج من شفيعك في
ثناء مظهر نفسه انه لا يعزب عن علمه من شئ وانه بكل شئ عليم فاعلمه
بان اللسان قد خلق لثناء الله ربك ورب العالمين وان القلب قد فطر
محب ربك العزيز المقدر العلي العظيم وانما الاذن قد ذوت لاستماع
نعماته الابدع البديع فياخذ ذلك بما سمعت كلماته وكنت ناطقًا بذكره
وشأنه وفزرت حبه ورضانه وان هذا الفور عظيم كن على حب بارئك
على شأن لولا تجد احدًا سواك في حبه وامره لن تضطرب في نفسك

الان
كل
شئ

وتكون على استقامة وفرح مبين لأن هذا كأس لن يقدر ان يشرب
منها احداً الا عباد الله المقربين هل رايت بان الجبل يشتاق الى نفحات
المسك والخزير يشرب من كوثر الحيوان لا فورب العالمين كل يعمل على
شاكته وسيلك مع جنسه كذلك نزل الامر في الالواح بامر الله ربك
وردت آياتك الاولين وانت لو تنظر بيصر ربك لتشهد الذين هم كفروا بالله
في تلك الايام على صور الكلاب والخنازير تجتنب عن هؤلاء ثم اعتصم
بعصمة ربك ان وجد من مقبل نالق عليه ما التى الله عليك وان وجد
من معرض فاعرض عنه وتوجه الى وجه ربك المشرق المنير تالله الحق
قد خلقتم لتبلغ هذا الامر فطوبى لكم يا اصفياء الله قد فرتم بما لا فإزاحد
سواكم كذلك يخفى الله من ليشاء برحمته وانه ليهو الغفور الوحيم ثم اعلم
باناسمنا نداء الذين نادوا ربهم ودعوه سرا وجهراً وحضرين يدينا
اوراق التي حملتموها واجناهم بكلمات عذيبوع وارسلناها لترسلن
اليهم ليشكرن الله ربهم في كل الاحوال ويكونن من الشاكرين ان استقم
على حب الله بشأن لا يراك كلمات المنكرين ان اعتمد بالله ربك وانه

يحرسك ويحفظك بالحق ثم انقطع عن كل مشرك اثم كذلك القيناك
 واذكرناك في هذا اللوح لتكون مسنبشراً ببشارات الروح في هذه الايام
 التي كان جمال القدم في حزن عظيم والقدس عليك وعلى عباد الله المحاصنين

الاقدم الاعظم

٤٤٣

قد ارد سلنا اليك نفحة التقديس من هذا القيص الذي صار حجراً بدم البها،
 بما اكتسبت ايدي الاشقياء الذين كفروا بالله منزل الآيات طوبى لمن وجد
 عرفه واقبل اليه بقلبه الا انه من الابواب يذكره اهل ملا الاعلى وبصليت
 عليه الملائكة والروح من لدى العزيز الوهاب يا عباد الرحمن ان اسمعوا
 نداء الله من هذا الشطر الذي منه لاحت شمس الايقان اياكم ان يمنعكم
 شئ عن الله موجد الامكان ذروا الذين كفروا في خوضهم وتمسكوا
 بهذا الجبل الذي منه استحكمت الاديان ان الذين اعرضوا اولئك من
 اصحاب الضلال والذين اقبلوا اولئك في دوح وريحان ان اسئلوا الله
 بان يوفقكم على امره ويقدر لكم ما تفرح به القلوب وتقر

به الابصار

بِسْمِ اللَّهِ الْأَقْدَسِ الْأَعْظَمِ

٤٤٥

هَذَا كِتَابٌ مِنْ لَيْلِ مَالِكِ الْأَسْمَاءِ الَّذِي سَمِعَ نَدَاءَ رَبِّهِ وَاجَابَ لِيَفْرَحَ بِذِكْرِهِ
آيَاهُ وَيَسْتَقِيمَ عَلَى الْأَمْرِ عَلَى شَأْنٍ لَا تَحْتَوِيهِ جُنُودُ الظَّالِمِينَ بِأَيْتِمَارِ الْعَبْدِ
الْمُقْبِلِ إِلَى اللَّهِ لَوْ تَجِدَ حَلَاوَةَ ذِكْرِ اللَّهِ لَمْ تَقْطَعْ عَمَّا كَانَ وَيَكُونُ نَاطِقًا بِاسْمِ
رَبِّكَ الرَّحْمَنِ بَيْنَ الْأَكْوَانِ إِنْ هَذَا الْحَقُّ يَقِينٌ إِنْ الَّذِينَ سَمِعُوا بِأَذْنِ الْقَلْبِ
طَارُوا فِي هَوَاءِ الشُّوقِ وَالْإِسْتِيَاقِ يَشْهَدُ بِأَقْبَالِهِمْ فَلَمْ يَلَمْ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هَلْ يَجْرُنُ أَحَدٌ بَعْدَ الَّذِي أَشْقَتْ شَمْسُ الْبَهْجَةِ مِنْ أَفْقِ أَمْرِ رَبِّهِ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ
تَهَلَّلُوا بِهَذَا الْأَسْمَاءِ تَالِ اللَّهِ بِهِ تَعَطَّرَ الْأَفَاقُ لَوْ أَنَّكُمْ مِنَ الْعَارِفِينَ وَبِهِ
فَضَلَ اللَّهُ بَيْنَ عِبَادِهِ إِنَّهُ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الضَّعِيفُ خَذُكُوبِ الْبَيَانِ بِاسْمِهِ

بِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ ثُمَّ اشْرَبَ بِهَذَا الذِّكْرَ الْحَكِيمِ

مَنْ سَمِعَ تِلْكَ الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِينَ

٤٤٤

هُوَ الْأَقْدَسُ الْأَعْظَمُ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى

كِتَابٌ مِنْ لَيْلِ مَنْ نَادَى بِاللَّهِ الْمُهَيَّمِ الْقَيُّومِ طَوْبٌ لَكَ بِمَا زَرْتِ الْبَيْتَ وَصَاحِبَ كُلِّ
بَيْتٍ مَرْفُوعٍ لِعَرِيٍّ أَنَا جَدُّ نَفْحَاتِ الْحِجَازِ الَّتِي تَضَوَّعَتْ مِنْ ذَاكَ الْقَامِ الْمَحْمُودِ

بِسْمِ اللَّهِ

انا تذکر الیوم الذی فیہ اشرفت شمس البطحاء من ذاک الافق المشهود واعترض
 علمیه العباد بما علیهم من الالوهام والظنون طویلیک بما دخلت التبحر بعد
 وجوعک من البیت المعورد وسمعت نداء المظلوم وشربت رحیق الوصال من
 كأس عطاء ربک المهین القیوم ان افرح بما ذكرت من قلم المسجون وتوکل
 علی الله فی کل الامور انا تکبر من هذا المقام علی الذین توجهوا بوجوه نوراً
 الی الله العزیز الودود انا البهائم علیهم وعلیک وعلی اخیک الذی ناز

بالاسم الظاهر المکنون

ش حباب حاجی سخی حضرت مقصود

بنام گوینده پاینده

۶۶۵

تلم علی شهادت میدهد بر ایمان و توجه و اقبال و خضوع ^{تذکر} تولوجه الله
 رب العالمین الحمد لله هجرت نمودی و کوش وصال با از بد عظامی محبوب
 بیروال آسامیدی بگوای دوستان جهد تا ناید تا جواهر وجودها
 انسانی از صیقل عنایت ربانی ظاهر و هویدا گردد انسان بمثابة شجر است
 اثمار آن صفات و اخلاق حسنه روحانیه انشاء الله بعنایت الهی اشجار وجود

خط کاتب

باب اثمار مزین گردند انهم هو المقدر القدير كتابت حاضر ذكرت داشنیدیه
 وباین لوح اصنع ترا ذکر نمودیم ان افرح ثم شکر ربک الغفور الکریم

ش جناب حاجی محمد رضا الذی فاز

هو العالم الخبیر

٢٤٤

ذکر من لدنا لمن فاز بایامی وسمع ندائی وشهد بماشهد به لسان عظمی ان لا اله الا
 انا المهین القیوم تدارسلنا الزلزل وانزلنا الکتاب واخبرنا العالم بهذا الظهور
 الاعظم بشهد بذلك کتاب الله رب العالمین یا ملأ الارض اتقوا الرحمن خلصوا
 انفسکم من حیات القنون والادھام تعالوا الیکم انوا والله من هذا الافق
 المنیر قد ظهر ما کان مستوداً فی خزائن العلم واتی من کان موعوداً فی القروب
 والاعصار بشهد بذلك کل منصف علیم یا ملأ الارض ضعوا ما عندکم
 وحذروا ما امرتم به من لدن قوتی غالب تدبیر طوبی لكل مقبل فاز بکلمة الله وویل
 للأرضین الذین تسکوا بما عندهم معرضین عما عند الله مالک هذا الیوم البدیع
 طوبی لت بما اقبلت وسمعت واجبت من اعرض عنه علماء الارض الا من شرب
 رحیق الاستقامة من الیادی عطاء ربه القدير

ش روزه طویلی علیها بهاء الله

بنام دوست یکتا

۶۶۴

یا امتی ندایت را شنیدیم و باین آیات بدیخه منبعه جواب غنایت فرمود بسم
جمیع عالم بیک کلمه از کلمات الهی معادله نمی نماید فضل بمقامی است که هر مقبلی
بلوح حق جل جلاله فائز شد و نوزد بعضی الواح متعدده موجود جمیع عالم از
شکر این فضل بر نیامده و نمی آید ان اشکر فضل ربک بهذا الکریم المبین
الحمد لله رب العالمین و نذکر امتی بیک و نبشرها بر حجتی الّتی سبقت
من فی السموات و الارضین

خط کل

ش جناب محمد رضا الذی هاجر و فاز

ش

بنام خداوند یکتا

۶۶۵

لله الحمد قصد افاق علی نمودی و از بروج گردشتی و بعنا یات حق جل جلاله
بمقامی وارد شدی که مقصد مقربین و مخلصین بوده دینی مقامی را
که ملا علی طائفش بوده و شنیدی ندانی را که ابن عمران در طود عرفان
شنیده مکافات و اجر این عمل مبروک بخرد دنیا و آخرت از برای تو از ظلم اعطی

خط کل

مقدّم گشته این مقام را حفظ نما و آنچه سزاوار عنایت حق جل جلاله است
عامل شو آنکه ذکرک من قبل و فی هذا الحین و بامرک بالمعروف فضلًا من عنده

وهو الامر المقدم

ش فضل الله

بنام بکشا خداوند دانا

۶۹

امروز روزیست که کل ذکر او را شنیده اند چه که در جمیع کتب الهی مذکور است
و بمشابه آفتاب حقیقی از آفاق الواح ربانی مشرق و ماضی مع ذلک کل بر اعراض
قیام نمودند و با اعتراض مشغول گشتند عجب در اینکه کل منتظرند و از حق
سائل و آمل که ایشانرا از ادراک یوم عزیز بدیع محروم نفرماید و منع نکند
و حال روز ظاهر و لسان الهی با علی النداء ما بین ارض و سما ندا میفرماید
مع ذلک کل غافل و واقدمشاهده میشوند سکره هوی نام را از مالک دردی
منع نمود نیکوست حال نفسیکه سبحات عالم و حجابات امرا و از اشارات
انوار شمس اسما عظم منع نموده لعل الله انه من الفائزین و انه من اهل

البهاء فی لوح مبین

جناب حاجی حسینعلی علیہ بہاء اللہ

هو الشاهد الخیر

۶۷۰

قد سمعنا ذکرك وداينا اشتعالك في حب الله رب العرش العظيم ذكرك
 باوح لاحت من افقه شمس عناية ربك رب العالمين قل يا الهی وسیدی
 اسئلك باسمك المهين على الاسماء، وبالسفينة التي جرت على الحجر باسمك ^{عظم}
 الالهی بان تؤيدني على ذكرك وثباتك وعلى خديته امرك اي رب زدني
 شوقا واستقامة على هذا الامر الذي به تزعمت الاركان واضطربت
 افئدة المعرضين اي رب لا تجعلني محروما عما عندك فالكذب لي ما كذبته لاصفيا ^{لك}
 انك انت المقتد على ماشاء لا اله الا انت العليم الحكيم

هو الشاهد الخیر

جناب حاجی آقا کوچک علیہ بہاء اللہ

ش

بسمی الذکر والمذکور

۶۷۱

عالم را غفلت احاطه نموده وجميع وازفاق اعلى منع کرده مگر نفوسيك در
 بحر محبت الهی مستغرقند آن نفوس يك ذره از بلارا در سبيلش از ما في
 الدنيا مقدمه میدارند اي شانه از اهل بها در کتاب اسما طوبی از برای

هو الشاهد الخیر

ایشان چه که نازل شدند بامویکه لا زال حق جل جلاله بلسان نبیین و مرسلین
 بآن بشاوت فرموده امروز روزی است بزورک و عظمتش از قلم اعلی درویش
 والواج نازل ینطق فی مکلم الطور انه لا اله الا انا العلیم الحکیم نامه رسید
 و بشرف اصغافائز و شمس عنایت از افق فضل مشرق انشاء الله نائز
 میسوی بانچه طلب نمودی ان افرح بهذا الفضل المبین و قد الحمد لله رب
 العالمین البهاء علیک و علی کل آمنه آمنت بالله و علی امتی نازت فی الزوداء
 و سمعت نداء الله العلیم الحکیم

ش جناب حاجی سنی حضرت مقصود

هو المشفق الکریم

۹۷۸

لا زال آثار فضل و رحمت و شفقت و عنایت از خزانة قلم اعلی ظاهر و مشتمل بود
 هر کلمه فی از کلمات علیا که از مطلع اراده مالک اسما ظاهر کتابی است مبین
 و امریت حکیم و نبأیت عظیم طوبی از برای نفوس سیکه بحر فائز ناز گشتند
 و از بحر معانیش قسمت و نصیب بردند یا اینها المذكور لدی المظهور ندایت را
 شنیدید و باین لوح امنع اقدس جواب میگوئیم کلاً عفو و غفران از قلم اعلی

خط کتابی

در باره ات نازل شکر کن مقصود عالمیا نرا که با این فضا اعظم و رحمت کبری ناز
 شدی مفاتیح کنوز عالم درید قدرت اوست یعطی و یمنع وهو الفضال الکریم
 از برای تو مقدر شده آنچه که عرف عنایت از او متضوع قل الهی الهی انا عبدک
 وابن عبدک وابن امتک قد رجعت الیک متمسکا بجبل عنایتک و منشئاً باذیال
 رداء فضلت اسئلتک بنسایم فخر ظهورک و المقامات التی تشرفت بقدمک
 وجعلتها مقر عرشک بان تغفر لی و تجعلنی من الذین اخذهم رجیح و حیات
 و الهامک بحیث مامعهم شیء من الاشیاء عن التقرب الی افقک الاعلی و
 التوجه الی انوار وجهک یا مولی الوردی ای رب تری عبدک هذا اراد العفو
 من مجرد حکمت و البرکة من سماء عطا ناک و الاستقامة من شمس عنایتک قدر علی
 یا الهی خیر الاخرة و الاولی و ما یكون نوداً الی فی کل عالم من عوالمک انک انت الذی
 نادیت الاشیاء بالطافک و مواهبک ثم اسئلتک یا مالک الوجود و سلطان
 الغیب و الشهود بان تؤیدنی علی ما تحب و ترضی انک انت الله لا اله الا

انت العفور

الکریم

افنان جناب بزرگ عليه من كل بهاء ابهاه

هو العزيز العليم الحكيم

٦٧٥

شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم شهد الله انه لا اله الا هو الباق
 الدائم العزيز الشهود شهد الله انه لا اله الا هو يفعل ما يشاء بسطات
 من عنده انه لهو العزيز المحبوب يا اقباني ان القلم الاعلى يعزيتكم بهذا الذكر
 الذي به يدل الله الحزن بالفرح الاكبر لا اله الا هو العزيز الودود لا تخزنوا
 فما ورد عليكم ان الذي سعداته اليوم في فقد الصدق عند ملك الغيب
 والشهود هذه كلة لا تعادلها خزائن الارض كلها ولكن الناس اكثرهم
 لا يفقهون انتم لله ثم اليه ترجعون فاسئل الله ان يظهر منكم ما يفرح به
 قلب العالم ويستيقظ به اهل الرقود ان الذي غرب انه اشرق من افق
 العزيز المنوع قد غرب نجم العرفان من سماء ظاهري وطلع من افق سماء
 اسمى الباطن المكنون لعمر الله انه ليا المنظر الاجمى والمقام الاظ قد شهد بذلك
 من عنده علم ما كان وما يكون لو عرف الوجود لناح لبعده عن هذا المقام
 المحمود قد نزل له من سماء البيان ما هائل به الملائكة وكتب به الروح كل ذلك

من فضل الله عليه وعليكم انه لهو الفضال العظوف ان احفظوا الناس من
وساوس الذين اخذوا الاوهام ونبذوا عن ورائهم ما نزل في لوحى المحفوظ
لان الناقن نطق وسوف ينطق انه لهو الحق علام الغيوب البهاء عليكم و على

الذين يسمعون قولكم في هذا الامر المحموم

ش ح س خ

هو الكتاب الظاهر للكنون

٦٧٤

كتاب نزل بالحق وانه يعظ الناس بما ينفعهم في الدنيا والآخرة ولكن القوم
لا يفقهون انه ليزان الله فيما سواه والبرهان الاعظم بين الامم طوبى
لقوم يتذكرون انه لهو الذاكرفى السجى والمذكور فى الواح الله المهيمن
القيوم وانه لهو الموعود اذا اتى من سما، البيان اضطرب به اهل الامكان
الا الذين نبذوا الهوى وتوجهوا الى المقام المحمود فدوجدنا من ذكره عرف
حباك ربك واظهرنا لك هذا اللوح المستور الذى سطرت آياته من قلبى الاعلى
طوبى لمن وجد منه عرفى الحبوب ان اطمن بفضل الله وبرحمته ثم انطق بذكره
لعل الناس يتوجهن الى الله العزيز الودود كذلك نطق لسان العظمة فضلا

هذا
الكتاب

من عنده عليك وعلى الذين آمنوا بالله وكانوا بايات الله هم
مهتدون

محمد قبل رضا ش

بسم الله الاقدس الالهى

١٧٥

هذا كتاب من لدنا الى الذي سلك سبيل الله الواضح المستقيم وتمسك
بالعروة الوثقى واجاب نداء ربه العلى العظيم لياخذه سكر خمر العرفان عما جرى
من قلم الرحمن ويؤيده على ذكره وثباته بين عباده الذين غفلوا عن يوم وعدوا
به في لوج حفيظ تم وقتل باقوم قدامى اليوم وينادى مظهر الامر عن بين البشر
من في السموات والارضين اتقوا الله ولا تتبعوا الذين هم اذ اتقى عليهم الايات
يصرون مستكبرا الا انهم في عذاب اليم قد قيد جمال القدر لا تطلق العالم
وحبس في الحصن الاعظم لعنق العالمين واختار لنفسه الاحزان لسرود
من في الاكوان هذا من رحمة ربك الرحمن الرحيم قد قبلنا الذلة لعزكم
والشدايد لرؤاكم باملا الموحدين ان الذي جاء لتغير العالم قد اسكنه المشركون
في اخباب البلاد كذلك قضى الامر وامضيته من قلم الوحي ان ربك لهو المقدر

بسم الله

على ما يريد تل يا قوم ان الذي فدى نفسه لحيوتكم هل تعرضوا عليه او تقتلونوه
 فواحسره عليكم يا ملا المعرضين انك سبح جدرتك في الغدو والآصال والغشمه
 والاشراق كذلك يا مراك المظوم من هذا الشطر البعيد ما منعنا الذين قصدوا
 شطرا لله من قبل الا لما ورد علينا في تلك الايام ان ربك لهو العظيم الحبير
 عنده علم السموات والارض وما سر عن اعين المقربين كل ما يا مربه العباد
 انه خير لهم وما قصد فيه الا ما يحفظهم عن الفزع الاكبر او يقرهم الى مقتر
 ربهم العزيز الحكيم لو اطلعوا بما عندنا لا يتحركون الا بعد امرى المشوق المنير
 تل يا قوم هذا يوم فيه اضاء الوجه عن افق القدس وينادي المناديين الارض
 والسماء سبحن لله المقندر العزيز الحميد ان اذكروه على مقاعدكم انه يذكركم
 في هذا السبحن وبدعوكم الى الافق الاعلى ان هذا افضل عظيم كبر من قلى عباد
 الذين ما منعهم الاحجاب عن شطورتهم العزيز الوهاب واذا سمع صوت
 ذكرى يتوجون لفراقى ويكون لسبحنى وبراى واتى ونفسى الرحن اكون على سرور
 مبين من وجد لذخ البلاء في سبيل الله خالق الاسماء لا يتبدله بما خلق في
 ملكوت الانشاء ان ربك على ما تقول شهيد

افنان جناب برك عليه من كل بهاء ابها *

هو الاقدس الاعظم المقدر العلي العظيم

٩٧٩

ان يا قلم الاعلى ان اذكر من صعد الى الذروة العليا وقل اول عرف تضوع من قبي

١٧٢

رضه ربك مالك الاسماء عليك يا ايها الخيم الشرف من افق السماء اشهدان

فيكم لاح الافق الاعلى ونطقت السندرة المنهى وظهرت الكلمة العليا والذرة

النوراء والنقطة الاولى الذي به ظهر السر للكون والرفق الخزون وفصل

علم ما كان وما يكون وبه سرت نسمة الله في العالم وتمت الحجة على الامم و

كملت النعمة بما فاتت راحة البيان في ذكر الاسم الاعظم واشهدان بكم سحرت

البحار وجرت الانهار وتورقت الاشجار وظهرت الانوار وبرزت الاسرار

وانارت وجوه الابرار وفيكم ماح بحر العرفان وهاج عرف الرحمن وفتح باب

الجنة التي تطوف حولها الجنان وفيكم طلع الفجر الذي به طفي سراج الاوهام

واشرفت شمس الوحي ولاح قمر الالهام وبكم فاض بحر الحيوان لاجيا من في الامكان

اشهدان فيكم نصبت داية الله لا اله الا انا المهين القيوم وارتفع سرادق

اتنى انا الله لا اله الا انا العزيز المحبوب وتقرء عندليب العرفان في ملكوت البيا

الملك لله المقدر العزيز الودود وأنه لهو الكتاب الأعظم والكلية العليا والآية
 الكبرى وبه ظهرت مشيئة الله النافذة وقدرته المحيطة وسلطته الباقية وقوته
 المهيمنة وأنه لهو الوجه الذي اشرف من افق البقاء بعد منشاء الاشياء وبظهوره
 طلعت حوريات المعاني من قصو البيان وظهرت الاسرار المودعة في الفرقان
 وبه برزت العلامات وشهدت الحصة لنزل الآيات وأنه لهو الذي اذا ظهر
 مرت الجبال ونطقت الاشياء في ذكر الله ذي العظمة والاجلال وبه توجه
 توجه كل فقير الى ملكوت الغناء وكل متحير الى انوار الهدى وكل ظمان الى كوثر
 البقاء اشهدان فيكم ظهر الجبال المعلوم ونطق القائم قبل القيوم وفات الحق
 المحتوم وتحقق كل امر محتوم واشهد انك انت الذي كنت موقناً بلقاء ربك
 مالك الاسماء وتنورت بانوار الله اذا شرف النير الاعظم من افق الزوراء
 وهذا مقام ما سبقه اهل الانشاء الا من شاء ربك فاطر السماء وانت الذي
 شربت رحيق الايقان اذ كان الناس في صرية وشقاق وادركت لقاء اليوم
 الذي انزله الرحمن في الفرقان قال وقوله الحق يوم يقوم الناس لرب العالمين
 طوبى لك بما وفيت بالسياق اذ نقضه اهل الافاق واجلت الى الوجه في حين

ارتعدت فرائص العباد من سطوة اهل النفاق طوبى لك ولمن يزورك
بما جوفى من القلم الذي به نصب الصراط ووضع الميزان وظهت الساعة

ونزل البيان

٢٧٧

حجاب اقبال برك فيسرو زوى عليه مجاء الله جوه السامح المحيب

كتاب انزل الرحمن لمن قبل وفاز بهر فان الله في يوم فيه اعرض العتاة وفتوا بهم الامم اشهر العباد
الذين نعتوا ايها ان الله ما لك يوم لتسناد يا بزرگ قد حضر لدى المظلوم كتابك سمعنا ما فيه
واسبغك بحمد التوح الذي لاح من افقه نيز عناية برك ما لك اترقاب آياك ان تمنحك
شبهات المضمين الذين كفسروا اياته منزل الآيات قل الهى الهى حبت ان اسس
من كل عرق من عروقى ذكرتك وشانك من شرقي وصفك ووصفا وياك الهى الهى
اشبه ان يذو اليوم بورك ولا ينسب ان يرى فيه الا آيات ركت وظهرت سلكك سلكك
ان كفت بنى من فلكك الا على من الذين استسروا بالترجيد وانقطعوا عن الظنون وعما لا ينسب
لاياك ارب شرفى بلقائك او قدرى اجرة بورك واطفاك اسلكك يمولى الورد
وما لك الآخرة والاولى بما سلكك الاعظم الامجى وما كان مكنوا فى علمك ونزونا فى غمرك
عصرك بان تجلسنى من فدام امرك لا تخرب من عبادك وظلمك لا اله الا انت لمحت الرقية

وبالاجابة جدير كبر من قولي على اوليائي هناك وبشرهم رحمتي وفضلتي نسأل الله تعالى ان يؤيدهم
على الاتفاق والاتحاد ويغير تقسيم البيه ويكتب جسم محمود ما يسبني لعدته وطلوره وفضلته ورحمته
التي سبقت الملئذات اجبت عليك من لدى الله سطر البتنيات

۹۷۸
جناب افانرك عليه صبح آاء الله فيروزى
اوست بينا ووانا

نامرات رسيد و باصفا مظلوم فائزك يا بزرگ انت آاءه بعباش فائز باشى واز كو خويون
كوزت اعلى جاريت يا شامى ته احمد باقال فائز شدى اشارات علمى جايل و ففتهاى
غافل زرا از بحره اعظم منع نمود و محروم ساخت ان مقام عظيمت قدس ايدان از نامرات
عرف محبت متصنوع قل الهى الهى كك بحمد با ايتى و حسبتى مقبل الى ارك الذى اعرض
عنه كثر عبادك اسئلك باسمك الذى جعلته نور اللابار و نار اللك شرار و نعمات شرف و
و مطلع آايتك بان كمتلى من قلوك الاعلى ما يقربى اليك يا فاطر اسماء و ملك ملكوت
الاسماء ارب رب رانى مقبلا اليك و منظر ابداي حودك و فضلوك و الطافك اسئلك
ان لا تخيبنى عما عندك ثم جعلنى في كل الاحوال سقيما على ارك و متمكنا بحبلك انك
انت القوى الغاب لمقتدر المختار و ذكر اباك الذى ستى محمد ليفج و يكون
من اشكرين و ذكر ايتك البتى اقبلت الى انور الوجوه و اخاك الذى ستى اباكوكايت
نسأل الله ان يؤيدهم و يوفقهم على ما يعنى به ذكرهم فى كتاب الله العزيز بحمد نصير
قد حضر اسمك لدى المظلوم ذكرك بالاياد و ذكر العالم يشهد بذلك من عنده لوج كرم
و ذكر عبد الله فى شمس آاب و بشره بناتية الله و فضلته ليكون من آايتن نصير الله

بِسْمِ الْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ

٦٨٠
يا قسطنطين الاعلى اذكر من نسبة الاله نفعك وسبق انفاك في المحذور امام وجه ربك
اليسى العليم ربنا فاذ باللقاء اذ كان الناس في بعد بين اثنين من يد القدره
والاقدار لك يتامن ذكره الذى لا يفتى بدوام ملكوت ربك ليسلم بنجس
ولا يتغير من القرون والاعصار ولا من الشمس والامطار كذلك برك من اجلك
اشكر الله بمجد الفاضل الذى لا يجده بحد والذكر والبيان يشهد بذلك ربك
اليسى العليم نسئله تعالى ان يمدك في كل الاحوال ويقته لك ما ينسبى لجدوده
ورحمته التى سبقت من في السموات والارضين كتب من قبلى اقامنى قلوب
احاطتنا جنود الفتنون والادوهم وكل عالم بعيد انظر واذا ذكر واما اننا
في اخر لوج المسلمين الذى دعونا به برفق وشفقة الى ليه ربه ورب العالمين
كذلك اطهرت سدة البيان ارحا الحكم المستبين الجها انظر الله اللامح
المشرق من سما عمتى عليك وعلى من معك وبكيتك لوجه الله المميز بحميد

٦٨١
هو جناب علاء الدين خان عليه محبها الله

عوض المدين ابيهم

قد شهد القام اعلى انه لا اله الا هو وانه اله الترى تجلى على الاشياء باسماء حسنى في يوم فيه اذ افاق التوبه
بشمس اسمه المهيمن على الامكان هذا اليوم فيه نطق ستر التوحيد الملك ترو الواحه المقتدر المختار
برده الروم وجزته ومنه ظهرت الانوار واليه حجت طولى لبصر اى ورسمه بمرث بالجمال ما من شي

الاولى اعطيت تجليات انوار التوحيد من انفس من عرف واقبل ونظم من غفل واعرض لغيرها
 مشرب حزين التوحيد من كائن حمله الله معه الجوار انه لا يعرف بما دون ولا يدرك بما سواه وسع ظنوه
 في كل شيء قد كان متداعيا عنده ونشأ عما نطق به اصل العرفان من عرفه في ظهوره انه فاز بالتوحيد
 والذي غفل انه من اصل الحجاب انك انت يا ايها الناظر الى وجه التوحيد وانت ارب من كائن الخريد
 ان استمع هذا المظلوم في هذا السجن الاعظم انه لا اله الا هو لم يزل الوهاب تمسك بالقدرة والايقان
 بهذا الجبل الذي اذا تحركت ملكت الموجودات وطمنت اللغات واذا سكن تحركت من في
 الارضين والسموات قد قرنا كذا كرم ووجدنا من عرف حكمه نسئل الله بان يوفقكم على ما يعني به ذلكم
 في الملكوت والملك في حيرت الازكار اللهم اعليك وعلى الذين فازوا في هذا اليوم الله
 فيه يرضون من على الارض الامن مشاء الله مالك الرقاب

خاتم باب

قد استقر حال العدم على امرش الاعظم اذا نطق لسان العظمة واكسب اذ عنده ان يستحق
 مما طبا لمن في الارض والسموات فو عظمي حيا الى قد ظهر من كان في ذلك الازل مخفيا في
 كثر الهنرة والالجلال انه هو المحبوب تداق لجنوة المسلمين

٦٨٢

هو

شهد الله انه لا اله الا هو يوتى مرتبا ما اراد انه هو العزيز الوهاب يا اقصاني
 لا تسرني اشيئا انه منك في كل الاحوال

عيسى
عيسى

هو

۶۸۴
و تطلق بان الوحي انه لا اله الا هو الواحد المختار سوف يرتفع اعلام تضره بقي الملك بته
العزیز الیاب

۶۸۳
خاتم مبارک
ویسی نفسی و برهانی امری و حجتی جمالی المنسیر

هو
شخصه انه انه لا اله الا هو والذي يخلق انه لطلع الوحي مشرق الارباب يشهد بذلك ساني
وسلي العزيز البديع

۶۸۵
خاتم مبارک
شخصه الله لنفسه بنفسه بانني انا حقي في الافق الا
واذا ينطق من هذا الافق في كاشي بانني انا الله
لا اله الا انا المقدر المتعالي المحيي المنعزل البديع

هو
و قدرت عين العالم بظهور انه ملك القدم و سلطان الاعم ولكن اتكس اكثر هم لا يعرفون
خاتم مبارک ۶۸۶

ویسی نفسی و برهانی امری و حجتی جمالی المنسیر

هو
قرآءة الاعد و ظهور الموعود سلطان مشهود طوب البصیر عرف ویسی من نداءاته
المحيي من قستوم

هو الرضا هيرن الافق الابجى

٤٨٧
الهي الهي اشهد هذا اليوم بولك الذي كان نذكوراً في كتبك وحمفك ووزبك والوكت
واظهرت فيه ما كان مكنوناً في علمك ومخسر ذنابي كذا وعصمتك بسلك يا مولى اسلم
باسمك الاعظم الذي بررتدت فريض الامم بان تودة عبادك واماك على الاستقارة على
اركت والقيام على خدمتك التي كانت لمقتد اعطائناش، وفي قبضتك زمام الاشياء تحفظ
من نشأ بقدرتك وسلطانك انك انت القوتى الغالب القدير

هو السامع الحبيب

٤٨٨
الهي الهي جسم عبدك واماك ولا تمنعهم عن ذوات حجتك التي جبرئ من قلبك الاعلى في تقيده
المعاني باركت ايرت اتهم عباد اقبلوا اليك بنقططين عن دونك فازل عليهم وعل اماك من
سحاب سما جودك ما يحفظهم عن دونك ايرت ترى ما ابيسان نقصوا عنك وكروا
مياثك واعرضوا عن جلالك اسمك بالجور الاظم الذي حاج اسمك وبعرف تصيكت
الذي حاج في آياتك بان تحفظ عبادك واماك بقدرتك وسلطانك لا اله الا انت
المقصد القدير

٤٨٩

جناب ابو القاسم الذي باجر و فاز هو الهيمن على الاسماء

يا ربنا الهما جبر في سبيل الله شهيداً قبالك وتوحيك وحضورك امام وجه المظلوم
الذي اسجوناً بما كتبت ايادي الظالمين ان انجس آروني قلب البلايا يا دى الاله

ویرقم یا یقر بجم الی الفسرد بخیرت رظم ما کان ستورا فی قلوب الذین آمنوا ثم کفسروا
 اقبلوا ثم اعرضوا قرءوا ثم اکرءوا واکلوا اموال اناس باطل الی آخرهم من الغافلین
 قد عرستم الدنیا برزینها وزفرها وعلوا ما دابت به اکباد المخلصین یا ابا القاسم
 طوبی لک بما اقبلت الی السجن وحضرت امام وجه المظلوم وسست ما وعدت به فی کتاب
 رب العالمین بحضرتک غفر الله اباک فضلاً من عنده وهو رحم الراحمین
 باقبال الیه باج کبر العفران واحاطه نوره عفو ربه لمشفق العزیز العلیم قل لک الحمد
 یا الکی بما هدیتی الی صراطک وادخلتسی فی بیتک واستغنی بذلک استک
 یا ایاک الکبری واناوار عرشک یا مول الوری بان تودی فی واولیاک علی ذکرک
 وثناک والقیام علی قدسک ارب انا الفیقر فی قبضتک زمام الفضل والعتا
 قدر الی الیقرب الیک یجعلنی مستقیماً علی ابرک بحیث لا تمنی عوی الذناب
 عن التوجه الیک ارب الارباب اکت انت ایاکم فی المبداء والمآب لانه ان انت العزیز

جناب میرزا علی محمد الذی هاجر و فاضل بنام خداوند یکتا

۹۹۰

اولیاء الله را با پنج سزاوار یوم اوست از قبل و بعد امر نمودیم طسے از برای
 نغیسه که با اراده الله تنگ نمود و بذیل تقوی شستت حبت کمر را نیکه از قلمر اعلا
 جاری الضرور که بلا اعمال والاخلاق از حق میطلبیم نفوسیکه الی الله هجرت نموده
 ایشان را نموده فرماید بر حضرت امر قسم باقیات حقیقت نفوذ اعمال طیب
 واخلاق رضتیه از نفوذ صفوف وجود اعلا و اکثر است قوت و قدرتش را

را قدرت جنود عالم ضعیف نماید از حق سببگیر او بایش را مؤید فرماید بر اعمالیکه
 سبب اعلائی کلمه است اجمده از وطن هجرت نمودی قاصدا المقصد الاقصی والافق
 الاعلی و ناز شدی بحضور نسل الله تبارک و تعالی ان یوفیک و اولیاءه
 عناک علی استقامتہ لانتہاشی من الاشیاء و یقتد لکم بانزاله فی کتابه
 لاصفیاء اذہ هو ولی المہاجرین مقصود القاصدین احتیای آن ارض از ذکر
 و انات کل را ذکر نمودیم نسل الله ان یکتب لکم سیر الآخرة و الاولی اذہ هو
 رب المرشس الثری و هو الغفور الرحیم الجاء علیکم یا اهل الجبآ طوبی لکم
 و لمن اجبر و یس تو لکم فی هذا التنباء العظیم

جناب میرزا علی محمد علیہ مجاہد اللہ ۶۹۱
 هو الناصح البصیر

کتاب عظیم که لازمال در کتب علی الهی مکنون بود ظاهر شد و با علی التذآء
 کل را با حق اعلائی دعوت نمود تا صغینه و بغضای عالم او را منسجم نمود و قدرت
 و شوکت فراغته ارض او را ضعیف نکرد لوجه الله ظاهر شد و فی سبیل الله حل
 شدائ نمود و وارد شد بر او آنچه که مشبه و مثل نداشت مقل اراده مسر ضعیف
 و نشات ملحدین و قهر ظالمین واقع هر چه اراده می نمودند بعملش مشغول چه که اطلب
 بی ناصر زمین بوده غده اش قطعات کبد و ششش خون دل در هر یوم قهر
 بریمی ظاهرو بجای جدیدی نازل از سحاب ظلم من غیر تعطیل سهام بغض
 بارید و احوال نارحمت الهی مشتقتر و استقامت مکتبته لاجمده کل

الاحوال آن بود یعنی امتثال کذک زینار اسرحت باکلیل عنایة الله رب العالمین

۶۹۳

جناب علی عکرا الذی حضر و فاز

بنا م خداوند یکتا

یا علی قبل عکرت علیک بجا آتت مالک القدر لله الحمد از وطن ظاهر قصد وطن ^{علی}
 نمودی جوسنود فضل و رحمت و عنایت وجود و کرم آبی ترا مدد نمود تا آنکه بافق اطلا
 ناز شدی در محضر مولی الوری حاضر و مدته در ظل قباب عظمت ساکن اگر بعد و
 قطرات بحر و رمل بر او ریخت در دفتر حساب الهی بقره محسوب شود و تو در اینست
 مذکوره بجهت دشمنی حق جل جلاله مشغول شوی همسر آئینه از عهدۀ این فضل عظیم
 و کرم کبر برسانه قتل کت الحمد بقصود العالمین و کت اشکر ایجاب افده ^{المنیر}
 و کت انشاد یا ضیاء من فی السموات و الارضین عنایتش یقین را افزون
 و میناید حفظش همراه و اسم مبارکش عزیز را گناه منعیلوم از قبل تو شکر میناید
 چه که ناز شدی با آنچه که شبه و مثل نداشته و ندارد و نذکر انک الذی سمیتم
 بنا و علی و ضلک و بنیک و نشر هم بعنایة الله رب العالمین و سدا
 ان یقرت هم الیه و یقدر لهم ما قدره القانتین و امانه القانتات از علی کلین ^{تقدیر}
 و نذکر ابابصیر الذی سمی بجمعه لیفرج بذكر المظلوم و کیون من اشاکرین
 یا محمد مظلوم در سخن ترا ذکر میناید که بفرست ایمان و اقبال ناز شدی
 و در راه دوست یکتا حل شد اند و بلا یا نمودی این فضل عظیم را ذکر نما
 و در قلب کاتم حب محفوظ دار آن مع عباده المقربین لا اله الا هو العلیک کبر

و تذکر ایباتک بذکر خضعت لادانکار و سسده قائل ان بقدر ظم کل خیر از لاف
 کتاب و کتب لهم نعمه لا آخره و الاول و ماده کل عالم من عوالمه انه هو المقدر العبد
 یا محمد کتبر من قبا علی وجوههم و ذکر هم بازل لهم من لدن نزل سیدم یا حبیب
 صبح آذان عالم از رای شیندان ندای این یوم که از سخن اعظم تر نطق است
 خلق شده و لکن اکثری محروم الاعدة تعدد ورات و تو آن فائز شدی
 و ذرا اوصنا نمودی و بافتش اقبال کردی قل لک الحمد یا الهی یا استغنی
 و عزتتنی و علمتنی و هدیتنی الی تنایبه ضطربت القلوب و اسودت الوجوه
 و زلت اقدام المبرفاء و العلماء و الا الذین نجحتهم بحودک و طهرتهم من دنس
 النفس و الریوی و ذکر تخم فی کتابک المبین و تذکر ایبت الذی سستی
 بعباد فی کتاب الاسماء ثم ایبت الاخر الذی سستی بعباد قبل رضا
 و تذکر هما کبایات الله بنشرها بعضی و محتمی التي سبقت الوجود من لیسب
 و اشهد یا ظلمی اذکر من مسح مذاب و اقبل الی افقی و تمی بسید قبل بریزا
 لیاخذ عرف یانا و یقرته الی عکرة العسیر البدیع یا سید قبل
 بریزا انسح بذکر ایبت ثم اشکر ربک انه ذکرک فی آخر اللوح
 بما یحبی به اسمک و ذکرک بدوام اسماء الله وصفاته انه هو الفضال الکریم
 قل لک الحمد یا نجیبتنی من بر الظنون و الالو ام و سقیبتنی کاسس الایقان
 من ایدی الفضل و العطاء اشهد انک انت المقدر علیاتنا و من
 قبضتک زمام الامور لانه الا انت المغفور و مالک الظنور یا علی عسکر
 اکبره انما مذکوره کل بذکر مظلوم فائز گشتند و بعنایت نین در اول ایام

عهد نمودیم اظهار فضل الله و کرمه وجوده بر اسم و وجه خاص شود او را
 ذکر نامیم حتی کان اوستیا ان ربک هو الغفور الرحیم الهجاء من لدنا لیک
 و علی الذین آمنوا باله و آياته و استر فوا بما نزل من سماء شیتة و نطق به لسان
 عظمتة فی مقامه الراضی سبحانک یا الهی تری اجابک من اادی
 اعدانک حوا صغیرانک من الذین کفروا بک و آیاتک استغثک بساء
 جودک و کبرک و ما نوار نیر ابرکت الاعظم الذی به نورت بقلوب الامم
 بان تحفظهم بقدرتک التی غلبت الاشیاء و تحمهم بلطانتک الذی
 احاط بالکنات ثم ازل عییم من ساء عفوک و عطاک ما تقر به عیونهم
 و تفرح بقلوبهم ایارت تری الموحدين من المشرکین و ورد علیهم مانح
 بر سکان فردوسک و جناتک استغثک بان تحفظهم من شر المتعدين
 و ظلم الظالمین انک انت المقدر الذی لا ینتک شیء تفعل بلطانتک
 ماشاء و کلمه بقدرتک ما تری و انک انت العسزیر الجلیل

۶۹۲

سبحانک یا الهی الاعظم العالی العظیم
 سبحانک اللهم العظیم سبحانک منورک الکریم و العالمون بارک ذکرتک العزیز
 القدر الامم و ما نوار ظهورک الذی ارفعهم من طوک ان توبد عبادک علی التوجه
 الی انوار وجهک ای رب انتم الکریم قد شربوا یلکم العائنات یفضلکم الموحدا
 استغثک لا تحبک اولیایک عن شر عطاک بساء جودک ثم التی للذین
 اهدی الیک فانزوا العبر فانک با قدرته للمخلصین من عبادک ثم حفظهم ما هم من
 مشاء الذم کف و ما انک انت السعزیر عه ماشاء لاله الا انت ثم

بسم الله الرحمن الرحيم

در این سنه اردت آنچه که عین عظمت کرمیت و قلم الهی نوحه نمود یا با آفتاب
 او هاتمه خرقه میان آمده حرلت اباد معهود کتاب البرا الهی نوحه و اراده کرده
 ازین توبه و در این صحن را جمیع احزان عالم عظمی نام بعینش سر بسازد این میان صحیح
 گفته ان باینکه نزد شماست جاورد ذکر نموده ان هم صحیح است حضرت مرتبه
 قدیمان آمده العمر این فقره باب بخت نشاط و فرج بنظر ارباب بود نمود
 قدر الزکر استکلاف بفرقات بهما کثیر است ان تحفظ کتابک عن الظالمین
 الذین ارادوا حجوهم فاما ملک یرب لا تؤیدهم عا مار لادوا الیک انت المقدر علی
 نشاط و فرقتک نام من فی اسباب و الارضین همچنین شنیده کن بیکه
 بقیم استعاره نموده استراهم اراده نموده از محو نمایند بر ابراهیم صاحب سفینه
 حمرا باید از حق جد جل الله در بیایه و در ما حفظ کن استرا طلیحان است فادرو
 الیها المشرق من افی سما حتمت علیک علی الذین سمعوا النداء و اجابوا
 ۶۹۵

الس مع الحیب

شس جناب شیخ ابو العلیم الخیر
 شهر قدیم الایامه لاله الامیر بسمیت بیک کرم و بر الفرد الواص العظیم کسم
 سمعنا انک ما دنیاک من طهر الامین العرشین و ذکر نیاک که بر تفعیه بمقام مقام
 که مقدر افتد الی الله الفرد الخیر ان اشکر ربک انه یدک و اسولک بیک مقدره ام سما لانا
 کرم الکرم البها علیک علی الذین سمعوا النداء العسیر ترا حمید

۶۹۶
جناب حسین خا علیه السلام

بنام مقصد و علیک

این نامه ایست از مظلوم سید بنظر سید از کائنات بلا است میدارد که بابت چنین وارد
 است بر تو آنچه دارد است مجنون بشتر غایت حق ترا احاطه نمودن بجات بخشند حق صلوات
 است بر تو که در کاه که در کاهین تخت محاط بجهت از غایت امور احدی الا الله که بانه لذا
 بناید در امورات حادثه ملذذ بنظر اگر لذت بیان خوشه ای بای و غایت را آگاه بنظر خود را
 اطمینان و فرج مشا هده که در قید است صراط ایست با اطمینان و ذلک بالعزیزه انکون
 معانی که در الاله ال قدر الکر فرج تم کج که عطانت ازل که تر بسطنت
 اقتدارک ترانه معین الید صین الی صراط ایست با اطمینان و ذلک بالعزیزه انکون
 مالک الرجوع و المیسر عن الغیب و هو اسمک الی بر سر سخرت الا فده و اعدید و ابود
 بحر جنتک و اشتراقات انوار تر عطانت بان تجعتر من الذین مانع شرمین الی
 عن التوبه الیک ما الی ال استسار و با طر استسار ایت بر ما و در عی فرما یک
 استک مینف استسارک و مطلع صفتانک بان تقدر الی ما یعجزر قائما عی صیدنا طفا
 بیاناتک انت العزیز القیدر و بالاجابه جیدر ثم رستمانک فی اخر عرض ما بوز
 بان تصدق امور تقضیر یعنی و هو انحر انک انت الذی شکر ذی سنان بقدر
 و توک و ذمی و ذایه بعظمتک بسطانتک لا اله الا انت اسمع الجیب

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب که در آن است در الدرر العالمه انه لقائه العباد الی نسخه العباد

الاصرافه المستقيم طر يك سما حضرت تايك سمفانته مانطق سان لعظم من
 ان ربك له السميع لمصير قدس جانك من باسمك تحرت الالهيما وبارك
 انقلب الالهيما اسلك بنفوذ قدرتك ظهورا قدرتك ان تحفظ من سموم
 لعدوك لدفع انقيار عبادك اسررتك في سمعك بكم مقبلا اليك تموكلا عبيدك
 جحظنر سحر كك الطفاك في قدرك من قباك الالهي من غمضك كرك من جرم الملك
 امت المتقدر على هات او فرقتك نام ولا سساول الاله الالهي القور الالهي

سن جناب يولف برش بدو اسرود اعليه سب الاله

كتاب انزل له الوود في البيت المعمور وهد الناس الى صراطه المستقيم بايان الالهي
 قد ظهر ما كان سطر من العلم الالهي لرب الاله مالك الالهيما ومانرنا في علمه
 اتوا الاله ولا تعرفوا انزلنا الالهي لملك الملكوت كرك علم كركه وشنه
 يما سبه لبر فرقة الربيع اناسمفانته انك اجناك بيد القات الذي
 مرة جبر فرات الرحمة وطق عند الربيع الالهي ان الاله الاله الفرد الاله
 لعليم سب انما نوصر العباد الالهي ستمفانته هذا الامر العظيم قدره رفع النعان في
 الافاق ومالك يوم التلاق اسرود على رسيه الربيع ويدع العباد الى الافاق
 ويا فرهم بار ترفع يتفاهم من لدن عليم صليم قدر قوم القواله ولا تمنعوا انفسكم عما
 ظهر بالحق كذالك ليصدم من عنده كذا يسين الاله المشرق من ان سمار حمر عديا
 من سبوا سبوا كسبتن ورحم به رب العالمين

٤٩٩

جناح محرق

السيرة ما ج بحر الدنيا

وكر من لم يظلم لم يظلم لمن آمن بالقيام ونطق بثبانه وفاز يعرفانه وحضر ثبانه الذي شهدنا

شهادته آتية وعرفت توحيد ذاته وتفسير نفسه عن الشبهة المثبتة و

انا اس مع الحجب فوجدنا من كتابك عرف اقبالك اعرض عن الاقوال

المرور الا من التقية يد ارادت به رب العالمين ما اربا الذكود له المظلم

السبح والحمد لله الذي هدانا لهذا الا كنا له لولا ان هدانا الله الا انا الفرد المخبير فقلت قائما امام الوجوه

وتاطقا بثبانه العبر التمجيد وسوت الملوك والملايك والعلما والامم الا الاقوال

الاعمال كلها ما منعتهم حمود الارض ولا صنوف الملوك وسلاطين قدام

نير الظهور من افاق اهدا قدام اهد البيان ما عرض لقاء ان تنفطر السماء

تذوب البياض والمرسلين لذلك برئت لهم انفسهم امر يوم من الناصحين

فردا تبلى ما لك الدين اشكر الله بفضل عناية به وبما انزل لك بالانفرد

يتغير وادم اسماء المحسن ضعفة العدا وانا البين العليم شدة ان يريد

ويترك علم ما يتضح به عرف التيسر لذلك لفظ العلم الاعا اذ كان المظلم تحت

حق اليه ايضا وبما نسبت ايدى المظالمين لذلك ظهر بحر المعاني امور

والنور اشترط بذلك والمن شمره واور ودي العادغا قد يعيد

فتح جناب محمد باقر

بسم الله الرحمن الرحيم

امر و زان فضايل بودا و در بار عفت موج و آنچه را حلت با نعم الله استفتنا
 مینماید البته از سعاد شستیت ظاهر شود و الرضا جواج لغرض از دست
 تا خیر بود بناید محمد بن کرث بانچه که ما تداق است اما لوج است
 مستقر و سب از خدا و ارسال شده ظاهر باش رک جهان در دست پرش است
 در درامی میندودانای در مان سینه است که در جمع جلال از بحر ضایع است
 حق در جمع عوالم با مقبلین استخین لخصه و خود اید لوج ان الامر که بیده بر سر خطی است
 البصیر عرف محبت عمر از نامه است متضیع اما وجدناه فضل من لدنا ان رب
 انوار الغفور الرحیم انه اراد ان یدر الغفر من قبل ان یدر الاضداد
 یا الة العالم سلطان الاعم استکسفت سدره عاتیک و لنا بحر عذابت
 تکتی لمن قبل الة ایضا شغیر عو الای الة الاستسما و اطر السمار از رب کریم
 ممتحنایک مقبلایک متعرفنا بما عرفت رب عظمت قد خلق ضلک و
 استکسما استکسما بان تویدایک ما تحب و تضر متعمر عمال استیغفر لک یا
 الورد و مالک الاخرة و الال الالبهات علیک علی امر امر اقبلت الالبهات

فتح آباد جناب محمد باقر علیه السلام

بواسر مع الحبيب

٧٠١

قد خسرنا تلك جدينا من عرف النحوص له رب العالمين واجبنالك بهذا الكتاب
 لا يعاونه ما ستمد في الارض ان نبت من العارفين انه لما دبر الله فيها لواء
 والاية اعظم بين الورد ونير العرفان في ملكوتها طوبى لمن جاهد نفسه في
 هذا يوم فيه انظرنا ما كان لمنونا في علمه وحقه في خلقه من عظمة رب المقتدر
 طوبى لمن شرب حقيق البعير من ابادي عطا وربه الا بغير نعيم لمن شرب بالمعير
 في لسان الاسماء انا اقمناه على خدته الامور لفقاهه ثباته في حبيد لذلك لطق
 ان نعظمه اذا حطت الاحلام من الذين كبروا بالله رب العالمين في ان
 لا تخزنوا من اعمالهم برف يا خدمهم الله اعراض عن عباده ويرى انفسهم خيرا
 مبين وذاكر ضلوا في القليل او سمعت نبينا بربها الغفور الكريم
 قد خسرنا الله فضلا من عنده بوجوبها ما نزل في كتابه المبين يا افران افر
 بذكر آياتك انه في سبح اعظم ذكرك الذين آمنوا اذا عرض عنه فاصبر

جناب محمد حسن عليه السلام

٧٠٢

سبر الناصر المعين

يا اولياي في فربك اوصي ان اسمعوا نداي انه ارتفع من سدره في بيان
 تنطق

العالم بمنزلة العبد البنا العظيم اذ ارتفع حقيقها من اناس من انبياء
 سارع الى ان تشاك بها ومنهم من سماع اعرض الى ان كلفه بالعبادة
 فذمهم بالعبادة فلهذا قرظوا المكنون والرفق المخزون والدراسة
 كملت الله مالك الدين اماك اذ فزت بلو عز ووجه عرف عن امراتك
 عزفت انيك هالك الى اسراطه استقيم فداجره رب العرش اعطيت
 فتح آباد جناب عبرا عليه رب

هو الاقرب اعظم الاحقر
 ٧٠٢

شهد الله لاله الامه والذرا الى انه تصباح الهداية بين البرية و
 الامة البيرة للور من صلح الامه بين ابنة ومظهر الحق لمن فرت
 الارض بين باعباد الرحمن في البلدان ان استمعوا النداء من الافق الاعلى
 بوجنتهم كما يقربكم الى الله رب العالمين وبالامانة والديانة والعفة والوقار
 وبما يظهر به جوهر الافضال في الامعان تعالى الرحمن منزل هذا اللوح الكريم
 ان لم يظلم ما اراد لنفسه شيئا في الارض شهيد بذلك كل منضاج بصير
 انك لا تخزن من شيز ان افرح بما ذكرتك بحرا وور من هذا المقام العزيز
 الذي سطر بسجن الاعظم من كتاب الله العلم الحكيم السواد المشرف من ان

القديم الالهي عليك على الذين فازوا برحمتي الوحدانية تغربت حماة العرش
على الاغصان الملكة الوحدانية المتقدرة لعبد رزاق النان

فتح جناب اسمعيل عليه بياؤه
٧٤٤
سبح الظاهر من افق السماء

يا اسمعيل قد نطق قديرا في الصباح والليل على ان ثلثت الايات
من ايات ربك تلك الايات بد من شاكركم بقرانك كرمين باطن
بذكره حق الذكر لا يغفبه المهنمة على من في الارضين واستواضع ما عند
وخذت ابك بالروح والريحان انه ينفعك كما علم من عبد المبرك
انه سراج نبي من ايام جهاد امرأته من ربه رابك باب بيتك
بالكتاب ثم عماد منزل فيه من ربك العبد رزاق الوهاب

فتح جناب على كبر عليه بياؤه
٧٤٥
هو الناطق بالحق في ملكيتك لبيك

سبحان الذي انزل لبيك واظهر البرهان ودعا من في الارض الى المقام
بسطق فيك العظمة انه لا اله الا انا العليم بحسب تفسيره فوجاء لاصلاح العالم
وحياة الامم لبيك من عنده لوح عظيم بايع قديرا ان افرح بذكرى

١٩٢

اياك ثم اشكر ربك الكريم الذي ترحم اليك من ظن اسجن وذكرك كالبا
 ياخذ النفاذ ان تكن شقيقا على امره المبين انا انظرنا الامر و امرنا
 بما نزل في الكتاب من الناس من عهد ومنهم من ترك عن وراثة الا انه من النافعين
 فرتاب الله الملك العزير البديع البهاء على اهد البهاء الذين فازوا ابدا
 الامر وشهدوا بما نزل به قد خلق السموات والارض لذلك ولع يد
 الفصد عن عند ليرب الفاء خط بل من فاز و ويا كعتر فلو لعبد

فتح جناب سهراب عليه السلام

٧١٥

بنام حضرت اوند بنيار دانا

يا سهراب حق جد جلاله از سلا صلاح عالم و تربيت اعمم خود را
 فرمود امر شتر ظاهر و صرا شتر باهره بشتر را امام دوجه نصبت است
 ان بوميا ميفرنايد در صور رسيد و مي شود و جمع من فرستاد او الارض
 منصفى من بدو مي شود ان ترحم الاله و ترحم اليه انه يغفر خطاياك
 و يكفر عنك سيئاتك ان ربك لهو الغفور الكريم حق اولنا بان عظيمه
 و خطيئات كبره يغفر و يستر عنوه و يحبه و يرحم به شديده بمرط انه حكيم توبه
 راسخ و ثابت بماند كه لك به ميديك ياب الرحيم اجره اذ هو الاله المكرم

فتح اباد جناب محمود علیہ السلام

۷۱۷

سر لطف من الافق الاعلی

یا محمود قد ذکرک من احسن وادرنی ذکرک ناکسب بالکدر البیداع الذی اذا جاز
من العلم الا برنطق الالهیات وانه یطوق فی حیات
لا اله الا انا العلم بحکم انک اد افرزت کلماتی و قد عرف بمانی ان اشکر
قد لک السحر اذ کنت باین ید الغافلین اشهد انک دخلت تسخر و یوت
من علیات الالهیات الی الافق الاعلی و کلت ضمیر العالمین الی الی الغفور الیم

فتح اباد و قد ضلع جناب محمد علیہ السلام

سر لطایف السکون

۷۱۸

یا امیر و قد علیک سبائی و حتمت جمیع عالم لزیل ان یوم المنع اذ سیرت لیس
ولکن مرغافه و محجوب الامن شاه چه مقدار از صاحبان عزت و کرامت
و سلطنت و مملکت که اظهار عجب در تنبالی از غیر متعال تقابیر سیرت
سینه نوره و چون صبح ظهور لهر و سید و نسیم حیات هر و منو و فرست من خدیج
حسین اشجار و چون منقصر است پسند الامن شاه و در افضان نانی
او اندایش را سینه و بانوار چه بشیر بعد از فاسد کما کثر خطی لک ثم طوی

لكن اعرف با قدر مقام من سبحك ان له مقاماً وثنا عند ربك العليم
الخبير السماء عليك ^{عليه} مع انزل الترسيت بمرهم انا نذكر ما ينزهه ^{عن} نقضها ايا
وانا نقضك اللهم

فتوح جناب غلام رضا عليه السلام
٧٠٩

سبحة الاسرار

يا غلام رضا به سمعت نبأك و به عرفت ما ظهر لا مريد و به سمعت
وكبرت و سبحت و ملأت لعمرك و تشركت كما عرضت و اركان و خلائك بما ورد
فرب سبحة آراء العالمين انه باث نذكر بآيات و نقضها لا جنة ليعرفوا
ورد عليه من عباده الذين خلقوا العبد من عنده لا اله الا هو الامر القدير قد اراد
الكر في البدان لا تختر ذواها ورد مع صفات في فراض الطاهر شينو ايا
الله و لو تكوا عليه انه يحفظ من بيت و يخرج من الملائكة وهو المفتوح الذي ما يخرج
الارض و ما منعت لطة لاطمين السماء عليك و مع من اقبل الى القربى

٧١٠ فتوح جناب حسين عليه السلام

سبحة المفسر عن الاذكار

قد سمعت اذوا و اذيانك و اجبتا هم و انا اسبح المحب حين ذكرته

هذا الحين من حسن الى العالم واتى سلطان لا يقوم معه جنود الاضركلما
 شئت بك من عنده كتبنا مسبين ان افرح بذكر اياك ثم اشكر ربك
 المغفور الكريم هذا اليوم فيه ظهرت الاسرار ونزلت الامار ونزلت المائدة
 لكسر القوم فرحنا عظيم تحت سجد غيابة ربك وقربا مالك الاسماء اسئلك
 باسمائك الحسان تكتب لي من قديك الاعلا ما تكتبه لاصفياءك الذين انفقوا
 لردوا حرم سبيلك انك انت المقدر على مات ، وفرضتك نام من في
 اسماء والارضية وذكر الملك من محك فضلا من عندي وانا افضل العليم
 ابتهاد عليك عليهم من لدن مقدر رقيب

٧١٢ فتح جناب محمد صادق عليه السلام

سب المهيمن على الاضروالاسماء

كتاب انزله مالك الاسماء لمن حضر اسماء في الحج الاعظم امام وجهه مالك القوم
 الذي ظهر بين الاحم ينطق انه لا اله الا انا لغر وكثيرا محو قد صدق ان
 نداء المظلوم انه يذكر في منقاة الممنوع ويشكر رحمة التي سبقت من
 اسماء والاربيين كثر راسخا وحيات ثابتا على امر ربك يستقيما على صلوات
 زلت عنه اقدم كل عالم مريب ان اشكره بما نوجه اليك وجه المظلوم من

هذا الاقرب اليه وبين وقد كلف السحر يا مقصودا رب رفيع

جناب ميرزا محمد رخا عليه السلام ۷۱۳

سبحان الله العظيم الحكيم

هذا يقيننا من النوازل من جد الحيات معك اللهم لنا بقدر انك مالك القدر وخبير كل
امر مستطوع في المرجف فازد وذل للمرضين لعلم القوم ما ضعفه سواك اللهم
ولا قدرة الا بحيازة شهيد بما شهد الله لا اله الا الله الفرد الوحد اعلم بحسب
ذکرناک من قديرات لا تعاد كما كنوز العالم ولا تقطع عرفا يدوم الامم الاعظم
الدينية ارتعدت في الاصل الامم الا من شاء الله رب العرش العظيم قد ذكرنا
اقناعه عليه السلام في غير ذلك من ذكركنا في الدنيا اللوح المسين باسمه عياضها في امرو
روز حضرت اميرت با بديات مستكنايند اوليا سران ارض و اجرات
از قبيل مطليم ذكرنا ما بدو امروز روز فرج است بايد كه نور هر مورد بنارس
ساركه مستعد شيند جزا مختلفه عالم با نيك طبع مستحقان بال انشار
ليظهر لهم ما ارادوا من الملوك و سلاطين حال ابن امير اعظم و ذميرين و سائر
امراق منحه و طبع شيند لكن اشرف و محبوب بايد كه محبت است با قصد
قريب او شيرت با اسم اعظم بعد زنده بلار ارتفاع كلمه و ارتقا سر و خطا

شود از این آنچه که از کلام ان از عدم بوجوه آمده نرا حق سبطی بگردانید فرماید و
 زحمتهای جناب باری بر او نگذارد حفظ مقام و حرکت جملات عمده است و الا اسم
 المبارک العزیز البدیع البهائم من سمار فضیحه جابر و عامر من حرکت و سجدت مسیح
 مذکورند الا امر البریم العسیر نیز بحکمیم الحکر له العفوره الرحیم
 ۷۱۴ فتح جناب میرزا محمد حسین علیه السلام
 هو اس مع الحیب

یا حسین مظلوم ز رطخ سخن از عظم تو بوجه نوحه به غیر ما بد قلم اعاد لیا و ایام ایام حق
 جبر حلال را در کربلا نیز نفوس سید حق محوم ما بسیم قیوم از عطا اخذ نموده اند و با ناز
 گشته اند حسین علم از کربلا حضور و ضعیف است بده افق اعجاز و زلاله خلق شده و
 هم درستان با حیات داشته اند اعراض شده اند حرف از کربلا و علم از کربلا
 برهه را از شجره منع نموده بر نمایند ضعیفند لایق است بر نیستند و محرمینند تا حضور
 چه که عمل عاقل کند از کربلا عظم منع نموده قدر الهی است که کربلا تیر از کربلا و غیر
 سرفرازی است و طبع او امر است احسان است کربلا در جهاد و بعدت العبادت حقیقتا
 عده از جو فرزندت الانش و با سبک از کربلا سبخت الاستیاریان بقدره الیقینام
 و حرکت و اصفا و ندانک او تکت که من قنات الا علی وجه اللقا و یا مولی الاستعداد و غیر

استعداد اندک است الذر است بعظمت العائنات بقدرت المکنات سبکند
 بان لا تخفى عما عندك ولا تمنعها قدرته لا ولبان است المعذرة عانت و لا اله الا
 انت العزيز المتحار صدق الله العظيم او بياض الدين ما فوقهم شبر من السما من
 سبکات بره الاسماء و اقبوا اليك بوجه فورا افاق ظهورك اذا نازر الما

فتح جناب محمد فخر
 ۱۱۴

هو المبين العليم ذكر من لدنا من حضر لآب له الا وجهه بالبحر الذر است ذراته قد
 اتى المقصود سلطان مبين لتجربة نفحات الذر عانت ان يخلق الحجات يستتم
 الامم العبير اذها من نحو امر و زو رويت له در جمع صحف و كتب و زبر سخن منزهت و
 بيوم آندو فرح عظيم امام وجه عالم قائم و مشهور و قصص و انكسر ناما جبريت با
 تبه يرد و افاق تبقيت اراق سما و قلب است ايق نيا آنچه در عالم احداث است از
 قدار قلم اى احباب تصريح نازل الرث بد ناي برا طم علم كسوف و اجملة سطح و نرى
 در هر عهد و عصر له جفت سده شهر در نحو و عرف ظهور متضوع است على عصر برآو
 قيام برآو هم على اخذ ان سر و جلا و خند باب العليم معلوم است بر نوبت صبر و در
 صحران نمانند و بلد ام وجه متوجهند بقطره بر حقيقت است لال عيانند و ابر حيات
 غافر و معر ضن الرناظر لعلم باشند افاق ان اراق الواح كسوف و برآو

بنا کنند از بلای احوال و محال اعراف و غرض از ذکر آیات ناظرند شرف و بزرگی
 را احاطه نموده در لوح برهان این آیه از سماء نسبت حتمی نازل شود و بمن تقریباً
 و بجز حلاوه بیان در المصنف الکبیرم قلنا تعرض علی الذراتناک ما أخذت عند
 لید العالم من حجج الله و آیات ان افصح بصیرک لکیر لطلوع مشرقه من افق ارادة الله
 الملك الحق المبین و من مقام اخر اشهد آیات ربک انزلت من سماء
 خضعت لکما لتب العالم کلاماً لک لطق لک من غرائب البیان و القوم
 من العاقلین نفوساً تبه تستقیمه را سخته را سخته نماید بانوار فانیان که روشن
 شوند و عالم را روشن بخشد و منقرض از سماء اللوح بشکر رب العالمین
 افقت ثم الغضد و انار افق غایت الله رب العالمین
 فتح آباد جناب محمد تقی علیه السلام

۷۱۸

بنام حضرت علی

انچه مصدق عباد است تقوی امور است بحق قدر جل جلاله که از انرا فیض نفع
 خیر حق قدر جل جلاله بر امور گاهه که حقیقت محصور او بوجه است ایست علم و ادب
 حکیم الله انچه صلوات داند در باره چوستان خویش فرماید که مغفلین را سبقت
 را در لجه لید و در این مقام شرف و ثواب بعضی از فرج هلال شوند در جمیع اجناس

بکبر و ثنا و حمد که در غایت شکر و بجزئیت است بر طاعت و طاعت بر عتق
که علی عرضند که با قدرت و قدرت در طاعت و نور سحر و نور که در خود را خیزد
مشاهده نموده و زود است که در دستش قرار خود را بیاید الا بریده و بفرستد

و بگویم بایرید و بهو المشرق را بنسبت بر احمد
۷۱۶

فتح جناب عزیز علیه السلام

هو اشد انجیر با عزت و ذوق بیکه خود را عزیز بنسبت بر دولت الهی
حق فایم نموده اند که در کمال سعادت ابدیه و نورا حدیبه و دعوت کمال
و اعدا بنسبت بر امر کرده اند که بکن الله اظهر ما اراد و رخا لا انفکاحه لعلیه
کار عالم بر سبب و علت ضراء و با است و در جمیع عصا و علما بر سبب
اعادتنا الله و ایالم من شرم قد اقر اعلم الذ خلقتم بعلمه من عنده و لا شرم
لذلك اخذنا هم خیرا اعلم لهم سوف بیرون است هم عذاب غیر مردود است
تخرن من شرم لو کافر علی الله و کتاب بحمد الممدود
۷۱۷

فتح جناب حسین علییه السلام

سبح الله عن الاسماء یا من سمیت بالاسمین الاعظمین ان اسم
نداء مالک الاسماء انه ینادیک من سخن عفا و بد تحول الی الافق الاعلی المقام

الشرطي فيه سواي الورد الملك لس رب العالمين ان نصيحتك و انزل انتموا با
 يرتفع به مالك اليوم البيدع قد يسر للاولياء مشكرا بالاناة
 و العفة و الرقا و انه يا قهركم كما شفعكم و هو القدر اللطيف البهاء عليك مع ابن
 خازن ابنا الكدر ال اعظم و اقبدا ال افقه المسير

جناب محرم باسم خ ا عليه سباه
 السمرقند من الارض و السماء ذكر من لدنا من قدر اذ عرض
 الارض و فقيرا ما يسعدك من لطف و شوق انه لا اله الا انا الفرد و خبير
 اذا اجتذبت صبري لعلم ال اعلى قدر ال كبر لاجل الحمد بما عرفت سبيلك او
 لي وليك انزلت من ملكك لست اياك و اظهرت للعباد قيامك ا
 بلحاظ عين عنيتك ظهورات قهرناك فخرناك بان تحضر مؤيدا اعلى خدي ام
 و ذكرك من عبادك اسرنا اكرم بوجه ايتك و فرد ايتك كما عرفت بما
 رب عظيمناك اسرنا اكرم بوجه ايتك و فخرناك و حاج عرف
 اسنادك المقام ال ذرية استقر عتقك و ارتفع خبا و محمدك و اسرنا
 بان كذبك من قلبك ال اعلى شفعنا في الاخرة و ال ال ال اعلم ما شفعنا لك انتم العلم
 انخير لمررب اسنادك باسم سما و بيانك و اسرنا الطمان بان و فخرناك ال اشتقا

الکبر انک انت المقدر علی ان لا اله الا انت لعسکیم الحکیم

رحمت آباد جناب مدنی علیہ السلام

٧١٩

نبام مفصّل دانا یا معلوم اد عالم آمد و شننا خند مجرب لبیان آید اراد

اعراض نمود مکلف طور بر عرش ظهور استور و لکن یا بشیر شنید و ظاهر

نغمه بند جلال اعمال ابراهیم را از عرفان مالک قدم محرم نمونو صید مقصد

ترانا را که ترا یافته نمود و راه نمود از حق میطلبیم ترا موفق فرماید بر حفظ

باقیه و مانده سماویه و ان عرفان ذات مکتب شریحه و قواعد لوجی الهیاد

علی الهیاد الذین منعم شریع من الاشیاء عن التوجه الی الافق الاعلی و الذرّه

العلیاء اولئک من الذین وصفهم الله فقلوب القبر و جعلهم من المهدتین

فتح جناب ابوالقاسم علیہ السلام ٧٢٠

سبحنا خلق بین العالم یا ابا القاسم بد معرفت من نیکوگ من رفیق

السجن و بدتر من قبرا ایک من مضافه الی افق قدر روزی بر کبریا صبر

ان استمع انزله الرحمن فی العرفان یوم یأتی ربک او بعض آیات ربک

فلما اتی الی بعد ظهر الیوم کفر و ایه الی ان اقر علیہ بطلم نوح به کفر المملوک

قدر با قوم ان اقر و کتب الله من قبرا انما استمد به ان الظهور الی انهم

لا تفقهون بعثة العمار خافوا ولا تسبعوا الطنون والادبام ان تسبوا
من سيدكم الى امشق الايقان في هذا اليوم الذكران مطر آمن القلم الاصح واسترو
فرعلم به مالك الاسماء ليسمى بك كمال الاسماء لو انتم تعرفون ذلك
ذركان انزلنا لك ما كان روح الجحيم لما كان وما يكون

٧٣١ فتح جناب محمدرضا عليه السلام
بسم السامع البصير يا محمد قبرضا يذكر المظالم من الافق الاكبر وتقريب التبر
الاجال طيب لمن فاز بابامهم وحضرتاه لمرحمتها المبروح والكريمي ان احمد بما
اخرجنا من الظلمات الى النور سمعنا ان الله الا اذ كان القوم فرقوم عجاب
طوبى لك لمن شغل تذكره وسمائه ويشبه العباد بهذا البناء الذي تزينت كتب الله
في القرآنا والاعصا له كذا لظن قدام الامر هذا المقام الذي جعله لهم مطلق ام القوم
والذين يطوفون العرش في العرش والاشراق البهار والظلم الملائح من السماء
عليك وعلى الذين اقتبوا الى الرب الارباب

٧٣٢ زرقان جناب ميرزا عبد الله عليه السلام
هو المقدر على ما شاء انزل المظالم اذ احاطه الاضواء من عند الاضواء
وعن القوم الى الله وهم قوامنا حضره عن شئنا ما في كتمان الارض والسموات

يوم فيه يفرح الله بالعباد والعباد بالرب والسموات بالارض والارض
 من عنده ام الكتاب قد اخذونا وجبنوا وسمنونا عما خلق لنا كذلك فخص الامم في
 ايام فربنا نزلت الاشياء الملكات رب الارباب ابدا السما والارض والسموات
 والاصطفا لو كلوا في حال الاحوال على ما لا يكون التناد اياكم ان ينسبوا عن
 الله دعوا باعد القوم تمسكين بما عبت به فانك الاسباب ٧٢٣

ش جناب ميرزا محمد رضا

هو الحق المبين لعلي ان يا هير عاتقه قران سجده العباد انه لم يزل من
 والارضين طيبه للبصر او توجه الى المنظر الاكبر والادان او سمعت في الارض
 القدر الذي انرفع من هذا العالم الكرم فخلق ما خلقه الله الريم الله تعالى
 لما لك اسماء وينطق الله الا الملكات رب العالمين قد سمعنا نداء
 وعرقا اشيتا قال في افي الرحمن ربك هو السميع البصير واجيبناك بندا
 اللوح الذي جعله الله لك في ملكوته الممتنع المنسج ان اشكره ربنا الغضيب
 لك يا مقصود العايفر لذلك انك المظلوم او كان مسجونا في الاحصن المبين
 على امره على شأن لا يمنك نفاق كمداع ولا استراة كما غاف في عبادة
 هو الاله تعالى اعظم في فرد ابن طهر اعظم فانك انا توجه نحو وما سبقت اذ

من حقیقت فاکرنت حجت الامراء ووالدین اورا اعظمه را و این فضل البرمخصوصه من ظهور
 بوجه و خواجه ابو ان اسکر بنی من الذالین و آنچه از خیریه که در الواج معتد است از قلم
 نازل شده نفع ان عباد و ولد سعد که راجع بوجه و خواجه ابو لعمیره نقیبه است
 برحق اعلی صلی الله علیه و آله ان نفوس ناظر و مطلقه که انفسه را انعام لیسطیر بحا شوق لفق
 مالک العبادان ربک لیه البین العسلیم اسماء نفوسه مذکورده که لعمیره حضرت
 اقیانیت البربر که متوجه طبرستان است ان نفوس که حقیقت حجت امیر الزمان است
 در ایام گذشته است میباشند مقام اعلی فضل و کبریا و لکن باید که بجهت خضوع
 و استمال از حق صدق استغاثه بطلبند الهیاء و عبادت علیهم و صلوات من لدن
 ربک و رب ربک و مالایروز و رب العالمین انا نلبه من ذال المقام علی وجه الدین تو جهوا
 الیه و اعرفوا بهجا و وجهه بعد فدا کاشی ان ربک لیسوا کالمناطق السامع ایمکم انیم

۷۲۸

هو الاقدس الاعظم العالی الاعلی
 شریک له انه لا اله الا هو المقدر علی ما یب و ینزل سبطی ما یکون باراجحه
 للاسما و آیه القدر بین الاحم و مطلع الاسماء و ملکات الالهیة و طریق
 واقبر یمن و استخفاف علی هذا الامر الذی ینفع فی الصور الالیه و یضع من کرامت و اولاد
 الالهیات و ربک المقدر القدر بان ما یرید ان یرا یستوی و یفانم

که این را در کتاب خیر صیقلی که در حقیقت است آنچه در خواهد بود طریقی است که در این است
 العلم آنچه در این است صفا شد و این لوح بدین معنی در جواب نازل شد که ما در
 بر اینک سخن آقبال نمودیم و در اینک است اساحت اندک سید منظر البرهان است و بطور
 غرض فرستادیم که در اینک باید جدا گانه که است مردی را به بر صحت است که در
 یا بر صحت را از راه معرفت است که در اینک است صحت است که در اینک است

جاری شد طریقی است ملین

۷۲۶

سبحان الله

فرد خدا الظلم است آن سخن در ذکره الاقدام به تاج العدل و از این است که
 البریه الامن است که مالک الرقاب به فقر لغز کلاب و به العمار فی الدیار الامام
 قد ورد علی منسا و اما احقرت به قدور الابرار ان الذين يدعون الایمان قد قرا
 علی صحابه الحرم و یظنون انهم من اهل الفرقان قدان الفرقان تبر و منکم و ما من
 الادیان کذلک لیس فیهم و من یخرج قلوبکم و لکن القوم غفلة و ضلال و استعد الادیان
 بوقفت علی حدیثه امره و یقدر لک ما یجذب الی علی المقام السما و علی

۷۲۷

ضدک است انمنت بالله رب الابرار

صفت جانب سید احمد در خا علیه است

هو لطيف الناطق العليم حكيم

حمد فاطر سما و مالک اسما و رالاین سوزا له مدح عالم بر همه سیر و دین
 و هم ارشاد شرفا است قدرت امر آرزو ضعیف نموی خیرضا علی لوزاراده اگر
 باز نماند در سجده خردن مقبلین را بطراز است در مزین فرمودی بطور عرفان راه
 ظلم فرغند خیر جا برست دگر و جانش در بصیرت قدم ای لایزال است شایسته
 علیا ساند حجت عظمه عیلت سلطنته و احاطت حجت و بر بانه ذلال الله
 و اسلام النساء و الذکر و استبانه ای ابا در امره الی بن شایسته بر او جنج البقاء
 من کانت عظمه و دار و البلاء لا علی کلکله و انت رانامه او کما است
 علیه سواد مالک کان و ما یلین ما میهم که سمع ندانم المیهمین القیوم انه ذلک
 من قریب بایات النجده بسا المذرا الاعی و نذکرک بنیات او انهرت نادت الی
 الملك لسه فاطر الارض و السماء و رب العرش و الشرف و فضلک لم یظلم لک تا یک
 و فانه محض و الا صنعوا و اجبناک بلوح دعا القات الیه مرفق الی لوزار
 قد و در علیک ما و در عینا ان ربک هو العلم سواد سبارک و تعالی
 یفتح علی وجهک فیضه و یغیرک الیه فی حال قد حاطت
 کل الارض و القوم غفقه و ضلال یا یار علیک سواد الی بر شایسته

فر ذكر الله مولى واورس ورائنا اقبال الالافى طوبى لعلم شحرك غلامى
 ولسان نطق بما ينظر لظهورى وعلقب اقبالك ملكوتى ولبداخذت كتابى ولسان
 قامت على خدته الامر بالروح والرياح اياك ان يخرجناك ظلم الظالمين او
 سطوة الذين لعزوا بالله رب الالباب لعمر فر فرقررك بالارارات مستبهمه
 والابصار قد لك المحميا النبي بما يميز الى بحر عنانك وتتميز بطير الالاقبال في
 اياك وارتيز انارك بحجرك لركك اسلك ان ترفقنا باسمك بين
 وتويدة على خدته امرك باستقامته لاسر كما سطوة الظالمين ولا ظلم الميدين
 انك انت المفضل الغبير الغسيل يا وال فد اقبالك اليك لك الاستجاود
 فذكر لك يا شحرك فذكر لك دام السماء مالك يوم القناد سندك سائرنا
 ان يحفظك الذين سمعك بسنود الغيب وشهاد انه هو المقدر ان يفاضل يا ابا
 اسمع نادى الباء وقبيل الساء مرة الاخر انه يودك عما ما يرضع عبرت
 قبله بين العباد هذا يوم فيه فاحت نعمة البيان من الاسمان وظهر ما كان مخفيا
 في ازل الازال انما لتبنا لك اجر لغائى واخضروا امام جبر واصفان ذلك ان
 بشهادة فقر الاحبود والقيام له مرات عظم الالبر ففتح على من فر اصر سما
 ان ركب هو المقدر المحماد فذكر ان تضلعك المر امتنت برينام يوم

به اثر الرجال تسلسل ان يديها على استقامته لا يتبدلها ظلم الذين كفروا
 من المبدأ والى ال... وسئل ان يتبدلها ما تنفعها ويقربها اليه انه هو العزيز
 وازد ان من عليك بذكر الذين ذكرتهم فربنا بك ان يات من هو المقدر على
 ما تب دلالة الله الا هو المهيمن على من الارضين استسلمت يا محمود قد اتى
 يوم له والقوم فرحوا بسبعين منهم ام هو لهم عن القرب اليه الا انهم لا
 يفقهون قد اعتنقوا مع اصنام او ما همم ولا يشعرون قد فتنوا ربهم
 يشرق احرار في اعيانهم نطق انه لا اله الا هو المهيمن القويم ان اذ صيحت بما
 يقرب اليه ويرفع به مقام العاقبة بين العباد ان ربهم هو مال القريب والشهيد
 يا محي قبحنا فخر الابرار في سقلا اليك فاطقنا بك بين عبادك
 استكملت بصريح عاقبتك في قولك انك حينئذ ستا قيدا في اياك ان تجتنب
 كبح منتقطعا عن حجك متمسكا بحب فضلك اشهد ان بكرة فقلت ا
 الكائنات الى الفوق ظهورك والكنهات الى الباطن قربك لا اله الا انت الغفور
 الرحيم يا محي قبحنا فخر الابرار منظوم تغلنا فربنا فربنا فربنا فربنا فربنا
 عالم راندا الموحيم وبها يعفونم والتبر بهم ام منسجهم ورائه ستر قبحا نذيرهم
 ووجه عالم ذكر نوديم انجبه راله جوهر ياشن بطران رجاه من سقود خراب علل

کلمه پنجم نسبت و چون تجلیات انوار ظهور عالم را احاطه نمودی هر چه از خلف حجاب
 بیرون آمدند و بقیه را تا چندت شبت نمود که است بقبیلین را منع نماید بعضی از بزرگان
 حالت هم اعانت نمودند و بتحریر یک اختر شغرد و همچنین بنویسند خضر فرد الله الرحمن الرحیم
 چنین من استبرع عرش ظهورک الفوق عزة و ذمت داره و قدرته و بزرگت و
 رده لا اعلا کلمات استکمال الله الملكات الملكوت یا سکنات المسکین
 ابحروت ان یوید عبادک علی الرجوع لیک الالباب لدر باب فضیلت کلمات
 انت المقدر العزیز العفوار با همی تقیر هزار و هشت سینه خلق ابراهیم که
 حصر میباشد آن در بیان او ایام شغرد و جدال و نزاع و است و در هر دم خطا
 حذر لعن و تبرین و غیره و تمام آن را در یک روز تمام کرد و لعن بالک و حو نامت
 عبادت میزد آنچه را که هیچ خطا را اول دنیا الی حدین عهد نمید و صالح محمد و بعضی از
 با سزاالم بیکر حرات و در سزاالم ان شت منوجه اند قدر تقوا الله یا قوم هذا
 یوم له لو انتم تعلمون و هذا ظهور الله لو انتم تعلمون لا یذکر فیها الا هو شیخ محمد
 عباد مکرورین الذین شکر حق الله سرکای عشرتک و اخذوا من ید حو لرح
 عیا تر خطایه لهم و لعن کسب هم من الایام الموعود برکات انتم که عباد و بیچاره را از
 او نام قدر حفظ نمایند یاد با و با هم ضرب ششمه قبل شوند و اعرافان

جلال محروم نمانند آن که بهر المشفق الغریز الودود طوبی است کما فرست
 تذکره الذکر لیکن باقی استجد مملوک العسیر المجرّب یا عیرا کما یستأثر
 و کعبت الله شری و ذوالعنه ساطع و بحر همه سواج و القوم الترمیم النافلین ^{الکر}
 حرب می مقام رسد روح مالواه فنداه را می بندد و بتقدیر ذات تزیه
 کفایت عرف می کشند هر اینه در بوم خورشید با بر بید طیفه جنبه ای
 فائزینند و عند الله از راه توحید حقیق مذکور محسوب است از این مقام غیب
 محروم مانده و العبد و خسر عالم کفو مالک قدیم مذکور بعلم است
 الا و هاتم ستمها سجده الکتف شد پس ان بوفعت و بکیت کخیر الاله
 و الاله انه علی شیب قدیر یا جعفر مالک قدر فخر عظیم لازل تحت خط نصیب
 چه امام وجه من غیر ستر جفا نم و شریقه قدر الاله زمین عباده که ^{العدل} نظر کرد
 لیس طره و افما نزل من سماه شتیف و فخر ایام ایست توزیم نور سیر
 ثم انزل من سماه کربک یا بقر بهم الیک و یجذبهم الی الله فترک ثم الیست
 هذا منقر لا سماء الاعظم و کربک الذراعاط العالم انک انت المقتدر ^{عنا}
 نشاد الاله الاله انت الفصل الکریم یا عبد فیرحم یوم درین طاهر و تحلیات ^{الوار}
 نیزه وجود و لکن القوم فضل اعظم قدر بند ما احر و ابه و اخذوا ما نزلوا ^{عنه}

الا انهم من الاحسن بين خلقنا بسبب اذ اوجدت عرف القميص من كل امة
 الرزاق اسئلك ان لا تخيب عاقبته لا ضعيفا لك وانزلت على اجناسك الذين ما
 ما منعتم بحجة عن التقرب اليك لاسطة العباد عن التوجه الي اواروجك انك
 القياض لمعالي القدير يا حسين فذو لك من احسن خلق الله عز وجل انما
 نفع في انصود ومرت الكتاب ان يات بهو العليم بحكم هذا اليوم فيه الحمد للكتاب
 والارض خلفه لثمنها والبحر لاله طوبى لمن عرف قبور فاكلك احمى ما مفصود من في
 السموات والارضين قد سفيلا الالعبت الرج من الغيب بشهره الكرم التبريد
 جهات مقبلا الى شطر عفوك لربك اسئلك بالتمام الذي تشرفه لقد بك
 واستقر عليه عرش عظمتك ان تجعلنا طعنا باسمك بين عبادك يا محمدا
 انك انت الذي لا يمنك شئ من الاشياء ولا اسم من الاسماء الا الله الا
 الاجر القديم يا مظلوم اسئلك باسم المهيمن القويم انه ارتفع على
 لا ينكره المنصفون يشهد بذلك عباد مخلصون طوبى لغير خرف حجج الاله
 ولعقار النقطع عن ضمام النفس والهوى سدر اسم تشارك تعالى ان يحفظك والاسماء
 من شر الذين اشتعلوا انوار البغضار وليت لك اللهم خير انزلت فرسانه ابن
 قد اربنا عبدك وابن عبدك قد عت بقبور الى مشرق ظهورك اسئلك

بلای عیان فضیلت بانوار امرک بین عبادک ان تجعل من الذین نصرنا امرک و نطقوا
 بشانک بین خلقک انک انت افضل المقدر العزیز الحکیم یا محمد قد حسن امره
 نور الہدای فی سماء فضیلت طبع و افعال حقیقت مستقر طویذ ارکلا نفسیہ حجاب
 اور المنع منحو و سجات اور الرحمن نازنا انت احضار باسم مالک انام معدوم
 منحو و قصد تمام منحو کرد او کت سفیدہ حمرا و مدنیہ نور استمدت بشارک لک ان ^{صاحب} لطفہ
 الاذان من القصر العاذیہ بیسما ما نزل من سماء الفضیلت لعلنا انہ یجوا ^{المفتیہ}
 العلمیم نجیم جاسین فذ قری قلبہ البہ ایات و ذکرک ما یقربک البہ کل ال ^{حوال}
 بدار عباد و قلب الہدایہات مقدر داریر و سماع راز و قصصہا کافوہ تامعاش
 قریب و درتس را بساید و نذر حضرت مقصد در ابش نید قد لک الحمد یا محمد یا
 مذاتک ار غیر انارک استکات اسمک الاعظم ان تو فخر علی خدمتہ اولیایک فی
 بلادک انت کفضل الکریم لا الہ الا انت العلمیم الحکیم یا حسین انارک
 الایات و الہدایات و دعونا العباد الی اللہ رب العالمین من الیاسرین مع
 و اجاب منہم من کفر و عرض الی ان اقر علینا بظلمت حسنا بہ لصفحة و ناصح السماء
 سواد ان یؤیدک الفضیلت و یجعلک من الذین یا منہم شہرات عن صراطہا مستقیم
 و ینارہ العظیم البہا و علیک و عا ربنا من لدن عادل حکیم یا ابا القاسم

یا دیک المظلوم و یوصیک الذین آمنوا بالانامه انصر حلیا مسطح الاعین
 لاهل الاکثر کما یوسف العنایه للذات ان ساجده مسطح کما عبد من کل جن
 انهم اذ او جدت عرفیانی قد لک الحی یا مالک و سلطک سما و لترز اولیست
 اذیر الذین عخلوا عن امرک و اعرضوا عما خلقوا لفریامک انت انت الغفار الوهاب
 استار العیز العظیم یا غلام قدیضا طیاره لک لفریبک در اظهره انهم
 فائزند بکوی عظیم است و امر عظیم مستکین با ساقا تبارقا کجیستند
 لربک تر لک ان مقام اذ لک شرف و قد اوق اعلم ان من فضل مقام را با هم
 علیان حفظ نما و کن من است کیرین یا افاضلک حق حد صلایه در است
 و دار و له اولیا رخا را با و کار رفیع بد بعبه اصع و لفریاید انت و لک ان مقام
 اسماء فارغ شود قصد معارج قربت بقایمانند ایشانند اصحاب صفینه
 مدینه و جراسر شریفه حلایه اللهم لمن عبدک امر به فیرت الیه العزیز الهمد
 او با فرسخ اباد کار سلطه ازل و لک محبوب فائز گشتند شد است بارک تبارک
 ان کفایتهم کمبوده و یدهم بقدرتہ بی طعنه ثباته العزیز البدیع سقرت
 هر یک بغیوضات فیاض حقیق فائز و تذکره اولیا که منال الذین با ذکر است
 انهم لیسیر جواد و یکنون امن الفائزین عباد و اما ان ارض طراکتم مظلوم مذکور

ولعنات محضه فان منسبنا لهم وحريتا لهم نذكر اولها في فرج آدابنا كما
 يقربنا اسمهم فمن تبارك الله مالك هذا اليوم البديع يا عبقريه مالك القدر
 يذكرك في المنطقه الا ليريشك سابقه لا يسهل من قدم امره انه مهلكه الكرامه
 سبحان الذي انزل الاليات واظهر البشوات انه هو الغضار القديم لا ينزل
 من شئ من من اجبه بسبح ويريد العياض الكبريم يا قديم اذكر من ستمحمد
 اما ذكرنا اولياتنا من قديم من بعد امرنا بهم بالبريه ونينا سم عن الندوة
 الناصح لعليم يا محمديه اذا فزت باماري سحفت ذاك قدر البريه
 ما ذكرنا اوليتنا بين ايدى الغافلين اسئلك ان تقترق كل الاحوال عني
 بجملك البنين انك انت ارحم الراحمين اما ردنا ان نذكر من ستمحمد
 ليحذبه اللسان بقربه اليه المقدر الفايده فلك الحمد يا قديم قضيت نام الاله
 بما اوردت قبره نور معرفتك وزيت ميعه بطرازه احضره عند تجلياته
 اسئلك ان تقترق من كان عظماءك لو ثريانك انك انت المقدر على
 تبارك ولا اله الا انت العزيز الحكيم يا ان العظمه اذكر احوالنا كما فرسنا
 والنون الذي سبج قديم اسم ليحذبه الدر الى ملكوت بيانه البديع اما امرنا
 بالبره والتقوى ونينا هم عن لسفر الفحشاء شهيدك كبر ويزبر وحرر ان

يا وذن
 سدير

العلم من الناس من سمع و عباد منهم من سمع و عرض الا انه من لطا لمن
 طرد بالثنا فرت بالعرفان في ايام ربك الرحمن تعالى هذا المقام الرفيع نسئلك
 ان يؤيدك على نصرته امره و يقدر لك ما يكون محققا لم ينزل من عند الله ان
 الفرد الواحد الغير الموحى لا يعرف عن علمه من شئ فهو ليس بصير بالابناء
 من الزاد و النور (انما ابد) قد حضر اسما علم امام العرش و ذكرنا لم بما لا عاد له
 عيان الارض لا الا انما شبهه بذلك من تنطق في حاشا ان انه هدية لا
 الا انما المنعم المعلوم المعطر العزير الحكيم حسين اشكر ربك ثم احمد الله
 و ذكرك في كل جملة الله عليه حيوات العالم ان ربك هو المستوفى العرفان انا و غيا
 القدر الذي الظهور و امرنا هم ما في نعم و تقربهم الامتعام تنطق فيه الاشياء
 الملك لله رب الارباب ان يفتك سطة القوم عن القوم او يخرجك
 ما ينطق به اسن الثمار الذين نبذوا كتاب الله و راى متمكين ما عندهم من
 الغصص العاذبة التي تمنعهم عن التوجه الى الله صبح الزار كذلك تنطق
 عظم فضل من عند ربنا المستوفى الفياض يا عبد الله ار اول ايام الاحسن نور
 مبين و نعمت ظاهري و ما عده نازل و لكن قوم غافركم اعلم ان في طيبه
 شد با يد ارض جبهه الله سلك نحو افئده و قلوب اباؤا علمه بالحق

مشرف نماید و باقی اعراض را ندانست فادرو توانا طوبی که کما قبلت منبت
 بیوم نمه مالکیم الماب یا کریم کریم و بجن عظم مسخیر یا ابن بعیم و بیست که
 نذر مولی الورع عالم را اخذ نموده اشیا هر یک بگردن ساطق بفرستد ظاهر
 در عباد جدید نماید شاید از فیض نور اتم واسم عظم محروم نماید ان
 ربکم لفضل المقدر الفیاض لا تخزن من شیء انما ذکرک انزل لک ما
 تكون باقیا بقدر الاستعداد اشکر و قالک الحمد یقتضی العالم و لک البهائم
 یا مالک القواب یا عباس نذر بر منکر را باذن باطن صفتها نامه
 یقربانک نیز فایده یک سجود یا طلوع بها الاله مویله الانام شد
 ان یحجر الغضبه کونرا سجود من بعد فیض لعل و انه مویله مقدر علی ما
 یست و بامر اله الراحط الا لشکر قدر ارب نزل مستقبل الیک مستحق
 باسمک الذی یخرجت من البلاد استملک ان تؤید علی اعمال منصرف
 به اعرف ضانک و الله قبولک انک انت المقدر العزیز الوهاب یا
 اجبانی و من شکر اباد نذر الورد و جمیع احوال صر ترفع لارال با و یا مترجم
 ذکر و یا عمده سجود به شاهده بنیاید و یا اصفا میکند از ذکر علی مقدر
 میفرماید که سجده را که قلم از ذکر عشر حضرت یا نصر آ فذاته انصره و انکر

لا یفقیهون امر و حق ظاهر و ناصر عالم محبوبه اول بشیر رحمة هست و همچنین
 اخلاق مرضیه طوبی از بکار عبیدیه استقامت فائز است بشیر که با عند
 القوم اورا از تو صبحی باز نداشت او است زبیرا و صحاب سفید خیر الذ
 ذکرناک لشکر ربک العزیز البصیر یا عبیدیه جمیع عماد از ضرب نظر
 ظهور بالمشهور بوده هستند و چون طلبیده صحیح صریح است از آنکه
 و معرض الامن باشد از حق طلب نیز از حق بخشند تا مبد عطا فرماید
 ربک یا عالمی بعد منها کزنی است عرف عنایت است مالک ایجاد انا ذکرنا
 من قبله فی هذا الحین ان ربک هو العزیز القضاک یا احدی از حق است
 (کتاب) عنایت را شنیدیم و تکرار نمودیم حق صد جلالة ما و بسیار ناظر
 و از بکار هر یک مستقدر است مگر آنچه را که هیچ چشم نمیباید ان فائز است
 از حق سبیلیم عالم نالایسته ان را تفسیر ندید و بتباید سبیل کسک است
 بگذرد و قلبت الی جوهر نطق است ثانی بین الالکله با محمد فی الفایده (فردی)
 قدر الامر انما یغیر الاله فی نفس من حفظ فرما و بنور بر تپو خیزن و ار لک
 مالک فرم حکومت ترا ذکر می نماید و لارال اجبر شرف عنایت لانما یقو
 بوجه هست پس باز بسبب جنت را دست عطا فرما اینجست کت را از

كل على عالم حجة با مرود فرمود و بالولع مائة نعمت و الالاد كخصر من ذر توت
 نخب شده و توانا الالاد الالاد العاصر السبا و من سبها و عاصر عبد
 و عاصر الالاد سبها فان ذلك انما الالاد الالاد سبها قالوا حبك مع الذين سبوا
 الالاد واخذوا ما اغروا به من كل نهر من الالاد و مال الالاد و الالاد الالاد الالاد
 الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد
 فذات انما كخصر و ذكرنا مرة بعد مرة العباد الذين سبوا و اجابوا بهم
 العليم بكم ان قبلة سبها كبري برسان و تجليات الالاد الالاد الالاد
 و ان جناب سبها عليه بيان و وارد و چند در خط كبري سبها سبها
 غرض الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد
 و انما الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد
 صلت الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد
 المختار الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد الالاد

فمن اب جناب سبها الالاد الالاد

۷۴۸

بنام خداوند توانا در این ایام که ما در ظلمت و نور عدل سبها قلم الالاد
 ذکر می نماید و سبها یاد در لغو سبها و الالاد سبها سبها سبها سبها سبها سبها

و شایسته محراب محمد و کتب عالمند آنچه که سر در نهنم از ان در نوحه و نادر است
 بتا لهم و من استقیم از بکار دنیا فانیه و نیز از عوالم باقیه هر که استند و عجز نیست
 که با این علم و افعال خود را از این جهان بکشند و علم هر چه بیوج الهی است و بیحد و شمار
 استعدا که نسبت اباد بهم بقدر ان ابناء الرسل یصلون علیه و یسلمون علیهم و السلام
 من قبلش سره انهم من الجناسیرین اما خطه کینند چه سعادت غفلت این بفرز را از ان
 منحصر خود میدیند که حضرت رکن روح مایه اوست و فرمیده الصالحون هم و انهم هم
 معذک علی ما عملوا و ارتکبوا اما ارتکبوا العلم به فاج المذاک و انما ارتکبوا الا
 و القوم فرغ غفله و حجاب انه اخذ الرقبه و قدره امر کانت صبره
 و سینه و صدقه بوف باخذ الذنب الذی ترعها انه لمو المقدر القیام ان فویم
 الی شهادت است سینه و چون سئوال شد که جعل این نفس معتبر است یا نه
 و معتبرند بر این سکه او این برکت است بشاید بر این خیرت است این است شریک می کند گفتند
 بر امام زمان صبر بچ کعبه و حال این حسین امام ارض صداد که جوهر اوست شریک
 الالفه الله علی القوم لعل المین فاعبروا با اهل الالبصار فاعبروا با اولاد الالبصار
 طایفه است انست بالله المریدین الغدیم فریوم فیہ اعرض الناس عن خیر الالبصار
 مالک الغیب و اسمی محمد به بعدایت زبانه از بحر ایست آید بر بحر فان جویب

عالیست فاکثیر در عفتت جلا عنصر که خود را علی بنیامند تفکر نماید موقوف نشود
 که در یک کلمه از کلمات غیر تفکر نماید میفرزاد و مال گشتن است کلمه قدر لغت
 نقیض اهلارض در صحت قائم ضمیر نیز و بعد از مطلع نور احدیه بعد از اقلیم سیرت
 به جمع فلا در سخنان است باقی است الراء المعانی یعنی نفوس سید خود را بقوا
 نسبت میدهند در همین جمله مبارکه از فرمودت بصیرت یضاهف تفکر میگویند باقی
 قیام سیرت الراء الیوم صبر در سیر الراء بعین صدید نظر نماید و جمع
 و اغصان و افشار اشارت سیرت طاعتین به تمام سنگین و احیای طغیون عاقلین را
 میباید مذلک سیر مبارکه در احیان با علی التذاه اهل اسحان باقی را
 و عورت میفرماید عجب است از قوم که باین دنیا که خط است زانند منور و از حق
 نیز کلامین است بانه ان تیغادر اقوال الذین کفرنا و احمالهم و یحسدونهم المعطر اللیم
 الذی رفته عا عرفان منظر لغت و مشرق حید و مطلع آیات و مطلع علم العزیز البدر
 تبالی عوم تبی و الهمم داخذ و الهمم لوف یاخذ هم لسه بقهر من عنده و سطر
 من لدنه آکرم الازد الهمم حکیم نامرات در سخن عظم دارد و بطیاط مظلوم
 فائز شد و عرف صحبت از او سطر و نفوس سید در او نده کور و مویض صبر
 از سماء احدیه آیات مبارکه نازل است الراء در این عالم و جمع عوالم

ان فاشركوا انه لهو المقدر المعالي العزيز المنيع انا نذكر سيدنا قدير على سيدنا
 ان يعضه ويقر باليه انه لهو المهيمن القويم يا ايم فيما ج بحر اللطم وارتفعت
 البحر والشرف نعم الفضايل استرر سيد الرحمن على عرش الملك العزير
 الجبروت بل نفس سمعت نداء ربها واقبلت لتلقها الى الله ما كان يات
 وتذكر من سنن محمدا صلى الله عليه وسلم يذكر المظلوم الذي يبيع العبد الى الله مالك التيب
 يا محمدا اليوم فترين بذكره كيت الله العزيز الودود قم عا ذكره وثناءه ثم
 اسئله بان يحيا مستيقما على هذا الامر الحوم تالله قد اوفيت من الظهور والسر
 اودام العباد وفضلت من افئدة العرفاء واورثت من الانس والانساء
 السلام والرحمة تسبى بحمدك ربنا الاسم اعظم قد كلف الحمد يا مالك الوجود
 جليل تقبل الياك ويا فاقب اسمك فخرت باسمي وظهر يا مولانا يا رب
 الحق عظام العزير انا نذكر من نظرية السجدة اعظم من سبب محمدا قدير صامع
 نداء مالك الاسماء في هذا عالم من عوالم رب العالمين بر العليم قد خضعت للاداء
 نداءي والبرهان الهدى الوارث الفخر والوجه للوجه الى ملكوتك يا قدير كبر
 والسان الثناء بحمدك اذ افرزت آياتي ووجدت نفحات ذكر ان احب اليك
 انه لهو السميع البصير وتذكر من سنن محمدا قدير صادق لياخذ نفحات آياتي وتقر

الاطال ولا يجروا وانا العفوص الكريم انا استغفانا والذين اخذتهم كرحيم
 آياته وذكرنا فخرنا من عند فخرنا الكتاب المبين ثبت يد رحمتك وتوكلنا عليه
 انه لم يعطر العزير المحميد لم من مالك استمع واعرض لم من مملوك فوجه الافرقت حكمة
 الرحيم طرب بسدره نالت اليه يعرف تصدق من فطره ومن عظم من فخره ومن عظم من فخره
 فذكر من شجر من بيك فخرنا المقام الذي استعبرنا من القوام الا اننا انما انما انما
 المختار حسن فخرنا استشهدنا ايضاً صفاً فسر سبيداً من سورة الانام انما انما
 نافع من حبيته اهد حرم الكبرياء والاهل بسراويل الارباب من يدك مالك الذي لا يورث
 الصادق العزيز المنان فخرنا من فخرنا سلطان من فخرنا انما انما المقدر
 روف تله الاض من بسبب الذين كفروا بالله مالك الماس انما انما فخرنا حسن
 استمع نداء عالم الله العلقن من يد المقام الا اننا انما انما الكريم فخرنا
 ان سببنا بان بوقفة فخرنا به علمه ان يكون باقياً بمجاهد اسمائه فخرنا انما انما
 العلم قد يا مالك الفياؤ وسرنا العباد اسمايك سماك المبرين
 الاسماء بان تويد في عبادك انما انما تقدر له ما قدرته لا صفنا انما
 انفت المقدر المتعالي العزيز انما انما انما انما انما انما انما
 من منظر سجدة الامم ويدعوك الى استخرا الارياح ان استمع النذار من الان

لعمر انه يجذب الى مقام معجز عن ذكره الاقلام لبعما كعقاصد قصد المتخصص
 ولعارف عرف المعرفه وسالك مسرع يخلبه الى الهه فالتق الاصباح انا دعونا
 فيجد الاحسان الى الحسن من الناس من سمعوا قبيحتهم من اعرض ما سمع
 غافرتا ب البها من الله على اهل السماء الذين نبذوا العالم عن ذراهم وقاموا على
 خدمته الله بالانام ان باقير الاطال ان اذكر من سمر بهم المتخصص ليخدمه
 ويقره فغالب الى الهه العزير بحمد طوبى لك ما ذكرت في رايهم ربك من انبياء
 الذين نفعهم لصوره يرضع من اسما والارض الامن شاد رب المتخصص
 القدير انا ذكرونا كذا في التوجه الى الوجه فينا طلق نطق ثناء وريه العزير بحمد لبعما
 لذخرها سبب حيز المخرم ولذخر قوة توجه الى صراط المستقيم انا باكر من هذا
 المقام على وجه عباد واما في الذين يابنذوا عينا فمروا في العبد الذي اخذناه
 عنهم في ذر الترة والابنجد ناله هذا عهد قد اخذه محمد رسالت الله في منزل السماء
 عن من اسلمت والارض في هذا كل منصف بعينه ما جرد ان افترقا
 ثم اذكرونا ان ريكلم الرسله البين الحكيم في ذر نطقه وعلمكم ذكره وثناءه
 انه لهو الغفور الريم يا امان ان افترقا في رايهم لبعما لا يعادل في ذكره غائره
 الارض انه لهو المحصر العليم ان اسكن ريلن في اللب والابام انه يسمع

لا اله الا الله العزيز المنيع يا مودع كنس سرور و دار عالم را که حضور سید را نشود
 مذکوره که در کتاب اشباح لایح آیات بدیهه منسوخه نازل است بیغیر آن که اشباح
 الله مدیوم الملک الملکوت باید بجناب کمال حکمت سیرا بجز علم حیات
 و عورت مانند امر تبلیغ امر اعظم امور است باید هر چند که با عانت علم مبارک الهیه
 نامیرین بیدار شمایه و مردگان را درین جبهه یوسف کنت حیر عظام و آید اکله
 حق لوجه و خواهد بود بجز حیات و علم و حکمت در آن است در انجا که گفتند
 و فانه نفعی تمام و شب من سجود را حق بیستیم ان عبد را سفحات ابام حق و سطر تا
 دیگر را موفق قرار باید با جمال خنده و اخلاق و صفات مرخصه و با مورد که در ارتفاع
 احد و ارتقا و ذکر ان بخش سکیده و در ساحت حق هر شایسته حیا و یقینا
 مذکور بود چه در جمیع احوال و احوال منب خود ذکر نموده و می نماید آنکه که در انجیر
 که در المعطر انه که در الکوم انه که در المنزل العبر بحمد انان ذکر فر افر الکتاب ضلک
 ان ترسمت و امنت بالله العزذ انجیر یا ان ترسمت انان ذکر فر افر الکتاب ضلک
 بانک خلقتم و خلقت العالم و زقتم و زقتم من من العالم و انت الذی ذرقت
 بعلمه من عندک و ایت من من العیون سفحات آیات استکسانه در العالم
 سلطان الاعم با سید الذی از انطق لخلق الاستیما بذکرک شاک و اذا

تتحرك تحرك الحائات شوفا لا فائت بان اغدر لي ما تنعق في الدنيا والاخرة
فما علم من عود الملك ابراهيم ما ينفعه فاقض لي حجاجك يا سيدي لفضلك
انت المفضل للمساكين الفقور العطوف

هو انطلق من هذا الاقلم بسين في قمر الالاع ان اذكر ابتداء ضياع ووراثته
لعمركم انهم طاهر ابا برهم من غير ستر و حجاب انه اراد الاقواء و رؤيته تعالى و منع
حكمة من عنده و ما اطلع ابا الاله ربك ابراهيم منهم من فاز بهذا التمام الاثنا عشر
من ابا و العطاء و حين القربى الوصال ان فخر ابا اسما استفنا لم نذ اننا الا
و عرفنا لم فقير الالاع و هدينا لم الى كراه الحسرة في ذكركم بذكر الالاع و له ما عنة الخلق
سيرة بذلت من عنده ام اللنا بكم من ختم من شرف لفضل وكم من فقر صريح الالاع
بحر النسا بخصر و ان بان ان الذين يمنوا من البحر الا عظم اولئك احقر العباد في
الزور الالواح ان اشكروا الله بما تحرك على ذكركم البيراعة العليانة لغير
الفضائل توهموا على نصره امر ابراهيم بالحق لله و ابيسما و قولوا يا ملا الالاع و ان الالاع
و ينطق فيها مالك الالاع ما صحت به الصخرة و نادت استدره على ايع الهام الالاع
ان تمسككم جبارة الالاع و فر اعنة البلاد عن امرها مالك الرقيات ظلمت علماء الالاع
الذين بنىوا امرها و اتهموا الظنون والالاع قد ناهج من ظلمهم ثم لله لغير

يشهد بذلك لو ابصار قولوا يا قوم ما حجتنا انتم حتى يردت من قبر يا اعداء
 عن الذر اذا انطق الاشياء والملك لله الواحد الغفار لعمر الله شهد
 ظهور من قبله كتب اسمه يا اولي الباب فخصت كتب العالم للكتاب العظيم وشهدت
 السنن والامم الفريدين والاعصار من فدهمى وظهرت آيات الظهور اذا اعرضوا عنها
 الا ان الفقه منه بقدره وسلكنا ما جازوا من فقه وانفقوا الاموال لا يشره الفقه
 لذكر فقهنا اظهرت فقهنا لغيرنا ابا وجادنا اماناتنا تراحت الافاق فخصه عبد الذي
 سبى بالبحر من ذكر ما انتم عليه من ذكرنا لم يكتبت امام وجه العالم الا
 الا الامم امر الولايات فمقرتم لكتاب من قبر ومن بعد وذكروا الذمى من لاد
 ان طمونا الغضار له ورحمة ولو كلوا عليه في حال انه لو ندلم ونصيركم لعلمه
 عنده وبنو المقدر المختار الهما اللامح من افي سماه فضع عليكم وعلى الذين ما
 اخذتم من الله لونه كان فاصح مقار

فتح اباد جناب ميرزا محمد رضا عليه السلام
 المهرين ما كان ما يلين ليدرك ما يدرك حضرتنا لك المعلوم وعرف
 لعبانته له فخصه واحد بعد واحدانا وجدنا من عرف رضانا ورضنا لبعنا
 بهذا المقام مقامات العالم وظهوراته تشهد ام الكتاب في هذا المقام ان

قدان کتاب سبطی فی العالم ویدع بعد الی الایام اعظم کذلک العموم فیهم من السبق
یا بعد علی سبب که حدیثی مفصلاً بیان کرده ایم و عرفان و ظهورش فاشترقی
استند که در بعضی مذکور و ذکر کرد در الواح که از قلم او میسر است و البته
حفظ این مقام می شود و نیز در کتاب و حدیث امر مالک استقامت
و یونان که ایدک من قدرت است او المقدر العالم العظیم عالم را اعتبار ظهورش و ایام
منجیب باشد که در شرق و غرب هر سطله علوم ربانی و غیره و جبر و قدرت و وقت در
ظفا و نور و احکام و سوره شفاء و لکن همه متعین بخیر و انبیا و شهادت و اقدیم امر
من عنده یا الله انظر الی الوجه ملاحظه نماید قدرت الهی فریب یک که در انفس
بجز انفسها اقدیم و غیره انفسها از خود و چه مقدار از امر او در امر او است و سلسله
نبار راجع معذرت که بعد شنبه شد که در مبارکه بر شایسته دلخواه است بر آنچه ذکر شد
در ارض صادق ملاحظه نماید و انجیث اعظم که سبب علت شربت و نوزین ترین لوج
بدترین عذاب اخذ شد بیانی که جمیع من فی السبب از او اجتناب نمودند و ذکر
عالم که لا اله الا الله سبب ضربه اندر شنبه شد و عفت خود باقی است هر چند در این
طایفه ظاهر نیست چنانکه کاذب که بصورت بود و سبب علت ضربه بود
نیافت و غیره راجع و همچنین نفس را از بعد و برقع اخذ شد و لوک استماع

الثالث معذرت آنست در ضلالت قدیم بجهت بیستند در این ظهور عظیم حق جبار جل جلاله
 فعلت نداد معذرت که احدی تشبیه است. الا من است آیه است نمل از قد حق کبریا
 باید که حکمت نیست که بماند بفضیلت حق جبار که مطمئن بعضی از نقوش حدیث است و مصطفی
 و خافت است بده میزند و این لایق نبوت است چه که مرگ قسم است رسیده و سبند
 در راه حق دارد و در احوال و حسب بجهت است لعیر است و کلام مخلصین بگذرد از کوه کعبه
 است حق غالب و قادر و مقتدر بجهت و خوار بود من بقدیران بیخ ما را و باید که
 و اطمینان خاطر بر نهد بگو شهادت است عظیم و از کبریت احقر تقیست و کیا نیست
 نصیب است که بجهت نیست و در شتعلت النار فر الا قطا و لكن العذیر اطفا با بقدر
 من عینه انجاب باید که روح و درین حکمت و بیایمانش تنگ کرد و درید و از این
 و ما و از راه و اها علم و دانای تبدیل نماید تا که بطرز از دانش خرمین نرود و جلال
 علم پرورزند. کذا و لکن کمالا منقطع عرفه و دام اسماء است احسن آن زبان شنید
 است کمالا و که گویا از اضر کلها و سوف بر فکات تنطق الالاسما و باقی است
 خذ صدک و خذ صدک و قیامک علی حدیثه امر الله رب العالمین البیاء است
 من افن سنا تا به ال اعظم علیات و عا من جماع سبع قول است امر الله العزیز
 انا ذکرنا که است کلام من کتابت و اجبتا کانت من حضرت تا به که امر مظلوم فریدان

والكريم كل ذلك من فضلك ان اعرف ولكن من اشكرين

فتح جناب مسدوخ اعدى به الله

هو الطاهر الناطق العليم حكيم شهدت مدرة الهنتر لمن ظهر طرايت
 مانه لا اله الا هو لم يزل كان مفضا عن الذكر وانشاء وقرنها عن ادراك من
 الارض وسماء انه بر العيب الكرين الرمز المحزون وانه لهو الذا تزينت نذكره كتب
 العالم واية الرحمن في العرفان يوم يقوم الناس لرب العالمين باوجهه قهره
 له المظلم وقرنه العبد القائم له الرمش انت الذر غرفت ما عرفت انه
 ولطقت بما نطق بالعلم الا بعين الارض والسماء طوبى لعينيك ما رايت
 الا في اول ذلك كما سموت نداء الاصم ولقباك في قبر القبر المنيه انا ربي
 وهدياك واسمعتا وعرفناك نداء الذي اذوا فخر نزع كل من ان ضطر في اول
 عالم وذل قهره عرف ونف كل حيدر بافخ في سبع انا وجدنا من عرف
 وذكرناك من قبر وفيه الجين الذي خلق فيه محم اظور على غصن الظهور انه لا اله الا
 انا العليم بخبر ان افرح بهذا اللوح الذي تصدع منه عرف عنيت الرمز في الارض
 شربنا ذلك من عنده كتابين ان اشكر كما يذكر لك ام الكتاب من
 المقام الذي سبب لاسما وحنسرت رب الله رب العالمين قد فرزت بما لا يتقطع عرفه بدوام

القطر

والقصود من هذا السمت والارض قد كنت صمتا انطقا هذا الاله
 وكنت راقداً انطقا الصبحه تترار لغفت بالحق كيت قاعداً ان فتك يد قدرة بيت
 المقدر العذير من قدر ان شدة يخلق لهذا الفضل العظيم قد لا حول ولا قوة الا
 بك يا عجز العالم ولا حول ولا قدرة الا بساطك من اعظم كذا كذا فطرت لنا الاله
 من عمان حجة ربك النور الرحيم قد قدر لك من الاله ما تفرح بانفذة انهم
 بشهيرة الابانك سمعت النذارة و اقبلت الافق الامم اذ اعرض عنه
 على العبد البهائم عليك وعلى ضحك التوجه اليها سحاظ غنابت ربك الكريم
 بعناية ربنا المتفرح بهذا الذكر الذي يجزيه المخلصين عرف قميص فضد ربهم المعطي
 العزيز الحكيم انما تذكر العاشم الذي تذكر افر كتابك ليخرج بذكر الله
 الميسين القوم يا باسم ان اسمع نذارة ربك الاله من الافق الاعلى على
 البقعة النور انه لا اله الا هو العزيز الودود قد خلق العالم لهذا الظهور
 الاعظم في ظهرنا الحق اعرض عنه كاذب في و المله كاذب ما مردود قد يا بلا
 الارض نذارة اليوم الذكر والشتاء نذارة هذا اليوم النذارة كيف اسمع لا سمع
 هذا اليوم فيه ناز الافق الاعلى بانوار ظهور مالك الاله اسمع كيف اسمع لا
 لعمر نذارة اليوم البيان انتم صامتين وهذا اليوم انزل الله ذكره في كتابه

ولكن القوم الكثر هم لا يعرفون تلك بعروة فصار يكذبون يشبهون
 عنانية الحق علماء الغيوب كذلك لفظ تلك في فضل من عند الله
 مالك الوجوه ونذكر من شجرة في ملكات الاسماء والذرات اذ ان شجرة
 حنظل المحنوم باعلى ان استخرج الى من خطر شجرة انه يذكر كماله في قوله
 والقرب ان فتح بصرك لترى امانا في البر والارض ثم انظر الى
 لست انا الله المهيمن العظيم قد ياملوا الارض يد ايم فينطق الاشياء
 كلما الملك لله مالك الملوك انه قد ظهر باحق بدون ان لا تقوم منه حمود
 العالم ولا تخوفه مدافع الامم ينطق باعلى السماء بين الارض والسموات
 قد اتى المقصود سلطان شهو فم بالاستفانة للبر على امر مالك الارض
 ثم اخرج الاحجاب بملك سلطان الغيب الشهو اياك ان تمنعك
 حجاب الامم عن الاسم العظيم ان النظر ثم اذكر اذ ان محمد رسول الله
 اكره علماء العصر واذا اتى الروح اعرض عنه علماء اليهود لو انصف احد
 اذ من اسم البره يقوم ويصح بين ابناء هذا الاسم الذي يربح
 المرصد الا حذر حمية ربهم العزيز العفوق لو ينكر احد هذا الامر بارام
 ثبت ما عنده وبما يربح ان يطمن قلبه كذلك صرنا الايات وانزلنا بال

لشرك ربك لك الملكوت مع العالم عن ذلك مقبل اليه منقطاً عن الرجوع
 هذا اليوم فيه تناو الخيرة يصح البرهان ولكن القوم لا يفقهون انك اذا وصفت
 القميص سمعت نداء المظلوم وان جئت لخطا لمسه وقد استهداك
 واظهرت امر العزيز الكليل يا محمدا توجه اليك المحجوب وسادك من شطرتك
 ويذكر انما انزل السور الثابت انما نزل اليك من انوار الله عز وجل
 لم يبق في العلم من طريق بهاب ان الدنيا في السجود بطون الملائكة
 في العشر والاشاق انا وجدنا اقبالك اقبل اليك وذكراك في غير ذلك
 يدوام اسماء ربك منزل الآيات ان حفظ هذا المقام بالاسم الاعظم الذي
 فراع المقام انما نصيبك والذين آمنوا كما برقع يا امر الرب الآيات حلوه في
 على خدته الامم وهدى كما امر في كتاب يا محمدا قد ضل مولد الاسماء
 ربك المعجز الكريم انما نصيبك الذين آمنوا بعد انما نصيبك في اليوم كما
 فذكروا في كتب الله العليم بحسب خذ لوج الله بقوة من عنده ثم عجايب امرت
 من لدن امر حكيم اياك ان تمنك حجات الخلق عن يد الحق الذي نظرنا ذلك
 الملك رب العالمين هذا يوم الاله ولكن اسم الله من العاقين هذا اليوم
 ولكن القوم السهم من المشرحين وهذا يوم الله لو اسم من العارفين قد ضلوا ما

ما عندكم من الطنون ^{التي} تسدوا بما امرتم في كتاب كريم قد قام كل صحفة بنحو كالحجج
 ولعلكم تفرحون من نغحات الآيات ولكن الناس في حجاب مابين حجاب القلوب
 اصنام الطنون بالعمور العاقل العبير ما محمد قيصا قد توجه اليك ^{المعظم}
 بما قبلت اليه المهيمن العقيم ان محمد ساجد ذكرك من قده الا فصدك عند الدير
 المحرق الذي يحرق منه كل شيء عرف الله ما لك الملائكة انا نصيبك والذين امرنا بالامانة
 والصدق ما برقع به امر سر ربنا كان يا يكون ان اجهد ليظهر لك شئت ذكرك
 فمروج محفوظ كن باطحا لوجهك يا ملا بما امرت به من ليدسه العرير اليه ^{ينبغي}
 لعن اسم من يدين بعبد ما امر به الكتاب الا قدس الذي نزل من لدر اثنى عظام
 العيوب يا قبر محمد ان اشهد بما شهد الله لاله الاله والذكي
 ينطق انه لهو العيب الملون والهم المحزون وهو الذي ^{يسمى} ^{المهيمن}
 لعبره قد آتت الروم والقوم عندهم ضنون واليه حين مناصر وكسرت ^{الاسم}
 لا يفقهون من شيا الله انه يغفرك يا سخي شيوته لك من ^{اليد}
 من بينه المعمور قد يذ يوم فينياد تصور قرآه مالك الظهور ينطق ^{تصلم}
 الطوراه لاله الا انا العزيز المحبوب قد شردت الاشياء والمال الذي
 يصبح الميزان في طلب الاسف فانه قد احمره ولكن القوم عنه ^{سخر}

طوبى لقلب انبىء ولو جبهه بوعين فازت بالمقام المحمود و قوموا يا اهل بيت
 وذكر الله سبحانه لم يعملوا بما برتفع به فخا لم يفعلوا سمعوا نكلم فرعيا لم يعيبوا
 كذلك علمت من بعد الذرات الى بالانبة اللبيرة لمن فعلت الاشياء
 ريت لهو المقدر على ما اراد الله الا هو ليس على ما كان وما يكون يا من اركب
 من شجر بسنة بايات آيات العالمين يا حاد قبلت بين العينين قبل الام
 ان افرح بما يذكر لك ساحتها الانام من سقره التبره تامة قد ظر المنظر الا ليراد
 القدر ساد فيه ويقول يا سقر اش ضعدا ما عندكم وضدا ما امرتم به من
 الله العزيز تحميد لم سر عالم منقته العلوم عن اسم القديم ولم من امر سمع سر
 البحر العظيم قد بنا الاضخا فوالله ثم اصفوا امر هذا الامر الذي اذا اخرج
 من من سقره والادراك من سقره العلم تكلم ذلك اشقة من اقول الكو
 ثم بيان ربك حرم ان اشركت به في كل ما تقصروا المقربين با حسن
 احسن احسن اليك ثم احمد ربك يا فديك من في التمام ايتي
 انه حمد في الله ما لا حمله احد من قبلك في كل منصف بصبر قد انه سجن
 فراض الظار وجزر السيم ثم لمة بعد اولى في كل ما بطور افرقة البحر العظيم
 الله لو لا البلاء ما يفر شي من الدنيا شيئا لك لا شيئا والله هو

هوایه

استنساخ جلد دوم الواح مبارک حضرت عبدالبهاء
ارواحنا لرمسه الاظهر فلذا از روی اصل نسیخته موجوده
در شیراز و مضافات که بنظر اعضاء محفل مقدس روحانی

شیراز رسیده و دقت کامل فرموده اند تاریخ ۱۳۰۴

سنه هشتاد و پنج مطابق غره ماه

ذی قعدة هزار و سیصد و چهل

و شش و دوم ماه اردی

بهشت سنه هزار

و سیصد

و هفت

—

—

—

هو الاهی

۶۲۷ ای شتاق مشاهده جمال باقی تا توانی در سبیل الهی چایب و چالار شو
 و از اعدای خوف و بی باکت تا پیری و بالی بغضان افلاک رسی و در اوج عزت
 قدمه سیر و تماشا نمائی از کاس باقی سرمست گردی و از عین صاف
 سیراب و دریا پرست حیات طلبی یابی و سرور روحانی فرح عظیم جری
 و روح و ریحان بدیع اسایش جان یابی و راحت وجدان از جنود الهی گردی
 و از ملائکه آسمانی شوی و الیها، علیات ع ع

خط مبارک

هو الاهی

۶۲۸

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید الحمد لله محفوظاً مصوناً در صوب
 حایت حضرت ریحان بکرمان رسیدی و روی نورانی اجبای الهی مشاهده
 نمودی جمهور را سبب فرح و سرور گشتی و خاصه حق را چون نسیم سحر
 گاهی نشسته و انتعاش بخشیدی خاک کردان از قدید نشسته انگیز است
 و اهل کرمان پر شور و وله افسرده نیستند پر مرده نیستند سری پر شور
 دارند و دل پر روح و ریحان الحمد لله بهمت یاران کلمه الله منتشر و لایب

خط مبارک

منتشر

مستبشر و ارواح مخرب و انظار متوجه بملکوت اسرار حضرت نورمحمد
 خان فی الحقیقه آیت رحمانست و سبب هدایت دیگران قلبی سلیم دارد و روحی
 نسیم و روحی مخرب بنور مبین از قبل من نهایت محبت و تعلق قلبی
 با ایشان برسانید اما مسئله محفل روحانی در قریه کی که با آن جمعیتی ندارند
 تا سببش لزوم ندارد و از اطراف کرمان در امور باید مراجعت بمحفل
 روحانی کرمان نمایند و اگر در محفل روحانی اکثریت حاضر مذاکره جائز
 باری مشام مشتاقان از نجات مسکینه کرمان معطر است و امیدجان^{ست}
 کمان دیار مشکبار گردد نفوس میبعوث شوند که آیت رحمت پروردگار
 و رایت هدایت خداوند یکتا شوند بجمع از قبل من تحت مشتاقانه
 برسانید و علیکم البهاء الایمنی بیش از این نگاشتن ممکن بلکه
 سبب تحریک سطر نیست معذور دارید و علیکم البهاء الایمنی عبدالجبار عبا
 بواسطه جناب زائر علیه بقاء الله جناب محمدعلیخان و خانواده اش
 امه الله والد غلامرضا خان جناب غلامرضا خان و خانواده اش و خانواده اش
 جناب میرزا کریم خان و خانواده اش جناب میرزا رحمت الله خان و خانواده اش

جناب عبدالله خان خياط و خانواده اش جناب ميرزا مهدي خان و خانواده اش
 جناب ميرزا سيف الله خان و خانواده اش جناب ميرزا مصطفى خان و خانواده اش
 جناب ميرزا حسين خان و خانواده اش خدام اديب و خانواده اش جناب
 عبدالرحيم خان و خانواده اش جناب مهدي خان و خانواده اش
 جناب علي خان و خانواده اش جناب استاد محمد حسن و ضلعش جناب
 غفار خان و خانواده اش جناب ميرزا نعمت الله خان و خانواده اش
 جناب تاجان غفار خان و خانواده اش جناب عزيز الله خان و خانواده اش
 جناب حسين صفر عليان و خانواده اش جناب مرتضى خان و خانواده اش
 جناب ميرزا فضل الله خان جناب اسماعيل خان و والده اش جناب علي رضا خان
 جناب ميرزا امان الله خان و والده و همشيره اش خانواده مرحوم يوسف بيت
 جناب عليان محمد تاجان جناب علي خان عبدالرحيم خان جناب نصرت الله خان
 جناب فتح الله خان جناب صمد خان جناب آبرخان جناب سعيد خان
 جناب موسي خان جناب بهرام خان جناب ضياء الله خان جناب آرزو خان و عمارش
 جناب روح الله خان جناب هر فرخان جناب پرويز خان جناب يحيى خان
 جناب

جناب اسدالله خان جناب فیض الله خان علیهم وعلیہن بہاء الله الایچی

ہوالله

۶۴۹

جناب اسدالله خان

ای از مشکلین نفس باید چون مانند نجات بان دیار مرود نمائی پیامی از غیب
 مقدسہ بانان برسان و مشام مشتاقان را معطر کن و بگو ای عاشقان نسیم
 اسطار و نجات از ہار از تربت مقدسہ بشامہا میرسد و نفوس مجذوبہ را بجزکت
 و اہتر از حی آورد جان می بخشد روح می پرورد سرور وجود منزل میدارد
 دیدہ ہار اینا می نماید گوشہا را شنو آکند الحمد لله شما از این بجز نصیبی وار
 این ابر بہرہ دارید ای یاران این ندانگوش جان میرسد نہ جسم ناتوان
 و این نغمہ مشام مشتاقان می پرورد نہ مزکومان ہر مزکومہ محروم است
 طیب مشموم قیمت نفوس است کہ مشامی باز دارند و پروازی بلند
 امیدہ چیان است کہ کل از این موهبت محظوظ گردند و بنظر عنایت

منظور کردند و علیہم البہاء الایچی ۲۴۱۳

س ۱۹۱۹ حیفہ

عبدالہاء عباس

بواسطه جناب زائر میرزا عیسیٰ خان اصفهانی علیه بها، الله الاهی
 اصفهان امده الله ماه ربیع سلطان امده الله کشور خانم
 جنابه محترم خانم جنابه بهجت خانم جنابه مصور خانم جنابه ارفع خانم
 جناب سلیمان خان جناب موسیٰ خان جناب بهرام خان جناب
 ضیاء الله خان علیهم وعلیهم بها، الله الاهی

هو الله

۶۴۰

ای منسبین حضرت زائر. علیکم وعلیکن بها، الله فی الآخرة والا اولی
 حضرت زائر چون بارض مقدس رسید و زیارت عبته رحمتیه مشرف
 گردید بیاد شما افتاد و بالتیابه از شما ان خات معطره بوئید و بوسید
 و مستدعی شمول عنایت گردید البتہ این دعا مستجاب گردد و این حاجت
 روا شود زیرا نهایت خلوص این رجا و طلب فرمود و از عبد البها خواهش
 نگارش این نامه نمود من هم فوراً بدون تأمل بجز بر برد اتم و بیاد یاران
 روح و رحمان باقم نهایت آرزوی عبد البها ایتمه اجای الھی در هد
 کشور مؤید بالظاف رب البشر شوند و از نسیم جان پرورد طراوت
 روحاً

روحانی یابند و لطافت روحانی جویند و باعمال و رفتار موفق بعبودت

عنه سجانی گردند و علیکم وعلیکم البهائم الا بهی

عبدالبهائم عباس ۳۱ دسمبر ۱۹۱۹ حیف

هواہنجی

ش جناب عباس احمی ناب زائران محمد حسین علیہ بہائم اللہ الامہی

ملاحظہ نمایند

۶۴۱

هواہنجی

ای ہنام این عبد امید و امید است کہ بمعنی این نام قیام نمائی و شجاعت
و سطوت و شوکت ضمام بنمائی یعنی در میدان عرفان جولان کنی و نفوس را

بقوت برهان صید نمائی چه عباس در لغت عرب شیر دلیر است و

غضنفر کبیر این امید را مستی کا هو حقہ لازم و البهائم علیاب

و علی کل ثابت علی

المیثاق

هو الابعى

جناب زائر حاجى قاسم حسين افاعبدالكريم عليه بقاء الله الا بعمى

ملاحظه نمايند

هو الابعى

٤٤٣

الهي هذا العبد مخرب اليرايض احديتك مستبشر سقجات قدسك مستضي

من انوار ملكوتك مستنير من شعاع سراج احديتك ايرب قد طوى الوهاد

وربطون الافديه وصعد الجبال وقطع الجار حتى تشرف وحتى غبر وجهه بتراب

عنبه الروضة الطاهرة الغنا وعقر شجره بغبار ترته مطاف الملا الاعلى ايرب

اقبله لونه حول ملي ملكك في الصباح والمساء ومهبط سكان الرفيق الاعلى

ومرجع هياكل القدس في الغدو والاحال وايدك وشيخك وتيرله كل

الامال وثبت قدماء على العهد والميثاق

هو الله

شيرااز جناب كربلا في عبد الرسول براز عليه بقاء الله

الابعى

لهذا
ملاحظه

هو الابعى

هو الاهی

۶۴۳

ای بند بجا جال اجهلی روشنی افاق بود و شمع حقیقت اشراق ولی هزار
 انوس که نفوس ناقصه و قلوب غافلہ مانند سنک سیاه از جلی مهر و ماه
 محروم و آویس و محجوب شکر کن خدای که اینہ آسا تقابل بنیر و لا اعلی جستی
 و از پر تو هدایت کبری نصیب بردی و علیک التحیۃ و الشاء ۴۴

هو الله

شیراز جناب میرزا مرتضی براز علیہ بہاء الله الاهی

هو الاهی

۶۴۴

یا مرتضی یا مجتبیٰ حضرت نور مشرقین اقامت رضی شہید سبیل کبریا
 روحیہ الفدا ملاحظہ نما کیگونه بنہایت مسترت و بیارت کبری بشہادت عظمیٰ
 موفق و مؤید گشت ہذا شان الخالصین و ہذا ستمہ الموحدین و ہذا صفتہ
 المشتاقین و ہذا جذبۃ قلوب العاشقین از خدا میطلبیم کہ چنین انقطاع
 و چنین انجذاب و چنین نور عظیم از برای کل ما مقدر فرماید یا لیت کنت
 معہ متطائرًا الی الایح الاعلیٰ من فم مدفع منہجر بلہیب النار الی اوسع

الفضاء، جاب جاب محمد حسين عليه بهاء الله الابهي تحت مشتاقانه برسائه
هواره يادروي دلجوى اوكنيم واز خدا طلب عون و صون و حمايت و عنايته

دردخى او بنائيم و عليك التحية و الشاء، ع ع

هو الابهي

جاب زائر الحاج على محمد عليه بهاء الله الابهي ملاحظه نمايند

هو الله

٦٤٥

الهي هذا عبد اقبل الى مطلع توحيدك و مهبط آية تفويديك و مظهر اسمائك
المؤثرة و حقائق الكائنات و مشرق انوار صفاتك الساطعة الشعاع في افاق الكلمات
اسلاك بفيض ملكوتك للكنار و غيث غيهم جودك الممدار و لبث ايتك المغوار
ان تؤيد هذا العبد على الاطلاع بالاسرار و على معاني كتابك المسطور و رفق المنشود
و لوحك المحفوظ يادى المختار تو حافظه من سهام الشبهات و سنان الاشارات
و ازهره البينات و آره الآيات يا ملك الارض و جبار السموات و البهاء من ملكوتك
على كل ثابت و اسخ على ميثاقك العظيم و عهدك القديم يارب الآيات

ع ع

هو الاهی

ش جناب محمد حسین علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

۴۴۶

هو الاهی

ای ناظر بملکوت اجمعی در سبیل حق هر بلایی را صفابین و هر جنائی را وفائی
 بین و هر دانی را دوائی و شفایاب چونکه بلا سبب ظهور حقیقت ولاست و مصیبت
 علت شمول مواهب است اگر لای سبیل الاهی نبود موقن از مرتاب و مطمئن از
 اهل ارباب و صادق از کذاب چگونه پدیدار میشد این مصائب و مصائب
 کمزوری ابرار را روشن و منیر در ملکوت اجمعی نماید و رخ تجار را منظم و تارکات
 در درکات سفلی کند حاجی ملازاری را در بالایی منیر بر تبری از جمال اعلی
 و نقطه اولی نماید و شهدای ارض صاد و ارض آراء و شهید ارض شین
 جناب مرتضی در زین زنجیر و شمشیر چون گل خندان نماید و بیستهای

فوج و بیارت شهد

شهادت چپشانند

عبدالوہاب ع

هو الله

ابن من زار البقعة النوراء عليه بها، الله الا جهی

هو الله

۶۴۷

این ای ابن من طاف حول البقعة المباركة جناب ابوی از کثرت حب بشما آن
شمارا فراموش نمود حال وقت رفتن است و دم خروج باز خواهش این
مکتوب را نمود که بذكر تو مشغول گردیم شکر خدا را که چنین پدیری داری

که در چنین مواقع بیاد تو مانوف والبهاء، علیات ۴۴

هو الا جهی

اخوی جناب حاجی علی محمد کرمانی محمد حسن علیها بها، الله الا جهی

ملاحظه نمایند

هو الا جهی

۶۴۸

ای مومن بکلمه الهی جناب اخوی هزار فرسنگ طی نمود و از درندگان صحرا
و چنگ نهنگ دریا محفوظ و مصون باستان مقدس وارد و بر سر مطهر
فائز و اینچه اعظم مال اصفیاست واصل اگر چه حال اسبب جناب و نقاب

این

ایفوز عظیم مستور و این نور مبین مکنون ولی در عوالم ملکوت وجود
واضح و مشهود داند چون اندر زمین پنهان شود سران سرسبزی بیجا
شود این موهبت چون کشف حجاب کنند و رفع نقاب صح روشنی برسد
واقاب انوری بدرخشد و اسرار مکنون مشهود آید هینئالمن کشف
عنه الغطاء، و بصره حدید بفضل الله و البهاء علیک ع ع

هو الاهی

ش جناب آقا محمد حسین بزاز علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۶۴۹

ای مستبشر بشارت الله از فضل سلطان وجود که محیط عوالم غیب
و شهود است امید چنان است که چنان از جبهه صبر سکون مبعوث شوی
که حیات مشخص شوی و روح مجسم گردی و چون نسائم ریاض تقدس
لطف و خفیف شوی و مشام مشتاقان از معطر تانی و چنان بانوار محبت الله
رخ برافروزی که جهانی منور سازی ای طالب جمال رب الارباب در این
خالقان فانی بکوش که مظهر الطاف حضرت رحمن گردی و در این قصر ظلمات

سعی کن که بال و پیری روحانی یابی که با وج روحانی پرواز کنی و الا چون طیور د
خاکلی در ویرانه ترا بی گرفتار باشی و آشیان راحتی نیابی و البهآ علیات و علی

کلمات راسخ ع ع

هو الله

ابن جناب زائر جناب اما غلام علی ملاحظه نمایند

هو الله

۶۵۰

ای نهال باغ ایمان هر شجره ای سبزی و خرمی بیضی و هر چینی را طراوت
بشیمی نهال بوستان بنیادی را خرمی از ریزش باران است اما نهال باغ الهی را سبزی
و تری از بخشش یزدان چمن گیاه را طراوت از سبزم است اما گلشن دل را
لطافت از فیض تیر جمال قدر پس از بخشش یزدانی و ریزش باران روحانی طراوت
و لطافت زاید الوصف بچو تاهد پر برك و بار گردی و گل و شکوفه بگشائی و این

ملاحظه مبارک

بموهبت ثبوت و استقامت بر پیمان

حاصل گردد

۴۴

هو الاهی

ای حبیب قلبی اگر چه هزار فرسنگ کوه و دشت و بیابان میان ما و تو حاصل ^{۶۵۱} است
 لکن از زلفه حب مشام معطر و دماغ مغبر است محبوب افاق را شکر و ثنا گو ^{۶۵۲}
 و حضرت کردگار را ستایش و نیایش نما که چنین فضلی مختص گشتی که منتهای
 امال موحدین است و غایت آرزوی مقربین که در این بوم اعظم در نظر
 وجه محشورشدهی و انشاء الله در سبیل او رسوا و مشهور در نامه
 مجنونان از نامه من آغازند زین پیش اگر بودم سرد قدر دانی و الروح
 والبهاء علیک و علی عباره الراضین ع ع

هو الله

شیراز جناب حاجی محمد حسین علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۶۵۳

یا من سمع النداء قد ارتفع صیحه الملائک الاعلی سبحان ربی الاهی قد تعالی
 وجه السماء بصیحه اشراق انواره من فیض الهدی سبحان ربی الاهی قد تعالی
 بحر العطاء وقد تبلی فجر الوفاء سبح قدوس رب السموات العلی الاهی

الميثاق الادوه والذرياق الادوه والاسواق فسجان ربي الابهى

۴۴

هو الله

شیراز جناب میرزا غلامرضا عليه بهاء الله الابهى

هو الابهى

۶۵۴

ای خطا در افاق کاک عبرتت نفسی چنین تا حال نموده و از قلت
طرزی بدیع باین خوبی صادر نگشته زیرا این نقش همایون سطر منسود
ازادی اهل عصراست و این عبودیت صمیمی حقیقی واقعی ذاتی کینوتی

و
شیراز

سبب هدایت من علی الارض و انبهاء علیک ع ع

شیراز اعزاء طلیعة محفل حدت

جناب حاجی میرزا ضیاء الدین افغان جناب سالار نصرت جناب میرزا جلال خان
جناب میرزا جعفر خان جناب صنیع الایاله جناب میرزا عباس قلیخان جناب
سردار ابرهیم خان جناب میرزا محمود آقا جناب میرزا زین العابدین مقرر د شیر شاه پور جناب میرزا جعفر
جناب محمد علی بیگ جناب میرزا غلامرضا علیهم بهاء الله الابهى

صفتها در امر مبارک

امی نفوس مبارکه نامه ان یاران دیرین در دبلین امریک وصول یافت
 در مالت ترک و تاجیک الحمد لله یاران بجان و دل کوشیدند و اعلاء کلامه
 نمودند و پیده ها درینند و در اعلاء کلامه الله مشقتی کشیدند حال نوبت
 شلیک در امریک آمد و زمان آهنگ در جهان فرات است عبدالبهاء
 در این اقلیم مشغول فریاد و فغان است و نخره زنان بملکوت ابھی میخواند
 یاران ابھی باید شب و روز تضرع و زاری نمایند و از برای این خاکسار
 تأیید از ملکوت پروردگار طلبند زیرا بی عنایات او هیچ چیز
 کند تأیید او فرماید هر ششہ فی که او پرواز دهد شہباز اوج عزت
 گردد و هر مورئی که او نصرت نماید سلطنت سلیمانی تشکیل کند محفل
 خدمت اسم ^{بالحقیقة} بامسمی است نه نام بمعنی برهان اینکه نشانیات رب و دود ^{بها}
 و اعلاء و آیات رب الجنو کند از لطاف و موجود امید موفور است که آن

محفل لشکر آسمانی گردد و فتوحات نمایانی فرماید و علیکم البهاء الاجمل

شیراز جناب خادم و ناظم محفل روحانی حضرت غلامرضا علیه

بهاء الله انجمنی

هو الله

۶۵۵

ای موفق بتسلیم و رضا حضرت غلامرضا هر چند در سبیل و فالتخی
جفا کشیدی و در دست تطاول ستمکاران افتادی و مشقت و بیابان
کشیدی ولی شکر کن خدا را که ساغر صفا نوشیدی و از باره معانی سحر
مست گشتی این وفا مقابل آن جفا شکرانه نما الحمد لله موفق بخدی و بنده
مقرب استان احدیت مشغول تحریر ایات الهی باش و سلیلهای طویل جناب
میرزا عنایت الله جناب میرزا هدایت الله و جناب میرزا کرامت الله را از قبل
من تحیت ابدع انجمنی برسان و علیک البهاء الانجمنی ۴۴

بواسطة امه الله سلطنت علیها بهاء الله الانجمنی

هشپره زاده های حضرت بزرگوار من ادراک لقاء ربّه عند ملک مقتدر مرحوم
آقا سید تقی علیه بهاء الله الانجمنی جناب آقا میرزا حسین و جناب آقا میرزا محمد علی

و جناب آقا میرزا عبدالحسین علیهم بهاء الله الانجمنی

هوالله

ای نفوس مطمئنه شما یادگاران ذات منورید و برگذاران شخص محترم ^{۶۵۶} حضرت خال بزرگوار در آیام مبارک بنهایت صدق و امانت بخدمتگذاری مشغول بود و واسطه ارسال الواح و رسائل بود محروفانی بود مقصد جز رضای مبارک نداشت آرزوی جز خدمت امر نمی نمود باین موهبت کبری فائز و چنین تاج مرضعی بر سر داشت و چنین خلعت مفتخری در بر بعد از صعود نیز در عبودیت استان مقدس شریک و سهم من بود تا روزیکه وفات کرد از وفات او بسیار محزون و دل خون شده زیر اریق من بود و مونس و انیس من قدر این خال را بدانید این نفس محترم در درگاه احدیت مقرب است و در عالم اسرار مستغرق بجز انوار حال قدرش معلوم نیست عنقریب معلوم میگردد این شخص بزرگوار افسری بر سر شما نهاد که جواهر زواهرش رخسند و درخشند بر قرون و اعصار است شکر کنید خدا را و بی او گیرید و بر قدم او حرکت ننمایید تا منتسبین حقیقی او باشید نه مجازی من در حق شماها تضرع باستان مبارک نمایم و در دو جهان شما را کامراستی

خواهم امید چنان است که چنانکه آرزو دارم مبعوث گردید و علیکم

البهاء الاجمعی ۱۹ اکتوبر ۱۹۱۹ حینا

عبدالبهاء عباس

هو الله

زائر تربت پاک جناب اقا سید حسین مخدوم ضلع شان صغدا

انجانشان بی بی تاج منور و عالیہ علیہم و علیہن بہاء اللہ الاجمعی

هو الاجمعی

۲۵۷

ایں اثر تربت مقدسہ شکر کن خدا را کہ باین فیض الہی مشرف گشتی و گوہ
 و بیابان طی نمودی و دریا و صحرا سپیدی تا آنکہ ببقعہ مبارکہ وارد شدی
 و روی و موی ا بتراب آستان منور و معطر نمودی این فضلی است عظیم
 و فوزی است مبین در این عصر مبارک کہ جمیع اشیاء بلسان حال رب
 اتمت فضلك و اكلت نعتك ناطق بستایش و نبوت حضرت مقصود دہا
 گشودی و بکراتہ این فضل وجود اسرار تزیین فرمودی پس بحال سرور
 رجوع بوطن مالوف کن و جمیع متعلقین را از لسان عبدالبهاء بکیر برسان

صفحات ۱۹ و ۲۰ امضاء مبارک

و بگو خوشحال شما که از معین صافی عنایت کبری نوشیدید و شهد بقا دارا
ازید محبوب اجمعی چشیدید این بخشش بی مانند را فراموش ننمائید و گوش
بندای سرورش دهید که خطاب تحسین از علی بن بلند است و فضل
و موهبت رب العالمین شامل حال هر مسکین مستمند عنقریب ملاحظه
خواهید فرمود که دشت و صحرا غنچه بهشت برین گردد و جنت اجمعی
در شرق و غرب عالم خیمه برافرازد و ملکوت وجود تزیین شود و البرهانه

علیکم ع ع

شیراز جناب کاکا خان سعدی و آقا نورالله خان سعدی علیهما بیاه الله

الاجمی

هو الله

۶۵۸

ای دو صغ گلشن راز و نیاز نامه شما تخی مرغ سحر بود و ترقی هزار هزار
آواز زیر اهنگ محبت بود و دلالت بر معرفت حضرت احمیت مینمود الحمد لله
مؤمنید و موقن و ثابتید و مطمئن از عدم فرصت مختصر مرقوم گردید

معاف بردارید و علیکم البرهانه الاجمی ع ع

بواسطة جناب بشیر الہی شیراز سعدی جناب آقا نور اللہ

علیہ بہاء اللہ

ہو اللہ

۶۵۹

ای سناء جمال الہی شاد باش وشاد باش زیر اسعدی با سعد السعدی
بودی وان ادیب شاعر ماهر در این ایام یاد فرمودی جان آن پاک جان
در جهان آسمان سرور وشادمان گردید انشاء اللہ دیگران نیز سبب

ع ع

ہدایت کبری خواہید شد و علیت بہاء الہی الہی

بواسطة آقا میرزا جلال زرقانی اجای سعدی آقا علی بخش و آقا نور اللہ و

سائرین علیہم بہاء اللہ الہی

ہو اللہ

۶۶۰

ایچا یاران عبد البہاء محفل انس بیارائید و در انجن رحمانی اھنک تسبیح
و تقدیر یابند کنید شمع محبت اللہ برافروزید و شراب معرفت اللہ
بنوشید و از شہد الفت و اتحاد کام شیرین نمائید تا شاہد ہو بہا اللہ در دنیا و آخرت

ع ع

و حیات و طراوت در ان انجن جلوه نمائید و علیکم بہاء الہی الہی

بناطہ

فقد کاتبہ و امضاء مبارک

فقد کاتبہ و امضاء مبارک

بواسطة جناب بشير الهی و جناب آقا نور الله سعیدی محفل روحانی
 و اما در ضمن عليهم بقاء الله الالهی

هو الله

۶۶۱

ای یاران و کینان عزیز الهی الحمد لله مؤید بد و موقوت و مقبول در درگاه
 احدیت محفل روحانی سبب سرور و شادمانیست و حصول تأییدات
 حضرت رحمانی هر روز منتظر آنم که خبر خوشی از آن دیار رسد که الحمد لله
 یاران در نهایت روح و در میمانند و امر الله رو بعلو و نفحات الله منشر
 در موطن حضرت اعلی ایات هدی ترتیل میگردد و تجار حاک مبارک
 بشیر و اشیع میشود و نفوس تهذیب میگردد و از هر جهت ترقیات
 معنویة بحصول میرسد الهی الهی بد هؤلاء علی ترتیل آیات الهدی
 و تفسیر دنی فتدنی و کان تاب قوسین او ادنی رب مکنتهم فی الارض
 و ارزقهم مائدة السماء و اجبا هم سرج الوقاء و مصابیح الملاء الاعلی
 انک انت القوی الکریم و انک انت المقدر القدیر

حفظ کتاب مشهور اصحاب مبارک

شیراز سعدی بواسطه جناب افان سدره مبارکه اقامه بزرگ علیه
 بهاء الله جناب افانوز علی واخوان ووالدشان علیهم بهاء الله

هو الله

۶۶۳

ای بندگان جلال مبارک جناب طراز و حضرت علی البر دوسراج محبت الله
 نامه می نگاشتند و نهایت ستایش از محبت و انجذاب قلب شما نمودند
 که آن خانواده اماده هر خدمتند و چون شمع روشنند و مانند برق
 خندان و بمثابه ابرگریبان شب و روز بجهت یاران پردازند و در انجن الفت
 هدم و هرازند و بانغمه و او از این ضرب نهایت فرح و انبساط حاصل
 و بدرگاه بنیاز شکرانه نمودم که الحمد لله بوی عشق از سعدی استنمام میگردد
 و نفع خوشی بمشام میرسد بلکه انشاء الله شما همی نمائید که از صیت
 و او از ان شکراب الهی شیراز پر غوغا شود و بقول شیخ حافظ اشوب
 لبش بر همه زند اطراف را پس نظر با استعداد و لیاقت خویش منمائید
 بلکه نظر الاف بی پایان جلال مبارک کنید و اعتماد بر نصات روح القدس
 نمائید اگر پر تو شمس حقیقت زند مجازها حقیقت گردد و اگر آن نایید بر

حق کاتب جوهر مضاء مبارک

جیع حقیقتها مجاز شود مراد اینست که چون مرد حق آید قطره دریا
شود و چون مرد منقطع گردد آفتاب ذره گردد هذا هو الحق والله
یؤتیکم علی ما یشاء بفضل من عنده وانه لعل کل شیء قدیر ۴۴

بواسطه بشیر الهی جناب اقامیرزا نورالله خان علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۴۴

ای ثابت بر پیمان نامه مشکین مضامینش شکرین بود و معانیش دلشین
زیرا نغمه گلشن محبت الله بود و نسیم جویبار معرفت الله از خدا میخواهم
که مبدی بر شور و شوق و ولهت افزاید و قدرتی بنماید که آیت کبری گردی
و موهبت عظمی و سبب هدایت اول النهی تا نفوس را از ظلمات نفس و هو
برهانی و نهال حبت خلد در دل بنشانی و با چشمی اشکیار سقایه نما
دوقه محترمه امده الله المومنه ضجیع مکرمه را تکبیر اربع الاهی البرغ نما
و بگو ای مده الله توجه بملکوت الاهی کن و صرحه

میخواهی بخواه

بواسطه جناب آقا رضا جناب کبیر و اسفندیار و منوچهر خداداد
 و پیرانداز کبیر و ورستم فولاد و پیرانداز شهریار و ورستم جوانمرد
 و بهن خداداد و رشید ورستم و فریدون ورستم و خداداد ورستم
 و کعباد گنساب و ورستم اسفندیار و مهربان نوشیروان و ماونداد
 فریدون و بهان رشید و مهربان شهریار و خداداد بهرام و ورستم اردشیر

وارد شیر جمشید

هو الله

۶۶۴

ای بنندگان الهی شکر خدای که بنور هدایتی مهتدی شدید و مغرب
 بنفحات قدس از ملا اعلیٰ پرده او هام در بیدید و بساط جهل و غمی بچیدید و
 بنفح مشکبار از گلشن اسرار مشام معطر نمودید از اهریمنان بریدید
 و بیزدان پیوستید و حضرت رحمان پرستیدید بعد از محرومی هزاران
 سال محروم را ز گشتید و بعد از گزاهی مدتی مدینه بشاهراه هدایت
 راه یافتید این بزرگه عنایت بود و صرف موهبت ذلک من فضل الله
 یؤتیه من یشاء و یختص برحمته من یشاء و یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

خداوند کلیم و امام رضا مبارک

هر بخشی و موهبتی شاید بسعی و کوشش انسان حاصل گردد ولی
 موهبت هدایت صرف فضل است لهذا باید شب و روز بدرگاه احدیت
 شکر و حمد نمائید که الحمد لله بجهت نعیم پر بردید و از عین تسنیم نوشید
 از فضل موفور بهره و نصیب بردید و از آن ابرار بشربوس من
 کاس کان مزاجها کافوا بهره یافتید حال بکرانه خداوند بیگانه بر اعمال
 مبروده قیام نمائید و با عالمیان دوست مهربان شوید بخدمت نوع
 بشر پردازید و بجهت عالم انسانی مبعوث گردید بیگانه را خویش
 بینید و اغیار را یار شمردید بدخواه را خیرخواه دانید و پرگناه را
 بیگناه شمردید عذر خود را محبت و دود دانید و ظلم و جهول را
 باوج قبول درارید یعنی دشمنان را مانند دوستان بنوازید و ائمه
 پردازید کسی را میازارید و خاطری مرخانیید بلکه هر دردی را
 درمان گردید و هر زخمی را مرهمی شایان و دانایگان مظاهر رحمت
 پروردگار باشید و مطالع نور موهبت کردگار و علیکم التحية والسلام

شیراز بواسطه جناب محمد رضا میرزا علیه بهاء الله الاجمى
ورقه مبتهله ربانہ سلطان علیہا بهاء الله الاجمى

هو الله

۶۶۵

اسی ورقه مبتهله نامه رسید و بدرگاه خداوند آگاه نصح و زاری گردید
و طلب عفو و مغفرت بجهت پدر و مادر و میرزا نورالله خان از درگاه
احدیث شد از الطاف خداوند مجید امید است که غریق بحر غفران
گردند و فائز بجوایز رحمت کبری پس تو بشکرانه الهی پرداز تا مظهر
الطاف ربانی شوی و علیک البهاء الاجمى ۹ محرم ۱۳۳۱

کتابخانه امضاء مبارک

عبدالبهاء عباس

بواسطه حضرت افغان شیراز جناب محمد علی میراب

علیه بهاء الله

هو الله

۶۶۶

اسی ثابت بر پیمان شکر کن خدا که آیت موهبت شدی و مظهر لطف
و عنایت گشتی از پیمانہ پیمان سرمست شدی و از صہبَاء محبت جمال اجمى

کتابخانه امضاء مبارک

بر وجد

پرورد و طرب گشتی شب و روز بگرانه این الطاف و پایان برد از
 و جناب علی آقا و حاجی آقا و دو همشیره و والدشان و امه الله عصمت
 کل را تحت برسان و بگو الحمد لله کل در ظل خیمه الهی آرمیده اید
 و مظاهر الطاف و عنایات حضرت سحافی هستید مسرور باشید
 و مشغوف خوشنود باشید و محفوظ قدر این فضل و موهبت را
 بدانید و تا ابد متشکر این عنایت گردید و همچنین اجبا سے
 قصر الدشت را از قبل عبدالبهاء تحت ابداع علی برسانید و بگوئید
 ای باران عبدالبهاء شب و روز بنعت و ستایش جمال اچھی مشغول گردید
 زیرا یاد و ذکر آن جمال بی مثال ساحت دل را ریاض ریاحین معانی نماید
 و همچنین جناب محمد هاشم مختص بمستقیم را تبلیغ بکیر بدیع نماید
 چند فرد اشعار که از قریحه لطیفه او جاری شده بود ملاحظه گشت
 فی الحقیقه از قلب منجیب مشتعلی صادر گشته بود نسئل الله بان یؤیدہ علی
 عبودیتہ العتبه الطاهره و صدقه الساعه المقدسه عن ادراك العقول الكامله

هو الله

مسجد بردی جناب امام محمد علی آبیاری علیه بهاء الله الهی

هو الاهی

۶۶۷

ای آبیاری در جو بیار تو حید هر نهال بی نهال دست نشان پروردگار را
 آبیاری کن و میاه عرفان را در مجاری قلوب جاری نما تا حقیقت را در
 مزرعه دلها جلال فدا افشاند و آبیاری آنرا بنفوس مؤید روح القدس
 تسلیم فرمود فیض یاران از ابر عنایتش فائز و نیایع عذب فرات بتأیید
 و موهبتش نایع تو این آب را بتأیید ملکوتی و فیض جبروتی دعوت و عنایت
 لاهوتی در کشت زار جانها جاری و ساری کن آن وقت ساق حقیقی گردی
 و آبیاری گلزار شوی دو نخل سعید را با ضحیح عقیق بتبذیر ابداع الاهی

ابلاغ نما و البهائ، علیات ۴۴

هو الاهی

علیه بهاء الله

جناب محمد علی

مسجد بردی

ملاحظه نمایند

هو الاهی

کتاب امضاء مبارک

هو الاهی

ای موقن بایات الله جناب شیخ سلمان در سجن اعظم وارد و زیارت
 رسم مطهر فائز ازان جناب خاطر خوشنود ودلی مسرور داشتند
 در چنین محفل بذكر شما مشغول و بیاد شما مالوف گشتند البوم در عالم
 وجود صحت و عنایتی اعظم از این تصور نتوان نمود که نفسی در روضه
 مبارکه بذكر و یاد دوستی پردازد و دعای خیر کند هذا اعظم عنایة
 و اکبر موهبة و اتم منحة و اعلى عطیة ناستبشر بهذا الفضل و افرح
 بهذا التوفیق العظیم الوفیر و البهاء علیک و علی کل ثابت علی عهد الله
 و میثاقه العظیم عبد البهاء ع

هو الاهی

ش جناب آقا محمد علی اب مال علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۴۶۹
 یامن تشبث بذلی العطاء در این جهان پر ملال چه امال حصول پذیرد و چه نیا
 لیری میسر گردد زیرا خاکدان است زندان است سست بنیاد است

ظلمت اباد است با وجود این چگونه در دش صافی ظهور گردد و جام
 پر لامش کاس مزاجها کافور و چگونه معسورش میسور شود و محرومش
 مسرور پس باید ملاحظه نمود که نور منیرش چیست و صبح مبینش چه
 انوار ساطعش کجا است و سراج لامعش در چه جا جام شکرینش چیست
 و شهید و آتیش چه این مشهود است که جان انسان نجات رحمت است
 و روح حیات نجات روح القدس یزدان مهربان و روشنائی قلوب پرتو
 نیرافاق است و روح بخش نفوس اشراق کوکب میثاق اگر این نجات ازها
 و نعمات اسکار نبود جهان موت مجسم بود و امکان ظلمت مشخص
 عالم وجود لطفی نداشت و حقیقت شهود را نعتی نبود شجر ایجاد شمری
 نداشت و هویت بقا را اثری نبود بلکه وجود مهمل بود و حرکت معطل
 ولی الحمد لله که ابواب فتوح مفتوحست و جام حق لبریز از صهباء صبح
 انوار بخشش تابان است و جهان افروزش منور از مهر رخشان و البهاء علیک
 اجای الهی و دوستان روحانی را بکمال اشتیاق تحیت و ثناء البلاغ فرمائید
 در استان مقدس جلال ابعی روی بر تراب نهاده طلب تأیید بجهت
 آن

آن نفوس مقدسه مایشود ان هذه لبشارة تبتهج بها قلوب الاباراد

ع ع

هو الله

احباب قریه مسجد بردی جناب حاجی غلام حسین جناب آقا شیخ محمد حکیم
 جناب آقا شیخ آقا جناب آقا محمد علی آب مال مع دو فرزند علی آقا و حاجی آقا
 جناب حاجی حمید جناب عبدل جناب کر بلائی عباس بقال جناب ملا فخر جناب
 حاجی محمد جناب کر بلائی احمد قصاب جناب طیمور جناب حاجی محمد علی
 جناب علی جناب محمد ابرهیم جناب اخوند حعفر جناب شکر الله جناب
 حسین ولد آقا فتح الله جناب مشهدی سید عباس جناب مشهدی حاجی آقا
 ایضا جناب مشهدی حاجی آقا جناب علی شاه جناب شکری جناب کریم
 جناب ملا محمد رضای عارف جناب محمد حسین نیریزی جناب مشهدی حسین
 دو مجلسان علی و جمال جناب عبدالمجید بقال جناب علی اکبر کر بلائی آقا جناب
 اسد الله خان جناب کر بلائی چراغ علی جناب آقا میرزا آقا جناب محمد رضا جناب
 غلامرضا جناب غلامرضا یزدی جناب آقا میرزا حسن عطار جناب بلا محمد حسن

فرزندان عبدالرسول و علی آقا جناب ملا نوروز علی با فرزند حیدر علی
 جناب علی آقای مکاری جناب ملا حیدر علی جناب ملا حیدر آقا رزاق جناب
 محمد رضا نوشاد جناب عبدالله ملا غلام جناب نجفعلی جناب آقا شمس
 جناب استاد علی بابا جناب علی گدا فرزندشان محمد جناب عبدالحمید مختص
 بیروانه جناب حاجی محمد جناب اخوند ملا جعفر جناب استاد شکرالله طباطبائی
 جناب مشهدی سید عباس جناب مشهدی حاجی آقا مختص بشید
 جناب مشهدی قنبر سقط فروش جناب حاجی نجفعلی جناب کر بلائی سید
 جعفر جناب رئیس حیدر جناب استاد حاجی بابای ملکی دوز جناب
 کر بلائی محمد هادی ولد حاجی محمد صادق مجتهد جناب ملا محمد حسن مع دو
 فرزند اماء الله ثابتات علیهم وعلیهم بهاء الله الاهی

هو الاهی الاهی

۶۲۰
 ای جنای الاهی جناب حاجی غلام حسین نامه فی از لسان کل یاران نوشته
 و خامنی رانده و عنوان آن منشور بنام مبارک هر یکی از اعیان الله مزین

عبدالبهاء از هریک از آن نامها نامه فی خواند و از دامهای احزان رها
 یافت

خطای
 در
 مضاف
 است

یافته کامهاجست و جامها نوشید و روح و ریجان حاصل نمود
 فغمه ما قال این مطرب از کجاست که برگفت نام دوست و بجهت هریک
 از آن نامها آرزو داشته که نامه ئی بنگارد ولی چه توان نمود که ابدًا
 مجاله لهذا یات نامه بنام مبارک کل مرقوم گشت ای اجای الہی اگر
 بدانید که در ایند قلب عبدالبہاء بیادتان چگونه پر روح و ریجان است
 البتہ از شدمانی طیران نمائید و از فرج و سرور پرواز بملکوت رب غفور
 کنید ملاحظہ نمائید کہ پر تو آفتاب موهبت چه قدر درخشدہ و تابان است
 کہ از فیض رحمتش قلب عبدالبہاء بچہ مشابہ رقیق و مہربان ہندہ سمتہ
 الخاضین و صفۃ الخاضعین و الخاشعین و البشارۃ للہوتین و فرج و سرور
 للظالمین ای اجای الہی یوسف کنعان از شرح سودان بچاہ و زندان مبتلا
 گشتہ اگرچہ این چاہ او را اوج ماہ است و این زندان ذلت او را ایوان عزت
 شب و روز بشکرانہ این بلا یا رب السجین احب الی مما یدعون الیہ فریاد برآرد
 و از این زندان نجات نطلبد بلکہ در عبودیت استان مقدس آرزوی ہر مصیبت
 نماید ای اجای الہی ابواب موهبت کبری مفتوح است و فوج ملکوت

ایمانی محیی جان و روح صدوی مشروح آیات کبری باید تا قابل این منقبت
 عظمی گردد امید دارم که سینه یاران سینا گردد و قلب دوستان جبل
 فاران شود تا تجلیات ربانیه احاطه کند و فیوضات سبحانیه و منوط
 رحمانیه ظاهر و باهر گردد ای یاران الهی قدر این آیات را بداند و زیارت
 بگشاید و بیان اسرار توحید نماید تا آن کشود بر یا حین حکمت الهیه
 معطر گردد و آن اقلیم بنور صبح احدیت منور شود *الهی الهی هوکلاء*
عباد انجربوا بنفحات قدسک واشتعلوا بالنار الموقده فی شجرة احدیتک
ای رب ایدهم علی ترویج دینک المبین والدلالة علی صراطک المستقیم
والتسلوک فی منهجک القویم انک انت الکریم انک انت الرحمن الرحیم

ع ع

شیراز بواسطه جناب قابل قصر الدشت اجای الهی علیهم جاء الله الایمانی
 هو الله

۶۷۱

ای یاران عبد البهاء جناب قابل نهایت ستایش از شوق و ذوق و شود
 و سرود و طرب و وله و انجذاب ان یاران روحانی مینماید این خبر سبب

خطایان و اعضا و بجزایر

روح و در بیان گشت که الحمد لله در کشور موطن جمال اعلی روحی
 له الفداء نسیم جان پرور برخواست و روائج معطره منتشر گشت بد
 قدرت نفوس مبارک بر انگیزت که آن اعلیم پاک طرب انگیز شد و مشکیز گشت
 و آثار مستحیر آشکار شد و رخسار روشن شد و دلهای گلشن گشت و دشت
 و صحرا بیض ابدی حضرت رحمان گلزار و گلستان گردید ای یاران
 الهی نارغصی در آتشکده سده سالهای چند است خواموش شده است
 حال وقت آن است که نارحمت الله در آتشخانه دلهای شعله زند و زبان
 کشد و لهیب مهیبش باطراف و آکناف سرایت نماید اللهم یا بارع
 الاکوان و باره الاسکان قد اضطررنا فی الطوب نارحمتک و انسجم الروع
 حبا بجمالك و انصر الصبر فی اشتیاق مشاهده انوارک و اشتد لهیب
 تلك النار الموقدة فی الامدة حتی حرق القلوب و الاحشاء و ارفع ضیج الاصعق
 الی ملکوت البقاء و حسرة اللقاء و یتمنون الفناء سوفا الی لقائک و ملکوتک
 الایمنی و یتبعون مشهد الفداء حبا بجمالك الاعلی رب رب ان مات الیاء
 موطن مظهر نفسک و مطلع نورک و مشرق آیاتک و مورد نبیات نورها

باشراق شمس احدتک وزینها با امار عسرتک المجد و نورک المبین
وسرک العظیم انک اعلی کل شیئ قدیر و بالاجابة جدیر ۴۴

بواسطة جناب نابل جناب مشهدی علی بخش علیہا الله

هو الله

۶۷۳ ای پناخش این بخشش موهبت جهان آفرینش است زیر اعطای ^{ست}
و کرمان میر و فانی مبارکی این اسم جدید بعودیت آن رب جلیل قیام کن

و چنان اهتمام نما که خود موهبت بهنهای گردی ۴۴

هو الاهی

۶۷۴ ای ورقه موقنه در ظل سدره رحمتت ایوم نسائی مبعوث شده اند که میر

آیت کبری و ورقه سدره منتهی هستند و در این جهان فانی اساس جاودانی

نهادند و چنان شعاع در قطب عالم افروختند که حیات امر سوختند

آن نساء فخر رجال گشتند و هیکل مجسمه شخص عصمت و عفت شدند پس

ایمانه الله آیت هدی شو و شعاع ناز حجت الله تا امار قدرت حضرت بردان

مشاهده نمائی ۴۴

هو الاهی

ای غریق دریای محبت الله علیک فیوضات الملائکة الاهی و امطار الفضل
من الافق الاعلی در آتش عشق وقت سوختن است و قلوب را فروختن
و آشفته گان جلال جانان را رسم عاشقی و جاننازی آموختن پس ای سرگشته
سودائی یک شعله نورانی برافروز و ای طیر آشیان روحانی در این
فردوس الاهی بالی بگشا پروازی بکن و بر این شاخسار معانی بنخات ببار
و اهنک عراق بغزل خوانی مشغول شو وقت تنگ است و حوادث
ایام در رهجو و جنک غنیمت را از دست مده و البهائم و الروح و النساء

بجای آن

ع علی اهل البهائم ع

هو الله

بواسطه جناب عندلیب

ش جناب اقامیر السامعیل علیه بهاء الله الاهی

۷۵

الله الاهی

ظهور

ای ثابت بر صیاق الیوم ثبوت و در سوخ میزان ملا اعلی و ملکوت الاهی
و اما من ثقات موازینه فهو فی عییشه راضیه و اما من خفت موازینه

نامّه هاویه پسر خوشا نفوسی که چون کوه آه ثابت و غیر ممکن
 و وای بر نفوسی که از سستی چون گاه در دست همسات هزاره زمین
 مثل کلبه طیبه آسجوه طیبه اصاها ثابت و فرعها فی السماء و مثل
 کلبه خبیثه آسجوه خبیثه اختبت من فوق الارض مالها من قرار حال من و تو
 باید انشاء الله کبرهت به عبودیت حال قدم بریندیوم و بیان و دل
 در اعلائی کلمه الله بکوشیم تا در افق عالم انوار قدم و انقیاد اسماء اعظم
 منتشر گردد و ظلمات شئون حادثه زایل شود و در قلوب وجود دلبر
 کلمات الهیه رخ بگشاید و در محفل آفاق طلعت رحمانیت جلوه نماید
 بکوش جاناکه دم کوشیدن و جوشیدن آمد چه که عنایات حق و خاصه
 حق همد است و تا باید ملکوت الاهی یار فرخنده قدم و البهائم علیات

ع ع

هو الاهی

ط جناب میرزا اسمعیل علیه بهاء الله الاهی

ملاحظه نمایند

هو الأجرى

سبحانك اللهم يا الهي أنت الذي تمت حجتي وسبقت رحمتك وسبقت
 نعمتك وكلمت مؤهبتك على عبادك الخالصين وظهر برهانك واشتهر
 احسانك واشرق انوارك وشاع انبارك بين ملائكة الموحدين واتي بسط
 اليك آلف الضاعة والابتهاج ان تؤيد عبدك هذا بجنود غيبك وشهيدك
 وتوقفه على السجود باركان الوجود بين يديك ياربى الودود وتنزل عليه
 آيات الجود وتظلل عليه غمام فضلك العظيم ومنك المبين يا ارحم
 الراحمين اتي هذا عطشان سرع الى معين الطانات وهذا ظمآن هرع
 الى سلسبيل احسانك وهذه قطرة استهدت من جود اسرارك وهذه
 ذرة طارت في شعاع شمس الامان احي رب نور جبينه بانوار ملكوتات
 واشرح ضميره آيات جبريتك وتدبره كل خير في عوالم قدسك وثبت
 اقدامه على عهدك وميثاقك انتك انت

الكريم

هو الله

فاتی ارضکان جناب میرزا اسمعیل علیه بهاء الله الاهی

ملاحظه نمایند

هو الاهی

اینجند صادق درگاه الهی ^{۶۷۷} مکتوب که بواسطه اجای طهران ارسال
 فرموده بودید واصل گردید از مضامین شکرینش مذاق روحانیان لذت
 شهد و انگین یافت احسنت احسنت که از نجات قدس روحی مستبشر
 داری و از نسائم حدائق فردوس قلبی منشخ امید از الطاف حضرت رب
 مجید چنان است که از انوار ملکوت رخی روشن فرمائی و در این جهان ناسوت
 سبب نشرفیوضات لاهوت گردی و در این خاکدان فانی یک شمع نورانی
 برافروزی و حیات او هام بسوزی و در ظل کلمه الهیه علی افرازی و
 بنام موقد ربانیه بسوزی و بسازی و البهاء علیک و علی کل ثابت راسخ

علی عهد الله و میثاقه العظیم

هو الاهی

جناب آقای میرزا اسمعیل منشی علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی الاهی

۶۷۸

ای بندۀ استان حضرت دوست چه نویسم و چه نگارم که هویت
قلب سکون یابد و حرارت و سوزش درون خفت جوید قسیم مرتب
وجود و شاهد و مشهود که قلم اعظم این حرقت و تسکین ندهد و
اقلام عالم این حسرت را شرح و تحریر نتواند چشمیکه صبح و شام
بمشاهدۀ جمال بیثال روشن و منور بود حال گریان اوست و دلی که
لیلاً نهاراً بالظافش شاد و خرم بود حال بریان اوست خدا یا میان
این دو حال چه مناسبت و ارتباط عبد البهائے

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۶۷۹

ای بندۀ حضرت جمال الاهی در این صبح نورانی که یوم مولد حضرت
رحمانیست تبریک عید نماید و تهنیت بشما مینگارم ملاحظه نما

که چه درجه دریای حبت در جوش و خروش است پس بشکرانه پرداز

ع ع

هو الله

۶۸۰

رب نور وجه عبدك الذي توجه الى وجهه رحمتك الى ملكوتك
الابهي واجعله اسوة حسنة للأصفياء واشرح صدره بمشاهدة

الآية الكبرى أنك انت للريم ذوالعطاء ع ع

شیراز جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله

هو الله

۶۸۱

ای ثابت بر بیان نامه مشکین در نهایت فصاحت و بلاغت و دلیل
استقامت بر امر حضرت احدیت بود چه بلاغتی اعظم از این وجه فصاحت
اجل از آن ان جناب از بند و ظهور ماء طهور نوشید و غن طهور شنید
و کاس کان مزاجها کافور چشید الحمد لله در جمیع مراتب ثابت و قائم بودید
و در هر محفل حاضر و ناظر در محفل تجلی صبح بشارت کبری مشاهده نمودید
و در افق تقدیس اشراق شمس حقیقت ملاحظه کردید در بنوم میثاق ساغر

موهبت کبری بدست گرفتید و انشاء الله تا آخر نفس نفس نفیس را
 در سبیل رب عزیز انفاق نمائید این چه موهبت است و این چه
 فضل و مفتخر امیدوارم که از عوارض جسمانی و روحانی هر دو محفوظ
 مانید و در ظل سدره منتهی محفوظ باشید جناب سلیل جلیل را
 تکبیر ابداع اجمعی ابلاغ نمائید و علیک التحیة و الشاء ع ع

هو الله

۶۸۲

حکایت شهر امضا مبارک

ای مونس عبدالبهاء یاد باد آیامی که در بقعه نورآه هدم و همنشین بود
 و بزرگان دلبرنازنین مذاق شکرین مینمودیم همواره همدی و دمساز
 با وجود آن دوری شیراز پیش منی و در پیرهنی اگر چه بظاهر درختا
 وختی وافی ابهل الی الله ان یجبل خاتمة حیاتک فاتحة الاطاف
 ویؤید قری عینک نجلیات الجلیلین بجمین باهرین وفاق العلی و عند
 حصول الامن والسکون انشاء الله ندعوا للحضور الی هذا الورد المورود
 وبلغ تحیتی و اشواقی الی حبیبی و مشتاقی حضرت رفیع البدیع الرفیع و اسئل
 ان یجعله ملته بالبهی مطائر الی الارج العظیم و علیک التحیة و الشاء ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله ^{الطیب}

هو الله

۶۸۵

الهی الهی ترانی قدا خذنی ضعف الصیام والقیام وقد هزمتی القوی
 فی جنج هذه الیالی الظلماء ولا اقدر ان احصلی الشفاء علی حالک الاجمی والبت
 بوجهی علی التراب تذللک لعظمتک وعزتک الّتی ظهرت فی هور الشمس فی رابعه
 النهار یوم الایاب وادعولک ان ینعم عبدک المملوک باقر الاسرار قاهر الاشرار
 وتویدک بتجود هجته عزمه من الفضل والاحسان فی کل زمان ومکان
 انک انت العزیز المنان وانک انت الرب المستعان اثبات بریمانی
 روح القدس تأیید بزبان یاران نماید واعانت بقلم تحریر اثبات فرماید
 آیه ضعف الطالب والمطلوب در موقع حقیقی بیان شده بود و سنمه
 علی الخطوط مشهود و معلوم این نو هوسا تراگان چنان بود که جمیع یاران
 کوراند و کران و امر الله ملعبه صبیان لهذا تمسک باوهن نبوت بیت
 عنکبوت نمودند و خود را بوادی برهوت انداختند و بیهلات و بیهوت
 گشتند آیات حکمت کتاب اقدس فراموش شد و نصوص عهد مقدس
 مزورک

خط کلیمه هور امضا مبارک

متروک گشت شبهات منتشر شد و مفتریات مشتهر گشت و در این ایام
 شخص مبغض عنود لجاج. جود جهود بد فطرت جهری با اطراف شیراز
 فرستادند که شاید بسبب القاء شبهات و مفتریات درینا در فارس و
 طرف جهو بخنه نماید البته از جناب با اجای تأبین باید مانع و
 رادع از جود جهول گردید فنعما اجر الزادین مقصد این است
 که این نفوس در گوشه و کنار میکوشند و اظهار شوت بر پیمان مینمایند
 تا نفسی ضعیف را بچیات آرند و بر آن القاء شبهات نمایند هیاهات
 هیاهات ظلت مقابلی بنور نماید و شیطان خاسر مقاومت شهاب
 باهر نکند و جعاً کثیف و کحه لطیف جنت ابهی مانع نتواند فسوف
 ترى الناقضین فی خسران مبین ۴۴

شیراز جناب اقامیر زاهد باقر خان علیه بهاء الله والرضوان

هو الله

۶۸۶

خطاب حضرت زاهد باقر خان

اللهم یا منور الوجوه بنور الهدی و یا محیی الارواح بنفحات القدس من
 ملکوت الابهی تخصص بهو هبتک من نشاء و تؤیدہ علی ما نشاء فی حیز

الابلیغ والانشاء وان انت القوی القدر رب ان عبدك هذا قد
 ثبت علی حبك بین الوردی واستقام علی عهدك بقلب منجذب الی الافق
 الاعلی قدر له كل خير بفضلك یا جزیل العطاء وادفع عنه كل ضیر
 بقوتك الفاضله علی الاشیاء واجعله خادماً مؤیداً وعبته قدسات
 النوراء مروجاً لدینك ناسراً لذکک وافعالاً لربك مرتلاً لربك الباهر
 الناطقة بالهدایة الکبری انك انت القوی المقدر العزیز الکریم الوهاب
 ای یار روحانی آنچه ككات مشكین بافتان نگاشت معانی دلنشین
 داشت ودلیل بر فیض نور مبین مضامین ترحمان دل و جان بود
 وبرهان جانفشانی در ره یزدان همیشه مؤید بودی وهستی وخواهی
 بود مطمان باش پر تو عنایت همواره شامل و جنود نصرت از ملكوت
 الهی نازل اعانه مشرق الادكار عشق اباد بسیار مقبول افتاد و لشك
 ینبغی هذا اليوم هر نفسی بخدمت ان بیت رب پردازد ان خدمت در
 آستان مقدس بسیار مقبول گردد زیرا این اول مشرق الادكار است
 که در قطب امکان تأسیس شده وخادم و قائم بر بنای آن حضرت افتان

فوالحقیقة بملخصه بجان و دل درکوششند شکر کن خدا را که بقدر
 قوه باین خدمت موفق گشتی حقا که سلیل جلیل ان شخص نسلی که در
 مدت حیات خویش در سبیل حق بجانفشانی قائم بود و بقربانی حاضر

علیک وعلیه البهاء والثناء والتحیة والرضوان ع ع

۶۸۷

هو الله

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاهی

الهی الھی تری مسائی و صبا حی و شدة احتیاجی و فرط تعلقی بذکر

اجبانت فی غدوی واصلی کیف اذکرت ولسانی کجانی یقصران عن

المخوض فی بحار عرفانک و یفترون فی بیان ذکرک و ثنائک قد کمل جاجی

یا الھی عن الصعود الی هواء سماء نعتک و اوصافک و جف قابی و انضوت

صحفی دون شرجی و نشری لاسمائک و صفاتک و ما یثقی من سبیل الی

الرجوع الی ذکر اجبانت و نعت اصفیانت و الخوض و الخشوع لامنائک

الهی الھی ان عبدک احسن الحسن اباحسن قد خرد سجدا عند تلج فرجیدتک

و تنفس صحیح عنایتک و انتشار بارقة بشارتک و احاطة الآفاق نداء بشارتک

الجلیل بقرب ظهورک فی البلد الامین بصوت روان یارب العظیم و تحمل

اضطراد الغافلين وتعرض الجاهلين وتحتج كأس البلاء من يد المخضين
 وما مر عليه من يوم الأجره طعن الثامنين وصوب عليه سهام الثامنين
 ووقع تحت ملامح المحبين الى ان بزغت شمس الحقيقة من افق ربانياتك وانتشرت
 الانوار الملوتية من مطلع رحمتيك فخر سجدتك وبيكياً ولبى لندائك و
 توجه لعلناك وتنور جنبه بنور الهدى وامتد قلبه بالذكر والشاء ودلع
 لسانه بالبشارة الكبرى ناطقاً بياطوني لي ويا بشري بما افاض علي نير الهدى
 من نور الهداية الكبرى ولا زال يا الهى يدعو باسماك وتلجج لسانه بذكرك
 ويتساج جنبه بنورك خادماً لامرك ناصر لدينك راية لذكرك اية من آياتك بين
 خلقك حتى قدرت له شرف اللقاء والقيت عليه كلمة التقوى واظهرت له
 ماهو في عالم الخفا وايدته في البتوت والرسوخ على عهدك الاوقى وكهفات
 الاوقى والاستقامة في امرك الذي ارتعدت منه فرائض اهل الشقا ثم الان
 سقيته كأس الوفات ورفعتك الى ملكوت السموات وشرفه بعتبة قدسات
 يارب الآيات وادخلته في فرج وسك بالطائفة وجودك واحسانك
 مصوناً من كل الآفات رب رب انزله في تلك وادخله في ساحة قدسات

وظل عليه شجرة انسك وكل عليه نعمتك وتممه رحمتك وارزقه
 قرب جوارك وشرفه بلقائك انك انت الكريم وانك انت الرحمن الرحيم
 رب رب اجعل سليله الجليل متبعا لخطواته منزلا لمناجاته يلوكلاته
 حتى يكون سره الحفي وحفظه الجلي ونوره الجليل وبرهانه القويم وتذكارا
 لصدايقه عزابه خادما لامرك ثابتا في منهج عدلك مستقيما على دينك
 ناسرا لذكرك مبتهلا اليك متوكلا عليك انك انت الموفق المؤيد المقدر
 الكريم الوهاب وانك انت العفو الغفور الرؤوف التواب ع ع
 شيراز جناب ميرزا محمد باقر خان منشى عليه بهاء الله الاجمى

هو الله

۶۸۸

اخي ثابت بريمان المحرر لله در آستان حضرت يزدان مذكوري ودر انجمن
 مشهود دائما در خاطرې وحاضري وزائر زيرا حضور وزيارت بروقت
 جسماني وروحاني هر چند بظاهر دورې ومهجور ولي بروح حاضر
 ومظهر فضل موفور در عقبه رحمت سرب آستان نهم وانشاء الله
 از براي تو طلب تا ييد كلّي نمايد در خصوص نود سيدگان رحمان مرقوم زده بود

که بگذرد نقطه جهت تحصیل اسان و علوم ارسال داری بیروت مدارس و
مکاتبش چندان انتظام ندارد شاید مدارس او ندره و پاره‌س‌ترجیح داشته باشد
و اطفال هنوز خورد و صغیرند تحمل فراق ندارند بنیه ضعیف گردد دهشت
و وحشت حاصل شود حال قدری در وطن مالوف بواسطه معلم مرتبی موافق
تربیت شوند بهتر است بعد از تحصیل مقدمات اسان و علوم اگر مدارس
مشهور ارسال گردند ضرری ندارد ولی حال طاقت فوقت نیارند همواره
محزون و دلخون باشند و این جائز نه و علیات التحیة و التشاء

ع ع

شیراز جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الایمانی

هو الله

۶۸۹
ایجاب برپیمان از خدا بخواه که در جمیع مراتب خادم رب المواهب
باشی و در عبودیت در نگاه الهی شریک و سهم عبد البهاء در میان
افغان از جهت مبرک اختلافی واقع امیدوارم که آن جناب با حضرت مؤید
مؤید بر رفع این اختلاف شوید و این امر را بهمت بلند تمشیت دهید

زیرا

خط کتابت شهر مظفر مبارک

زیرا بسیار برض گران است که در این خصوص در بین اقنان تباین افکار
 حاصل گردد و لله میراث السموات والارض عنقریب مال مورد متفرق
 و پشوت گردد و لکن حزن و آلداد برقرار ماند پس بهترین است که کل
 چشمه از این میراث پوشند و در الفت و محبت و بیگانگی کوشند
 ان باقی و برقرار است و مادون ان مانند سراب او هام بادیه و قفار
 مرکز نقض امانات الهیه که مخصوص باین عبد بود کل را سرت نمود
 از هزار یکی اعاده نمود و لی الان در تحت اغتصاب ان بی انصاف است
 با وجود آنکه هر یک از ان امانات در نزد عبد البهائم اعظم از ممالک
 و سموات و لی الان ساکت نمودم و نفسی برینا و دردم زیرا مرا حظه
 کرده که سبب رسوائی در میان بیگانگان است و بسیار صدمه
 خوردم و متأثر شدم و سوختم و گریستم با وجود این هیچ نگفتم دیگر
 معلوم است اقنان واجبات الهی در میراث اموال دنیوی چگونه باید سلوک
 و حرکت نمایند و علیکم التحیه و السّلام

هو الله

خداوند مقرر مبارک

ایشان بپیمان حضرت یحیی بن نور میثاق تجلی برآنان نمود و چنانچه عهد
گرفت که ملا اعلیٰ بوجود و سرور آورد و کل بشکراته جمال قدم بردارند
که الحمد لله امرش را محکم فرمود و میثاقش را بنیان اعظم نهاد شهاب
ثاقبی بر فروخت که شیاطین را از استراق سمع از ملا اعلیٰ منع نمود حصن
حصینی تأسیس فرمود که مارقین و ناکثین را مجال دخول و خروج نماند
این از اعظم مواهب خداوند یگانه است که در این دور اعظم چون
سد محکم بنیان گشته ملاحظه فرمائید که عوالم حلیله حضرت
احدیة بچه درجه است که چنین سبیل را واضح و برهان را واضح
و دلیل را ساطع فرمود **فاشکروا لله علی ذلک ان ربکم لهو الرحمن**

الرحیم وعلیکم التحیة والثناء ع ع

هو الله

شیراز بواسطه جناب عبداللیم حدیقہ معانی جناب میرزا اسمعیل خان

ملتی علیه بهاء الله الامتی

هو الله

هوالله

ای شیخ زنج آیا لقب خویش را فراموش نمودی سمی جلیل جام جان ^{۶۹۱}
 فشان نوش نمود و بمشهد داشتافت بساط تسلیم و رضا گسترد
 راضی بقضاشد و دل بخداداد و خواهش ندانمود تونیز جانفشانی کرد
 و روی تسلیم و رضا بنما فرزند هر چند عزیز است ولی کاس رضا
 بغایت لذیذ قند مکر راست شهد و شکر است باده جانزور است
 و جاذب موهبت جلیل اکبر رضایت بچو منانت بنما استقامت بخواه
 دل بقضاده حکمت رحمانیه چنین اقتضا نمود البته آنچه مقدر است
 خیر محقق است و فضل مقرر و عدل مصور امانده بخیر است لهذا
 خیر و فرع نماید ولی میدچنین است که ان یار مهربان در موارد
 مصائب و بلا راه ندای پوید و موهبت رضا جوید و انما یوفی الصابرون
 اجرهم بغير حساب گوید ای پال کهر ان دو مرغ مبارک پر بکاشن
 سرای جلیل اکبر پرواز نمود و با طیب و قدس در جنت ابلی ملکوت اعلیٰ هدی
 و همرزگشت و نغمه آواز شان یالیت قومی یعلونست متبوع مفرح و مرج

مکرم آن دیار علیه بهاء الله الایمی را از قبل عبد البهاء تحت مشتاقانه
 برسان و بگو قوم عالم و قیام امم جو هبت اسم اعظم است حمد خدا را
 که مظهر آن الطافید و مورد آن اعطاف مشمول لحظات عین
 عنایتید و محظوظ بالطاق حضرت رحمانیت رب اید هذا الفیود
 فی جمیع الامور وانصره بجنود موفور علی اصحاب الضرور و قدر لیا الهی
 کل سرور و وجود فی هذا العصر المشکور انک انت المقتدر العزیز العفو

ع ع

۹

طهران بواسطه جناب آقا میرزا صادق جناب آقا میرزا محمد باقر خان ششی

علیه بهاء الله الایمی

هو الله

۶۹۲

ای ثابت بر پیمان دو نفس مبارک در شیراز یعنی جناب آقا سید علی
 و جناب آقا غلام حسین دو شمع روشن و دوستاره درخشنده در افاق
 محبت الله بودند و قیام بر خدمت نمودند حمد خدا که عزیزنا بها

ثالث گشتند تو ثالث ان دو وجود مبارک لهذا امید چنین است
 که عبارت از کل باشی و جمیع قوی باشی نفحات الله و علاء کلمه الله
 پرداز می اسئل الله ان یؤتیک ویشیک ویشد ازک و تقوی ظهرک
 و یضع عنک وزرک و یشرح صدرك بتأییداته المتابعة من الملکوت
 الاهی و علیک التحية والثناء ع ع

بواسطه جناب اقامیرزا محمد باقر خان جناب امارستم شاه جهان
 علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۶۹۵

ایچنده ایزد توانا ستایش دلبرمهربانرا که یاران دیرین پارسیان
 نازنین را در این روزگار زنده و بزرگوار فرمود بخشش ایزدی خالک را
 تا بنال کند و توانائی خداوندی لگشتگانرا پیدا کند خفتگان بیدار
 شدند و بیپهوشان هوشیار گشتند آنانکه در نشیب بودند بفراز
 آمدند و آنانکه بلند بودند بپستی و نیستی افارند تا توانائی ایزدی اسکا
 و پدید گردد این نشانه آن باری نشانست و نوید ان دلبرمهربان

جناب امارستم شاه جهان

باری امید چنان است که همه پاریسیان پرتو آفتاب آسمان گیرند و هیزک
در خاور و باختر ستاره درخشنده و تابان شوند چنان خوش باد

ع ع

ش جناب آقا میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الاجمعی

۶۹۴

ای مقرب درگاه کبریا مکتوب خوانده جواب مرقوم میشود تا امید نکات
اجمعی شامل و توفیق رفیق ماست مطئن باش شاعر و رمی گفته دانه چون
اندر زمین پنهان شود ستار آن سرسبزی بستان شود اول اعداد و مبد
اعداد احداست و داخل در عدد نیست عرش واحد است و ذی العرش احد
ذکر نساء مقدس و بنیان هیکل عظیم را نموده بودید و نهایت آرزو در
خال کشی از صرح مشید نموده بودید انشاء الله من بالو کاله از شما
چند کس خال کشی مینمایید و ان هذا البشارة بضيئي بها وجهك بين ملائ

المقرين البهاء عليك ع ع

جناب حبیب روحانی حاجی بوی علیه بهاء الله و جناب اخوی آقا میرزا محمد علی

علیه

عليه بهاء الله را از قبل این عبد تحیه مشتاقانه الایح نماید از عوض
 هریک از ایشان نیز خالکشی خواهیم نمود و البهائ علیهما ع ع
 ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله الایحی ملاحظه نماید

هو الایحی

۶۹۵

یا من شبت فی حجة الله وشاب فی طاعته وهرم فی الاستقامة علی امره

یا طوبی لك ویا فرجاً لك وخرّ لك فی ظهور موهبة العظمی الخیر یقام

شوق ووله بر اوج انجذاب مرقوم نموده بودید بنهایت اشتیاق

قرئت شد ایام ملاقات در نظر است و باسرا در فیض الفت ووداد روح

مستبشر در جمیع احوال در عبته حضرت ذوالجلال که مطاف و ملاذ

ملاً اعلاست بیادان بندۀ قدیم درگاه احدیت مشغول و مسرور بودی آن

فراموش نشد و نخواهد شد نا مستبشر بفضل ربك الذی احاطك من

جمیع الجهات ووقفك علی عرفان جلاله فی یوم ظهوره و اشراق نیر شهوده

وایتك علی الفوز بساحة قدسه والحضور لتلقاء عرشه واستماع وصایا

لعمری هذا فضل لو فدیته روحك وذا لك وکیونتك فی كل طرفة عین

تَشَكَّرًا وَحَمْدًا وَفِيَتْ حَقَّ قَطْرَةٍ مِنْ هَذَا الْبَحْرِ الْخَضِيمِ الْمَحِيطِ الْعَظِيمِ وَ

الْبَهَاءِ عَلَيْكَ ع ع

ش جناب حاجی ابوالحسن علیہ بہاء اللہ الایہی ملاحظہ نما

هو الایہی

ایجان سوختہ اش فریق در این فرقت پر حرقت آہی جہا نسوز بکش
 وفغانی عالم سوز بر آتش در قلب عالم زن و شعلہ در جان بنی آدم بنیاد
 صبر را بر یادده و بنیان قرار را از پایہ بر انداز گریبان چاک کن و موی
 پریشان کن چشم گریان جو و جگر سوزان طلب ناله سحر گاہ کن و زاری
 صبح گاہ در بحر حیرت غرق شو و بر خاکستر حضرت نشین آہ و حنین کن
 و ناله و این نما سیل سرشک جاری کن و خون دل غذای روحانی نما فریاد
 و فغان آغاز کن تا درہای ملکوت ایہی باز شود آہنک وصال کن و شاهد
 آمل بخوانہ در مقعد صدق داخل شو و در رفیق اعلیٰ حاضر و در جوار
 رحمت کبری ساکن گرد و البہاء علیک

ع ع

هو الله

ش جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله الاعجمی ملاحظه نمایند

هو الاعجمی

۶۹۷

یا من آمن بالجمال الاعلیٰ وانجذب الی الملکوت الاعجمی واشتغل بالنار
 الموقدة والسدرۃ السینا وتنبور بالنور الساطع فی البقعة المبارکة البیضاء
 مکتوب شما رسید و مضمون مفهوم شد از ریاض معاینش نفی ثبوت
 و رسوخ استشمام گردید خوشحال پیرسالمخورده که جوانی ز سرگرفت
 الحمد لله بحسبت جمال قدم جوانی جوان تازه نهالی و سرو بوستان در
 حرکت و اهترارنی و در کمال طراوت و لطافت و خرمی چون گل گلستان
 این نیست مگر از لطف و عنایت حضرت یزدان بالوکاله و بالتیابه از شما
 من در امتنان مقدس زیارت میکنم شما باید حال نگار محافل اجزاء حاضر
 و سبب شوق و ذوق یاران گردید همیشه در خاطرید آنی فراموش نشد
 و نخواهید شد جناب سلیل جلیل را بکبید بدیع تبلیغ نمایند که در استان
 مقدس استعدای حصول تأیید طیشود امید است که در جمیع شئون موفق

مواهب یوماً فوقاً مزاد گردد و این بنیان قوم بنیاد شود ۴۴
جناب میرزا حیدر علی و جناب میرزا بهاء الدین را از قبل این عبد تکبیر بیع

اجهی ابلاغ فرمائید

هو الاجهی

ش جناب غل ح سی خان علیه بهاء الله الاجهی ملاحظه

نمایند

هو الاجهی

۶۹۹

ای مخور باده یوم عهد اگر بسته عهد و پیمان پیمانه صحت الله
بدست گیر و صهبای خجانه الست را بنوش و بنوشان آنچه در خجانه
داری نشکنند صفرای عشق زان شراب معنوی ساقی همی چری بیار تا که این
مستور شیدائی در آید در خروش تا که این مخور ربانی بر آید زین خار
آن مست باده خجانه اجهی حضرت مرتضی ملاحظه تا روحی ولد منظر
فدا که چنان پر نشسته و مخور بود که جسم مبارکش نیز متابعت روح نمود
در سبیل الهی از دهن توپ باوج اعلا ستافت روحی مجسمه فدا این است

گردید و همچنین جناب میرزا محمد علی را تکبیرا بدیع اجمعی ابلاغ نمایند جمیع
 یاران و دوستان الهی را بکمال روح و درجان مشتاقیم رب آیدهم علی
 رضانت و وفقهم علی علاء کلمة الميثاق بقدرتک و سلطانت انک انت
 الکريم الرحيم الوهاب والبهاء عليك ع

هو الله

هر من تصاعدا الى الله جناب آفازين العابدين عليها بهاء الله الاجمعی

هو الله

ای ورقه موقنه خدایات در زمان زندان حضرت اسم الله قبول مقبول افاد
 و زحمات مدوح واقع گردید حمد خدا را که از نور هدی روی منور نمود
 و بنابر سدره منتهی دل برافروختی و بخدمت زندانیان سبیل رحمت پروردگار
 خلیلی چون آن شخص مغفود جلیل داشتی که در حجر غفران مستغرق و با آتش
 عرفان محترق و صهر عزیز بارقی چون جناب محمد قبل باقر در کمال باطن
 و جمال ظاهر داری و صبیبه عارفه موقنه در حصن هدایت تربیت نمود
 و مشمول لحظات عین عنایت هستی از فضل جمال قدم امید وارم که این

شأن عاشقان جمال كبرياء اينست عزت قديمه والهان روى جمال اجهى
رب ورجائي ومنتهى املى اللئى كاس التى سقيته بايادى رحمتك وارزقنى
من المائدة التى اطعمته من خوان عنايتك انك انت الكريم الفضال الرحيم وعبادك

المخلصين و افضل عظيم ع ع

ازرعيت ومواظبتى كه در حق جناب ميرزا عبد الله خان فرموده اميد نهايت
مسرت حاصل فاتضح الى ملكوت الابهى ان يقدر لك اجر تلك الرعاية الثابتة
الالهية من الافق الاعلى رب وفقنى على خدمة احبابك وعبودية اصفياك
واجعلنى ناظر اليهم وواقفاً بخدمتهم فى الصباح والمساء يا من بيدك ملكوت

الاشياء انك انت الكريم المتعال ع ع

هو الابهى

زيارت جناب غلام حسين خان عليه بهاء الله الابهى

هو الابهى

٧٠٠

التحية التى تثللنا من الافق الابهى والثناء الذى يعطربه سحيق المسامحة
فى الملأ الاعلى عليك يا جذوة نار محبة الله وجره نيران الصبوة والغرام

فجمال الله اشهد أنك انجزت بقوة التفحات وأمنت بالآيات وصدقت
بالكلمات وتمسكت بالحكمات وتشرفت بالمول بساحت اشرفت بالانوار
وسطمت بالاضواء وتشعشت منها الارحاء بجمال الابهى وسمعت الكلام
واصغيت الى الخطاب وثلت من الكأس الذهاق الطافية بصهباء اللقاء
الراشحة بغذب الوصال اسئل الله ان يحريك في جوار ملكوته الابهى
وياويك في ظل سدرة المنتهى ويرزقك اللقاء ويعطيك ما تحب وترضى
والسلام عليك يا غلام البهاء ع

اول بايد از قبل عبد البهاء قصد مرقد نوراني غلام البهاء چند نفر احباب
نمايند وتلاوت کنند پس تسليم جناب ميرزا باقر نمايند ع
هو الله

ش جناب اقا ميرزا محمد باقر عليه بهاء الله الابهى

هو الابهى

٧٠١

يا من ثبت على مشاق الله فاشكر الله على هذه الموهبة التي يغبطك فيها ملا
الاسماء ويصل عليك بها اهل ملا الاعلى وشني بها عليك اهل الملكوت الابهى

امروز روز قیام است روز صیام است روز پیام است یعنی قیام بر امر الله
و صیام از ما سوی الله و رسیدن پیام الهام از افق اعلی آفتاب خروب
نموده است و هو آثار یک است با وجود این از کثرت حب این عبد
بآن جناب قلم تحریر در جولان چه که دل مشتاق روی بیارن و روح

مستبشر بنفحات رحمن والبهاء علیک ع ع

سیرا حضرت اقامیزا محمد باقر علیه ۹ ملاحظه فرمایند

هو الله

امی ثابت ثابت نامه جناب افغان قرائت گردید و از وفای شما
بیارن فرج و سرور حاصل شد ^{شده} مثل هذا فی عمل العالمون دوستان را
فراموش نمایند و از یادشان خاموش نشینند این دلیل جلیل سالکان
سبیل است و علامت ثبوت و استقامت بر امر حضرت رحمن رحیم
مطهرین بفضل وجود حضرت مقصود باش که در جمیع حالات معین و ناصر
تو است مولود را محمود نام نهید امید است که در جهان ملکوت

مقامی محمود یابد ع ع

جناب

جناب اقا سيد على عليه بهاء الله الاجمى ملاحظه نمايد

هو الاجمى

٧٠٢

اي مشتعل بنا رحمت الهي قد اضرت كبد العالم باجج نار احراق
الفراق في رزية محبوب الافاق وقد ارتفع ضيغ اهل الوفاء اذ تبدل
بالغروب والاقول هذا الاسراق وشقوا القلوب عوضا عن الجيوب
اهل الوفاق وناحت الاديض والسماء وصاحت افئدة اهل البهاء
وضجت قلوب الالبهاء في هذه المصيبة العظي ولكن انت انت
يا ايها المشتعل بنا دار العرفان والمجالس على مقاعد الايقان ثبت قدميك
على امر الله وقم على اعلا كلمة الله بقوة وقدرة وسلطان لعرك
يوثيك في ذلك قواء الملكوت وسلطان الجبروت ونفحات اللاهوت وجنود
لم تروها والملائكة المقربين وان هذا هو الحق اليقين والبهاء على اهل البهاء ع

هو الاجمى

جناب ميرزا محمد باقر عليه بهاء الله الاجمى

ملاحظه نمايد

هو الاهی

۷۰۴ ای روشن دل نورالله وجهک بانوار مثلک من المکوت الاهی
 در سبیل الهی هادی طریق باش و در محبت جمال رحمانی شعله نورانی
 شو چشمه از آفاق بیوش تا انوار روی بهمان بینی و دل را از غیر
 حق بیگانه کن تا بدلبر بیگانه آشنا گردی دست بعالم اعلی دراز کن
 و باواز بلند عجز و نیاز نما که ای مقدر توانا و بینا و شنوا این ناتوانا
 توانائی بخش و این بیبوارا در پناه حفظ و حراست خویش ملجا و پناه هی ده

عظم مبارک

ع ع

هو الاهی

۷۰۵

ای دورچان بوستان محبت الله جناب حاجی ابوی در سبزه اعظم
 وارد و بموهبت عظمی و رحمت بی منتهی و بنبهت ان نائز و نیازت جسد
 مطهر و مرقد منوره مشرف و در مصیبت کبری حاضر و بالطف الهیه
 نائل جمد خدا نمائید که موفق بپدیری گشتید که اکثر مدت حیات را
 صرف راه محبت الله نموده و در ساحت اقدس و مرقد منوره لسان بطلب

عظم مبارک

توفیق

توفیق و ظهور عنایت در حق شما گشوده و از من نیز رجا مینماید که
 بدر شما مشغول شوم حال که شمس قریب غروب است و هوای نزدیک
 بنا ریگی است نظریاتیکه عازم مراجعت اند و رجای ترقیم این ورق را نمودند
 من نیز جباله و لکما بدر شما مشغول شده از فضل وجود سلطان وجود
 آملیم که آن دو نهال بوستان محبت رحمانی از فیوضات نیسان
 عنایت ربانی همیشه بارور و تازه و تر و سبز و خرم ^{شوند} رب آید هم
 بتائیدانک و وفقهم بتوفیقانک ع ع

هو الاهی

۷۰۶

ای ناطق شناسی الاهی صبح است و انوار ساطعه از ملکوت غیب هویت
 بر مشارق و مغارب آفاق حقیقت پرتو افشان و قلوب نفوس مخدیه به
 از این فیوضات سرمدیه و تجلیات روحانیه در روح و ریحان و ارواح
 کینونات مجرده مستبشر و در فرط وله و هیجان اگر بصر رحمن ملاحظه
 بنمائید ذرات وجود را از این فضل کامله فیض شامل در وجد و اقرار
 مشاهده کنید و اگر بسمع الاهی استماع نمائید السن موجودات را

بشکرانه این موهبت عظمی ناطق بینی و خپان شوق و ولهی در حقائق
 مجردة مستفیضه از این الطاف خفیه مشاهده نمائی که اگر موجی از آن
 بجز قلندر موج بر سواحل امکان زند از لئالی و دراری موهبت الهیه
 دشت و صحرای ایجاد را مزین و در فشان بینی پس ای طالبان کعبه
 عرفان و ای واقفان برهان حضرت رحمان وقت آن است که حظ او فر
 برید و از این خوان نعت مائده سماوی و آلاء ملکوت باقی نصیب گیرید

والروح والبهاء علیکم یا اهل البهء ۴۴

جناب میرزا محمد باقر من اهل الشین علیہ بهاء الله الابهی

هو الله

۷۱۷

یا من تمثل بالحصول علی فیض فی محفل التجلی نا شکر کن ربنا المتجلی فی سیناء
 الظهور علی تل الطور بما اشرق علیک بنور سطح ولع و تشیع فی البقعة
 المبارکة وادی الامین ارض السرور فی یوم النشور و سقاک صهباء فرجها
 کافور فرجتک کالغصون الخضل لئصر الخضر الریان فی صدیقة الجود لعزت
 لو نطقت بجد ربنا احتجاباً و دهوراً لما ادیت شکر الاء مولاک الغفور فی هذا

القرن المشكور واليوم المشهود اذا استبشر بشارات الله وتوقد بار
حبه الله واستعربنيران الولد والابن خراب بما ذكرت في محفل الاحباب
جمع الاصحاب محض وجه تهللت بنور الميثاق واستبشرت بمواهب

نیرالافاق ع ع

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۰۸

ای ناظر بجا کتوت اجمعی چه نگارم که تاثرات قلبیه خویش را از عدم بیگانگی
بعضی اجاب ان ارض مبارکه بیان نماید بروح حضرت مقصود که بی نهایت
متاثرم ما را امید چنان بود که یاران در این بلا یاء و مصائب نامناهی
مرهم زخم جفا کاران گردند حال عدم اتحاد و بیگانگی دوستان کا ر
جافی رسانند که تیر و سنان بیگانگان را بکلی تأثیر نگذاشته آنچه زخم
زند مانند شهد شده است زیرا روح مستبشر میگردد و صد و تأثیرش
جسمانی است ولی عدم الفت یاران با یکدیگر زخم روحانیست و جسد را
نیز از شدت تأثر روح میگذارد الان بقسمی مجزون و متأثرم که اصابع

از تحریر بازمانده انامل میلرزد دیگر ملاحظه کنید که چه قدر محروم

و دل خونریز بش از این تحریر نتوانم و البهائ علیات ۴۴

هو الله

جناب خان حاضر علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

و بجهت جناب خان غائب ارسال دارند

هو الله

۷۱۹

الهی سیدی و مولائی فالیک اجرع و افزع و کل علی و اتوسل
 الیک بکلمتک الی القیثها علی الاحجار فانجرت و علی الاشجار فاخصرت
 و علی الفروع فاشمرت و علی الارض فربت و انبتت و علی السماء فترتبت
 و علی الاجمدر درهرهت و علی الکواکب فالفهرت و علی الوجوه فاستبشرت
 و علی النبی فابصرت و علی الصم فاستمعت و علی الحرس فنطقت و علی الاموات
 فقامت و علی الصبیان فادروا الرشید فی ظل الطائف ان تجعل هذا
 المحفل حافلاً بظهور آثار تجلیات رحمتیک و هذا المنتدی شافياً الصدور
 الموحدين ببروز ايات فردائیک و تجعل هذا الاجتماع للاشتغال بنا ر

محمد

محبتك وهذا المجلس نسا بانوار الساطعة من طلعتك وهذا الذكر
 لوجهك الكريم وهذه الالفة للأقرب بنورك المبين اي رب ان عبدا
 من عبادك الذين سقيتهم من رحمتك المشمول واسكرتهم من كاسك
 الكافور وعرفته جمالك في يوم ظهورك وشوقته الى الوفود بباب
 الطائف وقد قطع السباب والقفار والادوية والجار وورد
 عليك ودخل فناء باب احديتك وحضرين يديك وتجلت عليه
 بانوار لقائك ونورت عينه بمشاهدة جمالك وشرفته بالاصغاء
 وفرحت فؤاده بضياء طلعتك النوراء قد قام بالنيابة عن الذي
 سمي عبدا لك ورفيقا لاسمك وامن بك وآياتك وصدق بكلماتك
 واشتغل بنا رموقة في سيرة رحمتك وتشرف بالمشول في حضور جمالك
 ودخل عليك ووفد عليك وورد على معين رحمتك ومدد هذا البساط
 الرحيب ورب هذا الخمل الواسع وهيباء كل شيء مما تشتهي الارواح
 وتلتذ به اعين اجتك وتحظى به اذان ارقائك ليذكروك ويتضرعوا
 بباب الطائف ان تقدر كل خير لعبدك الموكل ورفيقتك البسهل والمشغل

بنار هجتك اوردت اشرف صدره بمشاهده ظهور آثار تائيدك ونور
بصره بلاخطه ايات توفيقك ودرج ضميره بحصول اماله في بلادك و
بترله كل عسر وكثر له كل يسر وارفعه بقدرتك ونوره بنور قوتك
واشد ازره بظهور مددك وقوظهره بجنود نصرتك واجعله آية عيانك
وراية رحمتك وساكناً في خيام الطافات اوردت اجعل عبدك الوكيل
عنه مؤيداً في جميع الشؤون وموقفاً على الشبوت على امرك يا حي يا قيوم
واجعل الحاضرين في هذا المحفل العظيم ناظرين الى افق ملكوتك و
متوكلين على تائيد كلمتك ومتوجهين الى وجهك والمستبشرين
بظهور اسرارك والخاصين لوجهات الكريم ياربى العظيم انتك
انت الرحمن الرحيم ع ع

هو الابهى

۷۱۰

جناب اقاميرزاقر عليه بهاء الله الابهى ملاحظه نمايند
ای طیراشیان عرفان جناب خان خواشی فرمودند که چیزی نگارم
ملاحظه شد که در این سنه دو تحریر ارسال شده و دین جدیدی زمان

استحقاق نیافته لکن چه توان نمود که واسطه خاطری عزیز دارد
 و قلباً اصرار شدید من نیز بمقتضای رضایشان علم نمودن چاره
 ندارم باری بهر قسم بود قلم باز بندگت هم می شد و مداد بویادت
 صحر گشت دوست حقیقی چنین باشد که در چنین اوقات و چنین
 حالاتی با وجود عدم مجال دقیقه از برای یار معنوی کاری کند
 و همتی آشکار کند جناب ابوی علیه بهاء الله بلحاظ عنایت در
 در ملکوت اجمعی مذکورند و البهائ علیات و علی اجبأ الله هناك

من هذا العبد الفقير ع ع

هو الایهی

ش جناب آقا سید علی و جناب غلامحسین خان علیهما

بهاء الله الایهی ملاحظه نمایند

هو الایهی

ای فرقان دو کویب نورانی سماء محبت الله در کل چنین تضرع و ابتهال
 بملکوت جمال مبین میکنیم که آن دو شجره سنوان بوستان تربیت و عنایت

ظلمات

جمال قدم برشکات فیوضات ملکوت الهی تازه و خرم باشند و
 تأییدات باطنه و ظاهره محیط و شامل گردد و عنقریب آثار این
 الطاف الهیه مشهور و ظاهر گردد طوبی لکما و حسن مآب جناب
 آقا میرزا عبدالله خان مظهر الطاف مخصوصه حضرت احدی بودند
 و بر عهد و پیمان رحمن ثابت و راسخ و بنفحات ریاض عنایت ترو تازه اند
 از جمیع جهات مراعات و در تمشیت امورشان همت لازم و واجب
 بلکه اسبابی فراهم آید که سبب آسایش و روح و ریحان ایشان باشد

والبهاء علی اهل البهائه هناك وبلغوا اشواق الیهما اجمعین ع

جناب میرزا عبدالله از مکه و بمبئی عنقریب وارد ان ارض میگردند در این سفر در حجاز بسیار صدمه
 و مشقت کشیدند در مقابل این تعب در حواریت الله انشاء الله کمال روح و ریجا خواهند یافت

هو الاهی

ش جناب میرزا باق خا علیه بهاء الله الاهی ملخصه

هو الاهی

۷۱۲

این اشع افروخته اگر شعله فانی دمی روشنایت دمیست و حضرت مشکا
 پرغی افروختن تا بصباح است و نورانیت در شام مظلام و لکن اگر
 شعله

شعله الهی زنی و پرتوی رحمانی افشانی روشنی در عالم انوار
 وشعاع ساطعت متصاعد تا ملکوت ابھنی پروانهات طیور شکور صدق
 توحیدند حاضر محفلت انجن حقایق تجرید پس از خدا بخواه که در
 زجاجه موهبت روشن گردی تا در انجن ملا اعلی برفروزی و نور
 از افق سما الطاف بر عوالم امکان لایح گردد و البهاء علیک و علی

کعبه منقطع الی ربه المجید ع ع

هو الاهی

ش زبارت جناب اقا سید علی علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی ۷۱۵

الغیث الهاطل من سحاب رحمة الله والواابل النازل من غمام مغفرة
 الله حیا ربوتک التي تثلثت بهیکلت الظاهر و ترابک الذي تعطر به
 بنفحات مغفرة ربک العفو الغافر و تابعت طبقات النور بالترؤل علی
 قبرک بین القبور یا من سقاء الله الکأس الطهور و نور بصره بمساهد
 النور و اسمع نغمات الورداء بمزامیر الزبور و اضاء قلبه بالانوار

الساطعة من فجر الظهور حتى آمن بآيات الله النازلة من البيت المعمور
 واشتعل بنار محبة الله وتذكر بذكر الله وأشرف بالالواح من الله
 واشتهر بين الورى أنه من الموقنين بالله اسئل الله ان يغفر لك
 ويعفو عنا وعنك ويليك حلال العطاء ويديخلك في الجنة اللقاء ويرزقك

مشاهدة المجال والغدق والأصال ع ع

اول بالتيابه از اين عبد در سرفتر قرأنت شود ع ع

هو الله

شیراز جناب حاجی ابوالحسن علیه بهاء الله

هو الله

۷۱۴

ای نوجوان من هر چند بتن ساجورده ولی بجان نوجوان زنده دل
 در جویبار هدایت سرور وانی و در بوستان عنایت نهال بهمال
 علی الخصوص که در این ایام در سبیل الهی طراوت و لطافت ضرب و لطمه
 و طپاچه از دست ستمکاران نیز یافتی دیگر این نور علی نور شد تازه تر
 و لطیفتر گشتی این ازیت بوجود مبارک البته حلوت و صباحت

بازده

بی اندازه مبدول خواهد داشت نوش جان باد و گواری دل و روا
دعا کن تا این عبد نیز از این موهبت نصیب برد اگر چه والله الذی
لا اله الا هو این عبد لیلک نهاراً در زیر ضرب است ع ۴

هو الله

ش جناب عبد الرسول خان فحیم الممات علیه بهاء الله الامجی

هو الله

۷۱۵

ای بنده حقیقی جمال مبارک اثر کلمات مشکبار مشامرا معطر از بوی
دلجوی گلشن محبت الله کرد این چه خوش بوی و دلکش رائحه که جانهارا
روح و ریحان مبدول دارد و دلها را مسرور و شادمان نماید هیکل بلبل
نشسته روحانی خشنود و قلب صنوبری و افروغ اسمانی دهد پس باید در
شب و روز بجان بکوشیم که این رائحه معطره بیشتر منتشر گردد و این
بوی جان پرورد زیادتر بهشامهای بشر رسد تا حیات روحانی رخ نماید
و فرج و شادمانی حاصل گردد اگر نایبید و توفیق میطیبتی تبلیغ امر الله
در کمال حکمت مشغول شو و همچنین عبد المحید خان و محمد آقا و احمد آقا و محمود آقا

تربیت نما که هر یک خادم آستان مقدس گردند زیرا مورد نیارا و قر
 واهیتی نبوده و نیست درگذراست و آنچه باقی وابدی و الهیست ثابت

و حکام و پراثر و البهآء علیک ع ع

رب ورجائی اغرق والذی هذا العبد فی وجود غفرانک و عطر مشامها
 بتفحات عفوک و اسکنها فی جوار رحمتک انک انت الغفور الکریم ع ع
 ش جناب محمد باقر ابن حاجی علیه بهآء الله الایمئی ملاحظه نماید

هو الایمئی

۷۱۶

ای دل سوخته آتش هجران جال رحمن شکر کن حضرت پروردگار را
 که بنا بر محبتش مشتعل و با نوار عرفان قلبت روشن و متور است از صها
 عنایت نوشیدی و از طراوت فضل و موهبت سلطان احدیت چشیدی
 در ظل سده رحمانیه آرمیدی و بشاکی بجز صدمه ای رسیدی جناب
 حاجی ابوی از قبل این عبد و برادران مکرمانرا تبلیغ تکبیر ابداع الایمئی
 بنمائید و بگوئید شکر کن خدا که از من جوانی در رحمت الهی پرورده
 شدی تا آنکه سالخورده گشتی طوبی لشاب شاب فی حبه اشهاد فراموش

نموده

نموده وخواهیم نمود والبهاء علیک ۴۴

هو الله

جناب میرزا باقرخان علیه بهاء الله

هو الله

۷۱۷

ای مقرب درگاه احدیت اشکات مشکین مذاق مستاتان و اشکین
 نمود محانی روحانی بود و انبعاث وجدانی و سنج روحانی چون رقت
 در آن شد یاد ایدان قدیم الهی و ندیم روحانی ان یار حقیقی حضرت علی
 و غلام مخاطر آمد قلب با هزار آمد و روح با جذب بدگاه احدیت بتل
 و تضرع رفت که ای خداوند بی مانند آن دو یار هوشمند را در درگاه
 احدیت ارجند فرما و آن دو گل خوشبو و خوش رنگ را در گلشن ملکوت
 خندان کن و ان باز اوج محبت را در سدره احدیت لانه و اشیانه بخش
 و آن دو بلبل گلزار عرفان را در گلبن رحمت بی پایان با بدیع نغمات دمساز
 فرما توئی بزرگوار توئی مهربان

هو الله

سواد این درقه بهر یک ازان شخص داده شود و اصلش در خطیره

القدس محفوظ ماند

هو الله

رب و محبوب لك الحمد على ما اوليت ولك الشكر على ما اعطيت توفى من
 نشاء و تؤيد من نشاء و توفق من نشاء على ما نشاء بيدك الامور كلها
 و في قبضتك زمام الاشياء تشرف من نشاء و ترزق من نشاء و تحرم
 من نشاء بيدك الخير و شانك الجود انك انت الواهب المعطي الكريم الرحيم
 در خطيره القدس نفوسى بخدمت قيام نمودند و زحمت و مشقت كشيدند
 و در كال روح و در بجان كوشيدند و نفوسى نيز تعلق روحانى داشتند
 و بجان و دل آرزوى خاك كشي و گل در آن مقام مقدس داشتند لهذا
 آب انبار و ابواب خطيره القدس را بنام مبارك ايشان تسميه نمودم آب
 انبار با اسم حضرت اقان سدره مباركه جناب اقامير با قرباب اول در
 طرف شرقى باب بالا باب ثانيا در طرف شرقى باب كريم يعنى با اسم جناب
 استاد عبد الكريم باب شمالى باب اشرف و باب اول غربى باب فضل

باب

خط مبارک
 این لوح مبارک ۷۱۸ عکس و در اورده بنام اقامیر

باب ثانی غزنی باب امین و مقصود از این اسماء افاضلی اشرف و اقا
 استاد عبد الکریم و انا بالا و حضرت ابی الفضائل و جناب امین است
 این اسماء باید تا ابد آباد یاد گردد و ذلك ما الهی به تراب مطاف

الملا الاعلی ع ع

هو الایمی

جناب غل و جناب میرزا باق علیهما بهاء الله الایمی

ملاحظه نمایند

۷۱۸

اللهم یا الهی و ربی الکریم و مولای العظیم ان هذین لمیدان ساجدان
 خاضعان خاشعان لباب احدیتک متشبثان بذیاد رداء و حمایتک ناظران
 ال ملکوت فردائیک مبتهلان الی الاهیوت صمدائیک امرت احفظهما فی کف
 حفظک و حمایتک و اشملهما برعایتہ عین عنایتک و کلا لک و لیسر لهما
 امرهما و اشدد ازدهما و قوظهما و ادم عزهما و انتہما خیر الدنیا و الآخرة
 و نور وجهما فی ملکوتک و انزل علیهما فیضک و برکتک و زد فی سعة رزقهما
 و علوشانہما و قدس روحهما و طهر قلوبهما عن سواک انک انت الکریم المستعنا

نیل
 ایام
 ایام

ای ربّ اقبل منهما ما قدما بین یدی عبدک هذا واجعلها نحرًا وقلک
واجعل کاحبته منه ینبت سبع سنابل وکل سنبله مائة حبة والله یغفر

لن یشاء انک انت المعطى الکریم عبدالبهاء ع

شیراز بواسطه ورقه مبارکه زبور سلطان حره اما سید حسین اقبال
امه الله الموفه والذی اما میرزا عبدالحسین المنتسبه الی الالباء علیها بهاء الله

هو الله

۷۱۹

ای امة الرحمن این نام در بنام تو نگارم و از خدا خواهم که نامت در کتب
نامی گردد و بحجت جالش معروف و شهرت تا این سرگشته گی و شیدائی و رسوائی
اوازه اش جهالتیکه شود و در جمیع جهات معروف هر فقیر و امیر و علیک التحیه والتابع

خط مبارک
میرزا محمد باقر

هو الله ای تیز عزیز اساعظم خوش باش و روز بروز خوشتر گرد زیر الحاطه غیاث سلمه کا
و پرتوالتا از هجرت ساطع و لامع اگر بدانی که از فضل حضرت مقصود چه اکتلی بر سر چه تیر
در برداری البسه مانند تیر شود در اوج قبول پرواز نما و با شاهد جود و مستور دمساز

خط مبارک
الشیخ

و هر از گردی طوبیك من هذا الخطاب الذی یطوب کل سامع مشکو د

ع ع

شیراز

شیراز بواسطه حضرت عندلیب علیه بهاء الله الایچی
امه الله الموقنه خانم طهرانی علیها بهاء الله الایچی

هو الله

۷۲۰

ای کینز عزیز خدا و دلیل بر این عزت ان است که خدمات مشغول و
بتحمل زحمات مالوف امروز از درقات مطئنه هریک بکنیزی اماء جن
پردازد در درگاه احدیت عزیز گردد و در آستان مقدس مقرب شود
حمد کن خدا که موفق باین موهبت گشتی و مؤید بالظاف حضرت احدیت

صحنه کاتبه معروضه مبارک

و علیک التحیه و الثناء
ع ع

پورت سعید جناب میرزا محمد باقر خان شیرازی علیه بهاء الله الایچی

هو الله

۷۲۱

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید و از بیان ثبوت و استقامت زین
سرور حاصل گشت که الحمد لله یاران الهی مانند بنیان رزین رصین
ثابت و مستقیمند و در آستان عبودیت معترف و مقیم از پیش نامه
بشمانگاشته شد و بشارت داده گشت که من بالنیابه از شما از بام برج

صحنه کاتبه معروضه مبارک

متوجهها الی علی لادج الغبته المبارکه زیارت مینمایم در خصوص مصلحه
از برای بنات انشاء الله فرقوم میشود در خصوص حرکت جناب شیخ
الزینس علی العجالة بهندوستان بوصول طهران در محفل روحانی شست
نمائید و هر نوع مقتضی باشد تدبیری کنند که بروج و ریجان این
سفر را بنمایند زیرا رفتن ایشان بهندوستان انشاء الله مثمر
ثمر خواهد بود اما در خصوص اتباع ارض در حول مقام مقدس
در این ایام از طرف دولت منع از بیع و شرا شده است تا بعد چه
اقتضا نماید اما مولود جدیدی اسمیکی از دیوان قدیم خویش بگذرید
امید دارم که اولادان جناب خادم امر الله گردند و ناطق بذكر الله
و منجذب بنفحات الله اما مسافرت در این ایام بطهران اولی تا شیراز
انتظامی باید و اما نونها لان گاشن محبت الله میزرا عبدالحسین و میرزا
علی محمد و میرزا محمود را از قبل من نهایت محبت و مهربانی بنمائید و دروخ
ببوسید و اما اجای الهی باید بهیچوجه فتور نیارند و در اعلا
کلمة الله قصور ننمایند شب و روز بکوشند تا نفحات الهی شرق
و غرب

شدید باشد
و توفیق از هر طرف

و غرب ایران را معطر نماید و از حوادث و وقوعات ارض مقصود مگذرد
و محزون نگردند آنچه واقع شود عین خیر است مصائب مواهب است
و بلا عطا و مصیبت موهبت و موت حیات و زندان ایوان و ذلت
عزت پایدار زیرا جمیع در سبیل حق است و علیک البهائم الایمنی

ع ع

۹

بواسطه جناب امین جناب میرزا محمد باقر خان شیرازی علیه
بهاء الله الایمنی

هوالله

۷۲۲

ای بار دیرین مرا آرزو چنان که هر روز با تو مخایره نمایم و نامه نگارم
و بمخاطبه پردازم ولی مهلت نیابم و فرصت نبینم با وجود این باز گاه
گاهی بواسطه پیکت امین و ستایش موفود جناب امین نسبت بان یار قدیم
بخرید پردازم تا بدانی که در نزد عبدالبهاء چه قدر مقرب و باو فائز
که حتی در طوفان بلا ترا بخاطر آرد و یاد روی و خوی تو نماید و نامه

خط کار به جمع و امضا مبارک

نگار دهمتی که در اعانت باز ماندگان شهدا در ارض یا نمودی
 سبب سرور و منتهمی شد امیدوارم که همواره در ظل سدره
 مبارکه محفوظ و مصون از اعدا و محظوظ از بشارت کبری و مشغول
 بعبودیت حضرت کبریا و مقبول درگاه جمال اجمعی باشی تا بید از هر جهت
 رفیق گردد من چون بتو نگرم سرور احبام ناز بالرفیق الاعلی حضرت
 اقا سید علی و جوهر وفا من دخل فی تکوین الایمئی اقا غلام حسین
 خان در تو بینم و نفحات طیبه معطره محبت ایشان از تو استشمام
 کنم و هذا من فضل ربک الرحمن الرحیم و علیکم البهاء الایمئی

ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان من اهل الشین علیہ بهاء الله

الایمئی

هو الله

۷۲۷

رب ورجائی و ملجئ و ملاذی و مهرب و معاذی انی اعقر جبینی
 بتراب عینک المقدسه العلیا و ادعوک بقلب خائف و دمع دافق و قواد
 فارغ

کتابت
مضامین
شیراز

فارغ من خشیتک ملتهب بنا و محبتک واتضع الیک ان تؤید عبدک
 القائم علی خدمتک الدائم علی عیودتیک الصائم عن غیرتک بنا بیدات
 الغیب والشهود والطاق من المقام المحمود رب اجعله آية النجاح ورواية
 الفلاح ومصباح الظلام والنجم البازغ من افق الايقان وحنوئاً
 بذریة اهل الوفاق الذین استشهدوا فی سبیلک وقدوا انفسهم
 جناً بحالک وهدردمائهم توجیهاً الی سمانک وفاضت انفسهم
 طلباً لوصالک رب اجعل هذا السخی الجلیل دلیل کل غنی من اهل
 الهدی وقائد اقوام یسکون فی بیداء البر والتقوی مخبزاً الی تکونک
 الایمنی رب قدر له کأخیر وادفع عنه کل ضیر وکنه فی الاخرة والاولی
 من مواهبک الکبری انک انت الکریم الرحیم المعطى العزیز الوهاب
 ای ثابت بریمان الحمد لله موفق بانفاق ومؤید باعمال مبروره در
 سبیل نیرافاق درسنة سابقه اعانت ببارماندگان شهیداً بزد نمود
 وگویی سبقت از میدان همت ربودی آن اتفاق در نزد اهل اشراق
 مقبول و محبوب واقع و عمل تحسین اهل وفاق گردید حال اگر مکان در رسال

جدید نیز اعانتی از جناب با زمانندگان شهداء فرمائید در استان
 مقدس مقبول و محبوب خواهد گشت و سبب حصول برکت از رب
 احدیت خواهد گردید و هذا التكليف لتعطفی عليك و شغفی بک و و قد
 الحال نبی و بینک فاشکر الله علی هذا الفضل العظیم و الفوز المبین
 و انک لعلی صراط المستقیم ۴۴

طهران بواسطه جناب امین جناب امامزاده محمد باقر خان شیرازی

علیه بهاء الله الاجلی

هو الله

۷۳۴

ای ثابت بر همان نام منی از جناب امین رسید نهایت ستایش از شما
 نموده که الحمد لله قلبی منیر و وجهی صبیح و روحی مستبشر دارد از این
 بیان روح و در بیان حاصل گردید زیرا سرود عبد البهاء در ترقیات
 روحانیه احتیاج است چون از گش خا طری نفعه خوشی بمشام رسد
 فرح عظیم رخ دهد ای بنده الهی امیدوارم که مواهب هر دو
 رفیق روحانی نیز در تو مبعوث گردد تا موهبت فخر زانها بمثلت مشهود

عظمت و مواهب مبارک

شود فی الحقیقه شما و متصاعد الی الله اما سید علی و راجع الی الله
 غلام حسین خان حکم بایک نفس داشتید و بایک شخص باری حال وقت آن است
 که بزرگان بنهایت روح و رحمان معاشرت نمائی و لسان تبلیغ گشاید
 غافل از آن گاه کنی و بجز دانرا هوشیار نمائی ولی بگفت تا مه و دیگر آنکه
 کل باید در خدمت حضرت قوام بنهایت صداقت و امانت و همت و
 غیرت خدمت نمایند زیرا خدمت او خدمت من است الهی الهی است
 عبدک باقر ناضر الوجه با هر قلب یتضع الیک و بر جو الطافک و یتظر
 بدایع رأفک رب انصره علی الاعداء و ایده بشدید القوی و الطاق
 لسانه بالثناء و انطقه بتأیید من روح القدس فی ملکوت الالهی
 حتی یتضحی بسراج الهدی فی محافل الکبری و یدعو الطالبین
 الی المنهج البیضاء و الطریقه المثلی انک انت المؤید المقدر العزیز
 الوهاب و انک انت الکریم

الوهاب

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاعلیٰ

هو الله

٧٢٥

سبحانک اللهم یا الهی هذا عبدک المنبثق من ظهرك من امن بات
 وایاتک والمشفع من اب کریم صدق بکلماتک قد انقل یا الهی عبدک
 هذا من الاصلاب الطيبة الی الارحام الطيبة حتی ظهر فی هذا الیوم العظیم
 علی احسن التقویم ورضع من ثدی المهدي ونشأ ونما فی حجر التربة
 الکبریٰ حتی بلغ الحی وسمع النداء ولبی للنداء وتام علی خدته امرک
 بین الوری وعبودية عبته قدسک بقلب طافح بالوفاء رب انه ثبتت
 قدماء عند الامتحان والافتتان واستقام علی امرک بکل عنزم واهتمام
 وباشرخه احبائك علی مراه نام وانفق علی تماء الشهداء فی ارض
 الیاء انفاقا اشرح به صدر عبد البهاء رب ایده ببرکات من السماء
 بما انفق فی سبیلک علی المظلومین من الابرار واعان شرق الاعداء فی ديار
 ارتفع منه الضجج الی قباوت الانوار رب وفقه علی مهام الامور وانصره
 بجنود خفیت عن اجساد اهل الغرود ومتعته فی هذا الدار فی جمیع الشئون
 والامور

خط کتاب مهر و امضاء مبارک

والاحوال وقد رله مقاماً علياً في الدار العقبى رب ليس له ظهير الا عونك
وعنايتك وليس له معين الا فضلك ورعايتك قد احتج بك عند هجوم
الاعداء واخص وجهه لوجهك يوماً زلت اقدام اكابر الرجال رب
انزل عليه اية النصر مبيته الشرح وراية الظفر خافعة البند موفقاً
في الملكات والملكوت مستبشراً بايات العطاء تترى من ملكوت الوجود و
انك انت المحي القيوم اى ثابت برمشاق مكائبي كد بواسطة جناب
مشاردي الذي ادرك لقاء ربه واخذ في ملكوت ربه الكريم ارسال
داشته بوديد جميع رسيد مظهرن باشيد و عليك الهاء الالهى

ع ع

هو الالهى

۱۷۵

انجوان روحانى نامه شيرين و بيان شكرينيت و اثر خامه مشكينيت
قرايت و تلاوت كرديد بهجت و سرور آورد و ابواب جور گشود كه الحمد لله
ان جوان روحانى و سالخوده جسمانى سرمست كاس رحمانى است
و شب و روز بيا دجمال جاودانى اين از قوه جوانى و طراوت و لطافت

نظرات صحت و انصاف مبارك

روحانی است که آرزوی اطلاع بر حقایق و معانی مینماید آنچه
استفسار فرمودید در کتاب مبین مندرج و مستغنی بنام بعد حین
و اتی بالاصالة عنک والوكالة عن نفسی الحوف حول الترتین المبارکتین
وازور الرّسین المطهرین واعفر وجهی بتراب العتبتین المنورتین
جناب سلیل جلیل اقامیرزا محمد باقر خان و جناب اقامیرزا محمد علی علیهما
بهاء الله الاهی از قبل این بنده استنان مقدس تبلیغ نهایت اشتیاق
نمائید و هذه بشارة تقربها النفوس وتشرح بها الصدور و

البهاء عليك ع ع

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بقاء الله الاهی

صوالله

۷۳۷
ای ثابت بر پیمان نامه آن جناب رسید و مضمون اشکار پدید
گردید اعانه مشرتا الاذکار امریک بسیار مقبول واقع شد از بشارت
تأسیس محفل روحانی شیراز نهایت روح و ریحان حاصل شد امید
وارم که باقی و برقرار ماند اما مسئله نزاع و جدال در اینجا الالفة الله

خط کلان
بهره و مضاف مبارک

علی القوم الظالمین الفتنة كانت نائمة لعن الله من ايقظها و
 سيعلم الذين ظلموا اني منقلب ينقلبون عنقريب اين سحاب ظلمات
 زائل و اين غبار تيره تسكين گردد و وبال برگردن اهل فساد مانند
 محزون مياشيد باری سيعود مكر الازلي اخره و يلقى في السقر
 و يلقى قعره ان ربك لبالرصاد اين وقایع اسبابي و اين حوادث را
 عاتی در زمانیکه حکومت مغلوب و مأیوس و مخزول و مذلول بود
 صراحتاً من دون تأویل مرقوم گشت سينقلب الامور علی الجهور
 و يرجع علماء السوء بصفقة خاسرة و وجوه علیها غيرة و ناصية
 کاذبه و چنین شد ولی بعد از این واقعه در سیرجان ظلم و ستمی
 واقع که بیان نتوان نمود حضرت اقا سید محیی‌الدین استمکاران بیدترین
 عذاب شهید کردند و در سنگسار تعرض شدید بی‌بانیان نمودند
 و در آذربایجان میرزا حسن مجتهد بی‌ایمان که ضد ملتیان بود فتوی
 بقتل جمیع یاران داد و نفرات نیز بیدترین عذاب شهید نمودند
 صدیاً مرقوم شد که اگر بشکرا حق خویشخواهی انا سید محیی بشود

و ستمکاران سنگسار بگردند و میرزا حسن بجهت تزدیل و
تخیر و تدمیر بشود فيها و الا یفعل الله ما یرید و یشاء من جمله
بمخفل روحانی طهران هشت ماه پیش مرقوم شد موجود است چون
در این خصوص تهاون شد و تراخی تام لهذا الخلال میان آمد و
اعتدال نماند حال نیز مرقوم میشود اگر دولت و ملت مانند شهد
و شیر آمیزش یابند و با اتحاد و اتفاق سلوک و روش کنند فيها
و الا الطامة الکبریٰ یاران الاهی تسلی دهید همانست که از پیش مرقوم

شد و علیک البها، الاهی ع ع

بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه اقامیرا اقا جناب

میرزا محمد باقر خان علیه بهاد الله الاهی

هو الله

۷۳۸

الاهی الاهی انک لتعلم شدة ولهی وعظیم تعلقی بهذا العبد الثابت
على العهد الثابت بفیض صاحب الفضل رب انه آیه حبک ومظهر
عرفانک ومطلع الطائفة قد انجذب الی ملکوت جمالت وحضرتین بربک

قطره مهر و امضاء مبارک

و شاهدانوارك و اطّلع باسرارحك رب اجعله قدما راسخا و امرك
 و صدرا منشرا بذكرك و وجهها ناضرا بنور موهبتك و قلبها متلنا بذكرك
 حتى يرتل ايات توحيدك بين خلقت و ينطق بالشّاء عليك بين برئتك
 و ايدك في جميع الامور و وفقه على خدمة العموم حتى ينور ذلك القطر
 السحيق بانوار الهدى بين الورى انك انت الكريم انك انت الوحيم
 و انك انت ذو فضل عظيم ع ع

شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الا بحمده

هو الله

۷۳۹

ای ثابت برپیمان این عبد از قبل شمع محبت الله جناب منشاری
 جواب مینگارم اخبار تاسیس محفل روحانی دران دیار سبب سرور
 قلوب گشت امید چنان است که ان انجمن انعکاسی از عالم بالا گردد
 و پرتوی از ملک اعلیٰ یابد نعم ما قال صورتی در زبرد ادا چیه در
 بالاستی قسم با سماء عظمه که اگر آن نفوس از هرنفوس فراغت
 یابند و قلوب مانند مرایای صافیه گردد یقین است تجلیات ملکوت

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

چنان چهره گشاید و جلوه نماید که آفاق آن اقلیم روشن گردد نامه
 جناب آقا میرزا اسمعیل خان را جواب نگارم و در طی این مکتوب ارسال نمایم
 برسانید از انقلاب ایران مرقوم نموده بودید این نتیجه اعمال میرزا
 فضل الله نوری و میرزا حسن تبریزی و شتمکاران سیرجان و ظالمان
 سنگر است اگر این امور نبود تا بحال ایران در نهایت راحت و اطمینان
 بود و در این وقوعات یک حکمتی است تبریز لایم بود که خونریز شود
 ان خون مطهر بران تراب اغبر هدر داده شده بود لابد بر این است
 که چنین اثر نماید ذلالت تقدیر من عزیز علیم و علیک البهائم الاجمعی

ع ع

بواسطه جناب منشادی شیراز جناب میرزا محمد باقر خان

علیه بهاء الله

هو الله

۷۴۱

اثبات برپیمان نامه مفصل که جناب منشادی مرقوم نموده بودید
 ملاحظه گردید از عدم فرصت مختصر مرقوم میگردد از وقایع آن دیار

موقوف

خط کاتب
 میرزا محمد باقر خان

مغوی و مهمو مگر دید مگر نشیندی که شیخ حافظ چه گفته شیراز
 پرغوغا شود شکر لبی پیدا شود چون در آن یوم ضوضا نمودند لابد
 بر این است راحت و آرام بخوبیند گهی زلزله جنبان میان آید گاهی قحط
 و غلارخ گشاید گهی طوفان احزاب همچان کند و این بلا مستدام مگر آنکه
 عاشقان آن شکر لب گردند و از شهد حلاوت آن دلبر بهره و نصیب
 گیرند آن وقت آرام یابد و جمیع این وقایع بجهت آن است که احزاب میداد
 شوند هوشیار گردند و از نفس و هوئی بیزار می جویند و در ظل
 شجره حیات راحت و آرامی طلبند جمیع وقایع منتهی با علاء کلمه الله است
 جناب قوام علیه الرحمة والرضوان در طهران در نزد جناب ادیب شکوه
 از دخول و ذلت نمود و جناب ادیب را واسطه و شفیع کرد در جواب
 اشارت صریح داده شد که مستطرباش غنقریب این ذل و دخول باوج قبول
 مبتلا گردد و آرزوی دل و جان حاصل شود بوصول جواب سه درو ز
 بیشتر نگذشت که ناگهان مظهر الطاف تاجداری شد و موفق بکارمانه
 خواهش نمود که تکلیفی باو شود در جواب مرقوم گردید که ما را کاری نه

و مصلحتی نیست جز آنکه باید جناب عندلیب را محاسبانه از بعید و قریب نماید
 و رعایتی کند و حمایتی فرماید ولی ایشان چون شیراز رسیدند این راز
 و نیاز را فراموش نمودند و شورشیان را باین طائفه نسبت دادند و حکم
 آنکه مثل آفتاب میدانستند که بهائیان را در شورش شوری نه و
 با احزاب همراه نیستند بلکه کناره گیرند و بی نصیحت پردازند
 تا سبب الفت قلوب گردد باری این سبب شد که در تقدیر تغییر
 حاصل گردید اما شما باید در نهایت صبر و سکون و امانت و دیانت
 بپایمانندگان ایشان خدمت نمائید از خدا خواهیم که اخلاف سبب
 حسن صیت اسلاف شوند و انانرا عفو و مغفرت الهی خواهند فرمود
 الحقیقه ان خاندان قدیمند و اگر بطل شجره رحمان و رحیم در آیند
 مؤید با امری عظیم گردند و بنیانی متین تأسس کنند در خصوص
 مشرق الادکار ذکر نموده بودید که اقا علی محمد خان جناب موقر الله
 موقی که محل تولد حضرت اعلی روحی له الفداء بود خریده اند و خانه
 که جنب آن است نیز می فروشند ان محل بسیار به موقع است ولی آنچه

یاران مصلحت بدانند آن موافق است برآی شما و یاران حواله نمود

وعلیت البهائم الاجمعی ۴۴

بواسطه افغان سده مبارکه جناب اقامیرزا هاد

طهران جناب میرزا محمد باقرخان علیه بهائم الله الاجمعی

هو الله

۷۴۱

ای ثابت برپیمان چند روز پیش بواسطه اقا سید صادق نامه

مرفوع گردید حال چون دستخط شمارسید دوباره بنگارش

این نامه پرداختم تا بدان که در درگاه احدیت چه قدر مقرب

وقریبی و ذر نزد عبد البهائم چه مشابه عزیز و صیب و سبب شد

که نام طیر حقیقه و فال التصاعد الی الله الفائز بالملکوت الاجمعی ذو

الفضل الجلی اقا سید علی و ذکر بندۀ نورالمشرقین و نیر الخافقین الذی

ادرك لقاء ربه فی مقعد صدق اقا علاء محسین را دوباره معروف و مشهور

نمودی زیرا از قبل آنان اعانت در بنیان مشرق الاذکار کردی ان دو

ابرار در ملکوت اسرار سبب این کار سرور و جبور یافتند که الحمد لله

حفظت امور و امضا مبارک

ان رفیق مهربان بوقایم نمود و بالتیابه از ما در این مقام بذل و انفاق
فرمود ای کاش جمیع رفقای عالم مثل شما بودند که یار و همنشین خوشتر را
فراموش نمینمودند در خصوص شرکت خیریه مرقوم نموده بودید
فی الحقیقه جناب افاضت نصرالله و جناب مصور رحمانی و دیگران
در این خصوص همتی پایان نموده اند از خدا تائید و توفیق خواهم
که بهمت شرکت بکمال سرعت بزودی مبلغین تعیین گردند و غیر
سفر نمایند و این شرکت اثر و ثمر بخشد جناب میرزا عبدالحسین
و جناب میرزا علی محمد و جناب اقامیرزا محمود اسلوا اجلا را و همچنین
امه الله المقربه و رفته موقوفه والده شانرا از قبل عبدالبهاء تحیت و ثنا
و تکبیر و بها البلاغ دارید و علیات البهاء الاجمعی ۴۴

۹

بواسطه جناب حیدر قبل علی علیه بقاء الله الاجمعی
جناب میرزا محمد باقر خان من اهل الشین علیه
بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۴۳

خط کا تبعت و انصاف مبارک

ای ثابت بر پیمان نامه‌ئی که بجز حیدر قبل علی مرقوم نموده
 بودی ملاحظه گردید از شدت حسرت و حرمان آه و فغان
 نموده بودی حق باشماست فی الحقیقه بعد از طی کوه و صحرا
 و قطع دریاها ممنوع شدن از ورود بمقام محمود سبب اشد
 احزان است ولی چون میدان امتحان و اوان اقتناست محزون مباشید
 مفهمو مگردید بلکه مسرور و بمنون باشید که مورد خرن شدید در
 سبیل رب مجید شدید این حرمان عین وجدان است و این فرقت
 حقیقت وصلت و این بُعد جوهر قرب است و این هجران وصال و پایان
 فی الحقیقه هر دمی همدی و پیش منی و محرمی جوهر ملاقات اینست که الحمد لله
 بان موفقی باید یاران در مقامی باشند که وصال و هجران یکسان باشد
 توجه بملکوت اجمعی نمایند و با تکرار کلمه الله گوشند نظرها باید حصر
 در این مقصد عظیم نمود هر کس موفق بر آن گشت باید از شدت سرور
 شادمانی و کامرانی نماید که الحمد لله بچهره مقصود موفق است

و هوارة در تربت مقدسه حاضر و زائر لهذا شما از اين هجران محروم باشيد
 اميد دارم كه با عظم آنچه آرزو داشتيد برسيد و ان وفای باستان
 مقدس است جميع دوستان را بشارت با علاء كلمة الله و نشر انجات الله
 دهيد كه الحمد لله ندای الهی در جميع افاق بانداست اصل این است
 كه موجود و محقق است نظر بامر الله داشته باشيد بطوان مسرور
 شويد و بو توف و سكون محزون اين است جوهر مقصود اهل سجود
 این است نتیجه فیض ملكوت و عليك البقاء الاجمعی ع ع
 مناجات در طلب مغفرت و در مقام موقوفه النفس المطمئنه اقمه الله
 المحترمه والدۀ حرم اقامير زامجهد باقر خان ادخالها الله في الروض الباهر
 هو الله

ص ۷۴
 الهی و مغیثی و انیسوی و مجیری انك لتعلم قد وقعت نصیبة دهماء
 و رزیه عمیاء و ارتحلت الی دار البقاء امتك الطیبة الظاهرة النوراء
 متضرعة الیک متوكلة علیك مستبشرة بالخضورین بیدك خافقة
 القلب بالاشواق مخیبة الروح للكلوت الاشواق طیبة النفس بالصعود

فقط
 موعود
 و امضا
 مبارک

الى اعلى المراق منتعشة الفواد بما انقذتها من الفراق وشرقتها
بالرجوع اليك من عالم الانفس والآفاق ثابتة على الميثاق مستقيمة
على الوفاق متببهة لما لا يسعه الاوراق بريئة من الشقاق مجتنبه
عن الذين ليس لهم خلاق من العهد والميثاق رب قد ارتفعت
التعجب واشتدت اللهيبة في القلوب وسالت الدموع كالسيول
لفقدتها من الامايق فافرح على ذوى قرباها صبورا وسلوة من هذا
الاحترق واغفر لها واعف عنها وادخلها في ملكوتك وارزقها
لفانك واكرم مشيئها بمشاهدة جمالك في محفل الانوار ومشهد
الاسرار وبتتابع تجلياتك المقدسة في الليل والنهار يا عزيز يا كريم
يا جبار يا صجير اهل الذل والاكساد انك انت العزيز الغفار

ع ع

٧٥٤

هو الله

اي حبيب روحاني اين زندان اشتياق بيش وسوزش واحترق از
فراق افزون و محزون ولى حضرت همچون چنين مقدر فرموده

گرتیر بلا اید اینک هدفش جانها و در عطا بخشد اینک صفتش دلها
 عبد البها از قبل شما و قاصدان حرم جانان بمطاف ملا اعلیٰ توجه نمود
 و زیارت کرد امید و طید است که این زیارت مقبول گردد لهذا غم
 و اندوه از محرومی نداشته باشید تا نزید و حاضر طائفید و راجح
 در آنچه باید و شاید جهد بلیغ مبذول دارید و آن وفای بان
 دلبر مهربان و جانفشانی در سبیل جانان و علیکم البهائم الاجمعی

ع ع

شیراز بواسطه بشیر الهی

جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۴۵

این ثابت بر پیمان نامه ان جناب وصول یافت و از مضمون نهایت سرور
 حاصل گشت که الحمد لله ان یار مهربان بخدمت عظیمه موقوف زیرا امسال
 باز تفقد حال خاطر می از باز ماندگان شهدای یزد نمودند اسئل الله ان یقده
 للجزاء حسناً فی الآخرة و الاوّلی هر چند مرقوم نموده بودید که در اوائل

خدا کا شمع و امضاء مبارک

صفر خیال حرکت دارید لکن باز راضی نشدم که نامه از جناب بی جواب
ماند آنچه در سنین سابقه ۲۷ ارسال نموده بودید و از زیارت اخوی
محمد علی خان و از زیارت همشیره مرحوم حاجی غلامحسین خان جمیع در همان
سنه وصول یافت و علیک البهاء الاجمعی ۴۴

هو الله

اقامیرزا عزیز الله خان اقامیرزا محمود خان اقامیرزا علی محمد خان
اقامیرزا عبدالحسین خان علیهم بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۵۶

یا عبدالحسین ای همنام من با حضرت رفقای محترم به بیروت بستان
و تمام قوت و همت در تحصیل کلمات صوری و معنوی بکوش و بکوشند
تا مقرب درگاه احدیت گردید شماها باید در کتبه و مدارس بیروت چنان
در تحصیل جهد بلیغ و سعی شدید نمایند که از جمیع تلامذه ممتاز باشید
این است وصیت و نصیحت عبدالبهاء البته هجری دارند

بواسطه آقا میرزا حیدر علی کابلی

جلالان خانبهادر میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الایمانی
هو الله

خط کتابت و انشاء مبارک

۷۴۷
ای یار عزیز نامه شمار رسید از حصول کسالت در حیفاً که در وقت حاصل
شد ولی الحمد لله مبتداً بخت گشت و به بیروت رحلت شد و آقا میرزا
حیدر علی بخاریت پرداخت علی العجالة در آن کوه پر شکوه بلطافت هوا و
عذوبت ماء و ملاحظت منظر و مشاهده حلاوت افق مرزوقید و یاد دیار ما
مینماید اما ما بجزارت هوا و آب چاه و بجز سمنو در این مرز و بوم روزگار
میگذرانیم ولی ملاقات اجازت دل و مسرت جان است اما تشریف
آوردن شما در وقت لزوم اشعار خواهد شد به دو نوکل بوستان
محبت الله اسلامه اجلاء و جناب عزیز الله خان و جناب میرزا حبیب الله
تحت ابدع ابهتی برسانید و علیک البهائم

الایمانی

شیراز

شیراز جناب اقامیرزا فتحی باقرخان علیه بهاء الله الا جمعی

هو الله

۷۲۸

صفا کاتبه امضا و تاریخ

ای قرین و ندیم عبد البهاء ای سفر نازنین عبد البهاء الحمد لله این
سفر ثانی نیز انجام یافت و بشرق مراجعت گردید لکن این سفر دوم
قیاساً بسفر اول نمیشد زیرا امریکا قیاس با اروپا نگردد جهانی دیگر است
و خلقی دیگر و استعدادی دیگر لهذا عبد البهاء میدانی وسیع یافت
و جویانگاشی وسیع دید در جمیع مجامع و محافل ضمیمه یا بهاء الا جمعی
بلند نمود و صریح یا علی الاعلی باوج اعلی رساند از الطاف بی پایان
جمال مبارک مستظرف ظهور نتایج این سفر امیدوارم که این روش
عبد البهاء دستور العمل احبباً گردد تا کل باین نحو تبلیغ نمایند و آواره
دشت و کوه و صحرا شوند نفسی راحت بچونید و دم نمیناسانید و جان
و دل تلف گرفته فدای جمال مبارک نمایند البته میدانی که ورود اخبار شما
چه قدر سبب سرور است جمیع یاران را تحت ابداع ای جمعی برسان و علیک

البهاء الا جمعی عبد البهاء عباس

شیراز جناب میرزا باقرخان علیہ بہاء اللہ الایچی

هو الله

۷۳۹

ای ہمد سفر و مونس روحانی از روزیکہ وقتی نطقہا پیاپی تصحیح و
جناب اقامیرزا محمود تسلیم ملیشود این محض امثال فرمایش شماست والا
عبدالباہر اچہ مہلتی وجہ فرصتی و شما باید در مقابل این خدمت ^{شہ} شہتی ^{شہ} شہ
وان ایست کہ بتمام قوت بکوشید تا جناب اقامیرزا فتحعلیخان را در سروستان
از نطا اول دست اشرا رنجات دهید و علیک بہاء اللہ الایچی

۴۴

۷۴۸

جناب خان البتہ ان سواد ہمارا بزودی ارسال فرمائید کہ در سفر باید
ہمراہ باشند در اول بہار شاید عزیمت خواہد شد ^{است} اشتیاق شما بدینہائے
یالیت در این سفر نیز باہم بودیم و لکن در شیراز خدمات لازمہ است
باید در انجا باشید فی الحقیقہ ہمراہی جمیع را خجیت مستمانہ از او آراء

دریا و صحرا برسان

۴۴

هو الاهی

بادکوبه جناب امامیرزا حیدر علی علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۷۶۱

ای منادی میثاق زینت عالم غیب و شهود و علویت حقائق وجود
 عبودیت حضرت مقصود است و بندگی استان مقدس رب و دود این
 خلعت و تشریف زیباش هیکل افیش است و این رداء موزون تربیت
 رداء بر قامت اهل هوش و بینش پس باید کل متفق و متحد شویم و با منتهای
 ارزو از درگاه احدیت بطلبیم که این گنجی پایا ترا طسم اعظم گردیم و این
 در اصداف بحر ملامت اعلی را درج مفتح شویم اگر جولان خواهیم این میدان
 بسی وسیع است اگر ماندن سمائیه جوئیم این نعت بسی لذیذ است اگر
 کھف منیع خواهیم این ملاذ بسی رفیع اگر فصاحت و بلاغت جوئیم این
 مضمون بسی بیع است و اگر جری پایان طلبیم این تلمذ بسی عمیق است
 اگر گلزار و گلستان خواهیم این گاشن بسی شمع است

عشق آباد حضرت حیدر قبل علی
علیه بهاء الله
هو الله

۷۴۳
ای یار روحانی جناب آقا میرزا محمود طلب اذن حضور از برای ابوطالب
از اهل خوسف و جناب میرزا غلامحسین و جناب ملا عبدالصمد از
دوستان درخش خواسته اند چون این عبد حضور آنان را از زوم قطعی
مشاهده نمود لهذا ملاحظه کت را بکنی برکنار گذاشت در این خصوص
موافقت مینماید که ایشان ببقعه مبارکه بقصد زیارت استان مقدس

استان مهر و امضا مبارک

توجه نمایند و علیک التحية والثناء
۴۴

باجای عشق بفهمانید که چون رفتن این حضرات لزوم قطعی بود و جهت مصححت
امر الله نهایت وجوب را داشت لهذا اذن داده شد
۴۴

این دو دست خط قطعی است

هو الاهی

۷۴۴
جناب میرزا عبدالحسین علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

ای مشتعل بنار محبت الله وقت غروب است و جمعی از صاحب منصبان
شکر

خط مبارک

لشکری امیرتومان و میرپنج و از علمای این اقلیم قاضی مفتی حاضرند و
 هر یک صحبتی میانند و کففتی می‌آزایند و بعضی برخی مسائل سؤال
 میکنند و حلّ مضلّات می‌طلبند و این عبد خامه در بیان ازجهتی
 تحریر می‌نماید و ازجهتی بزبان و بیان تقریر میکند و ازجهتی استماع
 و ازجهتی تعارفات می‌نماید ملاحظه فرما که جمیع این موانع این عبد را از
 فکر شما منع نمیکند و بروج و قلب و فؤاد و جان و روان و وجدان
 بیاد اجزای رغن مشغولم پس ای بنده حضرت مقصود بهیچ مانعی از ذکر
 جلال محمود ممنوع مشو و بهیچ سستی از نفحات آیام محروم مشو

والبهاء علیات ۴۴

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بقاء الله الا بحی

۷۴۴

هو الله

ای یار عزیز و همدم مهربان من هر چند بیدید از مشاهده روی یاران
 محروم و محجور شده و الحمد لله جان دهد و هزارم و هشتین و هم
 آوازی نمیگذرد که بیاید نیانی نفسی نپروود مگر آنکه بخاطر گذر

از فضل و عنایت جمال مبارک امیدوارم که محفوظ و اضعف و ناتوانی
مصون باشی و جسم مانند روح هر دم بر قوت و توانائی بیفزاید
و الحقیقه جای شما خالی است شهرت در نهایت آبادی هوا بسیار لطیف
گل و سبزه و چمن ترونازه اگر در رمله اقامت دوام نماید یعنی در
زمستان در این سامان بماند شاید شمارا بجهت تغیر ذائقه چند روز
باینجا میطلبم جناب خادم صادق جمال مبارک آقای محمد حسن را از قبل من
تحت ابدع ایلهی الایح دار و همچنین جناب داداش ابرهیم و جناب
خان را و همچنین جناب آقای قراخام مسافر خان را تحت ابدع ایلهی میسند و همچنین
جناب آقای رحمت الله را مکتوب جناب آقای سید نصر الله ملاحظه شد و علیک البهائم الایلهی ع ع
با فاستید الله نوشتم که مکاتیب شمارا بدانم باز ننماید سر بسته نزد شما ارسال داد شما
بعد از آنکه باز ننماید هصرای لازم باشد که من ملاحظه نمایم ارسال میفرمائید زیرا او من
آگفت یعنی فاستید الله که شما با اجازه داده اید که مکاتیب شمارا باز ننماید هر
جواز شما داشته باشد و لازم باشد که من بینم پیش من بفرستد ع ع
آگفت فاستید نصر الله از پیش ارسال شده است ع ع

مکتوب
الایلهی
الایلهی
الایلهی
الایلهی

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۴۵

ای عزیز روحانی شب و روز بیاد تو هستم آنی فراغت ندارم ولی
از کثرت مشاغل مکاتبه را بروج و جان حواله مینمایم همیشه پیش منی
و در قلب منی با همیم و همدیم و در عبودیت استان بها سهیم و شریکیم
لهذا همدلیم همجانیم کلرا تکبیر ابدی الاهی برسان درد و استان عوض
من بخیر و لایب نما و نفع و زاری کن و صمیمی حرکت اروپا هستم و بزود مراجعت مینمایم ۴۴

هو الله

۷۴۶

جناب امامیرزا حیدر علی اخبارات جناب نائب الصد سبب روح و ریحان
بود امیدوارم که روز بروز بر استقامت و انجذاب و اشتغال بیفزایند از
قبل عبدالبهاء تحت مشتاقانه برسان و بگو از خدا میخواهم که جمیع اولیاء
سلف را در حقیقت تو مبعوث نماید که نصیحتشان در این روز فیروز مژم

شمر گردد و علیک و علیه الروح و البهاء ۴۴

جناب میرزا یوسف و میرزا عبدالحسین علیهما بهاء الله الا بهی

ملاحظه نمایند

هو الاهی

۷۱۷

ای دو سراج روشن در زجاجه محبت الله انچه مرقوم شده بود
مشهود و معلوم گردید و انچه مذکور بود مفهومی شد حمد خدا را
که آیت اشتغال بنا بر محبت الله بود و نفی حقیقه انجذاب بایات الله
توجه بجاوت غیب و جبروت اعلی و لاهوت رفیق الاهی روحی و مادی
الله لاجبانه الثابتین الراسخین فدا نموده این مناجات را بخوانید یا ک
یزدانای مثل و مانند بی همتا خداوند و حدک لا شریک لک لا نظیر لک
لا مثیل لک لا شبیه لک تفردت فی الوهیتک و ربوبیتک و تعزرت
بوجدانتیک و فردانتیک کل عبادک و ارقانک و آیاتک الذالیه علیک فی ملکوت
خلفات لیس لاحد وجود و لیس لاحد شهود حین ظهورک و یوم بطونک
و زمن اشراقک و یوم فراغک کما قلت فی محکم کتاب عباد مکرمون لا یسبقون
بالقول و هم یامرہ بعلون ثبنا اللهم علی دینک القویم و صراطک المستقیم

و استقنا

واستقمنا على الجهد والميثاق ولجعلنا من اهل الوفاق عبد البهاء ع

۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدر علی علیہ بہاء اللہ الایچی

هو الله

۷۴۸

شیرازی

ای رفیق عبد البهاء چند نیت شما در انجا چوار استان مقدس

فائز و بتقبیل عنبہ مبارکہ مشرف و عبد البهاء محروم و مأیوس حافظ

شیرازی گفتہ خون دل و جام می ہر یک بکسی دادند از قرار مسموع

اتکسار مزاجی حاصل امید و ارم تا مجال زائل و بعبودیت صدمہ حقیقتہ

من دون تاویل عبد البهاء باستان بہا مخذب و مستبشر باشند

وعلیک البہاء الایچی ع ع

هو الله

۷۴۹

حیفا جناب آقا میرزا حیدر علی رفیق من ملاحظہ فرما بیند

هو الله

شیرازی

ای یار و وطنی نامہ شما رسید از عدم فرصت جواب مختصر مرقوم میشود

دو نفر کاتب میرزا نورالدین و میرزا محمود زرقانی متصل مینویسند و
 نمی‌رسند و خود با قلم خویش متصل تحریر مینمایند با وجود این نهم رسد
 و از کثرت تحریر از خانه بیرون نمی‌روم دمی آرام و راحت ندارم و الا
 آرزوی آن دارم که در هر پوسته جمیع احتیاجی الهی که انیس و مونس
 در سخن بودند نامه نگارم شما از قبل من عذر بخوانید جناب
 اقا علی البرنجف آبادی مصلحت ایشان مراجعت است و عليك البهاء

ع ع

هو الله

ع کا جناب حاجی میرزا حمید علی علیه بهاء الله الا بهی

هو

۷۵۱

جناب رفیق روحانی مکتوب جوف را اگر مصلحت بدانید از برای آن
 شخص بفرستید و این نظر بر این است که ما که بدانجا در آن مقام مقدس
 خدمت نموده اند دو هزار و دو سست زهیب در وقتیکه ابد اسباب
 مفقود بود آوردند و در آن مقام صرف شد با وجود این هر نوع
 مصلحت

مبارک

مصلحت دانید هجری دارید ۴۴

هو الله

حضرت امام زاهد علی علیه بهاء الله الایمی ملاحظه نمایند

هو الله

۷۵۱

ظواهر

جناب امام زاهد علی علیه بهاء الله عازم ومدتی بود که در این

ارض ساکن و در جوار حق مجاور در امور ایشان نهایت همت را

بفرمائید که انشاء الله بکله اسباب آسایش و راحتی بجهت

ایشان فراهم آید چه که فی الحقیقه مستحق هرگونه رعایتند

والبهاء علیک وعلیه ۴۴

هو الله

۷۵۲

ظواهر

ای ناطق ثنای حق و بلبل گویای حق علیک بهاء الله و ثنا که و نوره

وضیانه در جمیع الواح الهی قیام ناعقین و ظهور شیاطین مذکور

و مشهور هر نفسی از برای خویش وجودی بیند و خیال تمیز و تفرّد

کند ان از آثار نفاق است و علامت نفاق باید شون خود را فراموش کرد

و در مقام قنای محض آمد و الا ملاحظه وجود عاقبت سبب شرک گردد
و بادی کفر محض خضوع و خشوع و محو و فنا و اطاعت و انقیاد مقبول

و محبوب و البهاء علیک ع ع

حیف حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الایمانی

هو

۷۵۴

ای همه دل و جان چه قدر مسرورم که تو در آنجائی هر دم بیارت افتم
بقسمی روح و ریحان حاصل گردد که عاجز از بیانم روح المخلصین لک
الفداء امیدوارم روزی آید که روی تو بینم و گفتگوی تو شنوم و علیک

خط کلامی و معنی و عبارات

البهاء الایمانی ع ع

هو

ای هم از من در اسکنندگیه در نهایت عجز و نیاز بعبه مقدسه
تضع و زاری نماید و ترا الطاف خفیه جمال

خط مبارک است

مبارک طلبیم

ع ع

هو الله

شیراز مسجد بواسطه جناب افغان سدره مبارکه اقا میرزا

سید حسین علیه بهاء الله

علی و حاجی آقا دوسیل سعید متصاعد الی الله اقا محمد علی میرزا

وامه الله خاور سلطان وامه الله بکم جان وامه الله بی بی وامه الله

عصمت وامه الله عالیه وامه الله قدسیه علیهم وعلیهم

بهاء الله الاهی

هو الله

۷۵۴

ای مؤمنین انی مؤمنات درینده که قریب غروب اقباب آسمان است

و عبد البهاء از غفلت و نادانی غافلان در نهایت اخزان بیاد شما مشغول

و بگرشما مالوف سبحان الله قوه جاذبه ملکوت عالم ملکات را حرکت

آورده و ذرات کائنات با احساسات ملکوتی در وجد و طربند با وجود این

اهل ایران بخواب بی هوشی گرفتار خانه از صاحبخانه بخیر و مشرق از سطوع

اقباب حقیقت غافل بلکه منکر مستمر امری باین عظمت که جهانی را بجزق انداخته

خطبات حضرت رابعه مبارکه

چگونه مسکوت عنه در میان نادانان مانده پس شکر کنید خدا که شما
 آگاهید و پرتباه گواهی بوحدایت الهی داده اید و نسیم صیفا
 جهان الهی یافته اید از فیض امر حانی مستفیض گشتید و از موهبت
 اسمانی مستفید عنقریب ملاحظه خواهید نمود که نادانی بجزایر
 سبب پشیمانی گشته و کوری نادانان سبب بدکاری و از هر طرف
 فریاد یا حسرتنا علینا بما فرطنا فی جنب الله بلند شود و علیکم وعلیکم

التحیة والثناء ۴۴

بواسطة امامین احمدقائمی

حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الا بهمی

هو الله

۷۵۸

ای منادی میثاق جناب میرزا احمد در همان روز که شما از اینجا عازم
 گشتید نام منی نگاشته و در این اوقات رسیده از جمله مضامین نامه
 استدعای ارسال شما بصفتان خراسانست از قضای اتفاق جمال ابهتی در
 همان زمان عبدالبهار دالات نمود تا شما از ارسال خراسان نماید و هذا

این خط بهر دو مضامین دارد

من مواهب ربی آن بی علی صراط مستقیم سبزوار از قرار معلوم بمبرور
جناب آقا میرزا محمود قدری انتعاش حاصل نمود و اهتزاز و حرکتی پیدا
شد ولی شخصی لازمست که دائماً در آن اقلیم مقیم باشد که هوای
اجبای الهی تشویق و تحریص بر ثبات و استقامت و هدایت و دلالت
سائر نفوس نماید شمایلت نفسی منقطعی پاک متواضعی فانی انتخاب نماید
و در آن ارض ممکن باشد استقرار یابد تا همیشه محرک و میقظ و منبّه
سائرباران گردد و سبب الفت و محبت و مؤانست و اجتماع دوستان

الهی شود و علیک التحیة والثناء ع ع

حیفا حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الا بحی

هوائه

۷۵۶

ای یار دل و جان عبدالبهاء نامه فرج اندر فرج بود و مژده شادمانی
و کامرانی در حمانی از این جهت قلب عبدالبهاء در نهایت سرور که الحمد لله
یاران بخیرت تا منند و بعبودیت دائم اگر عبدالبهاء نظر بکلیت کبری
ایامی از عتبه مقدمه محروم ماند یاران بکمال قوت با نچه باید و شاید قیام

دارند سروری از برای عبد البهاء اعظم از این نیست زیرا باید روش
 و سلوک ثابتان چنان باشد که اگر هزار عبد البها حاضر و یا غائب و
 یا بعالم دیگر انتقال نماید ابداً فتوری در هیچک از امور حاصل نشود
 روزی چون این آثار مشاهده کنم فرح و بشارتی اعظم از این ندارم
 حال الحمد لله در غیاب این عبد یاران جمعند و مانند شمع روشن از
 نقل جسد مظهر آقا میرزا محمد قلی از سمره به نقیب و وضع در مرقد
 مهیا و قرأت مناجات و حضور احباب بسیار ممنون و خوشنود شد
 کجیع یاران تحت ابداع ابھی ابلغ دارو علیک البهاء الابھی ع ع
 خراسان حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله

هو الله

۷۵۷

الهی الھی هذا عبدک الذی انقطع عن کل الجهات و توجه الی الدیار
 دیار احبّاتک ناطقاً بذكرک مبیناً بکلمات و برهانک ناشر الفحائک و
 منزل الآیاتک و مظهر البیناتک رب رب عامل برحمتک اللبری و خصصه
 بوهبتک العظمی و اخره لملکوتک الابھی و آید بحبودک من الملائع الی

فقط مظهر و امضاء مبارک

و اشرح

وشرح صدره باعلاء کلماتك واشدد ازره بظهور انوارك ونور
 عينه بنشر نجاتك حتى يصل الى اوج الامال ويتمتع بفرح وسرور
 في البدء والمآل ويناجيك في بطون الاسحار شكريا على نعمتك السابغة
 ورحمتك السابقة وحمك البالغة والآنك النازلة من السماء وما نذك
 المرودة من ملكوتك الالهى رب رب انك لتعلم ان عبد البهاء ينشرح
 بذكركى ذلك العبد الاواب الذى خصصه بجيل الالطاف وعظيم
 المناقب والصفات انك انت القوتى المقدر الوهاب اى منادى پيمان
 جناب محمد خان عليه بهاء الله امروز وارد وبطواف مطاف ملك اعلى
 فائز والآن در حضور اين عبد حاضر وخواهر بقاى شما چندی در
 خراسان مي فرمايد واز لسان ياران رجاء ميکند من چون مهمان عزيزى
 هستمند مجبور بقول فرمائش ايشان هستم ديگر اختيار با شما است
 وسفر رشت نيز در پيش هر قسم که مصلحت دانند وموافق حکمت باشد
 ومقتضى حال مجرى فرمايند وعليات التجهه والثناء

شیراز بواسطه حضرت افغان سده مبارکه امام سید حسین
جناب امام زین العابدین نقاش علیه بهاء الله

هو الله

۷۵۸

ای ثابت ثابت ورق منشور ملحوظ افتاد و مقصود معلوم گردید هر چند
گوشه نشینی ولی مشمول عنایت دلیل نشینی زیر این خاوت و کربت در سبیل
حضرت احدیتست و خلوتگاه حق است و گوشه وحدت و نزهتگاه اهل محبت
همیشچین بود یاران دیرین گوشه نشین بودند و با وجود این نفحات
تقدیسات بعلین می رسید از ظلم ستمکاران منزوی بودند ولی بوی
مشکین مشام روحانیان را معطر مینمودند امه الله المطهره خاتم النبیین را
بالباطن الهیه بشارت ده و فارسیان را عرده مقبولیت درگاه احدیت بخش
از عروج میز اسمعیل خان و عباسخان نهایت تاثر حاصل گشت ولی بقای
در این جهان نیز چندین نکته تی ندارد ملاحظه مینمائید که این جهان چه قدر
تیره و تاریک است و اساسش از خاک و سنک دیگر فروع و نتایجش چون و چند
شما محزون مباشید ان طیور بمقام حبور فائز و بگاشن سرور وارد و بالجان

خطبه مهر و امضاء مبارک

بلیغ

بدیع حیرت بخش عقول و شعور هر دم تغنی مینمایند و از برای دوستی
 از مقامات معنوی را تمام میکنند جناب عبد الرحمن را از قبل این بند ه
 یزدان تحیت مشتاقانه درسان از خدا خواهد که موهبت کلیه موفق
 و مؤید گردد و عليك و عليه التحيه والثناء ع ع

هو الله

بواسطه جناب شکوه

جناب میرزا عبدالحسین نقاش علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۵۹

ای ثابت بر پیمان اگر شکوه نمائی حق داری زیرا من از کثرت آلم و
 من در تحریر جواب فتور نمودم بلکه قصود کردم شما الحمد لله حلیمید
 و سلیم و ظریفید و کریم محزون نمیشوید مغرور نمیگردید غبار بخاطر
 شریف البتة ناشینید و اغرار بقلب لطیف راه نیابد زیرا اندر جلو
 گاه محبت جمال اجمعی است و آن گل سرشته بجسل مصفی غبار را چه حد
 و تلخی را چه قدرتی که آن تاثیر در آن آئینه صافی نماید و این تلخی بان جلالت

شدید بخشید من مطمئنم و شما مؤمن ممتحن هر کس را امتحانی و هر
مذموم را محبت و برهانی الهی مانند ذهب ابریز در شعله امتحان
رخ برافروختی و دیگران را رسیده آموختی و علیک التیمه والنشاء

ع ع

عشق آباد خراسان

هو الله

حضرت حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۱
ای خادم میثاق آنچه که حضرت ابتهاج مرقوم نموده اند عین واقع است
و منبعث از خیر خالص لهذا اباید در کمال روح و دلیجان ان حضرت
بجانب رشت بخرامند و ایام معدودی بیشتر تکلیف ندارید تا بدید

قضیه مدبر نمایند و تعمیر ممالک

والبهاء علیک

ع ع

حفا

خط کاتبه و امضاء مبارک

حیفاجان عزیز اقامیزنا حیدر علی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۱

عکاس ظاهر الانفاس

ای جان عزیز نامه بشما کمتر نگادم زیرا در کارم حتی بعضی شبها
میدارم یا نامه خوانم یا بتحریر پردازم با وجود این از عهدہ بر نیایم
سپ رخ بچاک سایم و شمارا تایید و توفیق رب الملائکة والروح خواهم
خوش باش و در نهایت فرح و سرور و نشاط باش بجهت جناب
تمنای اندک خرجی و دو ارسال شد و علیک البهاء الاهی

ع ع

بواسطه جناب اقامیزنا باقر خان شیرازی

جناب اقامیزنا حسن عکاس باشی علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۷۹۲

عکاس ظاهر الانفاس

ای عکاس ظاهر الانفاس عبدالبهاء در اقلیم شرق و غرب آنچه حسیت
نمود ان عکاس ناسوق بسیار بود و صور صحرا و دریا و کوهسا
و بوستان و گلستان و قصور و بیوت در نهایت اتقان و المانعکاسات

لاهوتی که و نایاب پس تو هستی تا که صور ملک اعلیٰ را در آئینه قابلیت و استعداد
ببندازی و انعکاسات لاهوتیه در صفحات ناموت بنمائی این صور
نامتناهیست و این انعکاس باقی و برقرار صورتی در زیر دارد آنچه

در بالاستی و علیات البهائم الاجامی ع ع

۷۶۴

تلفراق شمار رسید مضامین که منبعث از حسیات و جذبات
روحانی بود سرور و خور و مبذول داشت امیدوارم که بقوه الهی
و فیوضات اسمانی و سنوحت رحمانی این دو دریای شرق و غرب یکی
گردد و این دو شاخه پیوند شده یک شاخه شود تا بنایدات ملکوت
خیمه وحدت عالم انسانی در قطب آفاق مرتفع گردد و نوع انسان
عموماً در سایه ان راحت و آسایش دل و جان و ابدان بیابد علیها

مقامات

هو الله

۷۶۴

ایجادگار و هنام ذوالقرنین همچو گمان منما که فراموش شدی و یا از خط
رفتی بلکه اسباب چنین فراهم آمد امیدوارم من بعد نهایت روح
ریجا

و در بیان حاصل گردد و چنان استقامتی بر عهد و میثاق بنمائی که مشهور
افاق شوی و معروف اهل اشراق هواره بجناب آقا میرزا محمود خان صاحب
نما و من نیز هر وقت فرصتی بایم قصور ننمایم و بجهت امور معیشت
نیز نهایت جهد و کوشش خواهم نمود و از خدا خواهم که هواره در
ظرف حفظ و حمایت حق محفوظ و مصون باشی ع ع
شیراز جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الا بهی

هو الله

۷۶۵

ای ثابت بر پیمان نامه بتاریخ اشوال وصول یافت بحسب ضیافت
که تشکیل شد و انجن الهی که ترتیل پرداخت و بشکرانه رب جلیل
نمود آن محفل تحسین ملا اعلی فائز گشت انجن رحمانی بود انجن آسمانی بود
الحمد لله ابر تاریک جات از انجن عالم بیک درجه ملاشی شد و پرتوانان که
از صلح عمومی دمید از عنایت حضرت خفی الا لطف امید چنان است
که اقباب روشن صلح و سلام از مطامح آمال درخشنده و تابان گردد الحمد لله
انچه در الواح مقدسه پنجاه سال پیش نازل بتمامه بعرضه شهود ظهور

خط کتابت حضرت آقا میرزا

یافت و نفس معرضین ان ایا تو در کتاب خویش درج نمودند و طبع و نشر دادند مثلاً میرزا مهدی گمراه بجهت تحریک عبدالحمید بر قتل او را کتاب نصوص الهی را در کتاب خود درج نمود مثلاً این آیه را یا آیتها البقیة الباقیة بین النجین قد استقر علیک سریر الظلم بعد در میان دو هلال ای القسطنطنیه درج نمود و لاجال آن امور مخبر عنها واقع شده از برای نفسی مجال انکار نمائند که بگویند این اخبارات ثم التدارک است مبادی دکتور ولسن رئیس جمهور در این ایام مطابق تعالیهی است که پنجاه سال پیش نازل شده و این عبد در اروپا و امریکا هشت سال نه سال پیش در جمیع محافل و کنائس نعره زنان بیان کرد و در جراند اروپا و امریکا در آن زمان طبع و نشر شده همچنانست که مرقوم نموده اراده مهینه الهیه گاهی غافل از ماندی امر قرار میدهد فی الحقیقه میرزا مهدی منادی امر بود باری در خصوص کتاب جواد مرقوم نموده بودید ان کتاب تألیف مرکز نقض است ولی با اسم جواد است و سبب انتباه نفوس است که بدانند بچه علائقی و بغضی مرقوم شده است

از اجتماع خرب الله در عید رضوان در بساتین مرقوم نموده بودید
 فی الحقیقه محیر عقول است و ما ذلک الا بقوة و قدرة من تأیید ربک الرحمن
 الرحیم در خصوص مبلغ مرقوم نموده بودید بلی شاهزاده محمد رضا میرزا
 نیز مرقوم نموده اند باید بشوق و تحرص مبلغ تربیت کرد و نهایت احترام
 از مبلغین کامل نمود زیرا مبلغین بسیار کمند چاره نیست شما بگو شنید
 که در آنجا یک محفل درس تبلیغ تشکیل کنید تا جوانان نورسیده تربیت شوند
 و او در شبها باشد تحصیل لوازم تبلیغ پردازند و همچنین احتیاجاً چون
 در جائی دو نفر جمع شوند مذاکره اشان بکمال شوق حصر در بیان برهان باشد
 حضرات خوانین بر رسم زیارت و سیاحت و تحصیل بار و پارفتند و یقین است
 که موفق و مؤید خواهند شد مبلغی که از برای آنان فرستاده بودید بایشان
 رسید و از قضیه مذکوره در نامه محفل کرمانشاهان که بهمت حضرت و الا
 حاصل شد بسیار سرور و خوشنودی حاصل گردید حضرت و الا فی الحقیقه
 از بذلت رشد و فلاح نسبت با مرواجا سلوک نموده اند که صفاتی از
 تاریخ این امر را روشن و مزین مینمایند فی الحقیقه شایان مستایش اند

در اوقاتیکه مظلومان اجتا در نهایت خطر بودند ایشان محافظه و مقاصد
 میفرمودند این فراموش نخواهد شد لهذا از الطاف حق امید وارم که این سائل
 ایشان الی الابد سرفراز گردند مکاتبی که از جهراست جواب مرقوم میگردد
 بصاحبانش برسانید و از قبل این عبد جمیع یاران الهی تحت ابدع اجتهاد
 دارید و بجناب حاجی ملا حسن علی نهایت محبت و مهربانی صبری دارید و از قبل
 من تحت خصوصیت برسانید و علیک البهاء الاجمعی ۹ ذی الحجّه ۱۳۳۷

عبد البهاء عباس

شیراز	بواسطه جناب قابل	علیه بهاء الله الاجمعی
مونس سفر	میرزا محمد باقر خان	علیه بهاء الله الاجمعی
هو الله		

۷۶۶

ای مونس سفر من هر چند جواب نامه مرقوم و ارسال گردید ولی حال دو
 باره از شدت محبت باز جواب مرقوم میشود ایامیکه در پارتین ولایت
 همدان و همراز بودیم در خاطر است علی الخصوص که هم آنجا و هم آواز بودیم
 متفقاً متحداً بعبودیت آستان مقدس پرداختیم ابتدا از خاطر نبرد انسان
 در ایام

فکر و امضاء صاحب

در آیام حیات روزیکه بشور و واه و طرب و انجذاب شام نمود و یا شبی را
 که باه و فغان و حزن و الم بصباح رسانند این دو اوقات همیشه
 در خاطر است بلکه بر لوح قلب منقوش و غیر زائل لهذا روزها نیکه
 در لندن در محافل نبعت و ستایش حضرت مقصود بسر بردیم و شبها
 که در پاریس انیس و جلیس بودیم و بنشر تعالیم جمال مبارک مالوف
 ان آیام بسیار خوشی بود از هر غوائلی آزاد و از هر ذکر و قاری و ترا
 در نهایت واه و فرج صیحه زنان بیان تعالیم رحمان میشد و خجیح
 تشویق و تحسین از ملا اعلی بگوش جان میرسید در ترکی بیتی هست
 در نهایت ملاحظت گوئند که هر که خاطره سی بر جهان دیگر مفادش نیست
 آیامی میگذرد که هر وقت بخاطر آید یادش بلیت جهان می‌رزد این آیام
 بود که در لندن و پاریس بسر بردیم ولی در امریک عالم دیگر بود
 در اروپ قطره بود و در امریک دریا باری نامه اشوال ۱۳۳۷
 وصول یافت خوان ضیافتی که آراسته گشت و ایران ضمن بالفت
 پرداختند و ترتیل ایات بنیات فرمودند و منجذب بملکوت اعلی

گشتند آن مجلس بقول حضرت مسیح عشاء ربانی بود یعنی خوان نعت رحمت
 وسفره موهبت آسمانی فیها ما تشتهی الانفس وتلذبه الاعین از
 نجات خلایق از شعله جانسوز حرب شکرانه نموده بودید و اینکه آنچه
 وعدهای مصرحه در الواح وحیه حق مندرج و مندرج الحمد لله کل
 در حین وقوع جلوه نمود فی الحقیقه چنین است و در قرون اولی چنین
 تصریحات در کتب الهیه از وقوعات آتیہ واقع نگشته این مضمون اینگونه
 بدیع است و همچنین در هیچ دوری تعالیم الهیه را بجز بان اجرا ننمودند
 لکن در این ظهور اعظم تعالیم الهیه بقوه غیبیه دعماً عن انفس الغافلین
 جاری میگردد هرگز بخاطر نفسی نمیگذشت که عالم انسانی از روی حجت
 ربانی نماید و علم صلح عمومی در قطب آفاق بلند شود و همچنین سایر
 تعالیم الهیه ابدگمان نبردت حال اعظم جهان و صاحبان نفوذ بکمال
 همت در اجرای تعالیم الهیه میکوشند ولی حال بدایت ظهور شفق است
 بعد از این شفق صبح صادق است و بعد از صبح طلوع شمس حقیقت
 آن وقت صلح عمومی خیمه در قطب آفاق زند و جمیع تعالیم الهیه اجرا گردد

اما میرزا مهدی گمراه و غیر آگاه چنانچه در الواح مفصل مذکور این نفوس
 بگمان خود کوشیدند که بتیسه جفا ریشه شجره و فارق و قلع و قمع نمایند
 و لکن منادی حق بودند و غما عن انفسهم زیرا نصوص الهیه را در مسائل
 ردیه خود استهزاء و افساداً درج نمودند و طبع و نشر کردند تا از برای
 کسی مجال انکار نباشد و نگویید این تصریح از وقوعات آئیه پنجاه سال پیش
 اصل ندارد تم التذکر است حال مجال القای این شبهات مانند اگر کسی
 تردد نماید گفته میشود که این نصوص الهیه در کتاب مهدی سیت و پنج
 سال پیش مندرج و منطبع است اما کتاب جواد ملاخطه قدرت الهیه
 کنید چگونه ناقصین میثاق را داشت که بخط خود چنین سندی در دست
 اجتاب دهند و بسواد بی خویش را اثبات نمایند و بسفاهت پردازند و جمیع
 وقایع را مخالف واقع بنگارند میگویند شخصی سه سپرداشت یکی هر چه
 میگفت راست بود دیگری هر چه میگفت بتمامه کذب و ثالث گاهی کذب
 گاهی راست یاد گفت سپر صادق محبوب من است هر چه میگوید راست
 میگوید و سپر کاذب نیز مقبول من است زیرا آنچه میگوید کذب میگوید آشوب را

براحت نمی ندادد ککن خدا خیر ندهد این ثالث را که مراد تردد می ندادد که
 جواد پسر ثانیست اجارا راحت نمود برهانی بر ثبوت میثاق اعظم از
 مفتریات اهل نفاق نیست زیرا از جمیع مندرجات این کتاب واضح و آشکار
 میشود که جز حقد و حسد و بغضا مقصدی ندارد از اجتماع احباب
 در آیام رضوان در بوستان و گلستان مرقوم نموده بودید که *و غیر العقول*
 بود انشاء الله از این قبیل محافل آسمانی در آن دیار بسیار تشکیل خواهد
 شد از دکنجوری علما مرقوم نموده بودید این طبیعی است جعل از انشا را که
طیبه الله مکرر گردد ولی اگر احباب گاه گاهی علماء را یک میهمانی نمایند
وریش و سیایشان اُچرب کنند کدر زائل گردد و ممنونیت حاصل شود
قائم مقام بزرگ میگوید گوئه ملا که اوده خداست چون یا بوهای قدر غه
پر خود و کم د و آفت گاه قننه جو قائم مقام چنین میگوید دخلی بن ندارد
شما باید این نکته را ملحوظ داشته باشید و اما از استعداد نفوس مرقوم
نموده بودید فی الحقیقه چنین است تشنه بسیار ولی ساقی قلیل طالب
بسیار ولی مبلغ کمیاب علی الخصوص مبلغانی که با اعیان و اشراف معاشرت
 داشته

داشته باشند و حکمتاً منظور دارند و در هر خصوص که زبان بگشایند
 لسان بلیغ داشته باشند تا بیان درد دل و جان مستمعان تاثیر و جاوید
 نماید بالفعل مبلغین بسیار کمند و از هر طرف فریاد بلند این
 المبالغ این المبالغ چاره نیست جز اینکه در هر شهری محفل بجهت درس
 تبلیغ تأسیس نمود تا نونهالان جنت اجمعی که در نهایت شوق و ذوق
 و شور و ولهت تحصیل فن تبلیغ نمایند اگر چنانکه باید و شاید معمول
 گردد در اندک زمانی در هر شهری مبلغین کامل و ناطقین ثابت ظهور
 یابد خوانین با اروپ سفر نمودند امید چنانست که صوتشان در اروپ
 از توپ گروپ شدید تر باشد و دانه های کلمات که از زبان ایشان صد و در
 یابد قلعه کوب باشد علی الخصوص در آلمان مبلغی که از برای ایشان ارسال نموده
 بودید بایشان رسید اما قضیه کرمانشاهان فی الحقیقه امر است عظیم و
 برهانیست قوی که علو امر الله بجهت درجه رسید جناب تاج علی بهاء الله
 الایمنی حاضر و از عنایت و لطف شما که شامل حال او گشته است شکرانه و خوش دعا در
 شما میفرماید و علیک البهاء الایمنی الحمر ۱۳۳۸ عبد البهاء عباس

شیراز جناب اقامیرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله الایمی

هو الله

۷۶۷

خطه در مضامین مبارکه

این ثابت عهد و راسخ پیمان نامه شما در بهترین زمانی وارد زیرا
 سالهای چند بود که از خطه شیراز اوازی بگوش مشتاقان نرسیده
 بود این نامه پیاپی رسید که از آن اقلیم طیب ظاهر باین بقعه مبارکه
 رسید پیام آن یار مهربان بود و سبب روح و روحان الهی که احب
 شیراز با وجود انقطاع اخبار مؤید ثبات بر میثاق از الطاف تیر آفاق
 بودند امیدوارم که آهنگ ملکوت چنان بلند گردد که آن خطه را
 غبطه آفاق کند از پیش مرقوم شده بود که امیدم چنان است که
 شهناز از شیراز بمسامح ملأ علی رسد مقصود این بود که اجاب
 الهمی چنان بنا بر محبت ربانی شعله زنند که نفحات الله سرایت باطراف
 کند این بود مقصود این عبد نه امر الله باری جمیع دول و مملکات عالم
 از ناره این حرب عمومی در عذاب الیم افتادند بنیان اشرم تزلزل گشت
 و عالم انسانی در بحرانی عظیم افتاد جمیع طوائف هدف سهام مصائب
 گردید

گردد اما از الطاف بی پایان جمال مبارک این حزب مظلوم در جمیع اقالیم
 محفوظ و مصون ماند و این از مهمنت تعالیم الهی است که جمیع ملل و دین
 متیقند که حزب الله جز صلح و صلاح و وحدت عالم انسانی و الفت و مهربانی
 مقصد و مرادی ندارند حتی جمیع اعدا و دشمنان برای این می دهند چه که
 این حرب جهان سوز سبب شد که نصوص الواح الهیه جیغاً تحقق یافت
 و مثل شمس در قطب زوال ظاهر و آشکار گشت مجال انکار از برای نفسی
 نماند حجت بالغ شد زیرا بعضی از اعدا کتبی تألیف نمودند و محض افشاد
 و ایجاد نائز و بغضا این نصوص الهیه را که پنجاه سال پیش از قلم اعلی
 صادر در کتاب خویش ثبت نمودند و پیش از سی سال طبع و نشر کردند
 حتی بعضی کلمات را که قدری مبهم بود تفسیر و تصریح نمودند که این
 سبب همچنان اصحاب نفوذ از اعداء شود و بر قلع و قمع شجره مبارکه
 قیام کنند حتی میرزا مهدی خان معهود در رساله هدیاش این
 نصوص الهیه را درج نمود مثلاً یا ایتهما النقطة الواقعة بین البحرین
 (یعنی الشطینیه) در میان دو هلال درج نمود تا سبب همچنان

شخص و جهود گردد و بدانند که مقصود قداستقر علیک سریر الظلم
 اوست این اعدا فی الحقیقه منادی بودند الان که نصوص الهیه بعد
 از پنجاه سال تحقق یافته مجال انکار از برای نفسی نمانده زیرا چنانکه مرقوم
 گشت سی سال پیش در رسائل اعدائت و طبع شده همکس انکار نماید
 بان رسائل استدلال گردد البته بجرائد اروپا اطلاع یافته اید این
 عبد در جمیع محافل و مجالس و معابد و کنائس نعره زنان اعلان نمود
 که ای حاضران ای مستحمان اقلیم اروپا مانند حجیم در زیر زمین مواد
 ملتهب ملو است و عبارت از جبهه خانه و قورخانه گشته منوط بیک
 شماره است فوراً شعله بغنان آسمان زند و نائرۃ حرب افانرا الحاطه
 نماید و یقین است که چنین گردد ای هر دمان بکوشید و بجوشید
 و بجروشید بلکه این آتش جهان نسوزد خواه موش و افسرده گردد و الا
 اقلیم زیر و زبر شود و جهان از خاور تا باختر ویران گردد. بیان بشر
 زیر و زبر شود و در جهان افریش بنیاد راحت و اسایش برافتد و این
 نطقهای صریح در جرائد در سنه ۱۹۱۲ انتشار یافت حال

بحسب نصوص الهیة احساسات صالح عمومی در قلوب منبعث گشته
 عقلی عالم که این امر عظیم را مستحیل می‌شمردند و از قبیل او هام میدانستند
 حال ترویج قیام نمودند جمیع نصوص الهی در افواه خیر خواهان بعنوان دیگر
 در تداول است البته نطقهای نفیس حضرت رئیس را در محافل عظمی شنیده آید
 و در جراند خوانده آید اساس این شورا صلح از تعالیم الهیة مقتبس است
 حضرت رئیس چهارده قضیه حال در محافل کبری تصریح نموده که این سبب
 نجاح و فلاح عالم انسانیت دوازده قضیه از آن قضیه‌های چهارده
 پنجاه سال پیش در الواح الهیة تصریح گشته و طبع شده و اکثر ترجمه
 گردیده و انتشار یافته ملاحظه کنید که شریعت الله چگونه بقوه مغنوبه
 انتشار می‌یابد اما خبر صعود بعضی زیاران بجهان نامتناهی سبب اخراج
 این اوارگان گشت ولی از برای آن نفوس مبارکه که این رحلت سبب فرح
 و مسرت است مسجون ازاد شد و مبتلای حرمان بمجمل تجلی در غیاب کما
 شتافت و اما در خصوص رساله جواد بیسواد ابداً معنی به نیست زیرا
 هراسان با انصافی بجزردامان نظر در چنین رسائل بحقیقت پی برد

و آنچه گردد که جمیع این عبارات منبعث از عالم شهبادت و این رساله
 تألیف جوادی سواد نیست بتعلیم مرکز نقض است که بنام او انتشار یافته
 و همچنین رسائل دیگر نیز که انتشار یافته تألیف مرکز نقض است ولی
 بنام این و آن شهرت داده اگر ممکن باشد کتبی که بخط میرزا آقا جان است
 و نزد حاجی محمد علی نبوغ خوشی بدست آرید زیاده آن کتب بسیار
 محو و تحریف واقع چون بواسطه آلات تدقیق شود واضح و نمایان گردد
 باری از این گفتگوها بگذریم و بنفحات الله ما نوس شویم بفرمایش
 مبارک بپردازیم در رسائل سلوک این بیت را روایت فرمودند
 زین مردمان سست عناصر لیم گرفت شیر خاوردستم دستانم از روست
 حضرت خوانین الهی الله در ظل حمایت الهیه محفوظ و مصون و تکمیل
 علوم مشغول و چون راه باز گردد و مسافت سهولت یابد در حال
 با کمال اشتیاق عزیمت بان صفحات خواهند نمود جمیع اجزای فردا
 فردا از قبل من تحت مشتاقانه برسان و علیک البهاء الاهی

عبدالبهاء عباس

۲۳ جمادی الاولی ۱۳۳۷

جناب عزیز الله خان جناب عبدالحسین خان و جناب علی محمد خان

علیهم بہاء الله الایمی

هو الله

۷۹۸

خط کتابت و امضاء مبارک

ای یاران عزیز من نامہ امہ الله مبارکینا ہوں رسید بسیار
رجا نموده کہ یکی از شما بچہت ہدایت خلق دران سامان بماند چہر
ملاقات شما با ان نور رسیدگان چہزار ملکوت سبب سرو در
وجہ و راست بلکہ ہدایت سایرین ولی بنظر مشکل می آید زیرا
حضرت محمد باقر خان عنقریب بامتعلقین در یکماہ دو ماہ حاضر
میشوند با وجود این اگر ممکن یکی از شما ہا برود و مشغول تبلیغ
گردد و تشویق اجاء و اماء رحمن پردازد و علیکم بہاء الله الایمی

عبدالبہاء عباس ۷ کانون ثانی ۱۹۱۹ حیف

بواسطہ اقامیرزا عبدالحسین خان علیہ بہاء الله الایمی
امہ الله المقربہ و رقبہ طیبہ ظاہرہ والدہ محترمہ عبدالحسین خان
و علی محمد خان طلعت علیہا و علیہا بہاء الله الایمی

هو الله

۷۶۹
 یا ائمه البهائم جناب عبدالحسین خان و جناب علی محمد خان دونها ل
 جنت ابھی مدتی در این صفحات مشغول تحصیل علوم و فنون بودند
 و هر سال مدتی در جوار مقام اعلیٰ بذکر و فکر حق مألوف حال قصد
 ان صفیٰ دارند فی الحقیقه خوب سلوک نمودند و من ارانان راضی بودم
 و همیشه سبب ذکر خیر تو بودند که آن مادر این دو جوان برازنده را
 خوب تربیت نمود رضیع ثلثی محبت الله کرد و ربیب مهد مغز الله
 باری شکر کن خدا را که قرین چنین نردگواری و مادر چنین دو پسر
 و فاپرور من در حق جمیع دعائینامه و باستان مقدس نضر و
 زاری سینامه که کلرا بعواطف رحمانی دائماً مشمول نظر الطاف
 ربانی نماید و علیک البهائم الابھی ۲۲ آب ۱۹۱۹ عبدالبهائم عب

خط کتاب و امضا و تاریخ

هو الله

بواسطة حضرت عندلیب علیه بهاء الله

سروستان جناب استاد حسن کوزه گر علیه بهاء الله الابھی

هو الله

هو الله

ای بنده جمال الهی هر چند در صحرای فراق آتش اشتیاق بر آفتاب^{۷۸}
 و آرزوی عبثه نیرافاق داری و عبدالبهاء نیز سر مست این جام
 اشواق است ولی حکمت مندرجه در الواح و اوراق اقتضای آن نماید
 که در این اوقات در آن صفت شود آنگیز گردی و مشکبیز شوی
 تا هر دلیل او هام را عزیز عرفان نمائی و اسیر زنجیر شبیهات را
 بملکوت آیات هدایت کنی شعله زنی زنی آتشی آفریزی پرده ها بسوز
 و بفیروزی عهد و پیمان الهی در آن کشور گنج رحمت اندوزی
 امه الله المقربه ضمیمه محترمه را تحت تاهه برسان و بگو ای کنیز
 با عقل و تمیز الهی اما در جن در آن سامان الحمد لله بسیارند باید
 یکی از آنان چنان شود و شعله ای افکند که جمیع اماء الهی بوجد و سرور
 آرد جناب آقا محمد علی و آقا علی محمد انجال امجاد و امه الله اخت و نصرت الله را
 از قبل عبدالبهاء نهایت مهربانی مبذول دار و جناب آقا عباس علی را
 بشارات الهی مبشر شو و جناب آقا فخر علی را بگو آغاز نغمه و ترانه کن

که روحانانرا در حدائق قدس بوجود و طرب آری و عليك التحية

والثناء ع ع

سروستان جناب استاد حسن فخار و حرم محترمه اش

عليها بقاء الله الابدی

هو الله

۷۷۱

ایچی و نفس مطہینہ نامہ شمارسید از مضمون مفہوم کہ الحمد لله
رایات آیات دران خطہ و دیار موج میزند و سراج و قہاج محبت الله
در نہایت اشتعال این موهبت عظمی زبان بشکرانہ گشائیید
و اینچک و چغانہ بحامد و نعتی حتی قدیم پردازید کہ چنین موفق
شده اید و مؤید گشته اید و شکرانہ این موهبت حسن الفت
و وحدت اندر وحدت است باید یاران الہی مانند گاہای باحقیقہ
زینت یکن یگر کردند و مانند امواج یات بحر ظہیر و نصیر یکن یگر شوند
و بمثابہ اشعہ شمس حقیقت جمیع از مرکز محیط متصل گردند جناب
حاجی محمد علی و جناب علی محمد و امہ الله قر سلطان و عباس علی

فقد کاتب و امضاء مبارک

و نعت الله

ونصرت الله وقدرت الله ورفعت الله ومرتضى وقبر علي خيرا

تحت ابداع اجمي برسان جناب ميرزا علي را نیز تکبیر ابداع اجمي ابراع

نما وعلیک البهاء الاجمى ۷۷۲

هو الله

ش جناب محمد حسین علیه بهاء الله الاجمى ملاحظه نمایند

هو الاجمى

۷۷۲

ای بندة حق روزها بسراید و آیام منتهی گردد ولی الطاف جلال مبارک

باقی و برقرار و عنایت اسم اعظم دست در آغوش ابد و سرمد و پایان

پس تو آنچه ابدیت طلب و آنچه سرمدیت بجواه و بعون و صون او

مسرور و مشغوف باش و البهاء علیک و علی کل ثابت القلب را سخ الممد

فی عهد الله و میثاقه ۷۷۲

بواسطه جناب بشیر الهی

جناب آقا محمد حسین سراج علیه

بهاء الله الاجمى

تعمیر

هو الله

ای بنده حضرت مقصود نامه تورا رسید و از شدت محبت باعد
 فرصت فوراً جواب مرقوم میگردد تا بتجدد الطاف جمال مبارک پرداز
 که عبد البهار چنین مفتون تو نموده که بجزد وصول نامه بنگارش
 جواب پرداخت ای یار مهربان وقت شادمانی و برجت حضرت
 پروردگار کامرانست از این جهان فانی دل بردار و بجهان الهی
 ارتباط یاب تا هر دم تائیدی جدید یابی و فرج و سروری عظیم
 طلبی و جناب آقا حسن اخوی بنهایت اشتیاق تحیت ابدی اجمعی
 ابلاغ دار و علیک البهاء الایمعی ۴۴

خطات مهر و امضاء مبارک

طهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الایمعی

هو الله

۷۷ ع ایات بر بیان نامه شمار رسید وصول مکاتبت را مرقوم نموده بودید
 و همچنین نامدی از جناب میرزا صدخان بمشارالیه بنهایت محبت از قبل من ابلاغ
 دار و تحیت ابدی اجمعی برسان فی الحقیقه حاجی پاک دارد و دلی تابناک نام مولود جلی

خطات مهر و امضاء مبارک

اشاء
بدن

آزردخت تيمن و مبارک ناست و جناب معاون المالك و جناب حاجي تاج
و جناب فخرالدين را از قبل من تحت ابداع ايمى ابلخ دار و عليك البهاء الاجمى

ع ع

هو الاجمى

بواسطه ميرزا حاجي ابا عليه بهاء الله جناب احمد قبل على من اهل لوانك

عليه بهاء الله الاجمى

٧٧٥

هو الاجمى

يا من انجذب من نجات الله قدرت ايات شوقك الى اللكوت الاجمى و شمت
رائحة رياض المغاني من حداثك الكلمات فاسكرت قلوب الاحباء و حقيقها المحموم
و طيبه المشهور لداخذت العلم و رقت هذه الكلمات الناطقة بالثناء على
الاسم الاعظم بما ايدك على الاستشراق من انوار فيوضات الله قد على خدته
امر الله و اتبع عبد البهاء في عبودية عبته البهاء حتى تنباهي بين الملائكة الاعلى
و البهاء عليك يارقيق البهاء

ع ع

بواسطة حضرت حیدر قبل علی طهران جناب احمد علیخان

علیه بهاء الله الایمی

هو الله

۷۷۴

ای مؤمن ثابت راسخ هر چند روزگار ستمکار است و آیامی چند شما بیگار
ولی امید و آرایش زبرد در سبیل پروردگار است محزون مباش چه که
سخنی پایدارنه ولی آنچه باقی و برقرار و نتایجش متتابع در مرور قرون
و اعصار الحمد لله حاصل است در این دریایی پر انقلاب گاهی کشتی در آج
امواج و گهی در نهایت انحطاط ولی ناخدا باید متوکل بر خدا باشد یقین
که عاقبت کشتی شما ساحل رسد و نهایت راحت و استقرار یابد بجناب
میرزا حاجی آقا تحیت ابدع ایمی برسان و علیک البهاء الایمی

عبدالبهاء عباس

۹

طهران بواسطة جناب میرزا حاجی آقا جناب احمد علیخان علیه

بهاء الله الایمی

هو الله

ای یار عزیز دلگیر مباش غمگین مشو محزون مگرد مغموم مشین ^{۷۷۷} نظر عیناً
 خفی الاطاف الحیرته شامل است و پرتو شمس حقیقت درخشنده و تابان
 چند است که بزایهٔ فحول خریداری باز وقت اوج قبول آید الحیرته در نزد
 آشنا و بیگانه و اغیار و یار بیترین صفات مشهور و معروفی کل شهادت
 بر پاکی فطرت و غلو نیست و حسن طینت و دوفور همت شما میدهند و این
 قضیه نادر الوقوع است دیگر اگر در استمرار منصب و مأموریت اندک
 زمانی خللی حاصل گردد این از مقتضیات این جهان بی وفاست و آداب زمانه
 بجایا لهذا حزین مشو غمگین مگرد مشام بنفحات گلشن ملکوت ابجمنی
 مشکین فرما انشاء الله امور ظاهره نیز انتظام حاصل نماید جناب
 مقرب درگاه کبریا برادر محترم محمود خان را از قبل من نهایت اشتیاق

اللاغ نما و علیک البهاء

الاجمنی

بواسطه جناب اقا سید اسدالله و جناب میرزا حاجی آقا جناب عنایت الله

سپس جناب حاجی خان علیه بهاء الله الاجلی

هو الله

۷۷۸

ای نونهال گاشن توحید هر چند طفل صغیری ولی در ملکوت اجمعی کبیری
زیرا که از پستان هدایت شیر موهبت نوشیدی و در مهد الطاف پرورش
یافتی و در اغوش محبت الله در نشو و نمائی امیدوارم که بقوه معرفت الله
بلوغ و رشد رسی و جوانی روحانی و فتائی رحمانی گردی و علیک البهاء

ع ۴

الاجلی

طهران بواسطه اقا میرزا علی اکبر میلانی جناب احمد علی خان علیه بهاء الله

الاجلی

هو الله

۷۷۹

ای بار حقیقی اکنون عبد البهاء در مدینه اسکندریه تیاران مشغول و شب
و روز در نهایت عجز و نیاز از درگاه رب الملکوت طلب تأیید و توفیق مینماید

ای نونهال گاشن توحید هر چند طفل صغیری ولی در ملکوت اجمعی کبیری

تایاران بایکدیگر متحد و متفق شده تا سلسله یگانگی در این جهان فانی بموه
 بقسمیکه هر یگانه آشنا کرد هر بعید قریب شود و هر اغیار یار گردد
 در عالم وجود ضری اعظم از اختلاف نه و خیری احب از ایلاف نیست
 جمال کبریاء تجلی وحدت عالم انسانی بر افاق نمود ولی چه فائده که اهل عالم
 از پی شبی از این تیم اعظم دور مانده اند جمال مبارک پنجاه سال تجمل شد
 بلا فرمودند و زنجیر بر خجسته مقدس اقتاد تا در قطب افاق خیمه وحدت
 عالم انسانی مرتفع گردد و علم یگانگی موج زند و البته جنو اهل عالم
 مقاومت این امر ننمایند امیدواریم که من بعد این روایت سر برافرازد
 و بنیان یگانگی از عالم وجود براندازد و عليك البهاء الاجمى ۴۴
 ۲۷ ربیع ۱ ۱۳۲۱ بواسطه جناب آقا میرزا علی اکبر جناب

میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الاجمى

هو الله

۷۸۰

اثبات بزبان فی الحقیقه سزاوار هرگونه عنایتی و لایق هر نوع رعایت
 خدمات در ملکوت اجمی مقبول و همت و اقتدارت مثبت و معروف یقین بدان

که نظر عنایت از حضرت اجدت شامل گردد و مظهر توفیقات صمدانیه خواهی شد

وعلیک البهاء الاجمعی ۴۴

بواسطه جناب حاجی آقا محمد علاقه بند جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله

هو الله

۷۸۱

ای بنده قدیم الهی گمان منما که سکوت و خاموشی من دلیل فراموشی است

بلکه یاران الهی هواره هم اغوشند و پرهوش و صاحب گوش هر چند بظاهر

در دیار بعبند ولی بحقیقت قرین و هم نشین هر دم یاد تو نایم و شادمانی تو

خواهم و تأییدت جویم و توفیقت خواهم امید وارم که بنده ثابت راسخ

حق باشی و دائم قائم بر خدمت امر تا انا را استقامت و تنزیه و تقدیر از جمیع

شئون و احوالت ظاهر و باهر گردد وعلیک التحیه و الشاء ۴۴

ظهران جناب میرزا حاجی آقا علیه بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۸۲

ای ثابت بر پیمان نامه شمار رسید و صدق و امانت و همت و غیرت

جناب احمد علیخان در خدمت ملت و دولت مسام در نزد هر منصفی است در مدت

خطاب میرزا مصطفی مبارک

خطاب میرزا مصطفی مبارک

مأموریت خویش چنانکه باید و شاید بنظم و ترتیب موقوف شدند و لیسبب
 فساد مبغضین چنین شخص مصلحتی از کار منفصل شد و الحمد لله وزیر سابق
 منفعل و مطومیت ایشان در نزد کل ثابت و واضح گردید لهذا نباید متأثر باشند
 زیرا صیت صداقت و امانت و کاردانی ایشان تا بقیعہ مبارکه رسید اثبات
 بر پیمان نامه های پیش واصل نشد و عبد البهاء حرکت باین سمت نمود
 لهذا در تحریر جواب نامه فوری حاصل گشت حال شما بایشان و نحو
 حضرتشان محمود خان از قبل من نهایت اشتیاق و مهربانی و نوازش ابلاغ دارید
 که محزون و مغمو نباشند در این جهان فانی هیچ امری استمرار نیابد گاهی
 عزل است و گاهی نصب گاهی کامرانی است و گاهی عدم شادمانی اصل
 اعمال و افعال است الحمد لله ان در نهایت کمال لهذا مطمئن باشند
 کتاب رفته باز آید بجزو و البته تاسیسات الهیه رفیق گردد و باز مقصود
 حاصل شود و علیک البهاء

الابهای

ظهران بواسطه جناب آقا میرزا علی اکبر میلانی جناب آقا میرزا حاجی آقا

علیه بهاء الله الابهی

هو الله

۷۸۲

ای بنده بها جام عطا سرشار است و صهبای وفادار نهایت سورت
و شدت بهمتها ولی چه فایده که چشند قلیل است و نوشند اقل قلیل
بلکه بدغیبی کرامتی کند و بقوت ملکوت بنوشاند امید چنان است که تو
از این جام سر مست باشی و از این باده حی پرست و علیک البهاء الابهی

خط کاتبه و امضا مبارک

ع ع

هو الله

بواسطه جناب حاجی آقا محمد جناب حاجی خان علیه بهاء الله

هو الله

۷۸۳

ای بنده بها سر از جیب هندی برآورد تا در عبودیتش بد بیضائی بنمائی شمع برآورد
و ناله جاسوزی برآورد تا مرغان چمن بر سر ووسمن باهنگ یا بهاء الابهی نعره
زنند و بگلبنانک پارسی بیان اسرار الهی نمایند و علیک التحية والتساء ع ع

خط کاتبه و امضا مبارک

طهران بواسطه جناب امین جناب اقامیرزا حاجی آقا علیه بهاء الله
هو الله

احیایت بر میثاق حمدکن خدارا که در یوم اشراق بعرف لقای نیرافاق فائز گشته
و باهل وفاق پیوستی و از خرب نفاق دوری جستی و بر عهد و میثاق ثابت
و باقی ماندی جناب امین ستایش عظیم از انجناب و اشتعال تو نمود که
مقیم در گاه عبودیت است و مشتعل بنار محبت حضرت احدیت از این
ستایش که موهبت افرینش است مسرور شدی و بر نگارش این نامه
مجبور گشتم زیرا محبت اجبار بر الفت نماید و سبب یاد و ذکر یاران گردد
از خدا خواهد که هواده بذکر حق مشغول گردید تا محرم را از شوی و هدم
و هم و از گردی و علیه التحية والثناء ع ع

طهران بواسطه جناب سینا حضرت نیر علیه التحية والثناء ۲۰ ربیع الثانی ۱۳۲۶
هو الله

۷۸۶

ای نیر نورانی جناب سینا را جای ذکر شما نمو و حال آنکه دائمًا در نزد این عبد
مذکور و در انجمن الهی معروف و مشهور احتیاج بذکر ظاهری نه ولی چه نماید

جناب سینا چنین امر میفرماید من نیز از روی چنین که مطیع او امر بندگی
 جمال مبارک باشم و این اطاعت چه قدر شیرین است این خضوع و خشوع
 و محبت چه قدر جلالت دارد بجان عزیزت قسم که هر وقت اطاعت
 نفسی از حجابی الهی نماید مدتی فرج و سرور دارم این حرفهای متفرقه
 بود آنچه مختصر و مفید است این است که آن جناب جان و دل بکوشید
 که روز بروز الفت و اتحاد احبباز دیار یابد و تا توانید مجامع تعلیم را
 گرم نمائید که باران روحانی در نهایت حکمت و کاردانی بنشر نجات الهی

بر دازند و علیک التحیة و النشاء ع ع

بواسطه حضرت نیرو سینا جناب آقا میرزا زمان خان علیه بهاء الله

هو الله

۷۸۷

ای ظالم حقیقت انسان جزء اعظم عالم وجود و ثمره شجره جهان شهود است
 نوعیت ابدی است و این حقیقت سرمدی او را بدیته و نهایتی نیست
 آنچه حکمای فربک در نشو و نما می انسانی گویند که از عالم جاد و نبات و
 حیوانی آمده و بنشو و نما باین مقام رسیده او هام است زیرا نوعیت قدیم است

شاید در این کره ارض در بلیت بمنزله نطفه بوده بعد ترقی کرده و بمقام احسن
 الخالقین رسیده اما آن نطفه که بتدریج ترقی نموده نوع انسان بوده حیواناً
 لهذا این نوع قدیم است و از اصل شرف کائنات روی زمین لهذا هو الحق
 و ما بعد الحق الا الضلال المبین لم یزل حق بوده و خلق تجرد یافته مانند
 اقیاب و شعاع خورشید بی نور ظلمت میجو است و سراج خاموش
 سزاوار کاشانه کور و علیک البهاء الاجمعی ۴۴

ظهران بواسطه حضرت نیرو سینا جناب میرزا محمود دامغانی علیه
 بهاء الله الاجمعی

هو الله

۷۸۸

امی مجبور و حایان مدرسه خویش را دبستان الهی کن و ادیب فیض نامت
 شو حقایق و معانی درس و سبقه اطفال را چنان تربیت کن که هر یک در علم
 و فنون ادبی و مادی و معانی الهی خیر گردند و سبب زینت عالم انسان
 شوند تعجب مفرما تأیید ملکوت اجمعی شامل مخلصین است و جنود ملا
 اعلی ناصر ثابتن را سخن و علیک البهاء الاجمعی ۴۴

طهران بواسطه جناب حاجی میرزا علی الله جناب آقا سید محمد رضا
ابن من ادرك لقاء ربه الأعلى في ملكوت الألبهی سینا علیه بهاء الله الألبهی
هو الله

۷۸۹

ای شیخ حضرت سینا نامه شمارسید از مضمون سرور و جود عظیم صل
گردید زیرا مشون بشارت اعلاء کلمه الله بود که المحدثه خطه عراق
گلشن اسرار گردید و نفوسی چند بظل حضرت پروردگار درآمده و الحقیقه
آن خطه و دیار سزاوار چنان است که بنفحات قدس مشکبار گردد زیرا
در وسط ایران واقع و نفوس در نهایت درایت و ذکا و استعداد و
قابلیت فطری موجود و مهیا المحدثه در قم بخدمت قائم شدی و
بایگانگان معاشرگستی و بنحو خوشی گرگان را از درنگ منع نمودی و
ظالمان را از جور و ستم مانعت کردی نفوس را که تربیت نمودی امیدوارم
که من بعد بتدریج ترقی نمایند و تخم آبی که افشاندی انبات گردد در
قاهان المحدثه نفحات رحمان منتشر شد و انشاء الله من بعد تأثیرات
عظیمه خواهد نمود بر ماست که تخم بیفشانیم انباش با خداست

خطه کاتبه حضرت مبارک

و یقین است که میرویند اما قضیه عروج حضرت نیراوح عرفان
 فی الحقیقه بعمو تأثیر نمود عبدالله که بجز استماع گویان شد و قلب سوزنا
 جمیع یاران جستی عظیم مبتلا گشتند و از فراق آن سراج و نایق نبوجه
 و ندیه برداختند ولی تسلی قلوب آن است که عاقبت در ملکوت پنهان
 الفت و پایان حصول خواهد یافت در تفریش الحمد لله نفوسی باهتر از
 آمدند و همراز گشتند و همه و همه آواز شدند امید چنین است
 که ندادن اقلیم بلند گردد و امر الله انتشاری عظیم یابد مرور آن جناب
 بشاه آباد و خلج آباد و سلطان آباد سبب آبادی بود و البته علت آزادی
 اسیران نفس و هوی گردد اما حضرت امامیرا آقاخان آن یار مهربان الحمد لله
 بخدمت قائم و در جمیع موارد موفق و منظور است جمال قدر روحی لا محاله
 القدره نظر عنایت مخصوصی بخدمت قائم مقام مرحوم داشتند حال الحمد لله
 آثاران عنایت و الطاق ظاهر و باهر گردید که در خاندان آن بزرگوار در
 چنین نفس مبارک مبعوث شده اما اجبای کلیمی آن نفوس مجتهد آیات مدعی
 و سراجهای محبت الله هستند طوبی لهم و حسن مآب جناب امامیرا سید سلطان

و جناب آقا میرزا نصر الله في الحقيقه در سبيل الهي خان فشانند و در نفس
صدجان شاد نمایند جناب آقا روح خان و جناب اسد الله خان را
از قبل من بانهايت اشتياق تحت ابدع ابهي ابلاغ داريد جناب آقا ميرزا
نصر الله في الحقيقه در كمال حضور قلب صلوة را تلاوت مينمايند و صيام اينها
در درگاه احديت بسيار مقبول گرديد و عليك البهائم الأجمي ع
طهران جناب آقا سيد محمد رضا بن جناب سينا عليه بها والله الأجمي

هو الله

۷۹۰

اشيائيت بر پيمان تربيتي كه در تعليم قرار داديد كه از بدت اثبات
الو هيت و وحدانيت رب قديم و نبوت انبياء و مرسلين و بيان آنها
و آيات و عجائب كونيّه بسيار موافق چنين مجربي داريد البتّه تأييد
از رب مجيد خواهد رسيد و حفظ الواح و آيات حكمت و احاديث
بسيار موافق البتّه كمال همت را در تعليم و تفهيم و تدريس مبذول
داريد و عليكم البهائم الأجمي

خط كاتبة مهر و امضاء مبارک

بواسطة جناب يونس خان جناب امامنا على صغر كركاني عليه

بهاء الله الأحمدي

هو الله

٧٩١

نقطه كائنات صغر و احشاء مبارک

الهي الهي ان عبدك عيسى قد اقبل الي عبته رحمتك وانجذب بنفحات قدس
ربانيتك وكشفت عنه الغطاء وجعلت بصوحيدا كاشفا لاسرار الضياء
واقمت على عبادتك وتبجيد وتسيبك في كل صباح ومساء ووجدت قلبه
بمغناطيس محبتك المتوقدة بين الضلوع والاحشاء ورفعت اليك بهذا الأبناء
وبكى عليه عين الاحباء وارتفعت في مصيبتهم زفوات الاقرباء واشتدت
الحسرات حتى آلت الي السكران ايرت عامله بفضلك النبي من الدرجات والمرفق
لاعلى الدرجات وادخله في جنك المأوى وفردوسك الاعلى في ظل شجرة طوبى
نائزا باللقاء وضحاها باعظم التعماء والآلاء واجعله آية الغفران وراية العفو
والاحسان ومنرديا برده الالطاف في بجوحة الجبان انك انت الرحيم الرحمن
العظيم الغفران وانك انت المنان الجزيل الاحسان

هو الله

عليه بهاء الله الأجلی

جناب نیر

۷۹۶
ظهور

هو الله

ای نیر من حمد کن خدا که بر تو هدایت از صیقل لامع و نور موهبت جمال
 اجمعی در رخ ظاهر و واضح محافل تبلیغ را بیار و شمع هدایت کبری روشن
 فرما تشنگان را آب گوارا شو و مردگان را روح فرج بخشا سوستان الهی را
 صهبای عانی بده و عاشقان جمال اجمعی را بمشاهده و لقا درملأ اعلی نوید
 بخش ای جناب جان عزیزت که غروب آفتاب است و مجال تحریر پیش از این ندر
 دیگر انشاء الله محض خاطر شما بعد از مغرب یا فردا و علیک التحیة والنساء

خط کاتب مور و امضا مبارک

ع ع

۷۹۴

ظهور بواسطه حضرت سینا جناب آقا میرزا علی اکبر کانی علیه بهاء الله الأجلی

هو الله

ای نیر حق در درگاه در عهد و زمان پیشینیان وقتی کان سیلاب یتاب بود
 و حوالی در تزلزل و تردد و اضطراب حال کیمیای کبریا چنان نفوذ و قدرت وارد

خط کاتب مور و امضا مبارک

که بجز القانفوذ کند و ثبوت و رسوخ بخشد گنج رنج است ولی آنز ملکوت
 غنای ابدیت و ثروت سرمدی و حقیقت نفس پر مصیبت است آنچه
 ضعیفتر بهتر زیرا قوتش سبب ضعف است و امیرش اسیر می است برها
 الهی مانند مه تابان است ولی کوران محبوب از مشاهده آن ارزو و
 مقصد روحانیان مانند دلبر مهربان در انجن ربانیان جلوه گر است
 ولی دونان و پست فطرتان با مورد دیگر گرفتار هر شجر بی ثمر مگر نسیم شجر
 بمرور آید هر شجر با طراوت و لطافت بخشد اما درخت خشک را چه
 بهره و قیمت دریا چون موج برآرد ماهیان نیز در ظل موج بحرکت
 آیند و قطع مسافت کنند و اگر هر ماهی خوض در عقب نماید از حرکت امواج
 بی خبر است امید از فضل و عنایت حضرت پروردگار است که نور هدایت
 بدرخشد و سلسبیل روحانیت کبری از منبع دل و جان بچوشد

وعلیک التَّحِیَّه

والشَّاء

طهران حضرت نیر و حضرت سینا علیهما بهاء الله الابهی

هو الله

۷۹۹

ای دو بیدۀ باوفای جان فشان جمال ابهی نامہ رسید و از قرآنش سروری
 جدید حاصل گردید کہ اللہ محافل تبلیغ رشک جنان است و مجالس احبا
 غبطہ جنت گلزار و گلشن است و سبب ہدایت ہر انجن آفرین برزور و بر
 بازوت باد الیوم بخو بآید در اوج اعلی طائف و بر محافل تبلیغ مستابع وارد
 از نفعان ہدایت کبری کہ از محافل علیا منشر مشام ملا اعلی معطر و از آہنک
 یا بہاء الابهی کہ از شرق و غرب عالم مرتفع مسامع اہل ملکوت ابهی ملند
 ای یاران علماء سوہ غافلان بخود پرداختند و روز بروز خود را در مشکلات
 اندازند گہی بمعارضہ حکومت پردازند و گاہی تمہید اساس عزت این عالم
 آغازند نہ فکر بکری و نہ رأی صوابی و نہ اتحاد و اتفاق و نہ یگانگی و آشنا ئی
 جعلوا المرہم بینہم ذریا و کل حزب بما لدیہم فرح و ذرہم و خصوصہم بلعوب
 اعظم وسیلہ ترقی در این جهان ارتباط حکومت و ملت است و اتحاد تابع و
 مشوع آنان از این غافلند و در ہر امری جاہل الحیرتہ یاران الہی از این فکر ہا

کتابت و امضاء مبارک

فارغ و جمعیت خاطر حاصل بکسی نزاعی نه و بانفسی جلالی نیست باکل در نهایت
 صلح و صفا و دوستی و وفا هستند دوستان یگانه هر خویش و بیگانه اند و
 یاران و فادار دوست و اغیار باکل صلح و آشتی دارند و باجمع راستی و دوستی
 و نوع پرستی لهذا باید در این فترت بکمال فراغت بشر هدایت پردازند و
 نفوس را به همت کبری و وحدت عظمی و الفت ملا اعلی دلالت نمایند و علیکم

التَّحِيَّةُ وَالسَّلَامُ يَا أَهْلَ الْبَيْتِ ع ع

سواد این مکتوب را با طرف بواسطه آقا میرزا علی اکبر ارسال دارند یعنی بخط خوش
 بر ورق لطیف طبع درست نمایند و ارسال دارند ع ع

بواسطه جناب آقا سید جلال طهران جناب مهنگ علیه بهاء الله الایمن

هو الله

۷۹۵

ایندة الہی نامہ شما رسید و معلوم گردید کہ از جواب سابق محزون شدید
 مقصود نہ چنان بود بلکہ مراد این بود کہ آن ستمگون و رزم مضو در آیام مضار
 مقدسہ مکتوم ماند حال افشای آن جائز نہ زیرا نظم عالم بر ہم خورد و امور
 مختل گردد حال شما این را ملاحظہ نما کہ مفاہیر مقدسہ متعرض این گونه امور

خط مبارک رسالتی

خط مبارک و معراج مبارک

نگشند یقین است که بی عصمت الهیه بر آن است آگنود تا بحال راز هر محلی
 بود و گلدسته هر جی پس تو کز قدی طلب و نفوذ عظیم خواه تا نار ابراهیم
 صبح افرا حاطه نماید این است صنعت باقیه این است موهبت دائمه
 این است آکسیر نافذ در قلوب و ارواح این است فنور اشباح و علیک

البهاء الابلی ۴۴

هو الله

طهران جناب آقا سید محمد رضا ابن سینا علیه بقاء الله

هو الله

۷۹۶

ای ثابت بر پیمان محزون مباش دلخون مگرد انشاء الله همان طوری که از روی
 دل و جان تست خواهد گشت قدری صبر نما تا فی الجمله همان اهل عدوان
 ساکن گردد و اولیای امور مطمئن شوند آن وقت باز همان بزوست و همان
 صها و بیاله و همان گلشن است و همان گل و لاله از پیش جوان مسئله مرقوم
 شده البته تا بحال رسیده و قتش باز خواهد آمد و علیک التحية والثناء

فیه کلامی
 مهر و امضا
 مبارک است

ع ع

طهران جناب آقا سید محمد رضا علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

۷۹۷

خط کتابت حضرت آقا سید محمد رضا

ای ثابت بر بیان نامه مفصل رسید و وقایع معلوم گردید اگر چه
 از اول معلوم بود و بصیح عبارتی پیشتر مرقوم شد و جمیع وقایع از قلم
 میثاق چند سال پیش صادر رساله سیاسی طبع بمبئی اگر چنانچه بدست
 آید البته ترویج دهید و نامه فی که دو سال پیش بحضار روحانی مرقوم شد
 ملاحظه نمایند الیوم اجابای الاهی باید کل جمیع قوی بشرفیات الله
 واعلاء کلمه الله پردازند ایام فائیه را فدای حیات باقیه کنند و رحمت
 جبارا در سبیل بشارت روحانی انفاق نمایند ایام در گذراست
 و زندگانی این دنیا بی فایده و ثمر مگر آنکه در سبیل جلیل اکبر جان و سر
 فدا شود و عاقبت انسان در قربانگاه عشق علمه فدای بیفرازد مرقوم
 نموده بودید که حکومت تاکید تام نموده که اجتماع زیاد در مجلسی نگردد
 این حکم عمومیت اجابای الاهی باید اطاعت کنند ولی بحال همت
 فردا فردا تبلیغ پردازند و وقت را از دست ندهند و ایام را غنیمت

شمرند زیرا در نزد کل ثابت و مبرهن گردیده که بهائیان خیرخواهند
 و با جمیع احراب بینهایت مهربان از نزاع و جدال بیزارند و از تعصب و غرض
 در کنار اثبات بر پیمان با جمیع اقوام بجان و دل مهربان باشید و
 با کل احراب در نهایت خیرخواهی از دل و جان بکمال صدق محبت نماید
 نه مدارا همه بیگانه و آشنا گردید و هر از هر بیچاره و آواره خاطر
 نیازید و کلمه سوء بر زبان میارید اگر از کمی فضائل عالم انسانی و سلوک
 در رضای الهی مشاهده کنید تحمید کنید و الاحصت و سکوت اختیار
 نمائید این است روش اهل بها این است نعمة ملأ اعلیٰ و این است

نعمه یاطوبی و یاطوبی و علیک البهاء الایمی ع ع

بواسطه جناب تیر و سنیا علیهما بهاء الله الایمی
 جناب علیجان ابن حسین خان علیه بهاء الله
 هو الله

۷۹۸

ای خدا جو جمیع خلق خدا گویند ولی بخونید متهمیاسیر و سلوک کند
 ولی بنویسد مستفیض از غم رحمتند ولی نرویند زیرا حال سیاهند

خط کلید
 مهر و امضاء
 علیجان

وشوره زار بگیاہ انچه باران بیارد گل و دریمان نروید الحمد لله توجوا
بودی پیدا کردی تشنه بودی آب گوارا رسیدی طالب بودی مطلوب
یافتی سالک بودی بجنبه مقصود رسیدی شکر کن خدا را حمد کن خدا را بایش
از این پیشگی زنه از ملامت بیگانه و خویش اندیشه نمائی و علیک

التَّحِيَّةُ وَالشَّاءُ ع ع

هو الله

بواسطه جناب سررشته دار دروازه شاهزاده عبدالعظیم جناب
نورین حضرت نیروسینا علیهما بهاء الله الأجمعی

هو الله

۷۹۹

ای دونه دیرین نورمین از بلایت تصدیق در ایام الله برضت امرالله
قیام نمودید و راه وفا در سبیل جمال اجمعی پیوودید همیشه تبلیغ امرالله
مشغول شدید و بترویج دین الله پرداختید فی الحقیقه مستحق عنایتید و
مورد الطاف حضرت احدیت از خدماتتان عبدالبهاء در نهایت سرود

و شادمانی است و علیک التحیة والشاء ع ع

خط کتابت حضرت عبدالعظیم

بواسطة جناب نیر طهران جناب میرزا محمد تقی شاعر ماهر عليه بهاء الله

هو الله

٨٠١

انی ناظم بدیع الأشعار ان الرؤیا كانت مؤتسمة علی الصبر والتحمل فی جمیع الشئون
والاحوال المنادی اعطاک صبراً وشرک باجر بغير حساب وسیظهر ما بدلت
بعد ذلك فی عالم الکشف عند غفلتک عن اهلیک وانما یوفی الصابرون اجرهم
بغير حساب فاطمن بذلك وتمسک بذیل الاطراف ولا تخف من اهل الاعناب
والله یحب الانصاف سبضی الشمع والصوت یرتفع والامال الّتی فی الرؤیا
یحصل والتدقی یتحقق فاعلم الاشارة وعلیک التحية والثناء
اشاعر مجید مجید تخصصت خوش اهنگ باد تا طلبانگی در ریاض عرفان
زنی وشهناری بلند فرمائی که مرغان چن را بوجد و طرب آری بسیار
اشتیاق ملاقات شما دارم ولی ایام مساعدته و الان حکمت مقتضی نیست
انشاء الله من بعد اجازه داده میشو

وقد کاشفهم وروا مضاً مبارک

وعلیک التحية والثناء

هو الله

طهران بواسطه جناب سينا امده الله زهراء حرم امام زاهد خان

عليها بقاء الله الأجل

هو الله

۸۰۱

این زهراء زهره زهراء در افق اعلی هر چند روشنی بخش است ولی
این روشنی مظهر صور اشیا است اما کاشف و مدرك حقائق موجودات نه
اگر در دین الله قدم ثبوت بنمائی آن نور مظهر و کاشف و مدرك حاصل گردد
و مطاب بدست آید ماء معین جاری شود و صرارت تسکین جوید درخت
امید بارور شود و ظلت نومید فانی و متواری گردد شی مؤهوق بدل بحق معلوما
گردد و محفل آمال شمع اقبال راسته شود و عليك التحية والثناء ع ع
طهران بواسطه جناب سينا جناب آقا شیخ حسین ساکن محلات

عليه بقاء الله الأجل

هو الله

۸۰۲

اتی لی یا الهی طاق عنان محامدی و نعوتی فی مضمار اعجز فوارس الملکوت
خطه شیخ زاهد خان سید محمد

وكيف اطير في فضاء ذكرى وبياني وقد نلت اجحة طيور القدر عن الزفرة في سماء
 علاء بها سناء الالهوت مالي الالجول في زاوية النسيب والتمتد السكوت
 في هذه العجز والهوان واقول رب لا تؤخذني بما خطرتي البيان والتبيان ولا
 تغدبني بما نسيت عجزى وذلى والهوان في هذا الميدان ولا تطلقني على نفسي لانها
 خاطئة حائضه في غمار العصية ولا تدعني بذاتي مستغرقا في بحار الغفلة والظغيب
 فادعوك لبيان التذلل والانكسار فارحمنا يا الهى عبدك الذى اقبل اليك بقلب منكسر
 الى الانوار وروح مستبشر بحفى الاسوار وصدور مفسوح بايات رحمتك بين
 الابرار رب مكنه في ارضك واذكره في سمائك وقدر له كل خير في ما واثنا لك
 انك انت الكريم الرحيم العزيز المقدر الوهاب لا اله الا انت الرب الغفور

المستعان ع ع

هو الالهى

ش ورقة مباركة اقلقه افان سدره حرمنا في البولصن عليها بقاء الله الالهى

هو الالهى

١٠٤

اي ورقة مباركة صد هزار شكر كن كه در ظل سدره مقدسه محشوري

خدا
مبارك

وبنظر الطاف رب اجبت منظور وازاوراق شجره مبارکه مقدسه معدود
وهجوه انشاء الله باخچه لازم وشايد وبايد اين مقام است قائم گروي
تا جوهر آيت توحيد شدي و نسيم رياض غنايت وتجريد ع ع
هو الله

ش ورقه طيبه مقدسه امده الله منور خانه عليها بقاء الله الابهى

الله ابهى
٨٠٤

ايتها الورقة المقدسه فاشكرى الله بما انتك من هذه الشجرة المباركة التي
في طور القدس الثابتة الاصل المرتفعة الفرع الخضلة الاوراق النضرة
الازهار الناضجة الاتمار الملتهبة بالنار الموقدة وتمعين من اجيها و
زفيرها نداء الله المهين القيوم تالله الحق لوتحمدن ربك سرمد ابد
الاديت حتى الشكر لهذه الموهبة العظيمة والرحمة الكبرى اذا قولي ربي ودجا
ان امتك تجزعن اداء شكر مواهبت وحدك وثناك وتعريف بجزها وفلها
وقرها وفتاها فاقبل منها عذرها وعجزها وضعفها انك انت العفو العزير الوديع
ورقة مقدسه نوراء امده الله المهين القيوم والودع تليد ابدع ابهى ابلغ نمايد

وَبِكُونِهَا آيَاتُ اللَّهِ بَعْنَايَتِ سَابِقَةٍ وَمَوْهَبَاتِ لَاحِقَةٍ خَيْرَاتِ أَيْدِي مَسْتَبَشِرٍ
بِأَسْرِ وَتَوَجُّهِ بِلَاكُونَ اِبْهَمِي قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ نَمَا وَتَضَعُ وَذَارِي كُن
تَانْفُوسِيكَ فِجُودٍ وَمَجْدٍ وَغَانِلٍ وَذَاهِلٍ اِرْغَظْتَ مِيثَاقَ بِنَا رَحِمَتِ اللَّهِ
بِرَافِرِ وَزَنْدٍ وَدَعْوَةٍ وَبِمَانِ ثَابِتٍ وَاسْتَوَارِ كَرْدَنْدِ وَسَائِرِ وَرِقَاتِ

موقوفات را نیز تکبیر اربع اجمعی بالغ نما ۴۴

هو الله

۱۰۵

بِأَمْنِ ابْنَتِهِ اللَّهِ مِنَ السَّيْئَةِ الْمُبَارَكَةِ خَيْرَاتِ أَقْنَانِ دَوْحَةٍ بَقَا بَعْدَ زَايَا مِي
چند باورده مبارکه حرم محترمه عازمان سمت میشوند حال میرزا عبدالکسین خان
عازمان سامان است البته درخشش نهایت التفات بجزئی خواهد بود
ومن در روضه مبارکه و مقام اعلیٰ تَضَعُ وَذَارِي مِثْمَايِمِ وَشَمَارِعُونَ وَ

فهرست

عنايت نامتناهی میطلب عبدالبهاء عباس

۱۰۶

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرَاتِ أَقْنَانِ مَوْقِدِ الدَّوْلَةِ عَلَيْهِ بَهَاءُ اللَّهِ الْأَبْهَمِي

هو الله

یا در مهربانان هر چند در این سنین حرب ما در زحمت و مشقت و خطر بودیم
وَلِ

خطای امضاء مبارک

شما نیز بهره نصیحت اشمید و آواره و غریب بودید و این غربت امید است
 که سبب مسرت گردد و این آوارگی سبب ازادگی شود و در آن صفتی بقدر
 امکان بشر تعالیم رهن پردازید جناب افان حضرت آقا میرزا ابوالحسن و حرم
 محترمه شان الحمد لله در نهایت روح و ایمانند و مشتاق دیدار آن جناب
 و ائمه الله المحترمه صبیحه کرمه شان هستند باری در این مدت هر زمان
 بیاد تو مالوف بودم و بدعا مشغول که خدایا حضرت افان را شمع جمع فرما و
 ستاره صبحگاهی کن تا سبب آگاهی هر چیزی گردد و میلادی هر غافل شود
 حال چون فاصد عازم بود لهذا این مختصر تحریر یافت در مستقبل مفضل
 مرقوم میگردد و علیات البهائم الالهی ۲۱ دیمبر ۱۱۱۹

عبدالبهاء عباس

شیراز حضرت موقوالدوله علیه بهاء الله الالهی
 هو الله ۸۰۷

خطایه و اسرار مبارک

ای باباتی عبدالبهاء معجزه با هنر خدا در حفظ و ضیاء تو ظاهر و آشکار گشت
 الحمد لله در رضو حمایت حق و در پناه عون و غایت حضرت ائمه شکر کن که در این

چنین قرن عظیمی رایت نورسینی و طایر گاش علیین از فضل و عنایت جمال ابھی
 و عون و صیقل حضرت اعلیٰ امید چنان است که هواره محفوظ و مصون مانی و
 مینظرند و مشعوف گردی تا توانی بخدمت آستان پرداز و در نشر نجات الله بکش
 تا در عبودیت صرفه آستان مبارک سهم و شریک عبد البهائم گردی این است
 عزت ابدی و این است موهبت سرمدی و علیک البهائم الابھی ع ع

هو الاهی الاهی

ای شمع نورانی خدماتت در آستان حضرت رحمن مقبول و محبوب امید شدیدا
 که روز بروز موفق تر گردی و چنان حرارتی از بار محبت الله ظاهر نمائی که شیراز
 پیراواز گردد و شهناز مرغان جنت ابھی بچمان راز رسد و ملوک اسرار
 تحسین نمایند و آن ربک لعلی کل شیء قدیر ع ع

این ۴ سطر خط مبارک است

عشوا باد بواسطه حضرت اقان سدره مبارکه خبابا قیام فی البوالحسن امه الله المؤمنه
 ضلع محترمه و ورقه مبارکه صبیئه محترمه علیه و علیها بهاء الله الاهی
 هو الله ۸۸

خط کاتبه حضرت امضا مبارک

ای دو ورقه مبارکه چون آن دو ورقه از شجره مبارکه رونیده در شحات صحاب

غایت دیده و در این گلشن موهبت دمیده باید دمیده بر طراوت و لطافت
 بیفزایند و نضارت و ریائیت و رفات فردوس بزلال چشمه حیات است
 و آن آب عرفان است ماء ایقان است اطمینان است بیان است بیان است
 امیدوارم که جمیع این فضائل که زینت بخش حقیقت انسانی است موفق و مؤید
 گردید من در حق شما بدرگاه دانای دانجبر و نیاز میکنم و طبعی و غایت مینمایم

وعلیکما التحية والثناء
 ع ع

شیراز بواسطه امامزاده محمد باقر خان جناب علی محمد خان موقر الدوله
 علیه بهاء الله الاهی

هو الله

۸۰۹

ای ثابت بر پیمان نامه اخیر رسید و محافی سبب مزید روح و ریجا گردید
 الحمد لله خانه و کاشانه آن نفس مقدس و لانه و آشیانه آن طیر ملکوت را
 از دست اغیار خالص نمودی و مهیای بنای مشرق الادکار کردی و حال
 مصلح روحانی در اینجا تشکیل و ترتیل آیات توحید میگردد و امید و طید است
 که اعضای آن سخن شرح نورانی شوند و پر تو هدایت بان اقلیم افکنند

تاشیر از جلوه گاه را نگردد و شهناز اسرار در جمیع اقالیم آن دیار انتشار یابد
حضرت امریک خلیفه هر نوزده روز را در نهایت سرور و وجود در آنجن رحمان
مجری میدارند و این سبب انشراح قلوب و انجذاب نفوس گردیده اگر در شیراز
مکن و خلاف حکمت نیست گاه گاهی مجری دارید اعانهائی که بجهت مشرق اذکار
شیکاغوا رسال نموده بودی رسید و ارسال میشود و علیک البهائم الالهی

ع ع

بواسطه حضرت افغان سدره مبارکه جناب امامیرزا بزرگ
شیراز جناب امامیرزا احمدخان مسعود السلطان علیه بهاء الله الالهی

هو الله

۸۱۰

ای منجرب بنفحات الله نفعه مشکین که از خلد برین ریاض محبت الله سرور
نمود مشام مشتاقان را معطر کرد تضرع و تبتل بود و ابتهاج و توجه الحقه
دیده بمشاهده آیات کبری بینا گشت و سمع از ندای ملا اعلی التلاذ یافت
و قلب تجلیات انوار محبت الله روشن و منور گردید و موهبت کبری
از جمیع جهات احاطه نمود حال وقت آن است که بشکرانه این فضل و احسان

خطه کاتبه مهر و امضاء مبارکه

زبانزبیبیان سجت و برهان بیارائید و بعبودیت آستان مقدس حضرت یزدان
 قیام نمائید روز آرام نگیری و شب نیاسائی و در نشر نجات الله منتهای جهد
 مبذول داری تا آنکه فیض ابدی و فوز سرمدی حاصل گردد بلکه روی و موی را
 در سبیل الهی بخون مطهر بیالائی یعنی قیام بستر فدائمانی و آن قربانی در
 جمیع مراتب و شئون است یعنی هویت خویش را تمامها در جمیع مقامات
 هوذاتی نمائی تا حقیقت و من الناس من یشری نفسه ابتغاء مرضات الله
 تحقق یابد ای بار عزیز در این جهان کون و فساد و انقلاب سروری از برای دل
 و جان نه مگر آنکه انسان بپر توروی جانان قلب را روشن نماید و شب و روز
 بنفحات روح القدس دمساز گردد و بیانی فصیح و لسانی بلیغ به هدایت من

على الارض قیام کند و عليك التحيّة والثناء
 ۴۴ ۸۱۱

بواسطة امة الله ناطقه سلطات عليها بقاء الله الأجلی
 بمبئی ورقه دوحه مقدسه امة الله الرحمانه منوما عليها بقاء الله الأجلی
 هو الله

خط کتابت امضا مبارک

ای ورقه مبارکه هر چند از این بساط دوری و آواره کشور هندوستان

ومثلاً ای حرمان و هجران ولی در این آستان مطاف ملاک ایچی و مقام اعلیٰ فی الخیمه
بشرف حضور و مشول موقی زیرا و رفقه مقصد مبارکه والده ترا دایماً بیاد آرد آن
فراغت نلدد و توجه حضرتین مبارکین نماید و قربیت درگاه خواهد و مضو
از ستهام الیاجوید و بالتیبه از شما زیارت کند فی الحقیقه تعاقب کلی شما دارد
پیشکار کن خدا که چنین مادر مهر پرورداری که ترا بر خود برتری دهد و
عزت ابدیه جوید و قربیت الهی خواهد و موهبت آسمانی طلبد تا در آستان
مبارک مقرب درگاه حضرت اجدت گردی و حضرت فرج دو خد رحمانیه افغان
سدنه مبارکه جناب موقر الله را از قبل من نهایت محبت و وفور تحت برشید

وعلیک البهاء الایچی ۱۱ اکتوبر ۱۹۱۹ ع البهاء عباس
ستی حضرت محبوب عارفان و مقصود عالمیان جا موقر علیهما الله الایچی

هو الله

۱۱۴

الحمد لله از شجره مبارکه قضیبی رضیبی ربانی و فیض رحمن
ای فرج رفیع سدنه رحمانیه
نابت گشتی که کل از طراوت و لطافت آن ستایش مینمایند که آن فرج تابع اصل است
و آن جزو آیت با هو کل و حسن اخلاق باشو اعراق جمع شده شاهد کافی وافی

لفظ کل و اعراق
و شاهد کافی وافی

جناب میرزا محمد باقر خان مکرر لسان بملح و ستایش انمان گشودند که
صفت موافق نسبت ائمه و فرعیّت و وضوح حقیقت است و الولد سر
ابیه مشهوره هذا هو الحق المعلوم ولكن معاذ الله اگر او ضابط مخالف انساب
گردد نسبت مجاریست و ابدًا تحقق ندارد و البرهان آنه لیس من اهلیات
آنه علی غیر صالح و این آیه در حق سلیل حضرت نوح نازل الحکمّه نسبت
ان حضرت بشجره طوبی عن حقیقت است نه هجاز معنویت نه القاب
لهذا عبد البهار اسبب سرور و شادمانی هستی و از الطاف و حق طلب
روحانی باشی و کامرانی نمائی رب ان هذا قضیب رطب ریان من
رشحات سحاب رحمتك و له نصیب من طفحات كوثر فردا یتك و صیب
عند اجابتك و نسیب نابت من دوحة ربانیتك و اریب بین خلقات
و اریب عند عبادك رب ایدہ فی جمیع الشؤون و الاحوال و یسر الامال
و افض علیه غیث التأمید فی كل غدره و اصل واجبله اللیث الباسل فی غیاض
الفوز و الفلاح و الخیث الهاطل فی ریاض العلم و النجاح انك انت القوی

المقتدر العزیز الکریم الفضال
ع ع

نیریز کر بلائی میرزا حسین علیه بهاء الله الأبهی

هو الأبهی

۸۱۳

ای نیکو حق در این زمان وعهد اگر شهد طبیبی مضمون عهد است
اگر قندجوی حلاوت میثاق است سبحان الله این میثاق که از طراوت
در باق است در مذاق نفوسی چند بلختر از زهر است و ناگوار تر

از ستم سبحان الله سبحان الله ع ع

الله ابهی

۸۱۴

ای موقنان حضرت احدی جان اشراق و تجلی فرمود که امکان را اینه لامکان
فرمود و جهان را بهشت جاودان ولی انسوس که کودکان قدر ندانستند
و نادانان مهمه شمرند آن افق صاف اصف را بنام کثیف شبهات تاریک
نمودند و آن وجه بدر میرا بکلف اغراض و شهوات مظلم نژد دور
و نژد یک صیت امر الله را شکستند و طریقی نیستند

نواع جناب اما ابواحسن عليه بقاء الله الابهى

هو الابهى

١١٨

اي ناطق بذكر الهى ملاه روى در غزليات خویش ميگويد و در مشنوى

شكلا
ابو الحسن

حكايت مينمايد كه ترا گويد زمستى بوالحسن يا صغير السن يا رطب البدن

يا قريب العهد من شرب اللبن هاشمى الوجه كلى القفا دليلى الشعر و روى الذقن

بارى صغيرا در نظر عشق كبريه خشن البدن را رطب البدن يافته حال اين

مخبر گيراه انوار ساطعه از ملكوت ابهى را مشاهده نمايند و بحال

باقى اقبال نكنند

٤٤

هو الابهى

١١٦ ايها المتوجه الى الله اتى بصدرة رحيب تلوت النيق ودعوت الله بقلب

طاف بالذل والانكسار ان يجعلك آية العطاء ويورك على المنهل الصاف

من العذب الفرات ويوفقت على خدعة امره مادمت حيا في هذه النسبة

الاولى وبلغ تحيتى وثنائى الى الاحياء الذين طابت منهم السرائر و صفت

منهم الصامات حيا بحال الملك المقدر القادر و اتى ارجو الله ان يجعل

تلك الفيد التي امتت بالله في مبداء الاشراق واستقامت الي يوم الميثاق
عامرة بالطاف نير الافاق ويحيها بنفحات قدسه المورث للوفاق وبلغت حتى
واشتياق الى حضرة علي الزدي وانتمى له العلو والنجاح والسمو والفلاح
ان ربي لعلي كل شئ قدير وعليك البهاء الابهى عبد البهاء عباس
۲۷ رمضان ۱۳۳۱ حيفا

هو الله

ظهران بواسطه حضرت آواره جناب ميرزا علي فاضل يز دے
عليه بهاء الله الابهى

هو الله

۸۱۷

ای مفتون عهد و پیمان با وجود عدم امکان تحریر از غلیات
حب شدید بشما نامہ مینگارم ولی مختصر معذور دارید مختصر
این است توالمسانی ناطق و بیانی واضح و حجتی قاطع در نشر نقیحات الله
خواهم وعلیک البهاء الابهی ۱۸ ذیقعدہ / ۱۳۳۱
عبد البهاء عباس

خط کتابت امضا و مدارک

بواسطه حضرت آواره جناب فاضل یزدی علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

۸۱۸

ای منادی حق نامه شمار رسید و از مضمون معلوم گردید که سرگشته
 و سرگردان جاسب و نراق و با عاشقان نیرافاق هزار و هم آواز گشتی و چنان
 از یاران مستائش نمودی که آرایش محفل عبدالبهاء گردید شاعر ترك میگوید
 که اسیر غربت ایله که اینس غم منی بیاسم نسم نه یا پسرد لبر خود کامه بن
 یعنی گاه مرا اسیر غربت پر کربت میفرماید و گاه اینس غم و کدورت نمیدانه
 که باد لبر خود کاره چه نماید باری شما نیز گاهی بعراق و گاهی بنراق و بانهایت
 اشتیاق در غربت با سیر و سامانی و آیام بسرمیدری فیافرحا لک و سرور
 و نشوة و جوداً همت جناب دکور فتح الله خان در تاسیس مدرسه بنین
 و بنات شایان تأیید حضرت رحمن است و اقدام و اهتمام جناب معلم
 اما سید ابوالقاسم سزوار الطاف بی پایان و تعلیم و تربیت سراج محبت
 امه الله طلعت لایق هر منقبت و اما هاشم و اقا فتح الله دو در دانه صد
 هدایت را از قبل من تحت برسانید صبا شیخ اجل امه الله شریع و امه الله

معصوم و اقمه الله رباب فی الحقیقه کثیران عزیزان جمال مبارکند باید بکمال حکمت
 لسان بلیغ تبلیغ بگشایند و باعمال جاذب قلوب گردند ولی پرده دری
 ننمایند و وقت تشریف خواهد آمد حضرت مشهدی حسنعلی
 المحمد لله خاندان جلیلی تاسیس نموده اند امید چنین است که هریک
 درختی و نهالی درخت اجمعی در نهایت اجمعی در نهایت طراوت و لطافت
 جلوه نماید و خدا عنایت و برکتی بجناب نعمت الله و نصرت خانم عطا فرماید
 و جناب آقا محمد علی آقا از خدا خواهد که در ذراق چنان اشراق نماید که
 عراق را روشن کند ولی باید بکمال حرکت نمود و علیات البهائم الهی

۱۳ ربیع الاول ۱۳۴۰

هو الله

۸۱۹

ای مشتعل بدگر الهی نیمی که بجنب ناظر فرموده بوده بودید ملاحظه
 گردید فی الحقیقه بوی خوشی و نفع دلگشی از ریاض معانیست متضوع بود
 البته چنین است چه که حقایق موقنه چون در ظل سدره سینای عهد
 و پیمان الهی در آیند جان و دشان شهد و انگبین قدر این مقام را بدان

خط مبارک
 و مقام و بیان
 و کلام و بیان
 و کلام و بیان

واز خدا بجواه ثابت و راسخ مانی و البهائ علیک ع ع

هو الاهی

۱۲۰

ای امته الله شکر کن از کس حضرت دوست خمر مزاجها کافور نوشیدی
و بمعین تسنیم رسیدی و از کوثر و سلسبیل چشیدی و از دام او هام
دهیدی و خلوتخانه اسرار پی بردی بساحت الطاف جمال مختار شتافتی
و جمال پروردگار شناختی حد کن و شکر نما طوبی و بشری لکلامه ثابت
بما فزت و وصلت لما وصلت و سعرت کما سعرت و البهائ علیک و علی
کل ثابت راسخ علی عهد الله و میثاقه ع ع

هو الاهی

جناب استاد احمد اخوی جناب اقا میرزا محمود علیه بهاء الله الاهی

۸۲۱

هو الاهی

ای مشتعل بنار محبت الله جناب اقا میرزا محمود چندیت در استان مقدس
حاضر و بیاد شما ذکر و بنیابت شما زائر شرط محبت و حقوق و اخوت را داد
نمودند و مقتضیات و فارا هجری داشتند پس تونیز در از یاد مشارکت

ومشابهت واخوت ومحبت روحانیة رحمانیه همت نماتا دو حکم یک یابد
و فرق و امتیاز بکلی از میان برخیزد و جوهر واحد در دو شخیص جلوه نماید

والبهاء عليك وعلى كل ثابت ع ع

هو الاهی

زرقان احبای الاهی علیهم بقاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۱۲۲

ای یاران معنوی و احبای حقیقی بوم یوم اجزا است و روز روز اشراق
چون آفتاب در مشوق و اشتیاق است و هنگام نعره در آفاق صلاهی
بیدار شو بیدار شو از ملکوت غیب نیند است و ندای هوشیار شو هوشیار
شو از جبروت الاهی مرتفع اگر چه در حقیقت ذره نایب بودیم ولی بفضل
جمال قدم شمس عالم وجود شبنم ولی چون یم الطاف پر موج و همیجان
نهالهای ضعیفیم و لایز جو بیار ریاض ملکوت الاهی سیراب تپشهای
خیفیم و لرد ریناه عنقاء مشق رت الارباب پس ای یاران همتی ای دستبان
قوتی جیوش ملکوت الاهی در هجوم است و خود جبروت اعلی از جمیع جهات

تتابع الصلوة والحلمة في كل الشئون از فیض روح القدس هر نفسی ابو برکت
 امرالله قیام نماید تأییدات الهیه اورا لحاظ نماید و مظهر قوت
 شدید القوی گردد بلکه مطلع انوار شود و منبع آثار گردد شمع انجمن
 توحید شود و سراج محفل تفرید در بای پر در و گهر گردد و ریاض پر گل
 و ریحان و میوه تر مردمیدان گردد و سوار مضار عزان بجم هدی شود
 و نیز اوج تقی سرور احراز گردد و سید ابرار ایام نشر نجات است
 و هنگام هدم بنیان شبهات وقت ثبوت برپیان است و دم رسوخ
 بر میثاق حضرت یزدان اریاح افتنان در همچنان است و گرد باد امتحان
 داشت درجه قوت در حیز امکان پس بقدرت الهیه و قوت ملکوتیه
 و هتی جبروتیه و شدت لاهوتیه و غزبی آسمانی و روحی روحانی و برهانی یزدانی
 و حقی ربانی مقاومت نماید و البهاء علیکم یا احباء الله ع ع
 تدبیر جناب امام زهرا زرتانی علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نماید

۱۲۳

هو الاهی

ای سرگشته صحرای محبت الله آنچه مرقوم نموده بودید ملحوظ گردید

و معانی قلبی محظوظ نمود چه که ناطق شنای محبوب و مثال بود و دال
بر توجیه بملکوت حضرت لایزال خوشحال نفوسی که ایام خویش را در رحمت
امرا لله بسر بریند و عزیز را فدای سبیل حق کنند اوقات خویش را صرف
نشر نفحات نمایند و حرکات و سکنات خود را تطبیق رضای رب البیت
از فضل قدیر رب کریم امید و اریم که از انوار نبأ عظیم چنان رخ روشن
نمایی که هیچ جای محجب نشوی و بهیچ نقابی مستور نگردی شعاع بصرت
نافذ باشد و انوار بصیرت ساطع عجاibat مدلهمة دیگران بدری و پرده
پندار متوهمین را شق نمائی تا فی الحقیقه هامت استوار گردی و واقف اسرار
تا بحال چند مکتوب و مراسله با سمان جناب ارسال گردید بکن بعضی نرسید
البتّه باید بشکرانه این محبت ها قیام نمائی و لسان بسنائش موفق حقیقی
بگشائی که مورد چنین محبتی گشتی و مشمول چنین عنایتی پس دست نیاز
بیارگاه حضرت پروردگار بلند نما و بگوای پروردگار این بنده گنه کار را
در ظل شجره عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت اسرار آگاهی ده
بر عهد و میثاق ثابت و محکم بناد و بر پیمان و ایمانت استوار فرما

چکه اریاح افتان شدید است و صهر امتحان غبار انگیز خدایا ثابت
 بدار خدایا ثابت کن خدایا محفوظ و مصون دار و محفوظ و مأمون بنا
 توئی مقدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و بی همتا و البهاء علیک

ع ع

زرقان خا انا فتح الله خا انا ملا عباس خا انا علی نقی خا انا سیر علی نقی
 خا انا محمد تقی خا انا خلیل خا انا جلال خا انا اکمال خا انا الحرف الله
 خا انا شهیدی حسن خا انا عبد الله خا انا ناصر الله خا انا الطفالله مشهدی حسن
 خا انا شکر الله خا انا عزیز الله خا انا استاد حاجی علی خا انا نور محمد
 خا انا ناصر خا انا قبر خا انا علی خا انا حسین خا انا بیضا خا انا استاد بیضا
 خا انا استاد حسن خا انا استاد رضا خا انا شهید عبد الله خا انا استاد کاظم
 خا انا ابو محمد خا انا استاد غدیر خا انا بی الله خا انا عزیز الله خا انا ملا عباس
 خا انا ملا حسین خا انا محمد حسن خا انا کر بلائی ابو القاسم خا انا استاد حسین سلطان
 خا انا استاد ابو القاسم خا انا میرزا هدایت الله خا انا استاد حیدر
 خا انا استاد محمد علی خا انا کر بلائی حسن خا انا مشهدی شکر الله خا انا ارجعلی

اقا عبدالحسین آقا بیچ الله جناب آقا میرزا بابا جناب آقا میرزا احمد خان آقا سیف الله
 جناب آقا ابوالقاسم جناب آقا ملا حاجی حسین جناب آقا اسد الله
 امیر الله ضلع مشهدی سمیع امیر الله ضلع استاد احمد امیر الله ضلع
 آقا میرزا احمد جناب آقا اکبر جناب آقا عیسیٰ جناب آقا عبدالرزاق جناب آقا عبدالرزاق
 علیهم بھاء الله الایمی

هو الله

یاران روحانی من جناب محو واحد بعد از تبلیغ امر الله در اقلیم هند و
 تحمل مشقت و جانفشانی در سبیل حضرت احدی و موقوفیت به هدایت بعضی
 از اهالی ان مملکت بیفعله مبارکه وارد و بتقبیل عبثه مقدسه فائز در این بین
 خواهرش نگارش نامه خطاب با جای زرگان نمودند و بیاد هموطنان
 خویش افتادند من نیز این انعطافات ایشانرا از انجذابات قلوب رحمانی یافتم
 لهذا بنگار شربین نامه برداختم تا بدانید که در این انجمن چه قدر عزیزید
 و عبدالبهاء چگونه در محبت و ثنات ثابت و برقرار است بجان یاران و اشتیاق
 و بدهی و دل آرزوی دیدار مینمایم و از درگاه پروردگار مستدعی عونت

خط کتابت حضرت آقا
 میرزا محمد باقر

و غنایم و از فضل و موهبت حضرت پیمال متنی تجلی و جلوه لطف و جمال
 تاهریک از یاران مانند ممتابان بنور هدی درخشند و از جام شراب
 موهبت کبری سر مست گردند و قدح بدست رقص کنان در انجمن عالم
 بشر نفحات قدس پردازند و در بین خلق آیات الفت و انس ترسیم نمایند
 بلکه انشاء الله ابرکیف وحشت و دهشت و اختلاف و بغضا و عناد
 و بیداد از افق عالم زایل گردد و شمس حقیقت بنهایت حرارت و قوت
 بر آفاق وجود درخشد جهان جهان دیگر گردد و عالم آفرینش زیباتر
 و آرایش دیگر جوید جنت امینی در قطب غربا خیمه زند و سد راه
 منتهی بر جمیع آفاق سایه افکند و دلبران موهبت در انجمن عالم وقتی
 جلوه نماید که بموجب وصایا و نصائح جمال مبارک علم و رفتار شود یاران
 بایند مانند شهد هر کامی شیرین نمایند و بمشابه ابر بر هر زمین فیض
 عظیم مینزل دارند کویب آسا نور بشرق و غرب دهند و مانند دریا
 موج بهر ساحلی زنند و دراری مواهب الهیه بیفشانند با اهل عالم
 بصدق و محبت و خلوص و مهربانی بیامیزند و شور و ولهی انگیزند

و مشاک معطری بیزند و نقد مکرری ریزند در دلبستان حقیقت در
 و سبق آموزند و ادیب شوقاً معلم اول نمایند شاید کودکان بلاچه رشده
 و بلوغ رسند و بینوایان بانوا گردند اسیران آزاد شوند و حزینان
 دلشاد گردند فاقدان بگنج روان پی برند و مگشتگان براه رشاد رسند
 ای یاران بجان و دل همت کنید با علاء کلمه الله پردازید و بهدایت امام
 بر خیزید حکمت عبارت از اتقان در تبلیغ است نه صمت و سکوت و خوف
 و هراس و علیکم الروح و البهائم و التخیة و الثناء ع ع

هو الاهی

زرقان عو اجبای الھی علیہ بہاء الله الاهی ملاحظہ نمایند

هو الاهی

۸۲۴

ای اجبای الھی و مظاهر الطاف نامتناهی و مشارق احسان رحمانی و مطالع جو
 عرفان یزدانی نورانی و جوہام فی ملکوتہ الاهی و شرح الله صدقہ بنفحہ
 المنتشرة من جبروتہ الاعلی و شد از کمه و قوی ظہر کم بشد القوی شکر
 کنید حضرت رب مجید را کہ در این عصر قدیم در نظر رب کریم محسوس شدید

و در بحر غفران مغرور نجات طیور حدائق قدس که خیر بخش مدارک و
 شعور است شنیدید و بمنتهای آمال رسیدید و پرتو شمس حقیقت را
 از مشرق جلال مشاهده نمودید و انوار بدرین را از افق فلک اثر ملاحظه
 کردید غنای ثمرات این بخش و احسان را در ملکوت ابدی مشاهده
 خواهیم نمود و آنچه گشته گشته درو خواهد شد قسم بحال قدم
 فدیت احبانه بروحی و ذاتی و کینوتی که اگر مطلع بر مواهب مقدره
 در حق خویش شوید از شدت مسرت چون طیر پرواز نماید و البهائ

علیکم عبدالبهاء ع

جناب اقا احمد علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند

۸۲۵

هولابهی

ای ناظر بمنظر اکبر الیوم افاق وجود بگوئی تا بان گردد که انوارش اعلا
 کلمه الله و اشراقش نشر نجات حضرت کبریا، حرارتش نار محبت الله
 مطلعش صبح هدی پیرای دوستان الهی و ای پاران معنوی وقت
 امید است نومید مشوید زمان رجا و حصول آمال است مایه بر وقت نگردید

شمعون صفا، یعنی پیر من کبر حضرت عیسیٰ شخص صیادی بود و سلمان فارسی
شخص دلاکی شمعون جهانپرا مفتون نمود و سلمان جمعی را مظاهر آیات رحمن کرد
پس همت را عظیم و مقاصد را جلیل نماید تا امکان را از خاور تا باختر روشن

و نورانی نماید عبدالله ع

هو الاهی

جناب میرزا محمّد ابن مشهدی اسمعیل علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۸۲۷

ای طیر اشیا من محبت الله آواز را که از خنجر عشق الهی ملاحظه می شود
حالات اشتیاق واصل و در تلوّب این طیر و شکور روح و ریحان حاصل گشت
هر نسیمی که از قلمب مجذّب بر خنجر جان دوستان الهی مسرور نماید و قلوب را
محبّ و عقول را مست و مشغول کند نفخه گلزار جسمانی جسمانیان را فرعی و اندک
بخشد و افسردگان را روح تازه مبدول دارد ظلمت قلوب برآید و از کسالت
وجود برهاند دیگر واضح است که نسائم روحانی که از گاشن قلوب رحمانی
و گلزار عشق الهی و زده چه تأثیری نماید این است که میفرماید انی اجدوا حجة

ملاحظه نمایند

الرحمن من جانب اليمين اين بين قلوب روحانيان است و اين عن وجدان اسيران
پس اي صرخ سحر وقت نغمه و آواز است و اي جوهر فقر زمان محزونياز در اين
شاخسار گاستان معنوي آغاز نغمه و اهنگي کن و مدتهون صبحگاهي را

بیدکن

ع ع

هو الله

في احي ارض كان جناب امام زاهد و زرقاني عليه بهاء الله الابهى

۸۲۸

هو الابهى الابهى

حفظه الله و افاضه مبارك

اي ثابت بر پيمان مکتوب مفصل ان جناب ملاحظه گرديد و بروقايع اطلاق
حاصل گشت البته در خاطر داريد روزيکه از اين ارض مقدس غازمان ديار
گشته شفاها چه وعده بشما واقع شد و بصرح عبارت چه ذکر از لسان
جاري گشت اين آثار ان نضرعات قلبيه عبد الله است که ظاهر شد و ظاهر خواهد
گشت مطمان بنصرت ملکوت ابهي باش و بتأييدات جمال مبارك کبرياء حمد
خدا در نهايت خلوص بنشر نجات الله مشغول و بتبايع امر الله مالون قوه
جنديه الهييه در اين ميدان جولان نمايد و قوه قاهره ربانيه در عالم قلوب روح

صف جنک بیاراید ملاحظه فرمائید از یوم خروج ازین ارض الی یومنا هذا
در جمیع موارد و مواقع تأمید و توفیق رسید و البته اعظم از آنچه مشاهده
نمودید خواهید دید ستایش و نیایش حضرت حتی قیوم را که احبای خویش را
بچنین الطافی پرورش داد و چنین تأمیدی مؤید و موفق فرمود باری البته
بکمال قوت در اعلا کلمه الله قیام نمائید ابداً توهمی و هراسی نداشته باشید
چون بلبل گویا در گش مجت الله بایع الحان بسرانید و جمیع مرغان را
بگش ملکوت اجمعی هدایت کنید قدری حکمت را نیز منظور دارید تا مظهر
فعرزها بشالک گردید بصفی خراسان مرورد و عبود واجبی از ناد رکال
روح و ریجان بالحبای الهی در عظمت پیمان مذاکره نمائید اول تا ممکن است
بزودی بسبزوادر رسید و در آنجا بیان اسرار میثاق و عبودیت درگاه
دساز گردید تأمید متتابع میرسد و توفیق مترادفی خواهد گشت
در خصوص ملاقات حضرت اجل مرقوم نموده بودید فنعلم العمل ما عملت
انشاء الله شمران کلیه در امر الله میبخشد اسئل الله ان یؤتک علی امر

اعظم من هذا انه هو الوالی الحمید وعلیک التحیة والشاء ع ع

هو الاهی

جناب حیدر قبل علی علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۸۲۹

ای نجه خوش ریاض محبت الله ادراکات و معلومات انسانی کلیه در سه
 مراتب واقع یا معانی مجرد و حقائق بسیطه محیطه است که در تحت ادراکات
 عقول سلیمه و نفوس قدسیه است یا صور محسوسات و اعیان خارجه است
 که در ظل احساسات حواس ظاهره و قوای جسمانیه است و یا آنکه معلوماتی^{ست}
 که در تحت حکام معقول و محسوس است و آن متخیلاتی است که عبارت از شکل
 معانی در صور محسوسات است که قوه مصوره تصور آن نماید و در ساخت حضرت
 عقول عرض نماید چون در کلیه نفوس بشریه شعله نورانی عقل الهی که مدرك
 معانی مجرد است مخدوست و ادراکات محصور در محسوسات لهذا اکثر شق ثالث
 اختیار و بیان میشود تا عقول ضعیفه نصیبی از حقائق مجردة روحانیه برند
 این است گهی فردوس اعلی و گاهی جنت الماوی و دمی ریاض و حیاض
 و حیاض تعبیر میشود و آلا مراتب قرب و وصال در ملکوت الاهی

مقدس از جمیع این شئون واو هام است والیهاء علیک ۴۴

اذن تشویق زیارت روضه مطهره دارید

هو الاهی

ش جناب آقا عبدالحسین علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

هو الاهی

ایندک جلال مبارک این اسوه عبودیت که برست فخر جواهر وجود است
و مباحات سوانج نفوس ملا مقربین آرزوی آن نمایند و حقائق مقدسین
تمنای یک مرتبه استماع دارند اما شروطش عظیم و مقتضایش بسیار جمیل
امانت جلیل است از تأییدات آن جمال نورانی متمنی هستیم که با موری و روش
و زقاری و کرداری آن جناب موفق فرماید که حقیقت این عبودیت بانوار
تابانش در رخساران جناب ظاهر و عیان گردد تا جمیع من علی الارض
فریاد برارند ما هذا بشران هذا الاملاک کریم والیهاء علیک ۴۴
انچه ارسال فرمودید رسید و قبض بخط جناب خادم ارسال شد

نَسئَلُ الله ان ینزل علیک البرکة

هو الاهی

فرمانند
ملاحظه

ط ائمه الله ضلع حضرت حیدر قبل علی علیها بهاء الله الاهی

۱۳۱

هو الاهی

بنا

ای و رفطیبه مطمنه علیک بهاء الله و فضلہ وجودہ و الطانہ فی اولیات
واخریات ان ائمه الله در این مدت که تحت عصمت آن بنده جلال الاهی مقرب
درگاه کبریاء داخل و الحقیقه نفسی راحت کشیده و قطره فی از شهد مستر
بخشیده و دمی نیاسوده و آبی نیارمیده چه که بانعم القیرین در زحمت و
مشقات شریک و سهم بودی حمد کن حضرت حق قیوم را که چنین فضلی
فخصو و چنین موهبتی مشمول گشتی که ان آوارہ صحرا ی محبت الله را
قرین دیرین در بزمی پر ارتعاش نه انیس معاش و فراش چه که در این آسایش
ابدان است و در آن حصول راحت جان و مسترت وجدان عی صباک و انعی

اصطباک من هذه النکاس الطافه بصهباء

موهبة الله

هو الله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بهاء الاحمب

هو الله

۱۳۲

الله اجمی یا من استبشر بشارات الله واستطو من سبح رب رحمة الله
 واستضاء من نور انشور من صبح الهدی قدر ترفع اصوات التهلل و
 التکبیر من الملأ الاعلی سبحان ربی الاعمی والمقربون لفی فرج عظیم قد
 تعطر الاذواق من انفاس طیب عابقة من حدائق التوحید والمخلصون
 لفی فوز بیدیع قد انشورت اجفحة الطاوس فی مجبوحه الفردوس والموصون
 لفی شو عظیم قد فاض غیوث الالطاف علی الاطراف والریاض لفی استبهاج
 شدید قد تغردت حمامة القدس فی حدائق الابداع لعمرة الله هذا

کتاب
 فی
 ما از روی
 در نود و شصت
 سنه

للخزاع وایقاع جدید و البهائم علیک ع ع

ان طیر ریاض ابقان و حمامه ایک عرفان باید بتعلیم شدید القوی و الهما
 ملکوت اجمی در انجن اجناس امیر آل داود در اساس از نمایند و باوازی بسریند
 که سکان ملا و اعلی لسان تحسین گشایند و طلب تأیید نمایند از فضل قدیو

وجود حدیث ومواهب فون عظیم امید است که نفوس را در ظل کلمه الهیه

تربیت نموده بر شریعت بقا وارد نماید ع ع

هو الله

تبریز جناب آقا میرزا محمد تقی عارف علیه بهاء الله الایمهی

الله الایمهی

اینها المتذکر المتفکر دمع الافکار واترک الاذکار وتوجه الی الانوار

الساطع من ملکوت الاسرار واستمع للنداء المتواصل من ملکوت الایمهی

جبروت الغیب سبحان ربی الاعلی وتلاک الحمد بما مننت علی عبدک هذا

وهدیت الی سوتی الصراط ووطدت المهاد ووقفت علی الثبات فی یوم

تزلزل اركان الكائنات واشتعل قلوب الموجودات ووضعت

کل ذات حمل حملها وذهل کل مرضعة عما ارضعت

انک انت الکریم

الوهاب

طهران حضرت منون آقا سید جلال جناب سنیاء امه الله والدة
 آقا سید جلال آقا سید محمد رضا اخوی واهل واطفال همسیره وانا محمد
 واطفال برادر سید حبیب الله صبیة متصاعه الى الله نیر وانا محمد
 واطفال علیهم بقاء الله الاعمی

هو الله

۱۳۳

ای سنیای الهی وای منتسبین دو شمع نورانی در این کور عظیم که صبح
 مبین و فجر ساطع افاق را روشن و کلامع نموده و شمس حقیقت پر توی
 در نهایت اشراق بر نفوس مبارکی انداخته خاندانهای مبارکی تأسیر شده
 و دو دمانهای مقدسی تربیت گردیده که در مرقون و اعصار در ظل
 الطاف پروردگار مظاهر عزت ابدیه گردند از جمله این خاندان نیر و
 سنیاست این سلاله تسلسل باید و الی الابد در ظل شجره مبارکه بیاسید
 هر چه تأمید جدیدی باید و الطاف بدیع مشاهده کند ملاحظه کنید
 نفوسیکه در ایام ظهور مظاهر الهی بودند چون بان مظاهر مقدسه
 مؤمن شدند سلاله آنان الی الآن افتخار می نمایند در یکی از نواحی برتبه انشا

خط کتابت حضرت مبارک

روزی بپور می نمود جمعی استقبال نمودند و مرا اجبار بر بیعت شبی کردند
 شخصی در میان آنها بود در نهایت احترام جمیع نظر بر گواری بر او می نمودند
 سؤال شد که این شخص محترم کیست گفتند این از سلاله حوران زیاده
 النخعی است سبب عبرت گردید که ملوک جهان که فاتح کشور بودند و
 افسر و دیهیم شهنشااهی داشتند نظیر کیانیان و پیشدادانیان
 و ساسانیان و عباسیان و امویان حتی صفویان سلاله در نهایت
 ذلت و خاری ولیکن اباذر غفاری که شخصی بود شبان چون مؤمن بحال
 بحال رخن گردید فرخ خان مرحوم در زمان عزت و منصب و وزارتش
 افتخار می نمود که من غفاری هستم غفاری و جمیع مستمعین معترف
 بزرگواری آن فی هذا عبرة (اولی الالباب باری این عزت اجبای الهی در این
 خاکدان ترابی دیگر ملاحظه کنید که در جهان الهی چه خیر است امیدوارم
 که هر یک تا نفس اخیر مستفیض از بزرگواری منیر باشید و علیکم

و علیهن البهاء الأبهی

عبدالله عباس

شیراز حضرت اقبال سدره مبارکه جناب امامیزا بزرت علیه بهاء الله الهی

هوائه

۱۵۴

ایها الصبح الکریم من الذیحة المبارکة کثرت مشاغل و غوائل مانع از تحریرا
 و الا در هر ساعتی بتوانم فی نگارم و قلم تحریر هر چند سریع گردد با وجود
 این در ماهی از عهدۀ مکاتیب یومی بر نیاید ولی هر وقت بهر کس هر چه
 خواستی نامه نگاشتم ولی در این ایام بسبب موانعی قدری فتور حاصل شد
 مطئن باش که همیشه در نظری و از درگاه ربّ جلیل از برای تو تأیید عظیم
 طلبم و توفیق بدیع جویم ربّ اید الایمان علی اعظم منقبة فی عالم الانسا
 و اشح صدره بنور الایقان وثبت قدمیه علی جنات مؤبدا بقوه مغیب
 الامکان واحفظ اخویه تحت جناح رحمتک یا مری الاکوان ای بندۀ جمال
 مبارک از درگاه احدیت بجهت سلطان محمد خان طلب تأیید و توفیق گردید
 و جناب اتا محمد صادق خباز ما ذون بحضور است و فرصت پیش از این نه

خط کاتب مهر و امضاء مبارک

و علیک البهاء الاجلی

شيرة حضرت افان سدره مبادكه جناب آما ميرا نيزك وجناب آما ميرا
حبيب الله عليها بهاء الله الابهى

هو الله

٨٢٥

صفتها
مهرها
مصابها

رب قد انبت من سدره فردايتك افنانا وفروعا ممتدة في اوج
رحمتك مظلة بتايبات فردايتك رب اجعلها خضلة نضلة
ريانة بفيض سحاب رحمتك مهتره بنسائم حبتك ناشئة نامية
بجواره شمس الحقيقه في ملكك رب ايد الا فان على خدمه امرك ووقفهم
على عبودية عبتك واخص وجوههم لوجهك وثبت قلوبهم على
عهدك واحفظهم في كهف صوتك وحايتك وصنهم في ظل جناح
حفظك وكلالتك واجعلهم ناشئة الفلاح والنجاح بين خلقك حتى
يتجاوزوا بجلال الكمال ويتجاوزوا بانوار النبوت على اليشاق بين اجبتك انك انت
المقدر المتعالي العزيز الكريم الرحمن الرحيم

شیراز حضرت افغان سدره مبارکه جناب اقامیرزا بزرگ علیهما الله ابلی

هو الله

۸۵۶

ایها الفرع الکرم من السدره المبارکه الان مکتوب شمارسید که
جناب منادی مرقوم نموده بودید باچند نامه دیگر که بنام من بود
فوراً جواب مرقوم شد و در طی این مکتوب است برسان اقامکاتبی
که بواسطه جناب اقا احمد مرقوم نموده بودید هم رسید و برات
نیز آمد از کثرت مشاغل و غوائل فرصت جواب نشد انشاء الله من
بعد ارسال میشود علی العجله این مکتوب مرقوم شد و نامه های
دیگر را نیز جواب تحریر گردید و ارسال میشود تا بعد خدا چه خواهد
جناب افغان سدره مبارکه اقامیرزا حبیب الله و اقامیرزا

ضیاء را تکبیر ابدع ابلی

برسان

۲۵۰

۲۱۶

هو الله

شیراز جناب افغان سدره مبارکه اقامیرا بزک واقامیرا حبیب

علیها بهاء الله الاهی

هو الله

۸۴۷

شیراز

امی و افغان سدره مبارکه الحمد لله از سفر سه سال در مالک و سینه

امریک و اورپ دوباره مراجعت بشرق شد و مباشرت تیرگشت

ولی هنوز مجال صحیح حاصل نیست انشاء الله در پوسته بعد فرست

بیش از این است جواب مکاتیب ارسال میگردد جمیع راجحت ابرج

الجمعی ابلاغ دارید عبد البهاء عباس

۹

بواسطه حضرت بشیر الاهی جناب اقامیرا عبدالحسین خان افغان

علیه بهاء الله الاهی

۸۴۸

شیراز و امضا مبارک

هو الله

اینها القصب الرطب من السدره المبارکه نامه شما رسید الحمد لله

دلالت بر نهایت تضرع و ابتهال و خضوع و خشوع می نمود اقامت
 سدره مبارکه باید در نهایت تذلل و انکسار باشند تا جمیع خضوع
 و خشوع تعلیم کنند و محویت صرف و قنای محض بیاموزند زیرا آنان
 بقول حضرت مسیح ملع ارضند البته ملع باید ملج باشد حضرت ابوی
 الحمد لله بر عهد و پیمان در نهایت ثبوت و رسوخ و مستقیم و خادم
 از فضل و موهبت حضرت اجدت امید چنان است که مورد الطاف
 بی پایان گردد و با جمیع خاندان مظهر عون و عنایت حضرت رخص شوند

۷۷

و علیکم البهاء الایمی

۹

بواسطة جناب اقان اقامیرزا بزرگ اجای الھی علیهم البهاء الله الایمی
 جناب خال مکره ایشان جناب اقامیرزا علیخان خیاط نواب و الاصبیح میرزا
 جناب غلامحسین میرزا جناب اقا محمد حسن بلور فروش جناب اقا محمد اسماعیل
 جناب اقامیرزا محمد صادق خباز جناب اقامیرزا باقرخان جناب اقامیرزا غلامرضا
 جناب آقامیرزا بزرگ واخوان جناب محمد تقی خان جناب حاجی اسدالله بیات

جناب آقا میرزا غلام حسین جناب آقا میرزا علیخان جناب آقا میرزا بھاء الدین
 خان جناب آقا میرزا عبدالحسین خان جناب حاجی حسین علی نوردے
 جناب آقا میرزا محمد علیخان مخدومہ عیال مذکور جناب آقا میرزا ابرہیم خان
 حضرات فارسی چھار نفر جناب سلطان محمد خان سرہنگ
 آقا منصور السلطہ امیر آقا خان علیہم بھاء اللہ الاچھی

هو الله

۸۷۹

رب ورجائی ومؤیدی وموفقی قد جعلت عن کل شیء الی مرکز رحمتک
 وغضضت النظر عن دونک وتوجهت الی مطیع فردائیک مستطراً
 سحاب رحمتک مستفیضاً من بشارتک مستضیئاً من انوار شمس
 احديک مستقیماً من نیایع موهبتک ان تشمل هؤلاء الاحباب فیضک
 العذیق المردار وصیب جودک المنهمر علی اللذال والذیاد کحظات
 اعین الاسعاف یا خفی الالطاف رب هؤلاء عباد انفقوا اموالهم
 فی سبیلک وبذلوا ما یملکون۔ فی محبتک حتی تیاسر خیرین برتیک
 وحصل التعاون والتعاقد الذی امرت به عبادک فی کتابک والواک

رب اقبل منهم هذا الاتفاق واتزل عليهم بركة من عندك في عصر
 الاشرار حتى يتاسى بهم اهل الآفاق ويبدلوا اموالهم في سبيل
 البر واعانة الارفاق رب اجعل لكل واحد منهم من الحسنات عشرة
 امثالها وانه بفيض مضاعف من ملكوت ثروتك يارب الادياب
 انك انت الكريم العزيز المقدر الوهاب ع ع

9

شيراز بواسطة جناب محمد رضا ميرزا عليه بهاء الله الابهى
 محفل روحاني جناب اقامتيد حسين افان جناب اقاميرزا بزرگ افان
 جناب اقاميرزا حبيب الله افان جناب اقاميرزا ضياء افان جناب عبدلبيب
 جناب محمد رضا ميرزا جناب اقاميرزا محمد باقر خان جناب ميرزا محمد علي خان
 جناب ميرزا فضل الله خان بنان جناب اقا شيخ اقا پيش نماز جناب
 دكتور حبيب الله خان جناب ميرزا اقا حبيب جناب دكتور ضياء
 جناب شهريار وفادار جناب اقا غلام حسين كوله كش خادم محفل
 عليهم بهاء الله الابهى

هو الله

ای ثابتان بر بیان ورق مسطور منظور گشت ورق منشور محفوظ^{۹۴۰}
 گردید مضامین و معانی رحمانی بود و کلمات و سطور دلیل حفظ موفور
 زیرا انبیه الطاف ملکوت اجمعی بود و دلیل بر ایمان و ایقان و جانفشان
 در سبیل یزدان آن محفل در رحانی رحانی است و آن انجمن نورانی سحانه
 لهذا امید من چنان است که موفق بتسکیل انجمنی در درس تبلیغ گردد
 تا نوجوانان بهائیان بحر می ثابت و نیتی خالص تحصیل پردازند و اطلاع
 بر حج و براهین الهی جویند تحصیل اسرار کتب مقدسه کنند و آیاتیکه
 در تبلیغ مدار باشد حفظ نمایند و همچنین احادیث مأثوره و دلائل
 عقلیه و نفوذ کلمه جمال مبارک و اینکه در سجن اعظم انتشار امر خویش
 فرمودند فی الحقیقه در دیر زنجیر علم امر مین مرتفع گردید و جبهه بلوک
 را لقا مقاومت نتوانستند و در سجن اعظم بنهایت عظمت و سلطنت
 حرکت میفرمودند و خطابات شده در زندان بلوک شرق و غرب
 میفرمودند حتی پادشاه عثمانی و اینکه تعالیم مبارک در نزد کل

فلاسفه و عظمای عالم مقبول و مالوف ابتدا مقرر نمی‌نمودند حتی و بیس
 دوازده از تعالیم مبارک را در قضیه افزود و اساس صلح عمومی کرد و
 امثال ذلك بتقریر و تحریر نیاید و باید شب و روز بکوشید بنهایت
 شوق و ذوق و من کفیلیم که در اندک زمانی ترقیات فوق العاده نمائید
 و جناب عندلیب از معلمین این محل باشند اما مسئله امرالله بوانا
 در الواح مطبوعه در سبئی مفصل مذکور مراجعت بان نمائید این
 لازم است که آن آیات صریحه را در آن الواح استخراج نمائید حقیقت
 و ضوح یابد این نفوس مانند کف دریا هستند بقائی ندارند
 چنانچه در قرآن میفرماید و انزلنا من السماء قسالتا اودیة بقدرها
 فاحتمل السیل زبدا رابیا و علی الذی یوقرون علیه فی النار زبدا فاما الزبدا
 فیدهب جفاء و اما ما ینفع الناس فیکف فی الارض عجیب است که در
 چنین تابش و حرارت شمس حقیقت چنین ظلماتی ظهور می‌یابد که نوهوسکی
 چنین اوها موش و سودانی می‌آید عبد البهاء جمیع ابواب را مسدود نمود
 رخنه نداشت که نفسی نفس بتواند بکشد بقسمی بحوت و فنا و عبودیت

استان مقدس قیام نمود که شبه و نظیر ندارد حتی حیا مینماید که خود را
 غصن ذکر نماید اسمش عبدالبهاء و اسم اشاره ع ع دیگر چگونه نفوس
 مبتدله ادعای وجود مینمایند سبحان الله نفوسیکه سواد ندارند
 با وجود و کالت عبارت املاء و انشاء غلط نظیر حواد قرزینی که کلمه
 درود را گمان کرده است عربی است ندانسته که فارسی است بخط خود
 نوشته است والذود علی مظاهر امر الله و همچنین در کتاب بر قوس
 بخط خود چه غلط های فاحش چه املاهای غلط و چه انشاء و این
 شخص فرمایش نموده است که جمعیتی تشکیل شود و اواز اعضای
 جمعیت باشد و عبدالبهارا حاکم نمایند و آنچه حکم صادر شود
 مجری گردد بازی اعتنائی باین نفوس نیست عنقریب بکلی محو و فانی
 خواهند گشت چون کسی نوهوسی کند نصر الواج مطبوعه در

مبئی در جوف است و علیکم البهاء الانجلی

۱۶ محرم ۱۳۳۱

عبدالبهاء عباس

هو الله

بجلاسید جناب افاضی البرزائی علیہ بہاء اللہ الہی

هو الله

۸۴۱

بجلاسید جناب افاضی البرزائی علیہ بہاء اللہ الہی

رب مقصودی معبود ہزار رقیقت وابن رقیقت قدھدیتہ الی معین
رطائیک وینوع عرفانک فی بدایتہ نشئتہ واوان نعومتہ اطفارہ
ای رب سقیبتہ کاس التوحید واسکرۃ من ریحیق التجرید و طیرت
ورقآء قلبہ فی ہواء محبتک یاربی الحمید فاحفظہ فی ظل جناح احدک
وصنہ فی حصن حفظک وحراستک انک انت المقصد القدر الحفیظ

ع ع

هو الله

۸۴۲

جناب علی اکبر لاری علیہ بہاء اللہ الہی

هو الله

ای تشنہ پر عطش احرام کعبہ مقصود بریند وقصد حل و حرم
محبوب نما آھنک کوی دوست نما وقصد دیار وادی مقدس کن

بجلاسید جناب افاضی البرزائی علیہ بہاء اللہ الہی

تادریقه مبارکه وادی این مشاهده آیات کبری نما

ع ع

هو الاهی

۸۴۲

جمعی جناب اقا علی اکبر علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نماید

هو الاهی

شک
۷۰

ای متمسک بعروه و ثقی در این جهان پر بو و رنگ در نیک مکن و آهنگ
ملا تقدیر کن و انیس و جلیس سخنان ملکوت الاهی شو چه که گشایش
و آسایش این عالم تیرانی ظلمانی همه تنگی و آسایش است و خوشی و دلالت
جمع شئونش حشر و مشقت در جهان آفرینش اگر شخص بنیاد بر بند
ظلم اقتد دلیل بر کوریت و اگر انسان عاقل خود را در ورطه هوای
افکند برهان نادانی و جنون است پس ما جمیع خوشتر آن است که پر
برگشاییم و از اسفل پر خطر پرواز نماییم و بجهانی در آئیم که مقدس از این
مخاطرات است تا در آن فضای جانقزای حضرت حق قدیر بیاسائیم

ع ع

هو الاهی

جهنم جناب انا علی کبر علیه بهاء الله الاهی

هو الاهی

۸۴۴

ای علی خاضع خاشع الیوم عزت ابدیه عالم انسانی در صفت و سمت
کبریائی نه از این جهت علی خاضع خطاب نمودم زیرا بزرگواری من و تو
و شرف و منزلت کل در عبودیت و صغری آستان مبارک است بشود
احدیش قسم که عبودتیش سروردی دو جهان است و بندگیش آزادگی
از کون و مکان بلکه سلطنت ابدیه است و کلاه داری و آئین سروردی
ملکوت الاهی باری این عبودیت قیامتاً و کلاه راجح بنه و قدر با بفراد
و اکیلیل جلیل مرصع ملا علی را بسرنه و البهاء علیک ع ع

هو الله

۸۴۸

جناب زائر انا علی کبر علیه بهاء الله الاهی ملا نماید

هو الله

ای طائف مطاف ملا علی دست نیاز بارگاه خداوند بلندکن و مناجات

خط مبارک

خط مبارک

نما که ای بی مانند پرستش و ستایش ترا شایان و سزاوار که
 مستی خال را پرورش دادی و بریزش نیسان عنایت چون لؤلؤ لؤلؤ
 در آغوش صدف رحمت تربیت فرمودی و بر شد و بلوغ رساند
 و سع و بصیرت بخشید و بشا همراه هدایت کبری دلالت فرموده
 و در ظل سدره منتهی ماوی دادی و بر عهد و میثاق الله ثابت
 و راسخ داشتی و بطواف مظاف ملا اعلی فائز فرمودی جمیع این
 الطاف را من دون استحقاق شایان و رایگان نمودی ای پروردان
 مهربان حال از سهام اشارات حفظ نما و از جنود شبهات صیانت
 فرما از تند باد امتحان و قایم کن و از طوفان اقتان حایم فرما چه که
 حقیقت وجود بی عون و عنایتت ظل مفقود گردد و روح عظیم
 بی لطف عهبت تراب ستقیم شود رحمت نما موهبت بخش صیانت

کن انک انت الحافظ

الکریم

هو الله

ش جناب ميرزا مسیح الموسوی علیہ نبیاء اللہ

١٨٤٦

هو الله

قد اطلعت بمضمون الخطاب وخرت على اصابك من شديد العقاب
 واليم العذاب من اهل الكتاب من دون بيته وبرهان وما انزل الله
 بهامن سلطان هذا شأن اهل الحجاب وغاية فيته اهل الاوتياب
 وهذه ستة الهمة المنة من الخدنة في القرون الاولى كانوا يفوتون
 سهام الظنون ويصوبون نصال الطعن المشنوم الى كل صد مشرع
 بمعزة الله ومشتغل بنا رجحة الله فلا تعجب من اعساف الاخلاف
 فانهم اتبعوا خطوات الاسلاف وسيرتك ويرق اهل الانصاف
 ويصلين عليك الملائكة والى وينين عليك اهل ملاوت الانهى صلوة
 وثناء تنسى بهما اضضاء البلغاء واداء الجهلاء وسهام الزنماء
 وسنان السفهاء تذكر ما وقع في القرون الاولين حتى يتضح حرك
 من ظلم الاخرين ولا تعجب اذا كانت الذئاب كواسر والوحوش حواج

خطبات ومهورات

وشجرة الزقوم مريّة الطعم لو اطلقت بما اصاب عبد البهاء من شدة
 الغضب واليم العقاب من اولى البغضاء وذوى الجفاء لنسيت البلاء
 وعفوت السفهاء وسلوت من كل باساء وضار لان البلاء احاط به
 احاطة المحيط على المركز الوسيط وهجمت المضيق عليه هجوم الرياح
 على المصباح فوعزة ربي لا اعلم اذكر اتي بلائي اذ ذكر اضطهاد ملل
 الآفاق من شرقها وغربها ووالله لا يطاق امر اشكو من هجوم عصبة
 الشقاق ولا يقاس بهجوم ما على الاطلاق امر اروح من سهام المفتريات
 المصوبة من اهل التفاق وقد التفت الساق بالساق امر ابكى من سنن
 الشبهات الجارحة لكبدى في كل عشتى واشراق فاه آه من ظلم الذئب
 نقضوا المشاق لانهم انسونى كل اضطهاد وجروح وقروح من سهام
 وسمان اذا اشكر ربك على عذاب حمة العقارب اللدائغة لكل ذى ناب
 سليم واحد من حسد القريب وحقد الرقيب لانه ثعبان عجيب وانشاء الله نأذن لك
 بالخصوة عند سنوح الوقت المرهون حتى يكون اللقاء سلوة لقلبك المهموم
 وراحة لروحك المحزون وعليك التحية والثناء ع ع

هو الأبهى

عن جناب مشهدهی یوسف بیك ملاحظه فرموده پسند

هو الأبهى

١٤٧

ای سوست جام الهی در این ساعت که خود نجات قدس وافواج جذبات
از جمیع جهات در رهیمت و سطوت شهاب ثاقب کل اهل و ساو سدا
در طرد و رجوع انوار ملکوت در سطوع و اسرار جبروت در بروز
و ظهور بحر الطاف موج است و شاهدان سخن سراج و هاج این
عبد قلم را واسطه بیان مراتب حب جمال قدم نمود و الفاظ را ترجمان
معانی کرده که شاید آیتی از مصحف انجذاب که در رهیمت نواد مطوی
بر صفحه و قرطاس بنگارد هیسات هیسات کیف یکون ذلک ولو
کان البحار مددًا و الاشجار اطلالًا و صفحات الآفاق الواحًا و البهائم

علیک و علی کل ثابت راسخ علی عهد الله و میثاقه

العظیم

شیراز جناب عطاء الله خان عليه بهاء الله الأبهى

هو الله

٨٤٨

ای سلیل آن شخص جلیل پدر از آنی محبت الله بدر انور بود و در

گلشن معرفت الله ورد معطر الحمد لله پسر نیز براه پدر رهبر گشت
و جنو او هام را صدف شد این دلیل جلیل است که شمع آن نفس را
روشن خواهد نمود و فضای دل و جان را بفیض الهی رشک گلزار

و چمن خواهد فرمود تا پدر مهر پرورد در جهان ابدی بنور آیت

پسر مفتخر گردد و طوبی لك یا ابی العزیز من هذا الفضل العظیم

فرماید و عليك البهاء الأبهى ع ع

شیراز بواسطه بشیر الهی آقا میرزا عطاء پسر آقا میرزا سید علی

عليه بهاء الله

٨٤٩

هو الله

اللهم یا الهی هذا عبد منسب الی عبدك الذی اخترته محبتك واجتیبته
لعرفانك وجعلته آیه جنك و دایة محبتك و نور و وجهه بنور

خط لاتین مهر مبارک

خط کلمات مهر مبارک

الايقان واوقدت في فؤاده سراج الايمان وسطع على الانحاء و
 الارحاء ثم رفعت اليك واجرتك في جوار رحمتك الكبرى وسقيته
 من كأس العطاء وغفرت له الخطاء ونورت جبينه بالموهبة الكبرى
 انك انت الغفور الكريم الرحمن الرحيم اي رب هذا ابنه البديع وسره
 الرفيع ابده بشديد القوى واجعله داية الهدى وآية التقوى حتى
 يذكرك بين الوردى ويقوم على حمة امرك بجوارك وقولك التي نافذة في
 حقائق الاشياء اي رب اشرح صدره بنفحات قدسك وانحس قلبه
 بنسائم رياض احديتك ونور بصره بمشاهدة آياتك الكبرى الذائعة
 الشائعة في كل انحاء وارجاء انك انت المقدر العزيز الوهاب

ع ع

١٥٠
 شيراز امة الله المقدية صبية من ادرك لقاء ربه عظيمه
 عليها بهاء الله الامهي
 هو الله

اي رفته رحمتيه يد بزركوار سراج انور بود ومقرب درگاه

خطه كاتبه و هو ميرزا

پروردگار بخدمت قائم بود و در عبودیت دائم غلام حسین بود
 و شهر خاقین جمال مبارک از اراضی و مظهر تحسین ملا اعلیٰ تو
 برگذار او هستی و یادگار او لهذا از خدا خواهد که مانند پدر
 طیب و ظاهر شوی جانفشان جمال مبارک گردی و آنچه پدر موفق
 بود تو مؤید شوی و علیک البهاء الأبهی ۴۴

هو الله

ش جناب علی محمد علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه نمایند

هو الله

۸۵۱

ای ناظر بمنظر انور هر نفسی را در عالم وجود تو جهی و مقصود
 و محبوب و معشوق یکی را عشق جاه و یکی را شوق بحالی روشنتر از ماه
 کی را تعلیق نام جمال و دیگری را توسل بزیل ذوالجلال پس چون تو در
 آستان حضرت دوست انتساب جستی از شرک ماسوی بزار شو و
 بیادگاه توحید پناه بر هر فکر و ذکر و فراموش کن و از جام لبریز ذکر
 الهی مست و مد هوش شو تا در حقیقت کلیه استقرار یابی و البهاء علیک ۴۴

هو الأیمی

۸۴۲ ای ضادی بالله حمد کن خدا که بفرشتات الله مشغول شندی و
 باغلی کلمه الله موفق گشتی الیوم اگر نفسی بر این امر اهمه قیام نماید
 جمیع قوای عالم وجود بر اعانت و تأیید او برخیزند و جنو غیب رنجند
 بر نصرت او نازل گردد قطره حکم بگریسد کند و ذره متانت و مهت
 طود اعظم یابد پشه ضعیف عقاب عظیم گردد و طیر نحیف تسر
 طائر جلیل شود صفحه حقیره کتاب مبین گردد و مرغ صغیر طائر
 قدسی علین شود مهبط اسرار شود و مطلع انوار مشرق آثار
 گردد و سرور برابر پس تا توانی اسب در این میدان بتاز و در این راه
 بشتاب تا ناپدید ملکوت ابهی بینی و قوت روح القدس شاهد کنی

۸۵۵ ش ابوی جناب عبد الحسین علیه بقاء الله الأیمی

لقد
مبارک

هو الأیمی

ای ناظر الی الله در این آیام که اهل عالم بحجبات اسم محجب و لبس
 عظم محجب و لبس

لقد
مبارک

غفلت مشغول و از حقیقت حکمت خلقت آدم محروم این بنیویان در ظل
قدیم بچظ او فرغانز و بنصیب کبر و اصل بر کرسی موهبت جالس و بر رفار
عنایت مستقر حمداله ثم حمداله علی هذا الفضل العظیم و الجود المبین
و فرید ان ممن علی الذین استضعفوا فی الارض و جعلناهم ائمه و جعلناهم

الوارثین ع ع

ش و رفته زکیه و والده جناب عبدالحسین علیها بهاء الله

هو الأجدی

۸۰۴

ای ائمه الله البوا اماء الرحمن اگر چه بظاهر در انظار غافلین و
مستکبرین صغیر دیده میشوند قسم با اسم اعظم در ملکوت علیین
عظیم و بزرگوارند قدر و منزلتشان عند الله بلند است اگر بدانند
که در درگاه اجداد چه قدر پر قدری از شدت سرود قالب تهی کنی

جناب
عبدالمطلب

و ملکوت عزت پرواز

نما

شيراز بواسطة جناب آقا محمد حسن بلوري جناب ميرزا
عطاء الله خان سليل جليل ميرزا سيد علي خان المتعارج الي ملكوت الرحمن

هو الله

٨٥٧

اللهم يا ربي الاعلى ان هذا الفتى سليل عبدك المتصلا الي ملكوتك
الابهي رب انه تذكر من ذلك الصفي الوفي المتعارج الي اوج العلي
الذي خدعه عبثة قدسك ايام الحيوة وانجذب بنفحات انسك خائضا
في بحر الآيات اليقينية واجبي ذكرك بين فئة خائضة في غمار الملمات
واعلى كلمتك بتأييد من عندك في تلك الهجرت حتى اخصصته بالفضة
وانزلت عليه كلمات تامات وخطبتة الواح شتى في يوم ظهرورك من
افق الانوار وحين طلوعك من مطلع الاسرار واوان تجليات علي البصائر
والابصار رب رب اجعل نعله الجميل منشعبا من عنصره الروحاني
وطيبته الرحمانى وخلقته السبحاني حتى يقوم كآبيه النوراني على خديك بين
المعشر الانساني ويحيى ذكره ويتم نوره ويأتق رياضه ويدفق جياضه
ويوقد سراجة ويضيئ زجاجة انك انت المقصد الكريم الوهاب

خط كاتب ومهر مبارک

وانت انت العیز العظیم الرحیم التواب ای یادگار آن مقرب جمال الهی
پدرباک گهر سراج انور بود و مسک اذفر و شجری در ریاض ملکوت
پر میوه و ثمر مدت حیات سبیل هدی پیمود و بعبودیت جمال الهی اشغال
میفرمود و جانفشانی مینمود و خدمت بعالم انسانی میکرد جمیع یاران
مهربانی مینمود و خدمت شایانی میفرمود لحظات عین عنایت شامل بود
و مواهب حضرت اجتناب کامل تونیز پی او گیر پیروی نمائ و گفتگوی او بیضا
تا سبب سرور او در ملکوت اعلی گردی و باعث شادمانی و مباهات
در ملائکه اعلی جمیع یاران فراتحت مشتا فانه از این عبد برسان و علیات

البهاء الا بهی ع ع

هو الله

۸۵۶

ش جناب آقا محمد حسن علیه بقاء الله الا بهی ملاحظه نمایند

هو الا بهی

ای دوست جناب حاجی مشقت سفر دریا و بادیه پیمائی صحرا و صعود و
نزول کوهها را تحمل نمود و شوقاً للبقعة المبارکة بشناختند و بتا ختمند

و در کوی و ماوی می نما
گفته اند که در پیروی حق از حق مضی است

خط مبارک

تا آنکه جبین بآستان نور مبین بسودند و چشم بمشاهده آیات کبری
 روشن نمودند و دل باطاف بهی الا بهی چون گلزار و چمن فضل عظیم
 یافتند و فوز مبین ذلك من فضل الله یؤتیہ من یشاء والله ذو فضل
 عظیم و در روضه مبارکه تربت طاهره بیاد دوستان الهی بودند و البهاء
 علیک و علی کل ثابت علی العهد و الميثاق ع ع

هو الله

شیراز جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بهاء الله الا بهی

هو الله

۸۸۷

اثبات برپیمان از صعود ورقه موقنه بجوار رحمت کبری مخزون و متأثر
 مباش و دل زبون و متحسّر مگرد هر چند فرقت مورت حورقت است و دوری
 علت مهجوری ولی انشاء الله این فرقت موقت بوصول ابدیت منتهی گردد
 و این هجران بلا فوات سرمدی مبدل شود مدتی است که در این جهان
 چه سروری و چه شادمانی مشاهده فرمودی و چه داخترانی یافتی و چه
 مسرت و جذباتی دیدی که از صعودان ورقه موقنه غمگینی الحمد لله ان کثیر خدا

کتابخانه و موزه

در درگاه اجرت عزیز بود و با فرزندک و تميز از عالم خاک بساحت پاك
شتافت و از جهان ظلماتي بعالم رحمانی رفت الهي الهي هذه امتك المؤمنة
بجالت الناطرة الى ملكوتك الموقرة باياتك المستبشرة بالطائف القاننة
لك المنجية بنفحاتك قد صدقت الى مقعد صدقت ونزل رحمتك رب
الكرم متواها وحسن ما واهها ونسرمناها حتى نيشج صدرها بغفباها
انك انت الرحمن وانك انت المنان وانك انت العفو الجزيل الغفران

ع ع

هو الله

ش جناب اقا محمد حسن خياط عليه بهاء الله الاجمعي

هو الاجمعي

٨٥٨

يا من استشرق من كوكب الميثاق ابشر بفضل مولاك الذي اختارك لظهور
جبه واصطفاك لتتلق بئانه وتحدث بنعمته وتبشر الناس بموهبته و
تهديهم الى معين رحمة وتطيرهم في سماء محبته وترويه من مناهل
معرفة وتسقيهم من موارد غنايته لكن آية جوده وبره ان شهوده

لشيع ويذبح في الخافقين مفاخرك ويعلو وليه على ممر الاعصار ما ترك
فانت انت فاسع بكل قواك لتظهر تلك المواهب في حيز الشهود وتبين
عند كل من توجه الى الرب الودود ويشكر على حصولك على هذا الوقت المفود

والبهاء عليك ع ع

هو الله

جاب انا اسد الله وجاب انا على الكبر اتكبر ابداع ابعي ابلغ فرما نبيد
از عنایات خاصه حضرت احدت اميد است كه چون دو كوكب منير ازا فوق

مجتب الله مشرق ولاح باشند ع ع

هو الله

امه الله ضلع انا محمد حسن عليها بهاء الله الابهي ملاحظه نمايند

هو الله

۱۵۹ اي امة الله كيتري جمال قدما علامت و نشان و حجت و برهان ثبوت و رسوخ
بر عهد و پيمان است هر ورقه كه سرش باين افسر مزین ناجدار است
و ملكه جهان پر انوار پس اگر خواهی كه كيتري پر تميز باشی قدما ثابت

لله
ع
ع

هو الله

۸۹
 ای سنگان آستان الهی حضرت اعلیٰ روحی له الفدا و بی قدمه و اسمی نظم
 ندیده بروحی و قلبی و فوادی در هر دو می سینۀ چون آئینه را هدف صید قرار
 ندیدند و ناو کجفا فرمودند تا در بین جمیع امور و ملل الفت و محبت و اتحاد
 حاصل گردد بیگانگی بیگانگی تبدیل شود و اختلاف با اختلاف کثرت بوحث
 منقلب گردد و نفرت محبت و موذت جسمانی برهان روحانی شود و
 ظاهر عنوان باطن حال ملاحظه نماید که قضیه برعکس نتیجه بخش شده
 و موضوع و محمول از میان رفته نفوسیکه از پیش وقوع تناقض در میان
 متنع و محال بود زیرا مناسبت از جمیع جهات مقطوع لهذا وقوع اغراض
 غیر مأمول حال چون سبب ایمان معاشرت و معارفه حاصل مایکد یگر
 در نهایت ضدیت و بیگانگی ای خداوند بی همتا این چه صدق و بلا بود
 که از برای این عبد مهیا گردید بآن جمیع عالم در نهایت عداوت با عبد الهی
 و از هر سمت در هجومند دول از طرفی امر از طرفی علماء فرقان از جهتی
 و حرب بیچی از هر سمتی و ناقضین از جمیع جهات در قننه و فساد و تیر

ظلمت

جفا از هر سو پیران و جسد در نهایت ضعف و ارض مقصود مضطرب
و فریاد هریک اجنا از هر جا بلند و تکالیف هریک کمر شکن و بندگان
نابت نیز با یکدیگر در نهایت نزاع و جدال این چه بلائی است و این چه
مصیبت و ابتلائی رب ارفع الیک عبدک المستغرق فوجود الرزایا انک

انت الکریم الرحیم الرؤف الرحمان ۴۴

هو الابهی

منجد بودی جناب مشهدی حیدر علیه بهاء الله الابهی ^{خدا} تاملید

هو الابهی

۸۶۲

ای ناظر بملکوت الابهی در این کور اعظم که آفتاب حقیقت هشارق و مغارب
روشن و منور نموده پرتو عنایتش بر سر ضغفاء و فقر افتاده و ایشانرا
بعنایت و موهبت عزت قدیمه سرفراز فرموده تا قدرت محیطه اش
در قطب عالم چون ظهور نیر اعظم مشهود و واضح گردد پس توجه
بملکوت الابهی جبروت غیب الاهی تا و این مناجات کن بزدان مهربان
ستایش ترا و نیایش ترا که مرغان بال شکسته را پر و بال عنایت فرمود

عالم

تا با وج عزت آیدیه پرواز نمایند و لشه ضعیف را قوه عقاب بخشیدند
 تا صید طيور معانی نماید بی نوا یا نوا بر نوا فرمودی و فقرا لکن ثروت
 و غنا هدایت کردی حمد تراستایش تراستایش تراست و راست و البهائ

علیک عبدالبهائ ع

شیراز بواسطه جناب آقا محمد حسن علیه بهاء الله الایهی
 جناب میرزا حبیب الله دو اساز علیه بهاء الله الایهی

هو الله

۱۸۹۵

ای مفتون عهد و پیمان خدمات در عبئه علیا مقبول درگاه کبریا
 فی الحقیقه ثابت و راستی و در آستان جمال قدیر مقیم و مستقیم در شیراز
 پر نغمه و آوازی و بشر نغمات الله پرداز می این همت برهان علویت
 فطرت است و این خدمت سبب قربیت درگاه احدیت از خدا خواهم
 که روز بروز تأیید بیفزاید و توفیق رخ بنماید و لیس ذلک علی الله بعزیز
 جمیع یاران را تحت مشتماتانه برسان و علیک البهائ الایهی

۲۴ جمادی الثانی ۱۳۳۷ عبدالبهائ عباس

خط کاتب و امضاء مبارک

شیراز
بواسطه میرزا ابوالحسن نیریز
امه الله المقربه والدۀ میرزا حبیب الله قرینه اتا خدا الله زرقان
علیها بهاء الله الابهی

هو الله
۸۶۴

ای ورقه مبتله قرین محترم در سبیل اسم اعظم فدائی بود خدائی بود
شیدائی بود سودائی بود لهذا مظهر عفو و غفران رحمانی گردید
انشاء الله بخل سعید او میرزا حبیب نیریزی او گرد و بخلق و خوی او
با خلق محشور شود و آن امه الله مظهر الطاف موفور گردد و
علیک البهاء الابهی ۲۵ ربیع الاول ۱۳۳۱ ع البهاء عباس

خطتہ و امقا، مبارک

ش جناب آقا محمد حسن خیاط علیہ بہاء اللہ الابهی ملاحظہ نمایند

هو الابهی

۸۶۵

ای مشتعل بنا رحمت الله در این بساط ذکرت مذکور و نامت موجود
ویادت محتوم در شب و روز باکوش که بخد متی موفوق کردی که در افاق اعلی
ذکرت بلند و در رفیق ابهی نامت ار چند شود الیوم هر نفسی قیام

خطتہ مبارک

براعلای کلمه الله نماید و ثابت بر عهد و پیمان ماند سپاه آسمانی نماید
 نماید و لشکر مظفر ملکوت ربانی نصرت کند انوار از مطلع آسوار تابند
 و نفعات از هزار از گلشن ابرار بوزد ندای تحریص و تشویق از افق عزت
 بگوش جان استماع گردد و صلاهی تحسین از سماه عنایت باذان رسد
 طوبی لمن سعی لاعلاء کلمه الله ع ع آنچه ارسال نمودید رسید
 ش جناب آقا محمد حسن خیاط علیه بجاه الاجمعی ملاحظه نمایند

هو الاجمعی

۸۶۴

ای منوجه بحال متان اگر از الطاف بی پایان بزدان که شامل حال دوستان
 و عاشقان رحمانست واقف شوی چون گل صد بولک شکفته و خندان
 گردی و آشفته روی جانان شوی از بشارت این عنایت پرواز کنی و
 و با آزادگان همدراز شوی و بشکر حضرت متان دمساز گردی که در چنین
 دریای بی پایان مستغرق و در چنین فردوس اعظم غلذی از چشمه رحمت
 کبری سیراب شوی و از شجره و فواثم موهبت عظمی چینی روح القدس
 نفحه تأمید میدهد و روح الامین چون لطائف نسیم میوزد جنود

۱۰
 ۱۱
 ۱۲

ملاّ اعلیٰ و افواج ملائکه ملکوت ابھی چون امواج بحار میرسد پس
 ای دوستان داستان کمرهت را بخدمت امر الله و اعلاّ کلمه الله
 بر بندید تا مظهر این الطاف شوید و مطلع این اسعاف و الروح و
 البهائم علیکم یا احبّاء الله و اولیّائه ع ع

ش جناب محمد ح س خ ی ا علیه بهاء الله الابهی ملاحظه نمایند
 هو الابهی

۸۶۷

ای موقن بایات الله هم چنانکه خیاط قاش و اثواب بحر پر و صوف

تاریخ
۷۰

اول ملاحظه همیکل و قامت نماید و لباس را بحسب اندام برش و تفصیل کند
 بهمچنین نفوسیکه خلعت دانش و هوش بخشند و لباس هدایت دورند

ملاحظه استعداد و قابلیت و لیاقت کنند و بحسب آن لباس ترتیب و

قبض هدایت ترتیب دهند و بر همیکل طلب و حقیقت نفوس مقبله و

مستمعه پوشند چون تو خیاط ثوب رحمانی گردی و درزی پیراهن

موهبت ربّانی شوی هر قیصی که ترتیب دهی و هر ردائی که بدوزی

بر همیکل وجود مناسب آید و نفوس مهتدین بان خلعت کامله قامت

و اندامشان مزین گردد و البهائم علیات و علی کل مستقیم علی امر الله

عبدالباها ع

هو الاهی

۸۶۸

جناب شهدای ابوالقاسم ابوی از حق میجوییم که ایشانرا در جمیع احوال بفرجه

عنایش رزق و تاز و بار د

هو الاهی

و رفه خیر النساء بغایت الهیه مطمئن باشند و بشکرانه الطاف حق متذکر گردند

که در آیام الله محسور گشتند و باین فوز اعظم فائز شدند بشری الهی و حسن مآب

هو الاهی

جناب علی آثار از قبل این عبد بذكر الله الهی الاهی متذکر دارند الا ان

بذكر الله مطمئن العاقبت اذن شرفایی بزیارت روضه مطهره را دارند و البهائم علیات

هو الاهی

جناب حاجی رجیب بنار محبت الله مشتعل و بنور معرفت الله در اجن دوستان

منور باشند

ط م باران

۴۸۲

۲۴۶

هو الاهی

جناب حاجی عبداللہ در جمیع احیان چون قلم عرفان در موج و ہیجا باشند

هو الاهی

جناب آقا محمد حسین بنفحہ محبت اللہ مشامرا معطر و بذکر اللہ قلبا منور

میفرمایند

هو الاهی

جناب میرزا عباس در کل اوقات در قلوب این مشتاقان مذکورند و در

مخمل دوستان مشهور

هو الاهی

جناب میرزا محمد را بتکلیف ادب الاهی مذکور و بذکر جلال اللہ مکتب سیم

هو الاهی

جناب منوچهر از فضل حق امیدواریم کہ در انجمن عارفان چهری افزوزند

هو الاهی

جناب همز امیدواریم کہ در دبستان الاهی چون همسر ما بتدریس حقائق مشغول شوند

هو الابی

جناب شاپور از فضل و عنایت پروردگار مهربان میطلبیم که چون شاپور
مستولی بر مالک عرفان باشند

هو الابی

جناب رستم باید بفضل خدا تهنیتن میدان و رستم میدان باشند

هو الابی

جناب جاجی محمد ابرهیم امید بغایت رت اجیت داشته باشد تا این صد

هو الابی

جناب مشهدی علی اکبر ناظر بملکوت اجمعی باشند که تا دائماً مشاعر معطر تا

هو الابی

جناب ابوالقاسم کرمانی را تکبیر ابدح اجمعی تبلیغ فرمائید اذن زیارت
روضه مطهره دارند

هو الابی

جناب ف ت از فضل حق میجویم که ایشان را موفق باعلاء کلذ الهیته بین برتیر فرماید

۲۸۷
۲۴۱

هو الاهی

جناب مشہدی حیدر از فضل الہی باید امیدوار باشند کہ تأیید نمایند
و توفیق توفیق اوست

هو الاهی

جناب حاجی محمد رضا باید بغایت الہیہ مسرور و بفضل حق مطمئن و بیخود
ساطان و جو مشفق باشند

هو الاهی

جناب حاجی حسین علی دعا مینائیم کہ حق ایشانرا بنوعی تأیید فرماید کہ کل
نفوس مقہر و متحرک شوند

۹

۱۶۹

شیراز بواسطہ حضرت بشیر الہی جناب استاد محمد ربنا علیہ بہاء اللہ الاهی

هو اللہ

ای بندہ مقبل اللہ حمد کہ خدا کہ در درگاہ الہی مقرب و محفوظ شد
و معزز و منظور گشتی حامل بودی محمول شدی قابل بودی مقبول گشتی پرتو

خطاب مشہدی حیدر

هدایت کبری کرد چنان مبین روشن و منیر گردید از خدا خواهم که ترا سبب گرداند
چشم دیگران را نیز روشن فرمائی زیرا اعظم موهبت قیام بر هدایت است
و نجات اصحاب غفلت همتی کن شاید مورد چنین نایبیدی گردی و مستحق چنین
نجیدی شوی و علیات التیمیۃ و الشارح ۴۴

۹

شیراز بواسطه حضرت بشیر الهی جناب استاد محمد بنا علیه بهاء الله الایمانی
هو الله

۸۷.

ای ثابت بر پیمان نامهات در دلبین چون بهشت برین وصول یافت مضمون
دلنشین بود سر تا پا تضرع و ابتهال و انجذاب بملکوت جلال بود وقت نذر
اندکی مینگارم جناب استاد محمد حسن بنا را از طرف من نهایت مهربانی بنما
در حق و عنایت موفور ظلم و الطاف رب غفور جویم جناب شمشاد را
از درگاه احدیت امداد خواهم و سرور جان و فواد ظلم و
علیکم البهاء الایمانی

خط کاتب مقرر امضاء مبارک

شیراز اعضای محفل تشویق علیهم بهاء الله الایمانی

هو الله

۸۷۱

الهی الھی هو لا عباد اخلصوا وجوههم لوجهک الکریم وسلکوا فی
الضراط المستقیم وتمنوا النعم القیم وقاموا بالتشویق لاجانک المستقیم
علی خدمتہ امرک واعلاء کلمتک ونشر نفیاتک فی ذلک الاطیم حتی ینھض
الکل نهضة واحدة الی نشر تعالیک بین الطالبین رب اجعل هذا الجمع
دکنا شریفا ودهطا رشیدا وبنیانا مشیدا فی موطن جمالت الاعلی و
مطلع اشراق نودک الساطع علی من فی الارض والسماء وانصرهم بجنود من
الطلبین وجبوش من الملائکة المقربین انک انت الکریم انک انت العظیم
انک انت الرحمن الرحیم عبد البهاء عباس

۹ رمضان ۱۳۳۹ حیفا

هو الایمانی

ش جناب الحاج حسینعلی علیهم بهاء الله الایمانی

ملاحظه نمایند

خط کتابت اعضای محفل

هو الاهی

۸۷۴

ای ناظر ملکوت الاهی آفتاب حقیقت هر چند از افق عالم بسجات ظلال صغی و
 مستور گردید لکن در افق اعلیٰ طالع و لایح است و در ملکوت الاهی مشرق و
 ساطع فیضش عظیم است و اشراقش شدید افقش مبین است و مظاهرش اعلیٰ
 علین شهابش ثاقب است و کله اش نافذ آثارش باهر است و قوه اش تا هر
 آیاتش لامع است و آیاتش مرتفع عهدش قویم است و میثاقش وثیق
 شمش پرنور است و لمعه اش جلوه طور پس ای حیای الاهی بکوشید که وقت
 ظهورش سئون رحمانی است و هنگام نشر نجات الاهی افسرده منشینید
 و پرموده نمانید جزوه پرشعله باشید و حدیقه پرنفحه بعد از صعود
 جلال معبود خاک برس وجود بیکه دقیقه راحتی جوید و در بستر راحت بیاساید
 جناب رفیع بدیع را با بدیع اذکار ذاکریم و البهاء علیه

ع ع

هو الاهی

جناب الحاج محمد رضا علیه بهاء الله الاهی
 ملاحظه نمایند

هو الااهی

امی مجرب فیوضات ملکوت در این عرصه مشهود بموهبت رب و دود ^{۸۷۴}

بنا
کتاب

خوشنود باش که خاک و ذریاک نماید و ظلمتکده دارا نور افلاک کند سنک

سیاه دالعل بدخشان نماید و صخره صامرا یا قوت رقمان کند پشه ضعیفا

صولت عقاب بخشد و ذره حقیرا روشنی آفتاب قطره فانی داموج تم معانی

بخشد و شاخ خشک را طراوت حدیقه روحانی شخص ناقص را عقل موصول

کند و بنده صادق را روح مجسمه بال و پر شکسته را سر طائر ناک باهر

کند بپرو پانی را شهره آفاق نماید غلام حبشی را وجه نورانی بخشد و

بنده زنگی را سرور خیل و میان نماید سبحان الله این چه فضل و موهبت

و این چه عنایت و مرحمتی و لئلا هذا المولی الجلیل فیغنی التسیب و التهلل و

البهاء علیک و علی کل عبد منیب سلیم ع ع

جناب رفیع جلیل علیه بقاء الله الایم

بذکر الله متذکریم

هو الاهی

ش جناب ابوالقاسم علیه بهاء الله الاهی ملاحظه فرمایند
هو الله

۸۷۴

یا من استبر نفحات الله در این خاکدان نانی هر مشامی بانفاس رحمانی
معطر گردد از هستی این عالم که صرف نیستی و عدمست نصیبی از جهان
قد برده و از فضل ملکوت هستی بهره گرفته و آلا و اسفا علینا و اخرنا
لنا اوقات کل بی ثمر گشته و بنیاد بر باد رفته و خزان مبین رخ نموده
و الیهاء علیک و علی کل ثابت علی الميثاق ع ع

هو الاهی

۸۷۵

ای مست هوشیار علیک بهاء الله وجوده و احسانه فی مرورد الا دهار
مست و مد هوش از چه از صهای نعت الاهی بیدار و هوشیار از چه از اشراق
انوار نامتناهی و مشاهده آیات حضرت رحمانی یک چیز باقی و آن این جوابه
نوش کنی جرعه‌ئی نشان بر خاک پس بگرانه این نعت کبری و عیا عظمی باید چاه
الهی را در دست گرفت و در قص گمان در میدان جابجا بر اهل مکام بندد آشت و الیهاء علیک ع ع

هو الاهی

ش جناب حاجی محمد رضا علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند ۸۷۶

هو الاهی

بجایمان

ای سوخته آتش هجران فراق جمال محبوب آفاق قلوب اهل وفاق را سوخته
و کبد همر مشتاق را گداخته سیل خون چون رود جیحون و بحر سیحون
در چشم روان است و داغ حسرت در قلوب نمایان و شعله اش
در جوه عیان این در دردا درمان و این زخم را مرهم رحمن جز صوفی
بملکوت الاهی نه و عروج بر فوق اعلی نیست و این موهبت بشهادت
در سبیل جمال الاهی چون حضرت مرتضی روحی له فدا میسر گردد اللهم

انلقی کأس الی سقیته بفضلک و رحمتک ع ع

هو الاهی

ش جناب حاجی محمد رضا علیه بهاء الله الاهی ملاحظه نمایند

۸۷۷

هو الله

بجایمان

الهی انت ملاذی و کھف آمالی و منتهی املی و غایة رجائی انی استهل

الى ملكوت رحمتك ان تؤيد هذا العبد على ما تحب وترضى برحمتك التي
 سبقت الاشياء انك انت المقتدر على كل شئ بالله من في الارض والسماء
 اى رب طهر النفوس عن سنون الخافلين عن ذكرك المعرضين على امرك الخافلين
 عن ميثاق التجيبين عن اشراقات انك انت الكريم الرحيم الغفور ع
 بواسطه جناب اقاميرزا طراز واقاميرزا على اكبر
 شيراز ضجيع جناب حاجي محمد رضا كينز عزيز الهى خانوماه وضجيع
 حاجي حسين على مرحوم كينز مقرب درگاه كبريا خانم سلطات
 عليهما بقاء الله الأجلى

هو الله

٨٧٨

اى دو ورقه مقرب درگاه كبريا دو شاهد صادق آگاه گواهند كه
 كينز مقرب درگاه خدا خانوماه بقوت محبت الله از قعر چاه طبيعت
 نجات يافته باوح ماه حقيقت رسیده و بجمال مقصودى برده همچون
 خانم سلطان مقبول بارگاه حضرت يزدان ومشهور شيدانى وشو
 داني

خط كاتمه و امضا مبارک
 من سید

جمال جانان چه قدر خوش بختید که چنین دو شاهد عادل دارید که گواه
برایمان و ابقان و ثبوت بریمان دهند خوشحال شما که مهر پرورید
و فخر بجمال انور و ثابت و مستقرید و مشام حسک اذ فر معطر
مقرب درگاه کبریا سید و محیب در میدان امتحان و هذامز فضل ربکا
انه هو المعطى الموفق العزیز الکریم ع ع

شیراز بواسطه جناب حاجی محمد رضا خیاط امه الله خانم جمال
امه الله خانم عطیه دو صبیئه جناب حاجی محمد رضا امه الله خانم حیا
صبیئه اقا محمد حسن علیهن بهاء الله الایمى

هو الله

۸۷۹

ای کثیران عزیزان الهی نامه شمار سید جوهر معانی بود زیرا دلیل بر محبت
قلبی تعلق روحانی و انجذاب و جذابی جمال الهی بود شکر خدا را که امانه جمال
ایهائید و در ملکوتش مذکور و منظور چه موهبتی است اعظم از این وجه
عنایتی است اکمل از این پس باید آنچه سزاوار این مقام است قیامت نامید و آن این است
که مانند شمع در اجن میثا برافروزید و بنور هدایت درخشان و تابا گردید و علیکن البقاء الایمى ع

هو الاهی

ش جنابان آخون حاجی محمد رضا و حاجی حسینعلی ملاحظه نمایند

هو الاهی

۸۸۰

ای آخون روحانیان الطاف الہیہ شامل حال شماست و عنایات غیبیہ متوجہ
شما جہدی کنید کہ از این فضل عظیم و فیض قدیم اناری از شجرہ وجود شما
ظاہر شود کہ کام روحانیان را شیرین نماید و ذائقہ ربانیان را متلذذ گرداند
در این موسم الہی و بہار روحانی محسوس شدید و مشہود آمدید لہذا بایست
بعون حق سراپا شکوفہ کنید و با ثمار رضیہ اخلاق الہیہ بین خلق مشہود گردید

لقد

و مشہور آئید و الہاء علیکم ع ع

هو اللہ

عبد

ش جناب آقا محمد حسن خیاط اخویشان جناب آقا علی آقا جناب حاجی رحیمعلی
جناب آقا میرزا قاسم نیریزی جناب آقا محمد حسین پوست فروش جناب
آقا محمد حسین مسجد سے جناب منوچہر فارسی آقا محمد حسین گل جناب
آقا محمد حسن خیاط علیہم بہاء اللہ الاهی

هو الابهى الابهى

الهى الهى هؤلاء عباد توجهوا الى ملكوت وصدائيك وحيث فردا نيتك ^{٨٨١}
 واضطرت نار جهنم بين الضامع منهم والاحياء وانجزبت قلوبهم الى
 الى ملكوت الابهى وقاموا على الذكر والثناء بين الورى واستمدوا من افلاك
 الاعلى وانصرفوا من كل ملك العلياء ودخاوا في جنتك الغلبا واقطفوا شجرة
 الوفاء من سدرك المنقى انى تضع بين يديك ان تؤيدهم بشديد القوى
 وتجعلهم ناطقين بشانك فى الحافل والاندية والجامع الكبرى انك انت الكريم
 القدير المتعال اى دوستان الهى زلفات ميثاق شرق معطراست غربا
 مضربا وفوضات جمال قدر از ملكوت غيب ابهى روحى لاجبانه الفداء
 صنابع ومتاردف ومتواتر ومتوالى يسبحان ودل بكوشيد واز حجر
 خلق وخوى مباركش استفاضه نمانيد تامر كرانوار توحيد گرديد ومطلع
 آيات تجريد وبارقى باك ومقدس وبانفسى طيب وطاهر ومنزه وقلبي
 فارغ از ما سوى الله وروحى مستبشر بشارا من الله بروح القدس قيام نمانيد
 سليل جليل افصح من جناب محمد حسين والتبشير فحيت ابدع ابهى الا نمانيد بالها عليكم ع

خطه
محمدا
بن
عبد
الله

۸۸۴ بواسطه خادم مشرف الازکار سید ضیاء الدین
جناب میرزا حسین و جناب محسن خان و فرض علیخان جناب غلام حسین
جناب علی محمد فاروقی جناب احمد فاروقی جناب شهید علی ابوالقاسم
فاروقی جناب مصطفیٰ فاروقی جناب مرتضیٰ فاروقی علیهم برکات الله الاهی

هو الله

ای یاران محسبان لقب بعضی از شما فیروزیت و لقب دیگران فاروقی این حسود
بسیار مقبول و محبوب یاران رحمانی فیروزی حسین روزی نسبت به فتح عظیم است
و استیلا و تسخیر شدید بسیار مبارکت و پرست زرا بسیار زانرا فیروزی باقتضای
آن زمانست امروز فیروزی شده جهان نوزاد است که از ما محبت است چه خیزد و فاروق
لفظی است که فاروق بن حق و باطل است دیگر چه هستی بهتر و نوشتن شیرین تر
و دلگشتر از این پس از خدا بخواهید باین اوصاف که مفهوم این الفاظ است موفق
و مویز گردید و عجب الهی و دعا نماید و از برای شما این مویز کبری طلبه و یکم الهی ع

۸۸۳

بواسطه جناب بشیر الهی
جناب میرزا حسین فیروزی علیه بركات الله الاهی

هو الله

ای بنده بجا بشکرانه رب اعلیٰ روحی که افسه آسان گشت و مناجات نما و کبریا که
با آنکی با نیت و ارادت و عظمت و ادب و دقت و اذیت انکسار و اعطای المقدر است
الکریم الرحمن الرحیم ع ع
۸۸۴ بواسطه جناب آقا محمد حسن علیهم برکات الله الاهی

جناب محسن خان فیروزی علیه بھاء اللہ

ہو اللہ

ای منجذب بشفحات است نامہ فیروز در بہترین روز وصول یافت ہر چند مدتی بود کہ ابوی
کشف کوفی نمودم حال اکثرتہ در ای بستہ گشودہ و راہ ہمای مسدود مفتح شد
و نہایت روح در میان با جناب خان مکاتبہ بینام و از راز درون دسترگونہ بیگام
رازہ آواز دل و جان انجذاب محبت جانانہ و در زمضمون دسترگونہ معرفت حضرت
رحمن اینست رابطہ حکم متین در میان امید چنان کہ من بعد نما برہ استمرار یاد
و یاران بشفحات رحمن بہتر از آیند بامداد اللہ المنجذب ہمیشہ زہر اسطان قیمت
ایع ابھی و بلاغ دار و علیک و علیہا البھاء الابھی عبد البھاء عباس مہم جادو شاہ
۱۳۳۷

۸۸۵

شیراز آقا محسن خان فیروزی علیه بھاء اللہ الابھی

ہو اللہ

ای بندہ حق نامہ شمار سید فی الحقیقہ تصدی انفقینتہ بنفس خویش جاہل بود
ولی حکومت حق آن دارد کہ بوساطت دیگر دون دارث قصاص جسرا دارد
با وجود این بدرگاہ فضل و الطاف الہی تقضی و زاری گردید کہ عفو و غفران شامل
گردد و الطاف بی پایان احاطہ کند فرصت بیش از این نیست و علیک البھاء
الاسنی ع ع

بواسطہ آقا میرزا مادی افغان

شیراز جناب میرزا محمد اسمعیل جبرمی اخوان صفا علیہ بھاء اللہ الابھی

هو الله

ای مظلوم سبیل الهی نامه منتقل شما با وجود عدم فرصت برقت ملائکه که دید عبدالبهاء در این
 ایام در درمی رسایل غرق همساز میتری را اگر یک کلمه جواب بنکار جنت فوق اعاده نموده آ
 با وجود این نامه شما را بقدر مقدور جواب شرح بنیما کردیم که تیره قریب ربع قرنت
 که در امر مبارک تشرین ثبوت و رسوخ بودی و از شدت محاسن و بلا یاخته و طول
 نگشتی برادر عزیز را جام شهادت ببرزیدی و به تیر ظالم خود خوار می عبد الوهاب را
 اعشسته بخون و خاک یافتی با وجود این صبور بودی و وقور حمل بودی و شکور اموال
 بتاراج رفت و اطلاق بدست محو انان افتاد از الطاف حق آید و درم که در شیراز
 بخت باریان راحت جان یا بی ترست و جدانی جوی از سید عبد اکیم لاری مرقوم
 نموده بودی ان لم یرجع عن التمسال المسین یا قده الله بقر عظیم لطف حق با تو مدارا کند
 چونکه از قد گذرد رسوا کند اشار آبدار که مانند آب زلال در ماتم برادر بزرگوار از فریجه سیاه
 جاری شده بود و ملاحظه کردید مضمون اثر طبع موزون بود البته در مستقبل بیشتر مظلوم
 منظور گردد مناجات در ذکر شهادت شهید سبیل رب الارباب جناب عبد الوهاب
 اخوی و جناب بدر گاه اقدتیت کردید در ذیل است مطالعذرائید البهائم یکم ۱۳ اشوال ۲۷
 الهی الهی فدای بحر البلاء و دایج ارمیح انقرا و اشتدت قوا صف الباسا و قیمت
 الرزیه الکرمی القاصه للظنور الاحباب و بی مصیبه عبد الوهاب رب انه رجع و اناب
 فی یوم الایاب و صدق بما امر به بصریح انما یا ایها النفس المطمئنه ارجعی الی رب
 رانیته رضیته شهیداً و طریکی علی الراب و جریکی لسهام کسنان رتبانة کعبه
 قلبیه تجلیتک فی یوم الظنور و فیضاتک یوم او قذنا محبتتک فی الظنور و شرب

و شرب من کاس کسان نزا جاکا فوز و ترخ من صهباء لهرسان بکل سرور و جهور
 و قام علی خدمتک و خدمت اجبائک فصوب الیه الرصاص من اهل اشهر و هو یکرک
 علی هذا افضل الموفور و یادیک بقلب منجذب الی الرسیق الایا و یقول رب اغفر لی
 انحط و اهزل العظام و تقبل منی الفداء بهذا الدم المرشوش علی الثری رت
 نبتة الاعداء و یقطنهم من الاستغراق فی رقد الهوی و نور البصار هم نور الهدی و اغفر
 لحم و اعف عنهم هذا الذنب الذی لا یغفر و اجعل قلوبهم ممتزجة بصفحات قدسک
 بین الوردی رت لا توأخذهم ربذا الحوثة الی ترکت منه الارض و السماء لا تختم
 جملاء فاقدوا العیقل و اتقی و اطفال ما یلعنوا الارشد فی الحوثة الدینا ولم یطلعوا بالمشاة
 الاخری و اتقی بکل شیء من شیء استغف لهم بین یدیک و لورود بهام البغضاء رت
 انک اثمیت علی نفک و قلت و توکلت انک لا یغفران لیک رب و یغفر ما دون
 ذلک و لو کان من عظم الخلیفات و اسوء الاتیات رت اتی و دعت رحمی فی یدیک
 و توکلت علیک و رجعت الیک و اقد علی عتبتہ رت انک و اردوا علی شریعتہ رت انک
 انک انت الکریم انک انت الابرار و انت الکریم و انک انت و افضل عظیم
 ۱۲ سوال ۲۷ حیف
 عجله به عجلت

بواسطه جناب میرزا احمد زر قانی
 جناب آقا استاد کاظم بنایا یلیه صبحا و لیله
 هو الله

اسے بنا بنا تاکہ اس اسش در ارض عبرا و شرفه اش در اوج سما و کنگره اش
 متواصل بکیش علی از بر حدید و یو لاد شد در صحر و شد و شد و شد و شد

اگر چنین بیانی نامائی مهندی و سمار و بنائی در نهایت اقدار و الایمان بشرتاً
صفتها کرد و در اصدف ارکان خرف شوند مگر پر تو شمس حقیقت آید و لطف
وبرق و لعان بخشد و علیک البهاء الالهی ع

بواسطه آقای میرزا کاظمی افشاری

شیراز بواسطه آقای محمد حسن بلور فرزند علی محمد آقا
جناب شیخ آقا حجاز و اخوان زر قافی علیهم السلام
هو الله

ای بنده آنگهی چه عنوان شیرینی مرقوم نمودی و چه خطاب پرستار و نگاشتی
در مذاق این آواره خطاب یا علی البهاء نهایت صلاحات دارد و ما دون
آن تلخی کم گرداند آنکه تیرت فترت فترت شد و صبح شماره و تبادل آنجا است
قلبتیه و عواطف و بعد از تیرت بدید و باین هوست موفق و توفیقم خیار خوش
از فارس برسد که یاران نهایت روح در بمانند این خیر جانپر و بود اید
چنانست که این زده پای پی برسد آنگهی آنگهی طلیت قلوب اعتبار است
تا طکر من فیوضاتک و انفس علیهم بر شحات سحاب حیرت و جلال
الهندی بین الودی انک انت رب الآخرة والاولی ای یارب حقیقتی
چون طریق منشوش و سهولت سفر ممکن نه لذا صبر نمایند و نیت زیارت
بوقت دیگر مهربون نمائید و علیک البهاء الالهی ۱۲ ثوال ۱۳۲۷ عجله بخدمت

اعضای محفل روحانی و اجنای الهی علیهم السلام

جناب استاد ابوالمجد جناب ملا نجف سبزواری جناب شهیدی احمد جناب آقا فتح الله
 جناب سیف الله جناب علی مشهدی کیم جناب استاد محمد کاظم بنا جناب آقا میرزا
 جناب استاد محمد حیدر جناب آقا فتح الله این شهید کیم جناب آقا تاسم جناب استاد عباس
 جناب استاد حیدر جناب استاد رضا قاسم جناب استاد فتح الله جناب آقا لطف الله
 جناب ملا صفر جناب استاد حاج علی جناب شهیدی علی محمد جناب استاد حبیب الله
 جناب آقا قنبر این شهیدی کیم جناب ملا کدای قابعن علیهم السلام آله الامجی

۸۸۹

هو الله

ای یاران عبدالحجاء نامہ شمار سید معانی احساس روحانی بود و مضمون مشخون مشهور
 روحانی زیر انبیل جلیل بر توجہ بملکوت امجی بود و قبل ببلأ علی اکھم تہذیبان روح در میان
 یافتہ جسمی از یاران در نہایت ثبوت و استقامت ناطق بکجرت و بر مان گشتند بخدمت
 مبارکی تشکیل یافتہ جو بسیج بموجب وصایا و نصایح الہی تنہای عبودیت آستان
 مقدس نمایند و بکجرت پردازند سان ببلین کشاید و برین طبع الطاف نامتناہی
 جویند تا هر یک افق ایمان و یقین را ستارہ درخشندہ نشوند و حدائق حقانیت
 و صفائی را کل صدر برگ خندان گردند من بد گاہ اسم عظیم روحی لعنتہ تر نہ العلاء
 بکمال بجز و نیاز تضرع و اہتمال کم و دشنام را ہر یک عزت ابدیہ و احیات سرمدیہ
 و توفیقات نامتناہیہ و مہمت ربانیہ طلبم و علیکم السلام آله الامجی
 اعانہ مشرق الاذکار انشاء الله ماہر یکا از سال یک کرد و ع

بواسطہ افغان شجرہ برانیہ جناب اقامیرزا عبد الوهاب علیہ السلام

ورقه مبارکه شجره رحمانیه همیشه حضرت افغان سدره رباتیه
قا میرزا عبد الوهاب هوتیه خانم علیها بجا آتته الاستحسنة

هو الله

ای دره مبارکه شجره رحمانیه همیشه سید فرستگ دوری و در خاک پاک
شیراز وطن دهرت بی نیازی و تحقیقت در بقعه مبارکه همدم همسراری و مسافر دواز
قرب و بعد جهان آب و گل را همیشه نه زیر الفت و ارتباط بحقیقت بمان و دل
لهذا افضل منه او نه بجان مرغ خوش ایمان این خانه و خانه نه بجان و حلاله این
مدینه اینه نه طیر غریب از این آشیانه پس بستایش و یاریش خداوند آفرینش
پرداز که چنین بخایش شایان در ایجان داشت و نام خویش را هوتیه گذار ع

مناجات و الامم مغفرت بحسبت افغان سدره مبارکه
الفرع الرشيع حضرت میرزا آقاي افغان
هو الله

ترانه با آنکه کیف یصعد منی الشیاج والوعول الی ملکوتک بحسب
اصیح و ابکی با سمعت الناعی سنی الفرع الرشيع والرجل الرشید من نبت من
الشجرة الالهیه فی یوم البدر رب قد ماتت لعسیرت تحترانی فی هذا المصاب
اشدیه وارفع الزفراست فی هذا الماتم لعظیم قد ماتت الودقات المقدسه
وارفع منهن تخمیل البکاء برفع الیم رب انا انصرع الیک والنوح و ابکی من کین
بتمتة الاله الیک التوا و الحضور و خوفک و غفرانک فی هذا الفرع المبارک

البارک المنیب من بدیر الہ التیسیل و سلکت بہ التصراط المستقیم قد نقتت علیک
فی یوم الوعد و استفاض من فضیلتک بحلیل فکشف عن العطاء فرأی الیک الکبری
رتب اکرم شوی هذا التصفیف الکریم و اور علیہ الکاثر لایق الطافہ بالرحمن لم یقوم
العاقبة بالتلیب المشوم و غسرة فی بحور الغفران و انزلہ فی نزل الرقعة
والزینون و اجعلہ مؤان للجمال و انی فی ملکوت اجمال انک انت الکریم
المسال و انک انت العافر العفو الکریم الوهاب ذی الجبر ۱۳۳۸ علیہا و عیاش

۸۶۳
ورقة مبارکه خانم ضیا صبیحہ حضرت افغان سدرہ
مبارکہ جناب حاجی امیرزا محمد علیہما بچاء اللہ الایحیی
یا رب العالمین

هو الله

ای ورقہ مبارکہ شکر کن خدا را کہ از سلالہ طاہرہ ا و از شدی محبت انہ
نوشیدی و در محبت رسالت اللہ از میدی و در آغوش مہبت اللہ
پرورش نمودی حال وقت انت کہ مانند نہال در ریاض ہدایت اللہ
نشو و نمائی و سبز و خرم شوی و از رشحات ابر الطاف طراوت
و لطافت بمنتہا یابی و بچاء شجرہ مبارکہ پرورزی و چنان نطقی گشتی
کہ مرغان چین حقیقت را برکت و حیران نما و علیک التجتہ و التشاء

سرستان بلواسطہ جناب میرزا فتحعلیخان علیہ السلام
جناب قریب علیہم جناب سید حسن نجف جناب علیہم جناب میرزا محمد علیخان جناب احمد علیخان

هوالات

ای یاران عبد الجبار نام مبارک شاد در ناز خان نایبی عجیب و اینب زرا اول
 جلیل بر وحدت سبیل بود در آن الفت محبت و یگانگی آن صلح عظیم نشاء
 عنقریب جمع عنقریب گردد و بنشاید نجوم اثر شیاطین غرور را شهاب ثاقب
 منیر شوند و صفای اهل فسق را قوه قاهره گردند و اموات اهل فسق را
 حیات ابدی شوند ای یاران آنجا شکر درگاه حضرت نامتاهی نماید که کمین
 موبستی مختص شدید و چنین همی موفق در چنین قرنی قرین و بر الطاف گشتید
 و در چنین عصر و نشینی بملوگانه حق پی برودید و مرم راز شدید و آغاز عجز و نیاز
 نمودید و در درگاه احدیت مقبول گشتید و لذت من فضل الله یوتیه من یشاء
 والله ذو فضل عظیم غ ع

سرستان اعضای محفل روحانی علیهم السلام و الله الاکبری

۸۹۴

هوالات فرموده بودید که بیسیه آفاق بکتابت و درام
 ای یاران آنجا نامه شمار رسید نکات فرموده بودید که بیسیه آفاق بکتابت و درام
 ولی با اجبای سرستان الالآن متارکه و حال نکته دورته باجای سرستان
 نامه نگار شتم و ارسال شده معلوم است بر رسیده لهذا بکرا بکارش این تخریر
 پر و ختم نماید امید که یاران سرستان عزیزند و دوستان آن سامان جاودا
 کبریا همیشه نصیحت بخش از آن تسلیم بشام بر رسید و دل و جان شادمان بگردید
 در این آیام هر چند آرزوی منی ندارد ولی را آنچه که سبب بود در نمود قدری قلب بگذراند

زیرا بمفروض قاطعه کفایت صریحی که ابداناً اول قبول نیساید و ثابت محقق است
 که هر نفسی هوس می نماید و در خویش تصور وجودی کند. پایان پشیمان گردد و محض
 تا هزار سال ظهورش تسخیل و تسخیر و این از مفروض قاطعه کفایت با وجود این چگونه
 نفسی هوس می نماید و راضی و خرد بشام آورد و از این گذشته عبد الجبار این خفوع
 و تشوع و فتنه و فاکل را تعلیم مینماید و بصیح عبارت فریاد مینماید برده عیان گردید عیان
 عیان سنگ گوی تو بود با وجود این آری با جاز است نفسی هوس می نماید کل بنده
 آن استایم و حسیر و پاسبان اگر غرت هست در محویت وفا و عبودیت استان
 مقدس است و الا سلطنت دو جهان ذلت کبری من احتاجی سر و ستارا
 میشناسم و میدانم چون شواخ جبال در داسخ اوتاد در اراته زیرینند درین
 و مکنند و متین اگر نفسی هوس نمود عنقریب ذرا کوشش شود و حکیم الرباء الا که می
 ۲۸ خاندان خیف عبد الجبار

شیراز بواسطه آقا میرزا مادی افغان توسط آقا محمد
 سرستان جناب علی آقا علیه مجاب الله الامجدی
 هو الله

۸۵۵

ای ثابت بر پیمان نامه پنجم پشیمان سلمه وصول یافت مضامین پشیمان بود زیرا
 دلیل استقامت برابر نو پشیمان یاران سرستان همیشه مذکور محبوب مرکز پشیمان
 و مشمول عواطف جلیله با پایان از الطاف خداوند کریم همه چشمن است
 در نهایت استقامت و ثبات رحمی نمونه نمایند و عبودیت جمال مبارک مشاهده

آفاق کردند و مشرک و هم عبدالمجیب شوند و مانند کوه آهنین درین درین باشند و مثل
 حصن حصین محکم و استین نوحوسان تأثیری ننمایند و مخالف نصن کتاب همین لغزشی بریارند
 نصوص آیه بجهت هدایت است و حکم قاطع کاشف حقیقت بدرگاه پروردگار مجرب
 نیاز نمودم و جناب شمس خان را عفو و مغفرت طلبیدم ای عفو غفور این بنده
 غیور را بیامرز و در حدیقه سرور محشور فرما گناه بخش پناه بده عطا بفرما بمقتد صدق
 برسان جناب بیز ایچی را مرحوم و من غفور فرما و عیش را شکر کن و جزای موفور
 ده صبیبه مرجمه او منجز بود مؤمن بود موقنه بود و سطر سینه بود در بارگاه آید
 ارضیه و مرضیه فرما حسینعلیخان و محمد علیخان را دو سراج نور کن و بر آنکه آید
 شام معطر فرما و جناب بیز را اسماعیل و حسن زاده و خلیل را جلیل کن در دریا میل را
 جسامت و ملامت مکتوباتش و ائمه شاهزاده بگیرم آتایید شدید فرما و جناب
 نظام الدین را شهباب الدین کن سلیل حیدر علی را غوث در پای عفران فرما ای
 جناب علی آقا نصن کتاب است که چون دستر نامزد گردد پیش از نود و پنجم روز
 تا خیر عوسی جائز نیست بعیت و چهار نفر مختارین که در کتاب معتدس مذکور
 و در مفاد صفات عبدالمجیب، فرموده نوزده نفر آنان نقطه حقیقت و معرفت حق اند
 که در پیش گذشت پنج دیگر اسلے الا آن غیر مشهور نشاء الله من بعد نصیحت خواهد
 و علیک الهیة، الا نسکتک ۶، و یقده ۳۷ عبدالمجیب، عجبش

۸۹۶

هو الابر
 این سخن است این میان بجهان حرم
 است خلقت انان را از مشیت جلاله است این
 است این کسی با نواز ذکر و فکر چهار صفت لانه و کاشانه اول خویش را روشن و نورانی

یاد در تنگ مغز و خاصان درگاه حضرت سبحی در مدنی روح از شسته و بر شیرین تر است
دار صلاح است و لذت اعظم لغز و خوشتر و لذت تر است لب و روز از ذکر آن جسدیان روحانی
و در آن کفر فارغ نیستیم طلب باید بقیما نیم: الهیاء و غلبت ع ع
هو الابر جناب قاف میرزا ابوسف نقاش علیه سبوا و الهی الابر ملا حمله نمایند

۸۹۷

هو الابر

اربنده درگاه الهی گویند که در بین نقاشان عالم در ایران مایه ماهر و در فرهنگستان
رفا میسر شش و بر یوز مایه در این صنعت چنان قوت دارند و از خود که لغز صنعت و ابره
کشیدی و هیچ وجه نقصان ندارد حال که آن برکت جام است که در صنعت است و مصو
مهارت نایب جوید باید بکفر نماید که تا صورت ملا و در آینه مایه افندید آن لغز
در هر چیز نایب بوده بر اندازد اگر عالم روحان مین بود که در وقت
جهان جنت الهی بود و رب فوق عبادک و این ممکن نکرد و کبر نبوت و روح بر عود
بر اخط جناب شکوهر شیراز جناب قاف میرزا جمال الدین سید تاج میرزا نبوت علیه

۸۹۸

اربنده تنگ جمال مبارک جناب شکوهر شیراز اید الوصف از آنجا رفت که لغز
است و سراج ششبتان معرفت هم و در ابر جمال قدم ثابت و ستیقیمت و بر عیان
عظمی و سنج و بتن ارا این خبر فرج پرور روح باریان را در هر چه که در
نقوشی بوجود که آیات توحیدند و تفحات باطن بگردید منزه بقیما نیم
جبروت بنا و محبت الهی مستقلند و در ذکر و شای جمال قوه خالق و فائق بود و در
بزرگان از آن لغت که کس و در سید شایق آرا از آنجا که در کتابت نام است

نذر بود و غمزدوم شد. حد خدا را که است شمعان حاجت مهر بود و غمزدوم نه انچه از این
 الله ترجمه بکارت غیب و جبروت اعلی و لا یوت اقل ابر حرد و ما و منبر الله لا حصاره انما
 الراسخین هذا الوجه این غایت را بخوانند بگرددان را بمانند اسبها خداوند او را که
 لا شیء لک لا نظیر لک لا شیء لک لا شیء لک تفهوت فرموده است که
 و تغزرت بوجدانیک فرزدانیک که عبادکن و از قانت کما یات الله التبعیث کما
 خلقک لیسر حدیثی پس لحد ششمه صین ظهورک یوم بطونک شمن است و این
 فراتک کما قلت فرموده کتاب عباد مکررون لا یستغنی بالقول سیه و یسألون شیئا لهم
 علی دینک العویم و صراطک المسمی و استغنی علی عهد و آیتا بعد ما من بر اوقات
 عبد الله

هو البحر

در این بیان سالها چند در بکسر شده است که کوه و صحرای کجاست و در
 بود که در کشته چمنجات در پیش آمده نبات کثیر تا بعد نینم به کوچ و از باران
 است که در زیر و در زیر است که کثیر حاکمیت در هر از صفا حاجت مهر است که در
 زبان میر است صلواتی و بگو تا چه کشته برگردانند تا چند بدست و مانند حاجت
 دشت و بیابانیه وقت صیانت این هنگام صفا این صفا صیانت این است
 آنچه وقت پیش از کشت نام دارد که کشت دشت و بیابانیه کشت و صفا آنچه
 هم صفتی ندر علم برده و دشت در صبحم مقصود کشتاه قدیم ماه مایه امم آنچه
 حال است که در گاه احدیت العجا و بناه کنیم و بدار و در اینها که گویم در آنچه
 انقیم است و در خط بر سیم از شهر اسب و دم که نینان در نایان کرد و در

ان یار و نشین از شیر شکر حضرت صاحب کلدور است مشهور دارد در روز پنجشنبه در
 پر نور و سر را بنهار پیشتر کشا بخورد و طوفان و کوبیدن و زلزله و زلزله و زلزله و زلزله
 و چشم این را از سرش کند بزبان ابرو بنهد و در روز پنجشنبه در ماه رجب ببرد و با شکسته
 و آب جویبار تقیه کرده در چند صدف یا طاق نموده در زعفران آرد استند و بنامیم که یکی از کوفه
 من کرد و در دست جام برسد او تا سبب از آن جمع برین جمع نماید و آن را در سماوات
 سوسا بنامیم و ابتهار علیک ع

۹۰۶

شیراز جناب بشیر علیه بهاء الاحمر

بوالله

درین روز شکر است بر نامه بنماید و در زمین است و در صدر است که اگر
 موثق با قامه آیات بنیاست و در نایب است اما الا الصفحات از غایت هر روز
 رجا عینا میم که چند ما اهل حضرت نماید و در روز و روز بر توفیق بنماید تا علم بنماید
 صفحات مرتفع گردد و حجم غنیز در خط است که کمتر در آید جناب ابی احمد
 و آقا سید ابیه و آقا سید بنیصور سوسا و آقا محمدرضا که در قریه عبدالسما تحت
 آریغ

۹۰۷ بحبر برسان و علیک بهاء الاحمر علیه بهاء الاحمر

شیراز جناب بشیر علیه بهاء الاحمر

بوالله در نهایت بر همان نامه که با فغان مرقوم نموده در ملاحظه کردید آریغ

نظر در پادشاهی نما عاقبت ملا حظت کس حضرت روح مصلوبت حضرت سید
شهید استقامت مینویسند و اینست که در ماحول ملا حظت نامه ان هم بزرگوار است
از افاق آفت با وضوح و اشعار بیهی و بیزاید عنونی مخدول مندرج و محصور و مذلول

و مرزول و در استعدای و احتجاب ع ع

۹۱۹

جناب قاضی میرزا احمد علی صاحب قاضی میرزا عبدالهادی الابر

براله در جهت حقیر نامه توریسید و مستخدم بدید کردید فتح حضرت جدید
میطایر و بر عوان و عنایت فرزند سحرانی همان است که بر تویم کرد است که آن حضرت
نصرت بگو و با آنکه در سطر زده حضرت حقیر نیست که این طایفه بر تمام
امالیاید و نهایت که در فرجه آن شخص دانا است که در ملکات هر چه که فرمود

فتح و حضرت ابان خواجه و عبدالمهدی الابر ع ع ۹۱۰

بواضع جناب قاضی میرزا احمد علی صاحب قاضی میرزا عبدالهادی الابر
بر آ در مریخ جوشن الحان در حیدر بیوت اندک لبر افاق نطق بدیع بیست و نغمه
و تکلمه جدیدی آغاز کن با الحان طوری که در دست زد کرد و علیسان در این کلین
و اینست که بجان ریبه الابر بلند کن تاشق و عزت را بوجد و طریک که بر عبدالمهدی الابر
بواضع حضرت افغان سرد و مبارک جناب قاضی حسین ع ع

سیراز جنابش جناب میرزا ادریس میرزا احمد جناب میرزا عبدالحسین

۹۱۱

و الله العبد المذنبان عليه السلام و آله و صحبه اجمعين
برآورد در سینه کاین حکایت از حضرت عقیان در راه حق معلوم و مدح و تعقیبات

حقیقت در استخوان شکر نشود و شکر در استخوان شکر نشود
تاستان در شکر در استخوان شکر نشود
و محض و سبحان و دل بگوشید که این است محبت که کردید و شکر و شکر است
ع ع ع

برآورد در خط حضرت این است جنابش علیه السلام و آله
برآورد در سینه بر سینه مرثیه که در تعزیه نور محمدی روح جسم او کتب ملام

۹۱۲

اعراف جنابین بالا نقطه اولی در حمله العدا مرقوم نموده ملاحظه فرمایید
تیه در قیامت و حید فریاد باری و فصیح و بلیغ است الموعود جنابان
همواره باید سبحان بلیغ بر شاخ محبت که در کرم تعزیه تا بس عمر در شکر اله

که در وجه بر مبر عظیم از این در حال اتم که در است باید مانند طیر شکور کند
فغت نموده در این سخن روحانی بنسب و سیر و جهاد و نبوت که است و قصاید
و مدح کرد اما نسبت باین عید بجز عید الهیها جایز نیست و آنچه بخواند از این که در لفظ
است بنیان کبر و سبحان خضرا این بندگی است این سیدیه فقیه را در شمار بسیار

بدارید این است شأن من در این است مقام من این است سینه من این است شکر من

۹۱۳

من و علیک التمجید و التثناء ع ع

هو الابرش جناب علی با سعید عابد علی بن ابی طالب

هو الابرش این است من و الابرش الرضیه این است جواب است و الابرش

نفاخته می شود تا واضح می بیند کرد که این قدیم زمان چه فرموده است آبا و جد

و تمام است که در صحیفه بابان که منظره و ان تعدد البعث لم لا تحضره

و این خانه نامه نکرده که در این قلم در آنجا مبدء رقم است اذن حضور است

خویشتر در این ایام امتحان او فغان در در رضی تصویب است اندک حضور

برقت میومر این نوم و که بقصد جنابیت مطهرین شیراز کوشه باقی خطین در حاتم

بوت و رسیخ بدو آورده تا حرف فتنه در دست حجت افشند و احباب است

بسیار شوند ع ع و درقه متصرفه آمده اسم ضلع را بگیر اینج

بقصد قدیم که می باشد در قدیم تر کرد و در روح سینه و الابرش ع ع

۹۱۴

جناب منیش علی بن ابی طالب

هو الابرش جناب منیش که هر فصاحت و بلاغت را که در این شرف حد جان

بروز شد و اگر از این شکر شد و الابرش الابرش از در و چنان که سینه می بود

جانب بسیار بسیار عالی از خارج از موضع و محله آری تا ناید نبقه نبوت صحیح
نیز آفاق زبان بکشتید و اگر دستگیر من خود بود با عید الیها بده عید لغوی
و در فرقی الیها و غیره الغلله و غیره التمر لائمه عید الیها عید الیها

۹۱۵
در اطمینان بسیار کمتر جنبش بیشتر علیه سواد الله الیها
بروید اگر نسبت بر پیام در نهایت وجد و شکر بسیار بکراته ز غفور بود از
که منظر منظر منصور و تا طق است بسیار حضرت غفور و در شایع حمد و شکر
و بیان که امروز بر بیخ منبع از طق است این نام این بیخ صادق و آید چنانکه توفیق
سبب است جم غفیر که در این است که این است عزت ایست عزت حیات
حطی است که ای ائمه الهی استهدیه و قد مقبره والده محترمه را از قدس تحت
ایست این بیخ در راه الطیف حضرت است ایست دارم که در بحرحیت غفران

استغرق گردد عید و عیدها الیها و الیها عید الیها عید

۹۱۶
بوده جنبش بسیار کمتر جنبش بسیار عباد اباد
بروید که رسیده بها کمتر بسیار باقی تغییر مردم منحصه بود علی خطه است از خصم
انوار امارت ضریح و استهال استهال و بی این لغه رجوعه جالب است حیات جنبش
و سبب است حیات ربانیه است و در زلفه تبلیغ با شریک طرف حرکت کفر در میان

و این اشعار است که در حدیث غایت کلمه نه در حدیث التوحید است

برآه طران جناب پیش عماد ابادر علیه السلام ۹۱۷ ع ۴

برآه پیش احمد لقب بصیرت زماست نامرستان کبر روز
برستان و آنچه این سخن ارباب فصیح و فصیح محمد جانان را بسیار و آنچه

جمال ابرار در این معنی را در حدیث بخشنده و غیر این را به بیضا بنام است
کرد که گوید و مؤید بر همت ابرار علیه التوحید است ع ۴

همانکه در حدیث غایت کلمه بیاید و در حدیث سبک بندگی با نوری خطی

جمال این را در حدیث الفدا المیر که هر یک از آنها منقطع در جمع است و این عالم فاله
گفته بر نه نوشته و اسیر در زیر پنجم با بسیار دیگر که از حدیث است و این مطلب

سیر از جناب پیش علیه السلام ۹۱۸ ع ۴

همانکه در حدیث در آن نام شمار سید که در حدیث تاج و تالان اندو در حدیث

نمی و از حصول در آن حدیث است روح و روح حدیث است امید و این حدیث
موفق گردد و سعادت با دیده امید که در تخم با کسب یافت در خبرها توده کرد

این اثر باقی ماند در هر چه منظر عدوان و غیر علیه السلام ۹۱۸ ع ۴

بو اسطه محمد باقر خان علیه السلام ۹۱۸ جناب پیش علیه السلام ۹۱۸

۲۹
۳۳۲۸

۹۲۱

بواسطه حضرت محمد قریب جانیست علی علیه السلام
 بود در نزد مقرب درگاه بر باد نامه شماره سید از قرآن سن نه است
 حضرت زینا و لید صید بیوت برام حضرت محمد زین و هم بود که در آن
 موافق باطل است و مستفیض از صبح صداد لغو سیر البشرا محبت است
 نماید و بر مورد عادت حیوان دلالت کند سبب است و عزت است
 این صحر عبد الله سیر است با عجز است جمال مخرجند و تشریح کند و در آن
 رعایت طایفه و یقین که موافق کرد در اولی است نه است در حق عبد الله کامله
 هر عجز است صرفه روانه در جواب نامه فسخ محترم مردم کرده در طریق نامه
 بر سبب است سید است و الله مان طبع خواهد آمد شرف زین
 خداوند آگاه عجز و نیازم و نظر ملکات را عون عنایت خواهم ناد صحت
 حق محفوظ و حصول نامه و عزت ابدیه حصول ابد نماید یا مردم کرده
 لغو ملاحظه کرده مضمون بدیع لغو و بلوغ و معانی در نهایت صلوات مطهرت
 طبع قریب و بعد از خدا خواهم که تاثیر در قلوب نماید پس بیست و دو بار آن
 هر شیراز بواسطه حضرت افغان سعدی که نیز از زک است بنام علیه السلام
 است عربی در آن که در دایق عبد الله را شیرین خواهد نظر در ۹۲۴

عبد و شیر است مقدس است و نماز است و جود به یاران صندکایدین شده
 بشکر گشت شیرین این نغمه شیرین است که در غنچه نماید قضا و جود
 لغت نرا و در استان مقدس را و مانند کسین چو گران عتیبه باره لند اچ
 صفت حقیقت جان خرد را شنیدیم مسرور و محظوظ گردیم ع ع

اذن حرکت جرات بجهت تبلیغ امرای حواستید تا خرید ع ع
 شیراز جناب پیش عیدیه است به الام

بره ۹۲ در باره مردان نامه شمار سید و لرا عدم فرصت جوار با خبر افشاد

و ای شما در جمیع ممالک تفتیش فرمائید ملاحظه نمکنید که آن بار غیر حقه قدر نامه
 نهان شده است اگر کما بهر تا خبری گردد این از کثرت مشاغل است که بحالت

نماند چنانکه ضرورت بدیهه نماید که مشغولیت مشغولیت فکری است

مختلفه چنانچه عظامت عظیمه حفظ چنانست چنان در نقطه مشیت امور و ممالک

سفرین در سیدان چنانچه در بعضی ممالک که فوق تصور است

بسیار شایسته است این گونه حال هم سیدان اینچنین است

چون دست ایشان برسد و بجا نشخص محترم ارسال گردید و حال نیز نظر خود را

شما نامه مختصر تحریر فرمودید و در این خط خود نوشته در سال سلطنت علیک الهی است

۱۵ در قندهار ۱۳۲۸ عید الفیاض

همدوم جناب اتر حضرت نیش علیہ سہاۃ الابرہ ۹۲۴
 ہوا اللہ ارحمہ حقیقت بجان و دل پرشیدہ رو با حیدر تا خود را
 مستعد از خنجر و با شمشیر ببارک سائید و تبرت مطہرہ شرف شد این است
 از زولو اسجود صحیح و ایستاد از زمین کمر خنجرت مقصد مشتاقان تندرک
 مقصد عدلان اسجود بان فائز گردید و در اسجود طیبہ بوقت حقیقت در ارض لبنان
 بقریب شام جو ز فرمود حال بید پیار لہر رجوع الی بیتہ و نجات بود از
 و تیرہ ایات بنیات کسر کربان لبث جانش بدر و باقی عزت فرمود بر روی
 و نذر کربانیت بلند کمر و عمو و روح بون پرور زنی و کلمہ سناک روح خنجر بر روی
 تا نایب است غیبی لاریب کرد و فیض روح القدس جاریہ نماید و بر تو مستقیمت
 بر افاق بتابد و رنجات سحابت بیارد و کلشن توحید مبارک آید جو مبارک
 احدیت بیالہ و بید کل از عنایت بنالہ اتمہ الرقنہ و رفقہ مطمئنہ ضحیح
 را از قبر عیالہ با سحبت برسان و نونہ دہ اولیٰ خنجر زیا در درگاہ احدیت
 مستقر است این و رفات مسغزو و مقرر از خدا خواہم کہ آنجہ آید رحمن بخواند و کلمہ
 یزدان بردارد و الطاف بے پایان صدیکر و رفقہ منجزہ صلیبہ خنجر را نیز بپوشان
 و زینت مہربانہ مجرا دل و بچین حاکم کنیز اگر چه خواہر ضحیح کلمہ اتمہ الی بید

و از همه قهر را تحت قنوت ابرامع دار از خدا خواهیم که کار و سبب شجر طریقه
بنیاد روح و شیخ بیاسیند و در حضور کتاب سکرال منصف بود اگر چه
فردت مطالعه نت با وجوه لغز چند ورق خواندم ذکر حساب که بگویند اما نود

و طبع نماید علیک النجیة و الشنار ع

در خطه قابل فتح آباد اجاب الله علیه ربنا و الاکبر
برای در بار جان شبنامه است و در دوم صحیح فیض کلمه در
از جهان غیب افق افشا بر جمیع افاق و در بار جان جاه ابراز ملکات
مرد صدیق ابروفا اینک عظیم بندت و روح بخش بران بر شمتد و از مسو
که بری فایان را بیشتر بر بر طاس بر پیش کورائیه دار بر شتا ایند کوان صادق
یا در عهد بانید باید هر یک نند باران سپید صید طوری در عهد نماید و بچ باغ
زادگان بلند نند که هر یک در حفرة از کفین جنت ان جا کرد و بگذارد بپوشد
یاد ان کلمه فیض یافتن محیط است بخشش مردان است بر هر قریب و بعید دریا حیرت
پرست و بجم خو ملاط فوج فوج قوت نفعات است و نه نام نند اما حیات
از نفس سر بر بلند و زدن داند فایده چشم کشید باره بجز ان بیایند تا پیمانده پیمان در
هر یک روح مجبور و محبت محبت جمیع جهانیا یا در عهد بانید و همه علیک را است

دل و جان و عیلم نجاته بهشتدار ع ع

شس ع آقا سید میرزا حسن علیه السلام
هر چه در دنیا کنی محبت است بدر قهرمان خدا شرفش این نامه منو تا قدم
عیند البهانی که تو در جلال آید و در رخصت بناتار نماید هر چه در این
و بیان عجز از تفسیر تو سحر است و قدر در نهایت حیرت منور و غیر بر تو چون ز وقت مشتاق
بر دل بهر تعلق زند خندان است غیر نیما که اتفاق با بحکمت آورد و پادشاه است
دو قاعلم سخن القول علیه النجیة بهشتدار ع ع
۹۲۷

شس خیارک محو حسین علیه السلام
هر آنگاه در سنده حق دست نیازید نگاه حضرت بی نیاز بر آید و پادشاه بر سر بند
کننده ایم عفو و مغفرت فرما مجتهدیم از نظر ملکوت بخشش ما اولاد ایم در بناه لطفت
ما و بخشش بجای ایم قوت و قدرت ما غایت کن تو که فضیلت است که کرم در آنا
ع ع

شس بواطه آقا میرزا حسین امده آ ضلع مرحوم میرزا و سید علیه السلام
هر آنگاه در امده اگر چه بطن هر از در حق است سحر و جوی ولی من حیث الروح خضر
محمد حضور اندا عینا ما خطابت میشود در امده در این کور عظیم است و حجم حال
مورد امور جزیره اندا باید هر یک سر سید گردند و سراج ایوا غیر در این اخبار

ش جناب میرزا حسین فتح آبادی علیه رسالت السلام ۹۴۱
 بود در شب پیرین در خورشید بستم که دست که از ریاض صحت است و زنده
 تمام با کلام مطهری زیرا این را که از کلمات شفقت در خورشید که زنده است
 یا که در روح و شیخ بخش در فضل و برکت است که ای جهان که هرستان است
 به بیان نیکو دارد و کجاست که ای جهان نماید بارگاه و خورشید علمت که در هر
 بشنم از بیم الطاف خداوند قادر و لطافت خیرت از فضل لا عدل است
 زیرا فضل و جود عالم است که ایات و الیه است که غفرنا سر سبز است که ای
 اگر در آن نیست هر طرف است و جذبه و جود است که آن را غفور فرماست که خیرت
 بخیر سرز قیوم که او در برکت جهان افروز است که عید است که ع

۹۴۲

طرح جناب امین

از امین حقیقتی نامه تاریخ پنجم شعبان و دیگر تاریخ بازدم است و دیگر تاریخ
 چهاردهم شعبان ۱۳۲۹ رسید و از مصابین نضره تبارک است که سوال و
 لغت باستان هم احوال واضح بیشتر بود که دید حکمین خدا را که از غفوان حوائج
 تا سن با تو ای که در نه تجارب استعدنا رحمت الله و استر و خیرت است
 محمد بن فقر امین عبدالباقی بهمنشین در ملکوت است که امیر است

با حضرت پیر صیقل شامی و جوانی از اهل الطاف و صفا که استقامت و ایمان در
 حرکت چنان فایده الطاف کرده من و تو هر دو بحسن خاتمه موقوف بودیم که حقیقت
 چنانست که هر دو همو غافل از جان این را برستیم و در نیامد که میخانی خواهد
 چنین تاثیر نماید و بترازمه خویش آن ابداء احسان میکند که نفسش بر چنین
 تاثیر میکند ملاحظه نمیدر نفوسیکه نصیحت عبد البهارا بجزایرت حملات
 و محرماتشند حال تاثیرش را می بینید آنکه الیزابت که در صومالی
 الیزابت و اوست بنجاب میر عبد الله با قوافل از قریب من نهایت محبت و حرمان
 برسان در خصوص حضرت بنیس الرجبین است که خوابش آن مرقوم نموده
 محرم را در طلب حقوق نماید بعضی اوقات حال استفسار نماید
 که چرا بنده تنگ شمرده و بد مبلغ مسموم است آن برسانند بجهت حق
 میرزا محمد رحیم عمده بجات در نهایت تضرع بدرگاه احدیت گریه و نسخه از
 ان ارسال طهران گشت حقیقت این شخص صید و صراط استقیم است و بجان
 در عقیده متقدم و بازمادگان اینان بپدر گرفته در نهایت شرف
 در روح عبودیت درگاه احدیت قیام دارند آنکه المعبره الحمره المنجذبه
 المستعدیه نثار محبت است خدیجه سلطان فرسخ حقیقتش را در الطاف بپایان

حال قدم است **خواجه** **عمر غلام رضا** **فخر الحقیقه** **انوار این** **سیرت** **لایق**
این **عبدالبرهه** **کرده** **مانی** **اشنین** **این** **سیرت** **مانه** **شده** **سجده** **خود** **شمال** **سید**
خونابود **خیا** **پیشتر** **بهر** **نوشته** **بود** **همیش** **عجبت** **بشما** **کامد** **و** **ملا** **طفت** **ط**
و **باطن** **بجه** **بهرت** **سخنرات** **حما** **زر** **دشتر** **کلیم** **از** **قدس** **من** **نهایت** **اشتیاق**
عبر **مانی** **بر** **سان** **حما** **زر** **دشتر** **حضرت** **ذره** **دشت** **را** **در** **حضرت** **شادمان** **نمود**
در **حضرت** **طهر** **حضرت** **ابراهیم** **را** **در** **علقت** **ا** **محمدر** **بوجه** **و** **سور** **درد** **و** **بغرد**
فرد **از** **ان** **از** **قدس** **من** **سام** **در** **نهایت** **روح** **و** **رشی** **بر** **سان** **حما** **ت** **مهر** **از** **نشان**
اکثر **که** **در** **سایه** **سید** **ره** **شهر** **نور** **بیت** **ندند** **و** **ظلمت** **نقطه** **این** **حضرت**
او **بیت** **حضرت** **ابن** **ابرهه** **تعلیف** **نمایند** **و** **وجه** **ده** **همد** **تا** **قبر** **ان** **چو** **بزرگوار** **در** **السا**
اگر **چنانچه** **از** **عده** **بر** **نمایند** **یک** **نفر** **از** **جبار** **انتخاب** **کنند** **تا** **ان** **چو** **قبر** **محمدر**
مردود **شازند** **عبدالبرهه** **عسکر** **بمجنین** **قبر** **منور** **حضرت** **رضا** **الروح** **را**
مانه **لی** **بمانان** **نوشته** **شده** **در** **جوف** **آب** **بر** **سایند** **عج** **بهر** **۲۷** **رمضان** **۱۳۳۱**
سیراز **بواسطه** **جناب** **ابن** **سیر** **سیاح** **علیه** **سبا** **والله** **۹۳۳**
حضرت **قوام** **الملک** **علیه** **سبا** **والله** **هر** **بهره**
اللهم **یا** **محمد** **القلوب** **بغفات** **روح** **القدس** **ونفحات** **ریاض** **الرحمن** **بالم**

صدائق الرضوان لك البحر باس حرت تصدور بايات بوجد و
النفوس تجليات تعاكس كسفت النظار وعن اصحاب الهمم
طير البقاع اذ ان صدره واوقت اهد الوفا حلاوة ربح كجبال

الا بهر بطرت شام استافين بر احة طيبة ساطعة من جد بقة التقاء
على الورد المورود جعلتهم مخدبين الى ملكوت الوجوه في اليوم المشهور اللهم

احمدك ايد بقدرتك سر الخلد والضره لصر غير القوتك القاهرة
وقفه على طقت بقدرتك الباهرة ولن مصلية وناصره جعله مخدبا الى

ملكوتك وقاضيا خاتما بحجرتك وعلما بينا في محنتك بينا شامرا على
اعدائه في سبيلك ان انت العزيز المقدر القدر اللهم ايدية

احمدك بشهد ذلك انك البند في جميع الشئون واشرفه
الملكين والرفيع المصدين ووجدانية باهرة وراية خافقة بايات حنونك

صوتك في ملك السجود ان انت المقدر المقدر بما كان ولو
بده جانب ميزاب سعا جنب كبريا في محرابك فمع ابادك

٩٢٤

بروالة
در مشق نيرانان غم محو كرية كنز موبه منها ناله سفرها نوحه صحت

بیدار ترک این مجلس ختم که در جهان کمر درو نایق و لبر آفاق در آید و زین
 را شریک تعابیر نماید و زخم خوار بمرهم و قناعت مام و سر از با و در بعد
 ب خرق و بشتای و از کلین فرقت نماید و حبه مانند فرغانه چین درین
 و حمله بگردان حضرت است علیه السلام و علیک التحیة و استنار ع
 بود اطم حضرت افغان سدره که جناب ابی عبد حسین

شیراز جناب پیش جناب آقا میرزاها در جناب میرزا و در
 جناب میرزا عبد حسین دامنه والده شان علیه السلام ملا خطبه با

هو الله

در سده کاهن جمال ابرار عیدان در راه حق سعادت و سعادت و سعادت
 جنتان در استقامت مشهور است و در این زمان بحال ابی
 و معروف و نامت در آنجور حکایت مشهور و مذکور شد که خدا را که
 در بارگاه کبریا مقبول و محو و بجان اول بگویند که است صحبت
 به مشهور معرفت است و علیکم التحیة و استنار ع ع

بود اطم جناب ابی عبد حسین هو الله ۹۲۵
 زرقان جناب آقا ملا عباس جناب آقا ابی جناب استنار و الواسع

فتح جناب سیدنا حیدر و سایر جناب علیهم السلام فاروق جناب
 علیهم السلام دار یون جناب ملا بابا جان جناب اکرم و جناب
 کا زرون جناب میرزا ابوطالب جناب میرزا باسقم فزلی علیهم السلام
 جناب محمد ابراهیم علیهم السلام سرور جناب میرزا فتحعلی خان
 کر بلائی قمر جناب اکرم تضرع در پیش جناب میرزا قاسم علیهم السلام
 جناب عیض آقا جناب لر بلائی علیهم السلام جناب عبدالغفار شکر در جناب غلام
 حسین و سایر ایشان جناب آقا حیدر علی جناب میرزا محمد جناب حسین
 جناب ملا محمد علی و سایر جناب علیهم السلام الابر جناب برادر
 جناب فتح آباد اجابش آباد اجابش برادر جناب میرزا محمد علیهم السلام

بسم الله الرحمن الرحیم
 سبحانک اللهم ما ترانا فینا و ما نرانا فیک و انزل الی ملک
 الایح و تشرق الی امش بد اللبر یا و ضعا لظنک متضرعا الی خضرة
 رحمانیتک متضرعا الی ملکوت فردا تمک متقرا ما یحطرتیمینا للعوطا
 للفظا بنظر انقیض سحاب رحمتک علی المعابد و الکریم رفد اصطفی قریب
 الایسیاء و ظهرت سلطنتک و عظمتک سلطانتک ظهورا لشمس کبد

اسماء و نفذت كلت في حقيقة الالوان و ارتفع بذلك فرط
 الامعاء و انتشرت الازارك اساطير الفجر على سطح الارض و انتشرت
 اثارك البديعة الاشدان في حارات من شادتها البصيرت الاحدث
 فها من ارض الاشع قبا صيت امرك الكريم و من اقليم الالوان ارتفع فيه علمك
 البين فانت نفذت انك كل الورد و اهر مننه المنجزين من فحاشية الطيبة
 انت ذاك لك الشجر بالحجر على يده المديته البرية الاصفياء و لك الشجر
 على يده الرحمه العظمى على الارض النقياء بما جعلتهم ايات التوحيد فمهدوا
 المجد و ايات التيسير فمهدوا القرن الحادي ربت ايدى الضعفاء
 شيئا العزم و احمر الازاد فمهدوا عزتك العظمى و انت ذاك نور العرش
 تملكت و حرمهم بانوارك تملكت و انت شريه بكركه ثنائيت و احدهم
 اشجار حد يقفك النور و ازهار شجرتك الطوبى و اوراقك تملكت
 المنته و اوردت جنتك العليا انك انت الكريم المنته النجى رحمت الغيا
 و سبع الراحات انك انت المعبين المجرى المنفست العظمى الكريم الوهاب
 ابرار ان عبد الرها ابن عبدا ارز و جنتك بهر انك باران نامه و تحصيل
 بمهد و اوجه توان فمهد و فرصت متفق و منتزعت بهنوخ من غدا من

امواج و غدا بمسایه امسطار در ناسایم و آله همت نیامم مرور و اودا
 از جمیع قاق آید و از ده یک جرات منسوع و جان با وجود این اورا او همه را
 خرد و ایت قضایا را از در اجزای روح پست بهدین بطیر علی حضرت کبند
 خودیم و معایت طلم که نظر از تصور پر کشند و با چشم حرکت فضا کشند
 لرزانان عبد البهاسف قلمور از غریب طرات و چهار بزرگ جرات
 در اتان افتاده در لوله با کان عالم رسیده صبت نزل در کفره آله
 بگوش جانان رسیده داد از امر آله جهانیکر کرده وقت فرج و دانه
 است تمام سرور و کماله باید لوصایا باضایح جا کفره قیام نمود
 و افعال قیام کرد و سبب یافت همت و ظهور رحمت بن اعم جسم
 علی الاضریع کما قائل و توبت یک تشریح و در کفره و در شب بایست
 را قطع نمایند خون بریزند و فتنه بگیرند تیز خفاک و بد اندیشی مال بدین
 خواهند و صحت کمال ممد لرزیدن و در قدرت آسمان و وقت کفره آید
 افتد از اکثر خمیه و حدت عالم است که در قطب امجان بلند کوه و علم صح
 اعظم و در هر خمیه است که آفریننده کرده یاران خادم این خمیه اند و در خمیه
 این علم بسبب با آنچه لایق است از اوست بر خیزند و دور و دور آفرینند

و برت و همتش معطر نیند و نمد آقا نهند و شکر نیند آیات بدر کز
 ببات ملا، اهل نیند و شکر ملکوتی نیند و عدال با بنیاد بران نیند
 و حضرت با انار از عالم برهان نیند بنجره بیخاک از رسته قطع نیند
 و در کشتن آفاق نهال کفایت نیند تا نفع و عداوت مکنش کنند
 و در بار الفت و محبت همیشه از بر این نفاق از لاج آفاق نسج نمایند تا با
 و نفاق نیت فرمایند خوار و خسته و عدالت را از سر زنده آنگاه بر آید
 و بعد در با چنین اتحاد و اتفاق بیاریند و تربیت نفوس فرمایند و زبان بر صفا
 و تعالیم چهار بسیار است نیند در باران وقت همچان جان دو خدا نیند
 جلالت در میدان نغشای کنند و مهر با نمانند و بعد است و نیند
 پرواز در شمع روشن کنند که شکر بسیار است امام بگذرد و زندگان به اثر
 ماند تا وقت است و نیز در شصت نهار نیند و بعد بر نمانند
 صید و ضار الهمزة و این نهار بر مهربانی حکما لغیر غیر تعالیم نیند و علم
 در خط حضرت امان سدره سار که جناب نیر با بزرگ

۹۴۶

سیر از جناب نیر با سخی المنشی الموسوی علی بن علی
 هو الله لربنده الهی احمد لکده کاسی و پوزانتیاسی در بر صفا

تسبیح و تسبیح الهی هم نامی و شکرانه نماز که چنین بر بهترین شیایان و اولاد نبوت
 را بجان کرده و بی موفقیت نموده که مانند شمع در شبستان افاق تا ابد آباد و روشن
 در انصورت الکر والقدسی اوست فرماید باید بخواند و صبر و شکیبایی شعار خوش
 فرموده و از خدا خواهم که او را نیز یاری نماید تا آنکه این لیسر بهوشیاری نظر الطاف
 زور و کار است در دیده بسیرین باور و است گری بارگشته مشایخ امارت حضرت

۹۵۷ سیف یاب و علیک التحیة و الشنا ع ع
 بر او شبر از بر طبع جناب علی صفا جناب میسرین جناب میرزا علی محمد
 علیهما بها و الله الابرار بر او در برادر مانند چه پسر قلبی است در خوارا
 چه پسر مانند آن در صورت انسانیست غیر مانند تن دست در انچه شریک است
 چنین شبیه بود حال مقصدین است که مانند چه پسر است در روشن و نورانی
 کرد و در او چو حمانه بدر شبید افتاد چون در بر خوار است این تا در کرم
 شد که باید نهایت بهر است و بدایت تابست از بطریق کلها بهر باره
 از نظرش نیز سوره شکر او را است ابد و درم که آن برادر نیز از فضیلت
 شمس حقیقت حدائق قدر را بکند و در جان عرفان مبین نماید و بگویند
 بجز صلوات محبت هم بار و فرزند علیها التحیة و الشنا ع ع

بروالمه سبزار

۹۴۸

بر اظه جناب سبزار اجمیر علی محمد آقا میرزا هدایت الله علیه السلام
بروالمه لاش خونا زه باغ اجمیر نسیم روح بخش میوزد سبزار سبوزنده شنبلیله
ایر عایت میرسد تر و تازه کرد نغمه روحانی بلند است خواننده شود بزم سرور آراسته
بدین سازنده کرد حبیبین وجد چهره یارب است بارند شود آواز بدست طبع است نابنده کرد
از فضل الهی امید که زبان بهای حبیب اجمیر شوی الکریم بیت الله پرورش یافته
دور این کلشن نقدیس نشود تا کنز علیات الخجیه و التمشاء ع ش

سبزار جناب سبزار اجمیر علی بهاء الله

۹۴۹

بروالمه در سینه صدق و حق آنچه گفتار خط کرده بر ایمان و ابقان و
واضح بود چون خواندم نوبه بر قد نوزوم طلب نماید کردم و پناه بر کن شد بیکوم
و از کلا خود و در الطاف رب مجید خواستم امید دارم که هر چه سرفی کردم در آس
کلیت صحت و کمال بر بسته بوضع جدید تر و موهوم بود که نقاب بیت عزیز نوزوم بود
افتان باید صبر در جزیب باید و ناممکن است آنکه با برند علیات الخجیه و التمشاء ع

بروالمه جناب سبزار اجمیر علی بهاء الله الا اجمیر

۹۵۰

بروالمه با من اینجذب بنفحات الله لغو شنبلیله از این طفلان جهان نزلان

خستند هر چند نفس از روشن عالم جسمانی هستند و نفسشان همان فانی در آن
با وجود این سجد استند و علم و محرم است چه که این عالم زمانه نیز از آن سبب است که در این
روزه ایامی در بر آن فاست عینا لهذا از هر جنبه اشراکام آنچه در بریم روح
افان سدره مبارکه بملکوت اعلی مقرر استند سبب روح و شیخ عید است

و علیک النجیة و لیستنا ع ع

۹۴۱
برای بر اطمینان بر این امر که جمیع محرمه بتول علیها السلام
بوالله ارورده بطنه چون متجدد بملکوت ارباب حضرت و منوجه بملکوت
حفظه با آن تا در آن خدمت کنیزان عزیز الله در روز قیامت و افاضه حضرت تا در آن
باید در روح حقیقت زنده نماید و علیک النجیة و لیستنا ع ع

۹۴۲
برای سبب از بر اطمینان آنکه جمیع سبب را بحکم علیها السلام
بوالله اریند بها ملاحظه نماید بحیث حصول چه قدر غنود بود
و در نفس آن نمود و خون جگر را سیرد اما بحیث حصول چه قدر غنود بود
از شهادت حضرت اعلم در هر که الفدا از خوف خدا فرار نمود و به توبه بگردد
در پیش بوشید و در آن راه حضرت محاطت جگر در روز بگردد و مانند کوه حضرت
خمس و خمود را لانه شیر کرد بعد از آن شهادت که اگر که از رض سبب استند ان

متمول است گفت هر دو جنبی گرفت ^{از طلب} و هر دو در آمد بهفت کتوب بهفت سینه

داشت و از هر یک سال یکی نمو چون مقصد همین شد جز آنست که در وقت
بدا من عفت ام المؤمنین زد صوم نماند حضرت اعجازا با وجود حضرت در کتاب استغفار

نمود و لغایت کرد بعد از ایام معدوم است محمد مرد بخشد و این واقعه مسلم و محقق در
نزد هر استنای کجانه با وجود این همگرا از نادانان او بر پیش نمایند و از جانب انجمن در

احیان سینه را با هفت سهام عدل نمو و در مقابل من علی الاضرفی بود که
این بجهت اعراض کردند بتا هم و سخفا لهم من ذوالعظم لعظم بر تو دل

من لغبت بجا حضور کن تا مظهر الطوفان غفور گردد علیک الخیرة و انما یستعین
بوالله مدینه خیاره پیش احمد علیه بها الله الاحمر طاحله نماند ۲۳۳

بها در احمد محمود است حضرت غفور را که در طلب بود و در کشتی در محل
شهرود وارد شدی و از انما سرد و وجود مرزوق آمد نیت زیارت نمود روز

طر کردی حکمت اقتضای حجت نمو و این نیت زیارت مقصد واقع شد ستر کن خدا را
و بر تو انابت عیارت را اجتماع نور نما است لغیر حقیقت بود ع ع

اندازه مسیر چون ^{از طلب} تا طلعت ^{بها} که در استغفار است را در وقت سوره
۹۴۹
در نسبت حقیقت ثابت و محقق گردد که از الطوفان معتمر الهی در این جنب است

کجا طراوت و لطافت ظاهر کرده و با آن حقیقت نشاند که اگر آن حقیقت بر ما
احدی جوئے ناطق باشی شکر باشی ز هر باشی حضور باشی متنزه باشی و الهی باشی

و علی کل روز قه ثابت ع ع

۹۴۸

بهرام بیگ بهر الابر لکر لکر و شن از الطاف بنیادیت حضرت آقا
امید دارم که در آنی جو چون ستاره درخشان بیخیزد و چون اختر آستان عالم ظاهر شود
افت زار فضل حق امید عظیم دارد تا آنکه باید مملکت اشک را چو کوزه در جهان قوت از

تو ظاهر نماید که حسین کردند ع ع

شاد بآیات خداوند خدای نصیر الملک علیه الرحمة البشراء
به واسطه میرا حیدر علی خدای نصیر الملک
به واسطه

۹۴۹

احمد که از شیخ ابوالکلام الحنفی و قاضی بانی فیض السجده و الحنفی علی استحقاق
المرور و قدما الیه العرفان استنبی عن فیض الریحان المرستبیه تا تجلی الادیب
اللاج من سنن القایم و الالاسم علی افاق الامم و باج بهر الکریم و فاج
نقحات القدس فی العالم فامترت منها اضراب الابرار الفانزول بحمد النعم و ان
المعدنه الطیبیه المبارکله النوره فی صحائف النور علی الالاسترا المشرقیه
المبین و الالاسم و الالکوف ایض و الممداد الالریح الحقیقه العظیمه و الال

الاولية والارادة المطلقة والهوية المستمرة على من استفاض من فضيها و
 استسقى من جوضها واقتبس من انوارها واستشرق من اشعتها اسقطه
 العجز على الاقان ايها الضمير المنصور والرفيق المقبل عند عقبه قدس
 العفور ان تشام اهل العرقان قد استسقى منك اسحة طيبة الفاحشة
 معطرة الالافش ويتهلون اليه ان يرتد عرفانا وابتاننا حتى
 ينطبع في مرات حقيقتك انوار مومنية ربك الكبرى وتوقد كالسراج الساطع
 في تلك البقعة البيضاء المنتشرة الانوار والقيعة المزدانة الالافش في فضل
 عليك عظيم عظيم الهى الهى يا عجب استينفرك يا نضر يستجرك يا مستجاب
 منك فاد من بربك بحيش وارغله العيش وادفع عنه الحشيش
 بصرك وعونك وحمايتك وكلماتك الهى الهى استجبه له الالافش و
 له المعسورة يا رب واغدق له الغيث وانصره بغير عياض فترتك يا رب
 العفور رب نور ساجد وحمد منساجد وارفع رايته كبر حمايته واد
 صدره واد شد ازره واجعله آية من آياتك بين خلقك انك انت الكريم
 المقدر العزيز الوهاب اربد وظهر نور نبوتك كبرى سيد الكوان عليه
 الصلاة والسلام اليه يرضا هذا مزاران امير بربر شست وصد

وزیر صدر جلال و سنده اجلال جلوس نمود بر بایک صفا عزت بر کرسی
 وزارت تعریف و کوسس لمن الکنه روحی در دریا خاک بزخواست و جمع
 در طبقات این مخفی و پنهان شدند شاهزادگان چه خوش گفته از روی
 حرکتی ایوان می بنیهم می دارفدان و سبسی خاله می بنیهم بجای طل
 جام می گووان نهادستند بر جای خنک نای ولی آواز اغست در سخن
 دکن بنده درین نام حسین بن عقیلین الحین مانند تان ریش در اوق
 روشن و عیان عزت فایده بویست باقیه نسی شد وزارت کفایت است
 منتقل گشت سرفرازی و بزرگواریش در جهان جاودان ظاهر عیان و نام نای
 نیز در این عالم فایده آباد باقی و ستوده اهل عرفان پس باید چو کان محبت
 گونی از میدان عزت ابید بر بود چنین تاج و تاجی بر سر نهاد که جوهر نوا
 قرون و عصاره روشن نماید عظیم الخینه و کشتار ع

۹۴۷
 بود که بود از جناب عبدالکبیر بود شیراز جناب سعاد شیر علی بهادر
 بود در سعادشان روحانی زیرا قلب سافرین اممورد آبادان نمودی
 و دلها می یاریان را روح در میان بخشیدی در خدمت چوستان شریک
 سیدم عبدالبهاشی در عبادت یاریان رفیق و رفیق این عبد به سبب
 حو

جالت افریننده و فرخ حال نال تو حدت و ستان اعیان صید عبد الباقی
 و عیودیت یاران اسعظم نایح چون کس این سیر فخر و فنا و علیات آسمان
 سیراز بود مطر بستر الهی نصیبت طلبت حضرت بکرمه من فاز من بالبعروج الی
 الله مستعد صدق حضرت سمار بشر علیه سب و به الابهی ۹۴۸

هو الله

الهی تری خاضعاً لفرقة ربوتک خاشعاً لِعظمتک اذ بیتک متذلللاً الی
 جیروت احدیتک متضرعاً الی ملکوت رحمتک خاضعاً لاجتناب لیسواک متغافراً بیتی
 لیدر لادک خائفاً من خستیتک راجعاً من ربوتک قد حضرت الایام حضرت
 الیبال الی متضرع الی عبته احدیتک لتسیر الی امانی لیسیر رحاد الالفنا فی
 امرک و القدر الی بسببک الی قیام مع حدتک و الدوام فی عبیرتک ایدنی
 علی بذه المنحة الکبری و تقنی مع هذا الیهیته العظمی و اخصنی من المنحة الی نور الی
 راحم عبود الضعفاء و ایدهم بسبب العوی ربان نفوس زکبته ناطقة
 بتناک و ارضیه مرضیه مطمئنه تذکرک فی الشیة الاولی منجدون الی الشیة الای
 متضرعون الی ملکوتک الابهی مخلصون فی وبتک یطلب طمخ بالولاد و ما اصدتهم
 لومة لائم و لا سطوة شتم و لم یخجوا اباس الزناد و لم یخافوا سکو الامراء

بل شتوای و نیک بختی بجایا رسیدت و رفتی این خلق کالاباب التبت
 و عرفان تاویل کتابک من المخلجات کتب بهات و لم یبنوا فی امرک من شایع اریقا
 و المصیبات نطق استنبهتک و تطفیح قلوبهم حکمت عرفانک لطیفست کسهم
 بارطافت شیخ صدورهم مشاهده اندک شمس افندتم بالوقوف علی امرک
 و ششم یا الهی المعمار المعین ابدی قصر شمس بریدی فی سجده استخنان و البانی
 لصلح محمودین قوایر العدم و العرفان الذی بنا صانع آیات علی الاعمال و الاعمال
 ذکرت و تقرب الامر را بجدال ملکوت و مجال و ما اطلع بذکک الانفس کشفین
 اعینهم النظار و اطلعوا بجفائن الاستیاء الی ان انبت المابرا لاشواق فی جنا
 و طار الی محفل الرضوان و روف بقوارم الانقطاع و خاوا و الانجاب الی ملکوت
 الاله رب الارحم المشری و میا لمرآتک الجبری و اودخل فی الجنة المناوی
 و اورد و علی مهند عقول و عقراک فی الافق الای و اعرقه فی سجاد رحمتک اخذ
 فی جنه لغاتک از روق مشاده از اراک تجل علیه بفضلک و الطمانک لک انت
 الیکم

انک انت الرحیم و انت المربوب الغفور اللطیف اجمعهم ع

۹۴۹

بوسله جناب حاجی محمود داور جناب سلطان محمد حاجی سرتاب عبد سید آقا
 برالده در سرتاب دار جنید و ملا علی کرد و قائد جبرئیل ملکوتی

جنود و جویش چنانچه نصیر ایمان و ایقان و از فضل غایت که این را منحصر دان
 ذره را افتابید و قطره را امواج و ریاضت باشد انبیت قدرت کله الهیه بنشد
 ننگت سحر بدایت بود برشت اشک عدوت با برآرد لهذا ابد دارم که در این
 مجید که قرن خداوند جدید است برتر برفیق کردی که در خشنده ستاره صحیح کمر نوری و
 اکابر کجای بر اسرار الهی و علیک التجیه و استناد ع ۲۰۰

بر اله بر طایفه جناب سلطان محمد الوفا الموقنه است اس حر و محمد بر شان
 بر اله بر امه الله ملاحظه نماید چه کسیر از بر تو عنایت نیز بر نظر چه و جوی
 کثر بسبق الهی گریبان دریدی و مانده طبر و در این فضل جان نغز ابریدی یا بر خشنده
 زین غفور شنیدی و از بیخانه بریدی و بخداوند کنیز بوسستی شکر کن که چنین
 است که بر سر نهادی چنین همی در دست آوردی علیک التجیه و استناد ع

بر اله بر شهر جناب سلطان محمد خان علیک التجیه و استناد ع ۲۰۱
 بر اله باین ثبت علیک التجیه انی رقت آیات شکر که بامان جعلت
 الالاق المبین و قدر لک التمام الرسیح و عنده و تفضلت الیظم حر تمننت
 ان تصور انقواء النایره و نهجم علی الضعفا و بارات النار ابتقا احطام الدنیا و
 اله ان نیور قلبک بنور سراج الفضل و سیکابک منهای العدن الا

ان ما استدا الا صغيفاء و صنفه القبرين في العتده العليا فلا تخزن اوا سنده
 على ك الامور و تبديل با شده الرضا و صوف في مع عليك ب الفتوح ب صرح
 با تارة و معزة الرزق بين الرزق ان يكس ب رزق من سبب ان ربه له صراطه
 مستقيم يا حبيب عليك تسكون في منج تسع الدلاك و انزل السكوك و نور افق
 القرب با و ارسا طمة من ملكوت ملك السكوك تسخت ذك الطال لكون قدوة الذي
 و نزل لهم اسوة حسنة خشيعة الله التقوى ان ربه يريد لك عانا ذك السبيل المستقيم
 و يبلغ تحقيق بنائي و اشواق و بينن الراجاء في فزوات القطر السبحن عليك التحية و الشاد

٩٥٢ مولد اجبار التي عليهم السلام اله الا البر
 مولد التي نزلها و وضري بنابر و في اول ابتلاء له في قوله عز وجل
 و انش بان له السعفة البقت بحمد الله على عبد البنا و كيف سدا عليه في اخبار
 و حور البرية سامر و ا و اساطيرها اعانت و تحوه السلم و ربه
 الملاك في تارة التي التي ان اراد في ا و با ب عتقك على سبيل الله سببا
 اصديقات سدا على ربه الجبروتية فضا الاقدار ان يكس النفس و في سبيل
 و نزلك راضة في سبيل العرقان فدق طرد في ان و نيل البيان صبروا
 اسم نام و الشمان و قاهر ايجا اقرار و تمان في الالبية كس على اسم بفتح

الى علو مات الجليل وعصته الحقا، وثمة التقضا، الرقصت المشاق قد قامت
 نفاق والقوا اشبهات وارجعوا في كل البلاد ونشروا اوراق السقا في الاق
 وسيد عبدك كحيت فضيحت بين العباد وخرقوا الواح وخرقوا كل ما كان
 وبديل عندك الى ان سحوا في سفك وحي لحد قوت واجتهاد ورتور واعين
 سفريات وسعوا بها عند ابياء الامور والوليات مهينة اجمات خسر
 لا قرار لها وانك لعمام لحدك فليفت من كثر من بي مولانا وود عشرت
 البغضاء وولم تفرز اليك حوار جهنم الكبر رتب قد ضاع الغضار
 البذاء وار من الدار وصعب اليه وار واستصعب الشفاء فلما كاشف
 والآخر لهذا المستجير الا انت راي حشر فضلك وجودك خلصت من
 وعقبك خسر سترج فواد في مقعد الصدق عتبة ملكوتك برتاج
 العفوان حضرت رحمتك فونغت ان هذا هو الموهبة العظم لعميدك
 الاشارة رتب قمر في كاسن الراسي وكرت لوصيا، الغدا وافر اليت
 الابرار انت الغرير الكريم الوهاب انك انت الرحمن الرحيم
 برت ان بلماهي عبد اليها دم بدم ورتك بدمت ورجوم ليدنضار
 رت ودره آت جام قاسم ومنت ودر لاراق سببها نشر كند

انشاء در عهد زمان فریاد و فغان برآید و بر او بلا بگردد لکن که شرح بقیه کلمات نماید
 و نیز در نزد حکام سماعت مجرب در آید و بعد از آنکه راه فرستد و نسبت به شدت غم خود ای
 قدر دست در پیش آید که این نامند و او در این زمین آید و بجز آنکه خوانند خلاصه و سینه
 ضرعید الهی و قیام نمایند و این عجب ضعیف کتب مظهر مریضی این قوم غمخیز و در سینه
 تیغ نتواند و آن سینه ایست که نتواند چنانکه در این ایام شکر خدا را بگویم که از بد و بوی
 مسلمانان این زمان باشد اتفاق قیام بود و کس که از خط و کس که از حق و کس که از سینه
 همه انشاء داده بود و جمیع اهل انقباض در بند و شایسته بود و طراف
 کرده بود با جناب محمد محمد که از مرض محمد رسیده که من با جناب حاجی محمد و محسن
 نفیض آمده ام و مقصود این سخن حقیقت است با جناب اهل امر و فرات نمود و سئوال جواب
 کرد حضرت محمد محمد که در این سخن ثابت بر میماند و از شخص غمخیز
 نمود که بعد از انقباض رسیده و جمیع شهرها را نگینند و یک دقیقه از فرات دارم
 عبد البهاره را جرم خود نمود که آنچه این شخص میگردد بحالت حقیقت مقصود او مانند
 مقصود آقاخان ارباب است که از حضرت محمد و مرض محمد وارد شده و اظهار اشتیاق
 تنفیذ است و در حال سبب فرود مقصود چیزی دیگر است و از ضرر ندارد باید تا آنکه
 است آمدن فرستد و چون مراد است که در سال گذشته غمخیزان آید و این سخن

بارض سینه ششم و علامات نمودم و چنین چنان دیدم و شنیدم و مسائل هر سیر را جواب
 نیافتم بعد از پرسش رقم آنچه سؤال نمودم جوابی در کافه شنیدم و غیرتات شدی
 بجا است که داد و بخش نمود و منتشر کرد حال این شخص هرگز این مقصود چنانست لهذا
 سینه و آفتاب نیست و در اجابیه هم از او نهانیت چند دقیقه ثقات شد حال
 آقاخان که نایب باروس نامی قضیه چهار روز تا بقی نمود و سبب عزت تمام حاضر بودی
 بینه و ستان عزت نموده تا بعد از عزت ان غیرتات را طبع کند و الراج مبارک است
 نموده اند شکر کنند بلا سبب بل ضعف کرده و حال بی اختیار الهی تجوید رحمت و قدره را
 و تا بعدی است و عنون و غمنا نیز در آن و نبوت در وجود آن و الهامات الهی و فطری
 و انجذاب صمدی و غیره در آن در هر سببی مفاد است سهام شبهاست نماید خطا است
 بر ناقص و در اسببیت و رنوح کند زیرا اید چنین از شبهاست اید سبب
 بر ایمان و ایقان غیر اینها اعراض آنها سبب است اقبال مؤمنان کرده و انصاف است
 باعث تکلیف و قرار مؤمنان شود باید چنان نبوت در رنوح نماید که مانند حضرت الهی
 در میدان عرفان جولان دهد در وجه انقباض هر یک بخت خفته بایست و خذلان و زاری
 و حسرت فرار نماید بیا اللهم سبحانک اللهم الی بریم بیخون سبحان الله با وجود
 فوه بیان باشد بد نموده اند که علم حمد در جمیع افاق بلند است بر جسم بیان

را در نفس نیکیت دائم و حسن سیرت و ذلت کبر تمیز شده اند باز مشتمله نموند
 و متذکر میگرددند این است قهر آئین انبیت غضب را نه انبیت ذلت پیود انبیت
 فرمود نمود و در بیستم خوض هم طبعین و در عینم خیر اتمم بخوبی ان الا انهم من اهل انفس
 تر و نهم بپا انبیا و سیر هم ذکر و لا اثر فریج جمیع اللدان علیکم انجیته با تشناوع
 بندر عباس بود جناب عبداله رحمت الزاره جناب ضیاء القان جناب غلامها
 جناب سلطان محمد جناب میر محمود جناب نصیر خان علیهم السلام الابر

۹۵۸

بر اله

در واقفان کسکه و محرومان خلیفه که از جناب خطا محمد فایده یافت تمام مبارک ان بار
 مذکور داشت چون عبدالمها نام با در جانبان انقادش نمود بدر کما احد است با
 شکر ایت نمود که لا محذور در ان خطه و دیار نغمه شکر بر آورد و تقوی
 شدند که ترنید آیات لوحه میمانند و بر کن شدید النجا نمود و در این عصر حدیث
 مظهر الطاق بعبادت شدند کشف عطا کرد و حاجم عطا و شسته و دیده از
 ما و درن جانب این پیشیند و از ان محبت اسم مانند نجوم در خستند و ابتدا
 که پیش از جان بار ساریان ان کسور نمود کرد و ان اقیم و سیم جان بر آورد
 تا نفسی تربیت شوند که سوار و در کور حضرت احدیت باشند و بخت و عود

در باران دران بنزد شک و غیر بخندد و شه در شکر اینقدر غریب روح درگاه
عجیب رخ دهد و در صفت بنیان قمر نفی است سخن مرد نمود چون اجبت که
افقاده با تو شسته در تیت که خبری نیست باید پاک حکمت ز نور با نصیحت
و شتا و نا چند نفر نموده تر و تازه کردند و سعد و کی فوسه افروخته شوند ^{عبد}

الحمد لله والثناء ان شاء الله ع

میرالد ^{۹۵۵} از شایسته برین چند پیشین مریه جمعا ارسال کرد و پیشین از ان
مفردا و شش سال ان بار جبرمان نیز ملاحظه کردید بسیار سینه روح و بجا شد
حاکم بر چند بسوی در وقت نیست و خود این بخط پیش خبر بران نام برد و ختم ناید
که در این بساط چه قدر عزیز کار حق تعظیم که در جمیع امور معین و کسرت و جبر
و دستگیر و علیک الزخیده و ان شاء الله ع ^{۹۵۶} باران لهر افروا فردا خجسته
از قید عبد البهارسان و بپوشو به لکم بار عظیم الوقار واجتیم و نجف و دستم

علاء امر و علم الامیر ع

بواسطه جناب در پیش تو اندک شیراز جناب لقا محمد خان ^{۹۵۷} عبد الله
بر الله در سینه ع شفقان اینک ملا ^{۹۵۸} علی خان و فرزند امیر ملکوت انبی
از خجسته و حیدر و دیدار من صلح و صلاح بیاویر نار و جبهه بر امیر ^{۹۵۹}

بر بعضی عددان را بر سایر بر وقت ز شکر و قدر از نظر خفا هر نیز از این
بازگشت و یادج ^ع امر که بر دست گیر بر دار کتر و علیک التجیه و اشتاد ع ع
هو الله بندر عباس جناب سلطان محمد حلیه جهاد الله الامیر ۹۵۷

هو الله از جنبه پنهان سینه که مولا صفی حریف خدایاراد و ل
سنگ مکتوبه با سنگ تسبیح و تقدیس ملا احماد یاراید جنگ را هر صحران از پنا
کرد و هیچ جور از فرنگ با نماند نهنگ از سرخ روش آورد و بعضی عریه و
غوغا و ضوضا خشک از جمع آفاق را نخل نماید هر چند پیشتر اسپیش کرده و ل
عالیان را روشن شود و جهانیان را روشن بخشد و هر از سر روش کرده اند و در آن
بر این بر نور زمین با دان این اهل کمان رسد جناب غل مسعود تو بهین ^ع ع
شد و تحفیر جاهلان این دولت عزت جاودان است و این حضرت بر مسمیت پنا
ریزاد رره جهان بسید حضرت رحمن است باید بسکوانه این بوفیقت سقری
آندیان نماید و یاران اندیاد را حیاه تازه و وجود بر اندازد بخشد ناوازه
امه مجدداً در انحرال علیه کرده و علیک التجیه و اشتاد ع ع ۹۵۸

هو الله بندر عباس جناب سلطان محمد کس جناب جهاد الله جناب رضا
جناب حسین کس جناب عباس جناب متضر جناب عباس ابن جهاد الله جناب محمود

چنانچه در حدیث آمده است که **عَلَيْهِمْ سَلَامٌ** از آن حضرت
 برادران عبدالمطلب در این دم که قلب جان در تپش میمانست و
 کلمات اربعه جمیع حاجت متابع بارسوق و محبت الدخیان شود در قلب افاق زده که
 اسفان بگفت آورده و نجات روح القدس خیر ارکان و اعضا را بجز آن آورده
 چنانچه قرآن مجید میفرماید **وَمَا أَفْتَدَمُ وَبَدَّلْتُكُمْ آلَكُمْ فِيمَنْ كُنْتُمْ**
 و همچنین آری است **وَمَا أَفْتَدَمُ وَبَدَّلْتُكُمْ آلَكُمْ فِيمَنْ كُنْتُمْ**
 اقب کس کرده و این ملاطفت و بیخود از بیان الیم جنود ملاطفت از لایحه بی
 صفت بستند و متبادر گشته تا نفسی از مردان جوان نماید فوراً آنجنود
 حضرت بجوم نمایند این میدان بسیار وسیع است زیرا میدان عرفانست و نامش
 حضرت عثمان و این جنود بسیار فوراً آنرا زبیا این جویش الهامات رحمانیه و در
 سجایه و اخلاصات حمیده و سنن حاجت ربانیه است این جنود روح محبت و در
 نماید و نیک و عدل از ریشه بر اندازد و صلح و آشتی بخشد و محبت و دوستی
 ببدل نماید و علیکم السلام و السلام